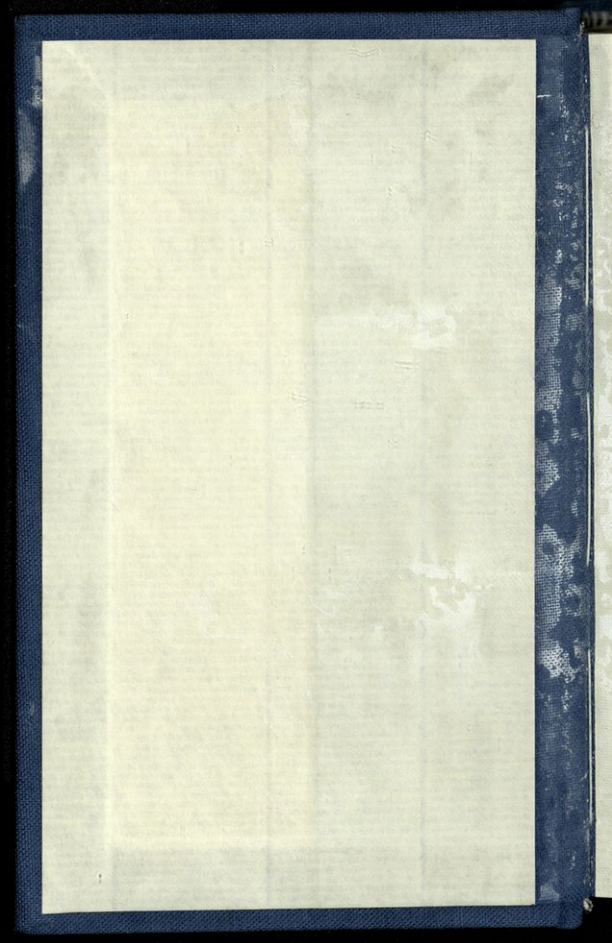

29601, II, C, f

JEZUSA in MARIJE

dvoje

naj svetejši Serce.

Molitevne bukve

za vse,

ki Jezusovo in Mariino Serce pobožno častijo, in zlasti
za brate in sestre téh neomadežanih Serc.

Spisala

po naj boljših izvirkih

L. JERAN in A. ZAMEJIC.

Z dovoljenjem visokočast. Ljubljanskega Škofijstva.

(S 3 podobami.)

(Petega natisa.)

V LJUBLJANI, 1875.

V založbi pri Janezu Giontini-tu.

IN-030007568

»Dva altarja moja duša ta dan najde; enega
v Kristusovem telesu, enega pa v Devičinem Sercu;
na unem se daruje Sinovo meso, na tem Devičina
duša.«

Sv. Avguštín.

»Ne vidim Matere brez Deteta, in Deteta ne
brez Matere.«

Sv. Bernard.

I. Domača pobožnost.

A. Serce Jezusovo.

Nauk o češenji Jezusovega Serca.

 Sercé je studenec življenja. Kakor iz serca človekovega v vse njegove ude življenje teče, tako vse dušno življenje kristjanov v Jezusovem Sercu izvira, ker smo njegovi udje. S. Bernard pravi: „K njegovemu Sercu pojdem, in vse bom od njega dobil, kar želim“.

Češenje Jezusovega Serca pa ni nič drugega, kakor češenje Jezusa samega. Ko njegovo Serce častimo, si ga ne mislimo odločenega od njegovega presvetega telesa; temuč častimo ga, kakor živo Serce, ki je sklenjeno z Jezusovo osébo. Jezusa častimo, in pri tem češenji mislimo zlasti na njegovo Serce, ker ravno Serce je sedež vsih njegovih visokih čednost; ravno Serce je sedež

tiste neskončne ljubezni, s katero nas je tolikanj ljubil; in ravno češenje njegovega presvetega Serca gine tudi naše slabo serce, ter zbudi veliko lože v njem ljubezen in hvaležnost do Jezusovega, za naše grehe prebodenega Serca, tako da z voljnostjo vse zvesto spolnimo, kar Jezus s tem presvetim Sercem od nas želi. „Zato,“ pravi sv. Bernard, „se nam pred oči stavi češeno Serce, da si s pogledom vidnih ran nevidno rano njegove ljubezni k sercu vzamemo, ker, kakor pri ljudéh, po Kristusovih besedah, dober človek iz dobrega zaklada svojega serca dobro daje; tako si moramo tudi v Jezusu misliti Serce sedež njegove ljubezni, sedež vsih svetih želj in spodbudljivih misel, vir vsih čednost, zalogo vsih milost, orodje našega zveličanja, in zgled vsih serc.“

Kdorkoli tedaj Jezusa pozna in ljubi, dobro vé, da čednost in ljubezen stanuje v sercu. Kakó bi torej do Serca Božjega, ki je zapopadek vse ljubezni in vse lepote, globokega spoštovanja in gorke ljubezni ne občutil v svojem lastnem sercu! Kar iz serca izhaja, gre do

serca, in se zopet v sercé poverne. Torej je resnično, da je češenje presvetega Jezusovega Serca tako staro, kakor keršanstvo samo, ker to češenje je češenje Jezusa samega v obilnosti njegove milosti in ljubezni.

Ta studenec ljubezni se nam je na Golgati odperl; tamkaj je začetek njegovega češenja. Eden zmed vojšakov, pravi sv. evangelist Janez (19, 44.), je s sulico Jezusovo stran odperl. Po besedah svetih očetov sv. evangelist, iz posebnega namena, ni rekel: „Mu je stran prebodel,“ ampak: „odperl“. Sv. Janez, ljubljenec Jezusov, je namreč pri zadnji večerji na Jezusovih persih slonel, in je globoko gledal skrivnosti njegovega Serca; torej je s preudarkom rekel: En vojšak je njemu stran „odperl“, nam pokazati, da vse, kar se je z Jezusom zgodilo, tedaj tudi to prebodenje strani, je nam v zveličanje. Po besedah sv. Avguština so z Jezusovo „odperto“ stranjo tako rekoč vrata odperte, skozi ktere tekó skrivnosti (zakramenti) sv. cerkve, brez katerih ne moremo notri k življenju, ktero je zarés življenje. Ker

je tedaj Jezusova stran odperta, zamo-remo skozi njo vselej priti k njegovemu Sercu, k studentu vsih gnad in k sedežu ljubezni, da naj bi Zveličarju takó rekoč na serce govorili, in v vsih okolišinah življenja pri njem pomoči, tolažbe in polajšanja iskali.

Dasiravno pa češenje Jezusovega presladkega Serca ni novo, je vendar še le poznejši čase bilo bolj razširjeno, in bolj na tanko določeno. Zlasti je Bog za poznejši čase prihranil vodila, po kterih naj bi se njegovemu Sinu skazovalo to češenje. — V letu 1726 je to prijazno pobožnost očitno poterdil poglavar svete cerkve. Papeži Inocenci XII., Klemen XI., Inocenci XIII., Benedikt XIII. in Benedikt XIV. so jo močno razširjali; Klemen XIII. jo je z dovoljenjem lastne maše in duhovnih molitev zvikšal, in povzdignil v poseben cerkven praznik. Tudi bratovšina je presladkemu Sercu v čast postavljena, ki je bila po papežu Pii VI. vnovič poterjena, in poslednjič po Pii VII. in Leonu XII. z mnogimi odpustki obdarovana. Po vsih cerkvah, kjer so bratovšino tega presvetega Serca

napravili, in jo spoštujejo, je obrodila
lepo dišeč sad. Išimo tudi mi v nadlogah
in težavah tolažbe, pomoči in polajšanja
pri tem obilnem studencu milosti, da ne
omagamo na trudni poti skozi dolino solz.
Jezus sam nas vabi rekoč: „Pridite k
meni, ki ste s trdom in težavami oblo-
ženi; in jez vam jih bom polajšal“. **Hitimo** za njim, in sklenimo se že tukaj
na zemlji z njegovim sladkim **Sercem**,
da bomo v svetlem raji, gori visoko nad
zvezdami, enkrat vekomej z njim sklenjeni
ostali; — gori, gori je naše domovanje!

**Čemú da cerkev češenje Jezusovega
Serca priporoča, in kakó imenitna
je ta pobožnost.**

Bog je pripustil, da je pobožnost
do Jezusovega Serca imela v začetku
veliko nasprotnikov, in ravno s tem se
je njena visoka vrednost in svetost toli-
kanj očitneje razodela. Cerkveni pastirji
so jo namreč z vso ostrostjo preiskali
in na tanko preudarili, in so se prepri-
čali, da to ni človeško iznajdenje, ampak
delo Božjega usmiljenja; torej so jo

poterdili, dovolili in keršanskemu ljudstvu skerbno priporočevali in jo priporočujejo.

Namen svete cerkve, ki nam to pobožnost priporoča, je letá: da bi se naše serca v goreči ljubezni do Jezusa vnele, da bi tolikanj zvestejše posnemali njegove svete čednosti, in tolikanj voljnije spolnovali njegovo Božjo voljo.

Žalostna je resnica, da se je ljubezen dan današnji v človeških sercih ohladila. Sim ter tje še tli v pobožnih sercih; sploh pak dan na dan le gasne. In ker se drugi pripomočki, jo zopet obuditi, merzlih serc ne primejo, nam sveta cerkev tisto svetlo ognjiše pred oči stavi, na katerem je Serce našega Jezusa v takó živem plamenu do nas gorelo. Cerkev si misli: Vsaj ta gniljiva podoba bo zbudila iz smertnega spanja njene otroke, da bi že jenjali enkrat zavdajati rane tistemu ljubeznjivemu Sercu, ki jih je že toliko zavoljo nas prejelo, — da bi pokoro delali, Jezusa posnemali, in se njegovih gnad in njegovega zasluženja vdeležili. Namen letá je Jezus sam naznanil z besedami, ki jih je govoril svoji služabnici Marjeti Alakok: „Jez hočem, da

se ta občutna podoba moje ljubezni ljudem očitno skazuje, da njen pogled njih neobčutna serca omeči, in njih merzle duše z mojo ljubeznijo vname“.

Češenje Jezusovega Serca podpira češenje Jezusa v visókem zakramentu svetega Rešnjega Telesa, ker je v njem Jezusovo Serce bistno in živo pričujoče.

Pobožnost do Jezusovega sladkega Serca je 1. nar svetejši pobožnost, ker ona nar svetejši misli in občutljeje Jezusovega Serca vžiga tudi v naših sercih; — 2. je nar stareji pobožnost sv. cerkve, ker češenje Jezusovega presvetega Serca je češenje Jezusa samega, po katerem je gnada svetega Duha nad nas razlita, po katerem smo opravičeni, in dédiči večnega življenja (Tit. 2, 4—7.); — 3. je nar pripravniši, nas k čednosti napeljevati, zakaj sv. pismo nas povsodi opominja, serce obnoviti (Ef. 4, 23.); to pa se veliko lažje zgodi, če vidimo zgled Kristusovega Serca pred seboj, po katerem naj se to obnovenje zgodi; — 4. je nar koristniši, ker ona nas pelje k samemu studencu življenja, da zamoremo v zakramentih sv. pokore in sv. Rešnjega

Telesa, v katerem je to Serce živo pričujoče, vse gnade v obilnosti zajemati; — 5. je nar popolnejši, ravno ker ona tako varno k popolnosti pelje, in je studenec vsih drugih pobožnost; zakaj Jezusovo Serce je neskončen zaklad, iz kterega so Marija Devica in Svetniki vse gnade, čednosti in vsaktero duhovno dobro, tedaj tudi pobožnosti zajemali; — 6. je Kristusu Gospodu naj prijetnejši; zakaj ona je ravna pot, da po zedinjenji z Jezusom Bogu služimo v duhu in resnici (Jan. 4, 24.); Bog pa na serce gleda, torej mu mora ta pobožnost močno prijetna biti; — 7. je v nekem pomenu nar potrebnejši, ker nič bolj potrebno ni, kakor, da se z Jezusom na tanko in popolno sklenemo; zakaj njegovi udje smo; to pa se mora zgoditi, če imamo v resnici češenje do njegovega Serca; ker, če se z njegovim Sercem sklenemo, bomo gotovo vsi z njim sklenjeni, takó, da bomo z njim eno telo in ena duša; — 8. je pa tudi naj priserčnejši zmed vsih pobožnost, ki so kdaj na svetu bile, ravno zavoljo priserčnosti, sladkosti in moči Kristusove

ljubezni; zakaj ljubezen ima v sercu svoj sedež in svoje prebivališče.

Pravila bratovšine presvetega Jezusovega Serca.

1. Nobena teh reči, ki se bodo dalje priporočevale, takó ne veže, da bi grešil, kdor jih opusti. Kdor priporočene pobóžnosti spolni, se vdeleži gnad bratovšine; kdor jih iz zanikarnosti opusti, jih ni deležen; če jih pa brez zadolženja, ali pa ob pravem času zavoljo resničnega zadržka kdo ne more spolniti, zamore pozneje domestiti, in tudi gnade zadobi. — 2. Ob dnevih, ko so popolnoma odpustki, se prejmeta zakramenta svete pokore in presvetega Rešnjega Telesa, in se moli v papežev namen, kdor nima posebnih molitev, sedem Očenašev in Češenamarij. — 3. Ob dnevu, ko se kdo zapiše, naj tudi k spovedi gre in sveto Rešnje Teló prejme, in naj se z vsimi brati in sestrami bratovšine v duhu sklene. — 4. Naj praznik presvetega Jezusovega Serca, ki se obhaja v petek po osmini sv. Rešnjega Telesa, z veliko

pobožnostjo posvečuje, in te le pravila vnovič prebere in premisli. Na ta praznik naj se že préd več dni pripravlja. — 5. Per-
vi petek vsacega mesca naj se vnovič k pobožnosti spodbudi, če se ne more v resnici, naj se vsaj duhovno obhaja; naj se Bogu daruje in prosi za krivice, ki so se Jezusovemu Sercu zgodile. — 6. Bratje in sestre te bratovšine naj se pogosto v duhu sklenejo, in s kratkimi zdihljeji Jezusovo Serce časté; postavim takó-le: „O naj svetejši Serce Jezusovo! usmili se nas!“ Vselej zjutraj ob devetih, in zvečer ob štirih se zlasti priporoča naslednja molitvica, s katero so papež Pij VI. sklenili odpustke: „O Božje Serce Jezusovo! molim te, ljubim te, in pomoči od tebe prosim z vso bratovščino za vse naše življenje, zlasti pa za smertno uro. Amen!“ — 7. Kdor utegne, naj večkrat ob četrtekvečerih od petih do šestih „uro“ moli, se z našim Zveličarjem sklene v njegovih smertnih težavah na Oljski gori, in za zmago in razširjanje svete vere prosi. — 8. Části naj so-
sebnó Serce Mariíno. V ta namen utegne

pervi nedeljovečer vsacega mesca molitve opraviti, ki so odločene za „neomadežano Mariino Serce“. Priporočuje se tudi ta-le zdihljaj: „Neomadežano Mariino Serce, prosi za nas!“ — 9. Zlasti naj si prizadeva s čednostmi Jezusovega Serca soznani se, in jih posnemati; sosebno njegovo ponižnost, pohlevnost, čistost in ljubezen. Tudi nar manjših grehov in njih priložnost naj se varuje, in posluša tiho opominovanje in navdajanje gnade Božje. Pri vsih opraviilih naj skerbi, to in tako delati, kakor je volja Božja; slabosti, misli in nagnjenja naj Jezusovemu Sercu daruje, samoljubnost zatira, svoji poglavitni slabosti nasproti dela, in si vsak dan svetejši biti prizadeva. — 10. Naj se vsi bratje in sestre bratovšine trudijo z molitvijo, obiskovanjem sv. Rešenjega Telesa, in kakor jim navdaja Bog in dobra misel, nadomestovati za nehvaležnost, terdoserčnost, zaničevanje, oskrnovanje, preklinovanje in vse žaljenje, ki se godi in se je godilo po sedanjih in nekdanjih terdovratnih grešnikih tému presvetemu Sercu v nar svetejšem Zakramentu večne ljubezni. — 11. Posebna

ljubezen se jim priporoča do bratov in sester bratovšine. Naj jim v sili pomagajo, zanje molijo, zlasti za mertve. Torej so vsi povabljeni, v ta namen vsak mesec sv. Rešnje Teló prejeti, ali rožnivenec moliti, ali vsaj kako drugo delo opraviti. Prav bi bilo, da bi vsi prvi petek Listopada za svoje mertve brate in sestre sv. Rešnje Teló prejeli. — 12. Zadnjič naj veliko gorečnost na znanje dajejo, to pobožnost Jezusovega Serca razširiti, in mu resnično česenje preskerbeti. Bukve, ki od taci h reči govoré, naj razširjajo, njegove podobe v časti imajo, in za lepoto altarjev skerbé, ki so njegovemu sladkemu Sercu posvečeni. Nič jim ne bodi pretežavno, to lepo pobožnost na vse strani oznanovati, in Jezusovemu visokočesenenemu Sercu veliko veliko prijatlov pridobiti.

Vsakdanje opravila k Jezusovemu Sercu.

N a u k.

Velikrat je boljši kratko premissljevanje kot dolge molitve, pa ne — z

zadosti zbranim duhom. Premišljuj tedaj, vsaj ob nedeljah in praznikih, če že ob delavnikih ne utegneš, nekaj časa pred molitvijo kako skrivnost svete vere. Snutka za premišljevanje obilno najdeš ali v Božjih lastnostih, ali v Jezusovem življenji in njegovi smerti, v življenji svetnikov in svetnic i. t. d. Le poglej v Jezusovo Sercé, ktero gorí od ljubezni, in hitro se boš vnél.

K premišljevanju pa je treh reči potreba: Perviĉ priprave, da se ĉlovek zbere, svoje nagnjenja upokoji, Bogá pomoĉi prosi, resnico, ktero si je zvolil, v spomin vzame, in pomisli, kaj ona v sebi zapopade. — Drugiĉ je treba premišljave, da se resnica živo preudari zlasti od tistih strani, ki ĉloveku bolj v serce segajo, in bogoljubne občutljeje budé, postavim: Ljubezen do Boga in bližnjega, ponižnost, hvaležnost, zaupanje i. t. d. Ko takó premišljuješ, si podoben čebeli, ki po rožicah medú nabira. — Tretjiĉ je treba še sklenitve premišljevanja, ki zapopade v sebi dve reči: dobre sklepe za življenje, in pa priserĉno prošnjo, da bi Bog pomagal

tudi v djanji spolnovati, kér nam je dobro voljo dal. — Mladína rada šopek lepih cvetlic sabo nósi. Taki šopek si tudi ti spleti, pa iz svojih dobrih sklepov, ki so nar lepši cvetlice. Nosi ga čez dan pri sebi, in ne bodi te sram, ga drugim skazovati, kjerkoli je lepa prilžnost kaj dobrega storiti in druge k dobremu spodbuditi, zlasti k češenju Jezusovega presladkega Serca.

Molitev zjutraj.

V imenu † Boga Očeta, ki me je vstvaril; v imenu † Boga Sina, ki me je odrešil; v imenu † Boga svetega Duha, ki me je posvetil.

Bodi češen in hvaljen trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh, za sladki pokoj te noči; bodi češen in hvaljen, da si me z očetovsko skerblijivostjo vsih nevarnost na duši in na telesu obvaroval; bodi češen in hvaljen, da me nisi

to noč neprevidoma poklical pred svojo sodbo! Odpusti in prizanesi mi, o dobrotljivi nebeški Oče! kar sim te vedoma ali nevédoma razžalil.

Iz ljubezni do tvojega ljubeznjivega Serca, moj križani Jezus! terdno sklenem, si iz vse moči prizadevati, da te današnji dan ne z mislimi, ne z željami, ne s hudimi nameni, ne s pregrešnimi ali nepotrebnimi besedami, ne s hudobnimi deli, ne z lastnimi, ne s tujimi grehi ne razžalim. Zavoljo tega darujem tvojemu ljubeznjivemu Sercu vse svoje misli in besede, dela in opravila, stopnje in pota, djanje in nehanje, skerbi in britkosti, trude in težave, veselje in terpljenje. Tebi naj bo vse k časti in pa našim dušam v zveličanje, zlasti pa terdovratnim grešnikom v spreobrnjenje, in nedolžnim v ohranjenje

njih angeljske lepote. Ponovim tudi iz globočine serca vse, kar sem pri svetem kerstu obljubil. Odpovem se hudiču, vsim njegovim delom, in vsemu njegovemu napuhu. Verujem v tebe, pravega živega Boga, in vse, kar nam sveta rimska katoliška cerkev zapoveduje verovati. Po tvoji milosti upam večnega zveličanja deležen biti. Tebe ljubim iz vsega serca, iz vse duše.

Iz živega studenca, tvojega presvetega Serca, o moj Jezus! naj mi vselej obilna pomoč teče, da vse to spolnim, se vsega greha varujem, in po svoji moči dobro delam; da skušnjave premagam, in se vselej ravnam po tvoji naj vikši in naj svetejši volji. Amen.

K Jezusovemu Sercu.

K tebi, o ljubeznjivo Serce mojega Zveličarja! se povzdignem, ki si v spanji nad mano budélo, dasiravno jez nisim mogel na te misliti. Iz globočine serca, iz vsih mojih močí bodi češeno in hvaljeno, presveto Kristusovo Serce! Tebi se v živ dar darujem, molim te, častim te, v prah se ponižam pred tvojo neskončno visokostjo. — Predobrotljivo Serce mojega Jezusa! ne zaverzi mojega zjutranjega zdi-hovanja, ki ti ga s ponižnostjo darujem. Pridi mi s svojo gnado na pomoč, in blagoslôvi letá dan z žarki svoje ljubezni, da vse moje dela izidejo tebi v čast in moji duši v zveličanje. Preobdeluj moje k hudemu nagnjeno serce po svoji sveti volji, da bom hodil po stezah tvoje krotkosti in ponižnosti, da

bom po tvojem duhu delal, da moje serce ne bo po pozemeljskem hrepenelo, ampak po nebeških dobrotah kopernelo, kjer ti, moj Bog in Gospod! prebivaš, in vse izvoljene s svojo neskončno lepoto razveseljuješ. Amen.

Nekteri nauki, kako naj se kristjan, ki Jezusovo Sercé ljubi, čez dan obnaša, kólikor mu njegove opravila in druge okolišine pripusté, se po teh vodilih ravnati.

Bogaboječi možje takó-le svétujejo :
Ko jutranjo molitev zmóliš, vzemi britko martro, kušni pobožno pet Kristusovih ran, in zlasti rano njegovega Serca. Pomudi se pri tem nekoliko, in daruj njegovemu Sercu perve goreče zdihljeje svojega serca v jutranji dar. Imej serčne željé, mu zvesto služiti, in celi dan v svetosti preživeti. S tem pervim kuševanjem mu daruj vse svoje misli, besede in opravila, in vse željé, in to ljubezen do Jezusa v duhu zapečati s sveto kervjo njegovega Serca. S priserčno molitevjo

se navzêmi duha Jezusovega Serca, njegovega blagoslova in njegove gnade, brez ktere nič ne premoreš; pritisni britko martro pobožno na svoje serce, ter prosi, da bi tvoje serce čez dan pri vsih opraviilih le za Jezusa bilo.

Ako čas imaš, in želiš pot popolnosti doseči, in se z Jezusom zediniti, daruj precej zjutraj kake pol ure premišljevanju, ali znotranji molitvi, ker je premišljevanje dober pomoček, se popolnosti bližati. Misli vsaj kake minute čez poslednje reči. Da se razmišljenja bolj varuješ, ti zamore v pomoč biti kaka sveta podoba, zlasti podoba Jezusovega Serca, ali britka martra. Pogleduj na njo, in uči se poterpljenja in krotkosti v težavah; zakaj britkosti, ako jih voljno iz ljubezni do Jezusa prenašamo, nam pridobé bogastvo njegovega Serca. Takó se okovari k vojski za Jezusa čez dan, in stóri terdni sklep, rajši umreti, kakor prostovoljno, tudi v nar manjši reči, grešiti. Vzdigni se k vojski zoper svoje navadne grehe in pomote, zlasti zoper tisto, ki je naj nevarniši, in v kateri se naj večkrat pregrešiš, jo torej naj bolj

želiš premagati. Terdno skleni, Boga vselej pred očmi imeti, se mu vsako uro darovati, s pogledom proti nébu se z njegovim Sercem, in z njegovo sveto voljo skleniti. Ob kratkem: Stori sklep, takó živeti, kakor bi bil ta dan res zadnji dan tvojega življenja, in kakor da bi še le dans začel Bogu služiti. Spomni se, kakó te Gospod Jezus, Marija in angelji gledajo, ali spolnuješ svoje dobre sklepe.

Stóri sklep, da boš dolžnosti svojega stanú na tanko spolnoval, ker takó spolnuješ voljo Božjo, in Jezusovemu Sercu strežeš. Vse pa stóri v Božjo čast, v čast Jezusa in Marije Device. Zjutranjo molitev skleni s tó-le željó in češenjem: „Vse naj bo v povikšanje časti Božje z Jezusovim in Mariinim svetim Sercem!“

Po jutranji molitvi, ako utegneš, pojdi k sv. maši; ker pri sveti maši se daruje presveto Jezusovo Sercé v pravni dar za naše grehe na altarji. Tukaj je to presveto Serce v resnici pričujoče, in ga moreš ne kakor v podobi, ampak v resnici moliti. Če je moč, prizadevaj si vsak dan biti pri sveti maši. Če se pa

ne more zgoditi, skleni se v duhu z mašnikom, ko slišiš k maši zvoniti in pozvanjati. Spomni se zlasti pri povzdigovanji, kako ravno tačas presveto Jezusovo Serce za-te milosti in usmiljenja pri Bogu prosi. Bodi delaven, rad v tihi samôti, kakor skrit v Kristusovem Sercu. Da boš tudi spolnoval, kar si sklenil, moraš nad svojimi občutljeji in nagnjenji vedno čuti, in vse nespodobne želje precej v začetku zatreti; zakaj hudó bo, če jim pustiš na dan priti.

Spomni se, da greh, če se tudi sladak zdi, zapusti britkost v tvoji duši; premaganje pa, kolikor težji je, s toliko večí sladkostjo napolnuje tvojo dušo čez dan in prihodnji čas. — Ne zaderžuj se radovoljno v praznih posvetnih mislih, in varuj se nepotrebnih in nečimernih pogovorov, kateri so Božjemu duhu nasproti, in v tvojem sercu pobožnost udušé. Ako se te čez dan kaka otožnost lóti, ali te žalost, zamerza, zopernost opade: spomni se, koliko britkost je Jezusovo Sercé imelo, in koliko terpljenja si ti zaslužil, da boš vse to mogel voljnó prenesti. Le majhno je vse terpljenje na zemlji proti

večnemu terpljenju. V težavah misli, da se tukaj na zemlji vicaš, če jih poterpežljivo prenašaš. Se boš tukaj zval, boš pred v nebésa prišel, si pridobiš veliko zasluženja, in Kristusovemu Sercu po volji delaš. — Ako te nespodobne misli nadlegvajo in v greh vabijo, pa zopet iši pomoči pri tem presvetem Sercu. V vsih rečéh, ki se ti čez dan naključijo, naj bo Jezusovo Serce tvoje pribežališe. Spomni se hitro poterpežljivega Jezusa, ako te ljudje preganjajo, opravljajo, zaničujejo. Naglo odpusti njim, ki te žalijo, stori jim dobro, in móli zanje iz ljubezni do Jezusa.

Svoje sercé večkrat čez dan k Bogu povzdiguje, pošilja k njemu svete želje, in goreče zdihljeje, kakoršne bo sveti Duh v tvojem sercu vnémal. Tako dela tudi Jezusovo Serce, ki neprenéhoma vse gori v plamenu nezapopadljive ljubezni, in ta plamen noč in dan z altarja, na katerem se hrani, kakor ognjene pušice puhti proti nebésom gori k večnemu Očetu. Kjer koli stojiš ali hodiš, obrni se rad proti tistemu kraju, kjer je nar bliže zakrament svetega Rešnjega Telesa na

altarji hranjen. V tem zakramentu je Jezus tolikrat zapušen; obiši ga torej, ako utegneš, tudi popoldan. Ako ne moreš tega telesno storiti, stori v mislih. Zmôli ondi obiskovanje sv. Alfonza Ligorija, ali pa druge molitve, ki jih v teh bukvah najdeš. Beri tudi sicer čez dan, ako utegneš, kako četert ali pol ure iz duhovnih bukev, iz življenja Svetnikov, ali pa iz družih.

Môli, če moreš, vsak dan sveti rožni venec, ali litanije Matere Božje. Vse to bo ljubezen do Boga in nar svetejšega Serca v tebi bolj in bolj vnemalo, in tvoje življenje na zemlji posvetilo in poveščalo; zakaj življenje Jezusovih izvoljenih je ljubezen. Ta ogenj ljubezni je Jezus na svet prinésel, da bi se tudi naše serca od njega vnele, in goréle v gorečnosti do vsih keršanskih čednost. Ako tedaj to Serce, ki je svetilo vsih popolnost, celi dan pred očmi imaš, in si prizadevaš, mu v vsih rečéh podoben biti; o kako obilnih gnad, koliko zasluženja in nebeških sladkost boš dan na dan deležen, koliko grešnikom boš s svojo znotranjo molitevjo pomagal k spre-

obernjenju, koliko dušam iz vic! Kako mirno boš enkrat svoje dni sklenil, če jih boš tako preživel na zemlji!

Zdihljeji

k presvetemu Jezusovemu Sercu.

(Svetega Alfonza M. Ligvorija.)

O Jezus, moja ljubezen! zavoljo tvojega presvetega Serca te prosim, daj, da te čez vse ljubim, in v tvoji ljubezni rastem neprenehoma. — **O Jezus!** ti si moj svetovavec; kako zveličavno je, tebe poslušati, in se po tvojem Božjem navdájANJI ravnáti; daj, da se iz tvojega naj svetejšega življenja učim, kaj je tebi nar bolj ljubo, in tisto zvestó spolnujem. — **O Jezus!** naj večí veselje mojega serca, edino v tvojem Sercu najdem zveličanje; ne pripusti, da bi jez kdej veselja iskal zunaj tebe.

O Jezus! ti moj nar veči in naj bogatejši dél v nebesih in na zemlji! kaj morem še več imeti, in kaj mi more manjkati, če tebe imam! Po tvojem presvetem Sercu k tebi hrepením; ne pripusti, ne pripusti, da bi te še kdej zgubil!

O Jezus, ti sam si moja čast, in moja visokost! Le s tem se bom hvalil, biti služabnik tvojega presvetega Serca! **O** dodéli mi po ravno tistem Sercu, da zaničujem vso nečimerno posvetno čast!

O Jezus, edino zveličanje moje duše! od tebe samega pričakujem zdravja in življenja; odreši me po svojem presvetem Sercu vsih dušnih bolezen in slabóst.

O Jezus, moja neizmerna dobrota, kedaj te bom že imel popolnoma in vékomej! Te sreče upam in pričakujem od nezapopadljive ljubezni tvojega Božjega Serca!

O Jezus, edina pot v nebesa, življenje moje duše! v tvojem presvetem Sercu želim živéti in umreti. Navdajaj me neprenehoma s svojim svetim Duhom, in z njegovimi prečudnimi in svetimi gnadamí. Amen.

Zvečerno opravilo.

Preden greš počivat, pomisli, kako si čez dan spolnoval svoje dobre sklepe, ki si jih bil zjutraj storil. Ali si bil sramožljiv seboj in z drugimi? Ali si bil krotak, poterpežljiv, pokoren? Ali se nisi z jezikom pregrešil zoper svojega bližnjega? Ali si povzdignil kterikrat čez dan svoje serce k Bogu, svojemu Stvarniku? k presvetemu Sercu svojega dobrotljivega Zveličarja? in tako dalje.

M o l i t e v.

O Jezus, luč svetá! posvéti v moje serce s svojo večno svetlostjo; razsvétli nočne teme, ktere

v njem prebivajo, z lučjo svete vére, da te bomo z Očetom in svetim Duhom v tvoji svetlosti gledali, in s svetim strahom molili.

Zahvaljen bodi, o Bog, moj predobrotljivi Stvarnik! za ta dan, in za vse dni mojega življenja, ki si jih dal srečno preživeti. Zahvaljen bodi za vse dobrote in milosti, ki si mi jih vsako minuto čez dan skazoval! Ohranil si me; varoval si me s svojo mogočno rokó, in tvoja sveta previdnost mi je preskerbela vse potrebno za dušo in za teló. Zahvaljen bodi tudi za vse milosti, ki si jih današnji dan skazal mojim duhovnim in telesnim dobrotnikom; ki si jih skazal svojim izvoljenim in pa vsim ljudém! Obudi v naših sercih tako hvaležnost, kakoršna se spodobi človeškim otrokom imeti do tebe, neskončno dobrotljivega Očeta, či-

gar usmiljenje nima mére, in čigar radodarna roka nikogar ne odločuje.

Pôšlji v moje sercé en žark svoje dobrotne luči, da razsvetljen spoznam, v čém sem te žalil današnji dan; le-tá naj ogreje in omeči moje sercé, da živo občutim, kolika nehvaležnost je, tvojim svetim namenom nasproti delati, in tvojim zapovedim nepokoren biti. (Pomisli zdaj nekoliko, kako si dan preživel, in v čém si se kaj pregrešil?) — Odpusti mi, o dobrotljivi Stvarnik, zavoljo svoje neskončne milosti, vse grehe, s kterimi sem tebe, Vsegamogočnega, zopet ta dan razžalil! Spoznam, da je moje serce bilo prenezvésto, in se je tvojim svetim navdajanjem večkrat ustavljalo; slaba je bila moja gorečnost, in mlačnost v tvoji sveti službi me je omagovala. Z mislimi, z besedami, z djanjem sem te žalil. Če boš po

naših grehah z nami delal, o Bog, kdo bo pred teboj obstal!

Za to v žalosti spoznam svoje grehe, in te prosim, ne odreci mi svojega usmiljenja! V globočino mojega serca ti vidiš; daj, da se v njem tako terden sklep poboljšanja obudi, da te res ne bom več žalil! V zadostenje za moje grehe ti darujem, o nebeški Oče! ljubezen, zvestôbo, pokoršino, ponižnost, pohlevnost in vse čednosti Serca Jezusa, tvojega edinorojenega Sina, častitljive Marije Device in vsih Svetnikov, kateri te v tvojem večnem kraljestvu hvalijo.

Tebi, o moj Bog! darujem ta nočni pôkoj, in ga sklenem s tistim nočnim počitkom, ki ga je moj visokočešeni Zveličar ob svojem času na zemlji vžival, njegovo presveto Serce pa je neprenéhoma čulo in k tebi puhtélo. Časté in hvalijo

naj te tačas vsi prebivavci nebeškega Jeruzalema, in z njimi v enoglasji vsak trenutek, kolikorkrat moje sercé udari. Tvoj sem, o Gospod! kadar čujem; tvoj, kadar spim; tvoj v življenji in v smerti! Varvaj me, o Bog, 'pod svojimi perutami, in brani, da me zalezovanje sovražnikovo ne poškoduje! Tvoj sveti angelj mi stoj na strani, in tvoj nebeški blagoslov naj vedno bo nad mano! Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Zdihljeji k Jezusovemu Sercu.

O presladko Jezusovo Serce, moja večna ljubezen! ti bodi to noč moje počivališče. Dovôli, da moja duša gre notri v prečudno pokojše, v katerem je nekdej počival sveti Janez, tvoj ljubeznjivi učenec. Ta čas, ko bodo telesni počutki

spali, naj ona tukaj v tvoji ljubezni čuje, in tvoje veličastvo premišljuje. V tém pokoju bom spal, in počival, da bo moje spanje s tvojim nekdanjim spanjem na svetu sklenjeno, čisto in sveto, in pred Bogom zaslužno in prijetno. Ohrani me milostljivo v svojem svetem spominu, o moj Jezus! tačas, ko spim, dasiravno jez na tebe ne morem misliti; ti, ki si se z milostljivo ljubeznijo mene spomnil, preden sem jez mogel na te misliti, da se v svetem veselji ob jutranjem dnevu zbudim, in ti vnovič z zvestim srcem služim. Amen.

K prečisti Marii Devici in Svetnikom Božjim.

O Mati svete čistosti! varvaj moje spanje, in s svojo materno ljubeznijo čuj nad mojo dušo in nad mo-

jim telesom, da mi nobena nečista misel duše ne omadeža, za katero je tvoj ljubeznjivi Sin svojo drago kri prelil!

Sveti angelj Božji! stoj mi ob desnici, da se ne prederzne poglavar temè se k meni približati, in da mi ne škoduje otrok hudôbe!

Svetniki in Izvoljeni Božji! prosite za me, da naj mi bo milostljiv usmiljeni Bog, naj pozabi mojih hudobij, ter me pod svojo obrambo varuje, dokler ne zgine senca, in se zazná večni dan, da bom v kraljestvu večne časti Božje usmiljenje vekomej prepéval! Amen.

Sklep.

Dodéli, o usmiljeni Bog! zavoljo svojega svetega Iména, vsim bolnim in nadložnim, vsim popotnim in žalostnim — mir in polaj-

šanje; daruj dušam naših bratov, ki so v Gospodu zaspali, večni pokoj. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Jez pa grem počivat v Iménu našega Gospoda Jezusa Kristusa, kateri me je s svojo predrago kervjo odrešil. On naj me blagoslovi, vodi in vlada, ter pripelje po tem življenji v večni pokoj! Amen.

V tvoje roke, o Gospod! zročim svojo dušo! Ti si me odrešil, o usmiljeni Bog!

Jezus Nazarečan, judovski kralj! obvaruj me nagle in neprevidene smerti!

Sveti Bog, sveti mogočni Bog, sveti neumerljivi Bog, usmili se nas! Amen.

Serce Mariino.

Nauk o češenji Mariinega Serca.

Nobeno serce, piše imenitni duhovni učenik Sincel, ni bilo Jezusovemu Sercu bolj vdano, nobeno z njim tako terdno sklenjeno, in mu tolikanj podobno, kakor Serce Mariino. Za to tudi ni bilo serca na zemlji tako obilnih milost, tako visokega v čednostih, tako neizmerjenega v ljubezni, pohlevnosti in ponižnosti, kakor je bilo Serce Mariino. Kdor koli Serce Jezusovo v resnici moli, se bo tudi vnél za češenje Serca njegove presvete Matere. Ni ga serca v nebesih za Sercem Jezusovim častitljivšega od Serca neomadežane njegove Matere; torej za Jezusovim Sercem Serce Mariino zasluži vso našo ljubezen in vse naše češenje. Sv. Bernard pravi: „Ne vidim Matere brez Deteta, in Deteta ne brez Matere“.

„Kdor ljubi Jezusa, tudi njegovo Mater ljubi, in kdor Mater ljubi, ljubi tudi Jezusa.“ To je bil pregovor zveličane Armele, in to terdijo vsi bogaboječi kristijanje. Prav in spodobno je tedaj,

da tudi Mariino Serce častimo. To Serce je nedolžno, čisto vsega greha, z vsimi čednostmi ozališano, in vse plameče v ljubezni Božji; je Serce naše Matere, ki nas priserčno ljubi, in želi od nas biti ljubljeno; Serce naše Matere, ktera je vse naše prijaznosti in ljubezni vredna. S češenjem, ki ga Maternemu Sercu dajemo, častimo tudi Sinovo Serce, ker „vsa čast, ki jo Materi dajemo, je Sinova“, pravi sv. Bernard. Pobožnost do Mariinega Serca je najboljši pomoček, v pobožnosti do Jezusovega Serca rasti; skozi Materno Serce bomo prišli do Sinovega Serca. „Milosti bomo iskali, in po Marii je bomo iskali“, pravi sv. Bernard. Od todi izhaja, da, kjerkoli so jeli Jezusovo Serce častiti, so tudi Mariinemu Sercu posebno čast skazovali.

Ko je Jezus Kristus na križu v silnih bolečinah umiral in umerl, je Bogu Očetu nar veči dar prinesel za človeški rod; tudi Marija je takrat v neizmernih britkostih Bogu nar veči dar darovala: „življenje svojega Božjega Sina mu je darovala“. Torej pravi sveti Avguštin: „Dva altarja moja duša ta dan najde;

enega v Kristusovem telesu, enega v Devičinem Sercu; na unem se daruje Sinovo mesó, na tém Devična duša“. Pri tém darovanji nas je Jezus Marii, svoji Materi, otroke izročil; od tistihmal smo njeni, in upamo, po njej vse doseči, kar nam je k zveličanju potrebno. Od todi izhaja, da se Marija od nekdej v katoliški cerkvi tolikanj priserčno časti. Sveti Ciril, Aleksandrijski patrijarh, ki je v létu 444 po Kristusovem rojstvu umerl, od Mariinega češenja tako-le piše: „Bodi od mene češena, Marija, Mati mojega Boga, častitljiva bramba vsega keršanstva! svetilnica, ki nikdar ne ugasne; leskajoča zvezda resnice in pravega nauka! Bodi od mene češena, Marija! ti, ki si v svojem čistem deviškem telesu Neskončnega, Nezapopadljivega nosila; ti, po kateri edini je presveti Trojici prava čast in molitev prišla; po kateri dragi križ odrešenja po vsem svetu slovi; po kateri nebesa veličastujejo, se angelji veselè; se lice zemlje obnovi; peklenški duhovi strepetajo; skušnjavec pobegne; se grešni Adamov rod zopet k nebesom povzdigne, in Solnce pravice in resnice nad grobovi

malikovanja vnovič izhaja! Bodi mi češena, Marija! po kateri se vé rni kersta vdeležujejo, in z oljem veselja pomazujejo! Bodi mi češena, Marija! po kateri je edini Božji Sin, prava in edina luč svetá, razsvetlil tiste, ki sedé v smertni senci! Kdo zamore tebe, o neizrečena, sveta Devica! kdo te zamore spodobno hvaliti!“ — Iz tega vidimo, kako priserčno so precej prvi kristijanje Marijo častili, in koliko zaupanje so do njene prošnje imeli. Ne sama od sebe dati, ampak s svojo mogočno prošnjo pri Bogu nam zamore ona vse gnade doseči, ki so potrebne, pobožno in po Božji volji živeti; njeno Serce je točilo, po katerem vse te gnade k nam tekó. Ne tavžente, ampak milijone katoliških kristijanov vsake starosti, stanu in spola se je za tega del zlasti dan-današnji presvetemu Mariinemu Sercu popolnoma izročilo, da bi po mogočni prošnji tega svetega Serca zveličanje dosegli. To češenje so tudi ranjki papež Gregori XVI. v svojem pismu do vodja bratovšine v Parizu v letu 1838 očitno razodeli, in rekli, da jim nič ni tako pri sercu, kakor, kolikor se le more, srečo keršanskih

vernih zvišati in češenje deviške Matere Božje razširiti, ktera, kraljica Bogu ob desnici stojé, v zlatem oblačilu in pisani napravi, vse od njega more doseči, in ktera je prava bramba katoliške cerkve, in naše nar svetejši upanje.

Češenje presvetega Mariinega Serca je tedaj od cerkve poterjeno. Sveta cerkev je s tem poterjenjem le to na znanje dala, kar je Bog sam z neštivilnimi čudeži spričal, ki se vedno na prošnjo tega mogočnega Serca godé, da mu je namreč to češenje ljubo in prijetno.

Ako tedaj želiš to sveto in neomažežano Serce častiti, in se z njegovo prošnjo pri Bogu zveličati; prizadevaj si, temu studencu vsih čednost, vse lepote in sladkosti, temu zakladu vsih milost Božjih z zvesto ljubeznijo stanovitno vdanemu biti. To boš pa s tem pokazal, ako se v vsih okolišinah življenja po njenem življenji ravnaš, ako si prizadevaš, ji zlasti v sveti čistosti, in krotki

ponižnosti vedno podoben biti, in pri njej v ta namen pomoči išeš.

Ko Mariino Serce častiš, ne misli si samo telesnega serca, ampak misli si zlasti njeno duhovno Serce, to je, postavi si pred oči vse njeno življenje, njene svete misli in želje, njene nebeške zamišljenja in občutenja, njeno goreče hrepenenje po Bogu, njeno ljubezen do Boga in bližnjega, ki je brez mére, njene svetle čednosti, in prizadevaj si, jo v vsem posnemati. Kdor zgled Mariinega lepega življenja pred očmi ima, in se v resnici trudi, po njem živeti, se v britkostih in skušnjavah, če pri njej pomoči iše, prepriča, kako resnično je, kar sv. Bernard od Marije piše: „Še nikdar ni bilo slišati, da bi bil kateri zmed tistih od tebe zapušen, ki je pod tvojo obrambo pribežal, tebe pomoči prosil, in se tvoji prošnji pri Bogu izročil“.

Začetek in prečudno razširjanje bratovšine čistega in neomadežanega Mariinega Serca.

Že 1668. léta je rimska církev očitne pobožnosti k Mariinemu neomadežanemu Sercu dovolila, in bilo je do 1743. léta v katoliški cerkvi štiri in osemdeset bratovšin Mariinega presvetega Serca. Sčasoma, posebno ob času hudih vojská, je hudobija močno gospodarila, in té pobožnosti in bratovšine so opešale. Pred nekaj časom pa se je čast do Marije „Matere lepe ljubezni“ zopet jéla močno razširjati, in kolikor bolj se hudobija šopiri in košati nad vsem, kar je Jezusovega in Mariinega, toliko bolj se od druge strani v bogaboječih sercih vnéma in gori čista ljubezen do Jezusovega in Mariinega Serca. Začelo se je to češenje tako-le:

V sredi Pariza, poglavitnega francovskega mésta, je duhovnijska cerkev Marije Device premagovavke. Ta duhovnija je v tistem oddelku mesta, kjer so skorej vsi prebivavci v nagnjusni poželjivosti živéli, in le po dobičku hrepenéli; bili so vsi

persténi in meséni; sveta véra jim ni bila mar, še zaničevali so z merzlim srcem njene svete šege in opravila. Bila je skorej prazna cerkev Marije Device ob nar večih praznikih, in svete zakramente so bili tako opustili, da jih še na smertni postelji niso marali prejemati. Viditi je bilo, da sveta vera v njih sercih ni bila opešala, ampak scéloma ugasnila. Pobožni in bogabojéči pastir zgubljenih ovčic tistega kraja ni najdel družega pribežališa, kakor svojo silno žalost usmiljenemu Zveličarju potožiti, in svoje težko serce pred njegovo neomadežano Materjo izliti.

Tretjega Grudna 1836. leta je sveto mašo na tistem altarji Marije Device Bogu daroval, ki je od tistihmal posvečen češenju njenega neomadežanega Serca. V spomin mu je prišlo, kako brez Božjega strabú njegovi duhovnijani živé, in bitka žalost mu je objémala sercé. Globoko v duhu ga je bolelo, ker je vidil, da je trud in delo skozi pet lét vse zgubljeno. V teh težavah med sveto mašo ga neprevidoma obide misel, da naj svojo duhovnijo presvetemu in neomadežanemu Sercu

Marije Device priporoči, da bo pomagal tako grešnikom k pokóri. Ta misel ga je v molitvi motila in motila, in želel je, se je znebiti; pa kolikorkrat jo je odpravil, se je vnóvič povernila — celo do sanktusa. Zdaj pa je Boga ponižno poprosil, da naj ga reši tujih misel, ker bo opravljal tólikanj sveto opravilo; — in Bog ga je uslišal. Pa kakor je odmaševal, se je poprenja misel s toliko močjó vrnila, da se je dóbri pastir va-njo vdal, ker si je mislil: „Taka pobóžnost k preblaženi Marii Devici bi utegnila vendar le dobre nasledke imeti, — bom poskusil.“

Enajstega Grudna, bila je tretja adventna nedelja, oznani ta duhoven pred véliko mašo, da bo zvečér ob sedmih v duhovnijski cerkvi nekako opravilo z namenom, da bi po prošnji Mariinega Serca od usmiljenega Boga spreobrnjenje grešnikov sprosili. Kakó srečen je izidek tega začetka bil, bogaboječi duhoven takó-le pripoveduje: „Strah, nepokoj, in le malo upanja se je celi dan v mojem sercu mešalo: potem soditi, kólikor

je bilo ljudi pri véliki maši, sem si mislil, jih bo zvečer komej šestdeset, ali sedemdeset; ali ná! — ob sedmih sem našel v cerkvi štiri sto do pét sto ljudi. Vidil sem jih toliko v cerkev priti le ob vélikih praznikih, o Božiču in o Veliki noči, sicer ne toliko, in zlasti ne toliko móž. Kaj jih je koli sem prignalo? Veči del še niso vedili, kaj se je bilo zgodilo; cerkev so ob tako nenavadnem času od-perto našli, in so va-njo prišli.

Opravilo se je z večernicami Matere Božje začélo. Ljudje so bili sicer mirni, vendar tako merzloserčni, da niso vedili, čemu so v cerkvi. Po večernicah je bil v kratkem nauku namen tega opravila razodet in razložen, ki so ga pričujoči željno poslušali. Kakó jim je ta nauk v serce ségel, se je pri molitvah pred blagoslovom pokazalo, ker so jih vsi za mašnikom molili. Pri lavretanskih litanijah se je bila gorečnost še bolj vnela, da so besede: „pripežališe grešnikov!“ sami od sebe trikrat ponovili; tako tudi besede: „zanesi nam, o Gospod!“ — To duhovna, ki je pred svetim Rešnjim Telesom klečal, močno v serce gine;

tajati se mu sercé začne; povzdigne oči k Mariini podobi in reče: „O moja ljuba mati! ti slišiš, s kakošno ljubeznijo in zaupanjem k tebi kličejo; ti boš vsāj té uboge grešnike rešila, kateri te svoje pribežališe imenujejo. O Marija! sprejmi to pobožno zavezo, in v znamenje tega sprosi, da se ta in ta I. spreoberne; jutri pojdem k njemu v tvojem iménu“.

I. je bil star mož visoke posvetne časti, pa slabe vere od mladih nóg. Bil je že čez osemdeset lét star, slép in bolan, pa od duhovna nič ni hotel slišati. Desetkrat se mu je že ravno ta duhoven ponujal, pa nobenkrat ni bil sprejét. Dva-najstega Grudna — bilo je že po tistih večernicah — se pastir vnovič k njemu poskusi, in zopet ga hočejo odpraviti, on pa se ni dal odverniti, in je bil po tem res peljan k bolniku. Ko se je bil z njim nekoliko prijazno poménil, bolnik reče: „Gospod fajmošter, prosim, dajte mi sveti žegen!“ Ko sem mu to željo spolnil — pripoveduje ta duhoven — mi on reče: „„O kako dobro mi dé vaše obiskanje: viditi vas ne morem, pa vašo pričujočnost čutim; odkar ste pri meni,

čutim mir, pokoj in veselje, kakoršnega še nisem imel.““ Viditi, da je tako omečen, duhovnu ni bilo več težko, ga napraviti, da se je spovedal, in svete zakramente prejel. Veliko milost je Bog temu spokorniku delil, on pa je vse dobro obernil. Živel je še štiri mesce; je bil ves vdan v Božjo sveto voljo, je Boga priserčno ljubil, in vsak dan v njegovo čast obernil.

Spreobrnjenje tolikanj terdovratnega grešnika, ki je več let brez svete vére v slepoti živel, je duhovnu vso maloserčnost odvzelo; terdno je zaupal, da je njegovo djanje in prizadevanje Bogu prijetno, in da mu bo v tem ték in srečo dal. Namenil si je bil namreč napraviti bratovščino k časti „presvetega neomadežanega Serca Marije Device;“ postave je bil že spisal, in Pariški veliki škof so jih 22. Svečana poterdili, in vanjo zapisovati dovolili. Kmali se je v tisti duhovni vse spremenilo; ljudje so začeli lepše živeti, v cerkev pridno hoditi, pogosto prejemati svete zakramente, in od tistega časa se je verstilo prečudno spreobrnjenje za spreobrnje-

njem. Iz prejemanja zakramentov o Veliki noči se vidi, kako vse drugači so bili začeli ljudje živeti. Zmed 26000 do 27000 prebivavcev tiste duhovnije — da se Bogu usmili! — jih ni bilo več kakor sedem sto in dvajset o Veliki noči v letu 1835 pri svetem obhajilu. Tako je bila opeshala sveta véra! V letu 1838 pa jih je prejelo že dvanajst tavorzent velikonočno sveto obhajilo. In bilo je zana-prej čedalje bolje; veliko zarašenih grešnikov se je spreoburnilo, in razodevala se je prečudna gnada Gospodova, in velika moč presvetega Serca Marije Device. Grešniki vsi terdovratni so se zboljšali in omečili; ljudje, popolnoma od svetiga Boga odpadli, so se k njemu vernili; nesrečni, v grehu ostarani, so se s solzami spovedovali. Tudi od telesnih bolezni so bili ozdravljeni, slepi so spregledovali i. t. d.

Ker se je bilo na Mariino prošnjo že toliko prečudnih spreoburnenj zgodilo, je uni pobožni mašnik sklenil, bratovšino z njenimi postavami v Rim poterdit poslati, in prositi, da bi ta bratovšina Marije Device v Parizu bila povzdignjena v

poglavitno ali mater-bratovščino vse fran-
cozovske dežele. V serce je zaveselilo
svetega očeta papeža Gregorja XVI.,
ko so zvedili, kako velike gnade so na
prošnjo Mariinega Serca grešnikom v
delež prišle, ker Marija je bila vselej
pripežališe grešnikov. Zelja je svetega
očeta obšla, da bi se vse keršanstvo té
dobrote vdeležilo; torej so bogaboječemu
duhovnu to prošnjo radi dovolili, in so
še veliko več storili, ker so z razpisom
v letu 1838, 24. Malega Travnja v Parizu
pri Marii Devici napravljeno bratovščino
njenega neomadežanega Serca
za spreobrnjenje grešnikov po-
vzdignili v mater-bratovščino za ves svet,
in so ji dodelili vse odpustke, ki so v
teh bukvah zapisani, in ktere imajo tudi
druge bratovšine Mariinega Serca, koli-
kor so z materjo-bratovščino v Parizu
sklenjene.

Ni izreči, kako hitro se je ta bra-
tovščina po vsem Francozovskem, in po
vsem svetu razširila. V dveh letih je
bilo samo v Parizu osem in petdeset
tavžent devet sto dva in šestdeset va-njo
zapisanih, in v družih mestih in vaséh

je imela ta poglavitna bratovšina že sto sedem in osemdeset poddružnic. Od vsih strani so terdovratne grešnike v molitve matere-bratovšine priporočevali, in velikrat so bili že tisti dan neutegoma omečeni, ko so bili s prižnice priporočeni. Misijonarji so jo med divjaki napravili, ktere so spreobrnili; in sprosili so večkrat z njo čudno spreobrnjenje naj svojeglavniših nejevernikov. Kjer koli so véрни od té bratovšine zvedili, so se je z veseljem in gorečnostjo poprijeli. V letu 1843 je mati-bratovšina v Parizu imela že tri tavezent tri sto štiri in osemdeset poddružnic. Sliši se, da, kjer se je ta bratovšina prav prijela, se je véra poživila, pobožnost zbudila, sveti zakramenti se bolj pogosto prejemajo, in cerkve se čudno močno obiskujejo. Tako dobrotljivo se Devica Marija skazuje tistim, za ktere ljudje pri njenem maternem Sercu pomoči prosijo. Pod njeno obrambo naj nobeden ne obupa, ker njena pomoč pri Bogu je velika, in njena ljubezen do ljudi nima mére.

Duhovne dobrote bratovšine.

Bratovšina ima namen, po močni prošnji Mariinega presvetega Serca spreobrnjenje grešnikov in krivovercev od Boga sprositi. Ravno iz tega prizadevanja pa tudi obilne gnade izvirajo.

Perva in nar večí gnada je gotovo ta, da se deležne storé Jezusovega visokega zasluženja in odrešenja. Namen Jezusovega odrešenja je, grešni svét večnega pogubljenja otéti; in ta namen podpirajo tovarši bratovšine, torej imajo delež v Jezusovem zasluženji. Druga dobrota je vesela vest, z vedno molitevjo k zveličanju neumerjochih duš kaj pripomoči. K temu nas opominja sv. apostelj Jakop, rekoč: Moji bratje, ako je kdo zmed vas od resnice zašel, in ga kdo spreoberne, vedi, da, kdor grešnika od njegove zmote verne, otmè njegovo dušo smerti, in veliko grehov pokrije. 5, 19. 20. Tretja dobrota je, da prihajamo sami s tem zmirej boljši, in Bogu ljubši; ker, če hoče kdo za spreobrnjenje grešnikov s pridom moliti, mora sam spreobrnjen biti.

Tem dobrotam so sveti Oče Gregori XVI. še veliko odpustkov pristavili, ki se jih morejo tovarši bratovšine vdeleževati. Dnevi popolnoma odpustkov so: 1) dan sprejetja v bratovščino, 2) prazniki bratovšine ali: nedelja pred Septuagizimo, 3) Novo leto, 4) Svečnica, 5) Mariino oznanovanje, 6) Mariino rojstvo, 7) Vnebovzetje, 8) čisto spočetje, 9) sedem žalost Marije Device, 10) spreobrnjenje svetega Pavla, 11) praznik svete Marije Magdalene, 12) sv. Jožefa, 13) sv. Janeza Kerst., 14) vsaki mesec dvakrat ob radovoljnih dnevih, ki se morejo tudi za duše v vicah obrniti, 15) ob smertni uri, ako se skesano spovedó, in sveto obhajilo prejmejo, in ko bi jim to ne bilo mogoče, če vsaj presveto ime Jezus z besedo, ali v sercu kličejo, 16) ob dnevu, ko so bili keršeni. Odpustke doseči, je potrebno, se ob imenovanih praznikih s skesanim srcem spovedati, zakrament svetega Rešnjega Telesa prejeti, in vsak dan „Češeno Marijo“ s pristavkom: „O Marija, pribežališe grešnikov, prosi za nas!“ moliti.

V Jezusovem in Mariinem Sercu je Bog obilen studenec svoje neskončne milosti odperl za vse ljudstva in narode; iz teh studencev zajémajmo živež za neumerjoče duše! Veliko tavžent jih je še v nesrečnih zmotah, veliko tavžent popolnoma brez vére; koliko jih je pa med katoliškimi kristjani, kateri brez Boga v toliki slepoti živé, da ni od nikódar upanja, da bi se kedaj spoznali, če jih ne bo Bog takorekoč prisilil s svojo prav posebno gnado! Taka gnada spreobernjenja pa je dar Božji, ki ga moramo od Boga prositi. Komur je tedaj pri sercu toliko milijonov zbéganih duš, katerih vsaka je podoba Božja, in več, kakor ves svet, vredna, bodi v tej bratovšini, ali ne, naj si prizadeva, po svoji zmožnosti, ali z učenjem, svarjenjem, opominovanjem, z lepim zgledom, ali milošinjo, molitvijo, in kakor more, kaj k spreobernjenju grešnikov pripomoči. Ko bi kdo z lastnimi očmi vidil: zdaj zdaj se loči ena duša v grehu, ki vekomej ne bo Boga gledala, obljubim, da bi on tudi umerl rad za njo, ko bi jo s svojo smertjo mogel obvarovati pogubljenja; pa

z manjšim trudom, kakor s smertjo, moremo veliko veliko za tiste storiti, ki so že blizo časne in večne smerti, ako jih v molitvi, ali v prejemanji svetih zakramentov priporočujemo Jezusovemu in Mariinemu presvetemu Sercu.

Bratom in sestram bratovšine je v ta namen svétovano, vsak dan moliti molitev: „Spomni se, preusmiljena Devica“ itd. (str. 62); večkrat svete zakramente prejeti; ki premorejo, vbogajme dajati; in zlasti praznike bratovšine s pridom za grešnike preživeti. Prazniki bratovšine pa so: Praznik Mariinega Serca drugo nedeljo po Velikem Šmarnu; nedelja pred Septvagezimo, in zgorej imenovani prazniki, ob katerih so popolnoma odpustki; in verh teh tudi vsaka sabota skozi leto, posebno vsaka prva sabota v mescu. Ob sabotah skozi celo leto zunaj vélike sabote se v Štrasburgu v Alzacii v škofijski cerkvi pri altarji žalostne Materie Božje zjutraj o poli šestih sveta maša bere prečistemu Mariinemu Sercu v čast za spreobrnjenje grešnikov, s katero naj bi se bratje in sestre bratovšine v

duhu sklenili, in zlasti té dni za spreob-
 bernjenje grešnikov molili.

Vsakdanje opravila

k Mariinemu Sercu.

Jutranja molitev.

V iménu Boga Očeta, in Sina,
 in svetega Duha. Amen.

Moj Bog in moj Gospod! k
 tebi povzdignem svojega duha in
 te zahvalim iz vsega svojega sercā
 za sladki počitek te noči. Bodi če-
 šen in hvaljen, da si mi zopet dal
 en dan doživeti, da morem v vsih
 čednostih rasti in tebi zmirej bolj
 dopasti! Iz očetovske ljubezni do
 mene si mi dozdej življenje ohranil,
 in si tako dobrotljivo za-me sker-
 bel; jez pa sem se ti za té tolike
 dobrote še tako malo zahvalil! O
 predobrotljivi Oče, usmili se me!

Razsvetli z lučjo svoje gnade mojo dušo, da bom ves dan svojega Zveličarja, Jezusa Kristusa, pred očmi imel, kateri je naj lepši zgled ponižnosti, ljubezni, pohlevnosti, poterpežljivosti, da moje serce v skerbéh in nepokoji le v tebi pokoj in tolažbo najde. Ne daj v mojem sercu prostora sovraštvu, nevošljivosti in zavidnosti; le resnična, nesamopridna ljubezen do bližnjega naj v njem kraljuje. Obvaruj moj jezik, da ne bo nič govoril, kar bi tebe razžaliti utegnilo; nikar ne dopusti, da bi moji počutki hrepenéli po rečéh, ktere v greh peljejo. Vodi vse moje stopinje, da se zoper tvoje svete zapovedi ne pregrešim. Blagoslovi, o Gospod! ta jutranji čas moje dobre sklepe, mojo slabo voljo in moje serce, da namen dosežem, zavoljo kterega me je tvoja ljubezen vstava-

rila. Zahvalim te iz globočine svojega
 serca, da si me brez vsega mojega
 zasluženja odrešil in posvetil, in k
 pravi veri svoje svete cerkve poklical.
 Darujem ti svojo dušo in vse njene
 moči, svoje telo in vse njegove nagnjenja.
 To svojo daritev sklenem, o moj Bog!
 z nar svetejši daritvijo telesa in kervi
 Jezusa Kristusa, tvojega edinorojenega
 Sina, na vsih altarjih, kjer koli bo tebi,
 nebeškemu Očetu, dans darovan. Vdeleži
 me vsih gnad, ktere ta daritev pri tvoji
 neskončni milosti zadobi. Ljubeznjivi
 Jezus! usliši moje zdihtovanje in
 blagoslovi me, da bom poživljen in s
 tolažbo svete vere k svojim opravi-
 lom šel; daj mi gnado, da v stiskah
 in nadlogah ne omagam, da tolažbe
 svetá ne išem, temuč, da svoj križ
 potpežljivo nosim in se spominjam,
 da si tudi ti za-me brez tolažbe

na križu visel. S tabo tedaj grem k svojim opraviлом; v tvojem pre-svetem imenu in tebi v čast naj se dans vse zgodi; dodeli mi moč, tebi zvesto služiti, da se bom, če me Bog že dans s svetá pokliče, veseliti mogel, da sem današnji dan doživel. Osreči in oblagodari tudi moje starše, prijatle, dobrot-nike in vse, s kterimi živim. Sveta Marija, Mati Božja, sveti angelj varh, vsi svetniki! prosite za-me, da po vašem zgledu Božjo voljo spolnim in večno zveličanje dose-žem. Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in svetemu Duhu zdaj in vse večne čase! Amen.

Molitev k Materi Božji.

O moja preljuba Mati, sveta Devica Marija! glej, jez, tvoj

otrok, pribežim pod tvoje varstvo
 zoper vse nevarnosti in skušnjave
 današnjega dneva! Darujem ti svoje
 oči, svoje ušesa, svoj jezik, svoje
 roke in serce, da jih vsega greha
 obvárueš. Pridi mi na pomoč, da
 nikoli tvojega Sina, svojega Boga,
 ne razžalim. Kadar bodo skušnjave
 čez-me priderle, hočem k tebi zdi-
 hovati in klicati: „Presveta Devica!
 v skušnjavi se znajdem, pomagaj
 mi!“ Ves sem Jezusov in Mariin;
 Jezusu in Marii sem se za večne
 čase v dar dal!

Po svojem svetem devištvu in
 neomadežanem spočetji očisti, o pre-
 čista Devica! moje serce, moje telo
 in mojo dušo v imenu Boga Očeta
 in Sina in svetega Duha. Amen.

Ponovljenje obljube za tovarše bratovšine Mariinega Serca.

Sveta Marija, prečista Devica in Mati Božja! jez I. te izvolim dans in vselej svojo gospo, svojo srednico in besednico, in terdno sklenem, tvoje presveto in neomažežano Serce častiti, in nikoli nič ne govoriti, ne storiti, ne dopustiti, kar bi tvoje presveto, ljubeznjivo Serce žalilo. Obljubim ti z vso zvestobo, zmirej tako ponižno in čisto živeti, kakor si ti živela, in si tudi prizadevati, da bodo vsi moji bližnji tebe ljubili in tvoje presveto Serce častili. Vzemi me v svoje preljubeznjivo Serce, prosim te, bodi mi pomočnica v vsih mojih delih in ne zapusti me ob smertni uri! Amen.

M o l i t e v

k presvetemu Mariinemu Sercu.

O čisto, neomadežano, sveto, preljubeznjivo Mariino Serce! pozdravim, častim, hvalim, povišujem te, drago in imenitno delo vsega-mogočne roke Božje, studenec vsih čednost! vse to s tisto pobožnostjo, s katero so te pobožne serca vsih časov častile in razveselovale. Ti si po svoji svetosti, zvestobi, ponižnosti, čistosti, poterpežljivosti in ljubezni nar večí dopadenje presvetega Jezusovega Serca! V tebi, o prečista Devica! v tvojem deviškem Sercu gorí nar večí ljubezen do Boga in želja, vse ljudi k pravemu spoznanju Boga in k večnemu zveličanju pripeljati. O sveta Marija! zavoljo tvojega ljubeznivega maternega Serca te prosim, zadobi mi moč, vse, kar je greš-

nega, iz svojega serca iztrebiti, da bo podobno tvojemu čistemu Sercu. Sprosi meni, revnemu grešniku, tudi gnado, svojega Boga z zaupljivim srcem ljubiti, da bom vreden, ga s tabo vred vekoma v nebesih gledati in uživati. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Vsakdanja molitev

k Materi Božji za spreobrnjenje grešnikov.

(Svetega Bernarda.)

Spomni se, o preusmiljena Devica Marija! da še nikdar ni bilo slišati, da bi bil kateri zmed tistih od tebe zapušen, ki so pod tvoje varstvo pribežali, tebe pomoči prosili, in se tvoji prošnji pri Bogu izročili. Poln tega zaupanja hitim k tebi, o devic Devica! k tebi pri-

dem, pred tabo stojim grešnik zdihajoč: Ne zaverzi mojih prošenj, o Mati Besede! temuč milostivo me sliši in usliši. Amen.

Zdihljeji k presvetemu Mariinemu Sercu.

O Mariino Serce! ki si Jezusovemu Sercu toliko podobno; sprosi mi gnado, da bo tudi moje serce Jezusovemu Sercu podobno!

O Mariino Serce! ki si vedno vneto od ljubezni Jezusove; vžgi tudi moje serce z ognjem te ljubezni!

O neomadežano Mariino Serce! očisti tudi moje serce vsih grehov!

O krotko, ljubeznjivo Mariino Serce! bodi v vsih mojih potrebah moja tolažba, in moje pribežališe ob smertni uri! **O deviško, prečisto Mariino Serce,** dopada-

jenje Jezusovega Serca! sprosi mi gnado, da bo tudi moje serce tvojemu Sinu dopadlo!

O Serce Mariino, Serce Matere usmiljenja! vli v moje serce ljubezen, usmiljenje in mir!

O Serce Mariino, Serce Matere svete ljubezni! napolni moje serce s svojo sveto ljubeznijo!

O Mariino Serce! vsega se ti darujem; sprejmi me in varuj me!

O Marija! po tvojem presvetem Sercu te prosim, zadobi mi gnado ponižnega duha, čistega serca in telesa in vedno budeče vesti!

O sveto neomadežano Mariino Serce! bodi vselej in povsod spoznano, ljubljeno, hvaljeno, blaženo, češeno in poveličevano!

Posamne molitve enake ojstrim pušicam.

Peklenski duh, stari sovražnik, si veliko prizadeva zoper pobožne; pa z Božjo besedo zvesta duša hudiča premaga in ga pod nogami potapta; Božja beseda je ojstra pušica zoper sovražnika.

Če te tedaj trohljivo meso v greh vleče, moli in reci:

„Presuni s svojim strahom moje meso, ker se tvoje sodbe bojim!“

Če se hudo natolcevanje pritakne, moli, in reci:

„Bog! stvari v meni novo serce, in obnovi v meni pravega duha!“

Če te huda žalost stiska, moli in reci:

„Daj mi spet veselje svojega zveličanja, in z močnim duhom me potrdi!“

Če te nečimurna hvala mika, moli:

„Ne nam, o Gospod! ne nam, ampak svojemu imenu daj hvalo!“

Če te obupnost nadlegva, moli:

„Gospod! ti si moje upanje od moje mladosti; od mojega rojstva si ti moj varh!“

Če se sercu nič ne ljubi, moli in reci:

„Pomagaj mi, in bom rešen, in bom tvoje pravice vedno premišljeval!“

Če se ti delo pristudi, moli:

„Glej mojo nizkost in moje delo, in odpusti mi vse moje grehe.“

Če te jeza moti, moli in reci:

„Gospod! daj poterpežljivost in mir svojemu hlapcu, da moja duša ob nebeško krono ne pride, ker si djal: V svoji poterpežljivosti bote svoje duše ohranili.“

Če te preveč piti in jesti žene, moli in reci:

„Nebeško kraljestvo ni jed in pijača, ampak mir in veselje v svetem Duhu. Duh je, ki oživlja, meso ne velja nič.“

Če te kaj novega slišati ali lepega viditi mika, moli:

„Vsa lepota kraljeve hčere je od znotrej.“

Posebno velikrat moli:

„Meni pa je dobro, Boga deržati se, v Gospoda vse upanje staviti.“

Večkrat izreci prav pobožno sladke imeni:

„Jezus! Marija!“

Papež Benedikt XIII. so tistim, ki te presvete imeni pobožno izrekó, odpustke za 50 dni dovolili.

„Bodi češeno, sveto in neomadežano spočetje prečiste Device Marije!“

Kdor to molitev pobožno moli, zadobi odpustke za 100 let. Papež Gregori XV.

„Jezus, Marija in Jožef! vam darujem svoje serce in svojo dušo!“

„Jezus, Marija in Jožef! stojte mi na strani v mojem zadnjem, smertnem vojskovanji!“

„Jezus, Marija in Jožef! v miru z vami naj se loči moja duša!“

Papež Pij VII. so tem, kateri te priserčne molitvice pobožno in skesano molijo, odpustke za 300 dni dovolili.

„Nar pravičniši, nar vikši, in nar veči ljubezni vredna volja Božja naj se vselej zgodi, in naj bo hvaljena in poveljevana vekoma!“

Kdor to molitev pobožno moli, zadobi odpustke za 40 dni; in, kdor jo

vsak dan moli, dobi vsak mesec popolne odpustke, ako se, kateri dan si bodi, z resnično skesanim srcem spové, presveto Rešnje Telo prejme, in za ohranjenje svete cerkve moli. Pij VI. Pij VII.

„Vedno bodi hvaljeno, češeno in povelečevano nar svetejši Rešnje Telo!“

Papež Pij VI. dovolijo tistim, kateri to molitev pobožno molijo, enkrat na dan odpustke za 100 dni; vsak četrtek pa skozi leto, in vsak dan v osmini s. Rešnjega Telesa ravno te odpustke trikrat, ako se ta molitev trikrat moli. Kdor pa to molitev skozi mesec vsak dan enkrat moli, zadobi popolne odpustke, ako v tistem mescu, kadar hoče, zakramenta s. Pokore in s. Rešnjega Telesa prejme in v namen svetega Očeta moli.

Večerna molitev.

Kakor dan z Bogom začneš, tako ga tudi z Bogom končaj. Z dobro vestjo se sladkeje spi na terdi klopi, kakor s slabo vestjo v mehki postelji. Koliko se jih je že v posteljo vleglo, da bi počili,

pa niso najdlji počitka, ampak smert, ktere podoba je spanje! Zato vselej Boga za vse dobrote zahvali, preden greš počivat; prosi ga, da ti dá gnado, svoje grehe prav spoznati in jih obžalovati; skerbno sprašuj svojo vest; ako te je tvojega zveličanja skerb, ti bo kmali povedala, v čém si se pregrešil; obudi potem priserčno kesanje, in terdno skleni, nič več ne grešiti.

Priserčno se ti zahvalim, o pre-dobrotljivi Bog! za vse dobrote, ki si mi jih današnji dan na duši in na telesu skazal. Dal si mi živež in obleko, zdravje in življenje; obvaroval si me po očetovsko toliko dušnih in telesnih nevarnost. Resnično, tvoje dobrote in tvojega usmiljenja ni mére! Kolikrat sem že zoper tebe, neskončno svetost, grešil, in tvoja dobrotljiva roka me vendar še vsak dan z novimi dobrotami obdaruje! Zato te bom častil in hvalil ves čas svojega življenja in vekomej. Ali moja moč

je slaba, moj jezik je oskrunjen, moje serce je nečisto; zato povabim k tvojemu češenju kraljico nebes in zemlje, prečisto Devico Marijo, z vso njeno nebeško trumo. Z njenimi prečistimi ustmi te hvalim, z njenim nar svetejšim in neomadežanim Sercem ti darujem svoje revno serce; z njenim in vsih svetnikov zasluženjem ti darujem vse svoje djanje in nehanje, svoje dela in opravila, svoje življenje in svojo smert. O, ne zaverzi téga darú! Marija, Mati tvojega edinorojenega Sinú, ti ga prinese pred tvoj sedež, na katerem kraljuješ od vekomej do vekomej. Amen.

Razsvetli, o moj Bog! s svojo dobrotno lučjo moj um, da vse svoje grehe, ki sem jih dans storil, na tanko spoznam; ta luč naj ogreje moje merzlo serce, da bom vse storjene grehe iz serca obža-

loval. Zdaj mi pa milostljivo svojo pomoč dodeli, da se prav izprašam.

Kako sem šel sinoč spat? kako sem davi vstal? ali in kako sem navadne molitve opravil? kako sem se pri Božji službi zadržal? ali sem morebiti notranje svarjenja in gnade Božje zametoval? ali sem klel? nepotrebno, grešno, krivo se rotil? zoper Božjo previdnost goder-njal? ali mi je manjkalo žive vere, terd-nega upanja, goreče ljubezni? ali se ni-sem pregrešil zoper cerkvene zapovedi? ali sem se tako obnašal, kakor sem davi sklenil? ali in kako sem svoje dolžnosti opravil? ali sem se vabil čednosti, ki je moji grešni navadi nasproti? ali sem bil sramožljiv seboj in z družimi? ponižen? poterpežljiv? prizanesljiv? krotak? pokoren? resničen? — (v mislih, željah, besedah in djanji) — trezen v jedi in pi-jači? ali sem vse le zavoljo Boga storil? ali sem spokorne dela opravljal? ali sem od bližnjega brez vzroka slabo mislil? ali sem ga po krivem sodil? opravljal? zaničeval? se mu posmehoval? ga so-

vražil? ali sem mu kaj hudega vošil? ali ga še celo poškodoval? ali ga pohujšal s slabim zgledom? ali še morda nalaš zapeljal? ali sem opustil, bližnjemu kaj dobrega storiti, kar bi bil lahko storil? ali sem mu branil, greh storiti, kolikor je bilo v moji moči? zakaj sem ta ali uni greh storil? kaj se je iz greha izhajalo? i. t. d.

Iz serca mi je žal, o moj Bog! da sem te zopet tolikrat današnji dan védoma in nevédoma razžalil. Té in vse svoje grehe, ki sem jih ves čas svojega življenja storil, priserčno obžalujem, posebno zato, ker sem tebe ž njimi razžalil, ki si narveči dobrotá in ljubezen. Sovražim vse svoje grehe, in ponovim terdni sklep, tebe, neskončno dobroto in svetost, nobenkrat več ne razžaliti. Posebno terdno sklenem, v prihodnje se téga greha (imenuj ga) varovati, k kateremu sem

tolikanj nagnjen. Le s svojo gnado me nikdar ne zapusti, in odpusti mi moje grehe, da, ko bi bil današnji dan zadnji mojega življenja, pred tvojim ojstrim sodnim stolom milost zadobim. Prosim te, o milostivi Bog! po neskončnem zasluženju tvojega edinorojenega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Zdaj se pa izročim v tvoje roke; varvaj me letó noč vsega hudega; odverni zalezovanje hudobnega duha, da se ne oskrunim ne na duši ne na telesu; pod tvojimi perutami naj mirno počivam; usmili se me; v tebe, o Gospod! zaupam; vekomej ne bom osramoten!

Prosim te tudi, o moj Bog! usmili se to noč vsih nadložnih, nesrečnih, siromakov, bolnikov; daj jim lahko noč, da bodo tebe,

svojega dobrotljivega Očeta, hvalili. Usmili se tudi vsih vernih duš v vicah in pripelji jih v večni pokoj svojega nebeškega kraljestva.

Sveta Marija, prečista Devica, sveti angelj varh, vsi svetniki in svetnice Božje! stojte mi na strani in čujte nad mano, in če mi jutri dobrotljivi Bog da zdravemu vstati, vodite me po lepi poti keršanskih čednost, da pridem tje, kjer ni več noči, v kraljestvo večne luči in večnega pokoja, k Bogu Očetu in svojemu Gospodu in Zveličarju Jezusu Kristusu. Počivati hočem v imenu Boga Očeta in Sina in svetega Duha. Amen.

Zdihljeji k prečistemu Mariinemu Sercu.

O presladko Mariino Serce! hvaljeno bodi in češeno za vse

usmiljenje in ljubezen, s katero si mi tolikanj dobrot sprosil od svojega Božjega Sina, našega Zveličarja! Daj, da tudi nocej moja duša v tebi počiva, ker ti si moje pribežališe v nadlogah, moja tolažba v težavah, moja pomoč v sili in potrebah. Čuj, o preljubeznjivo Serce! nad mojo dušo in mojim telesom, da peklenški duhovi s svojim zalezovanjem nič ne opravijo zoper mene. Bodi mi milostljiva, o Devica! ki zdihujem k tebi iz solzne doline tolicege terpljenja. O ko bi mogel, kakor ti, tudi jez, iz ljubezni umreti in vekomej večno Ljubezen uživati! O Marija! bodi vselej moja mati; sprejmi k sebi vse moje serce in nikar me ne zapusti. O presladko, neomadežano Serce Božje Matere! reši me, da te bom v tvojem veličastvu v nebesih gledal in častil vekomej. Amen.

Marija, blagoslovi me s svojim Sinom! Marija, ozri se name, varvaj me, ker te priserčno ljubim!

Jezus, Marija in Jožef! v vaše roke izročim svojo dušo!

II. Cerkevna pobožnost.

Razlaganje svete maše.

Sveta maša je neizrečeno častitljiva in imenitna daritev; sam Jezus Kristus, pravi živi Bog in človek, se v njej po mašniku za nas svojemu nebeškemu Očetu daruje, ga popolnoma počastiti, za dodeljene dobrote spodobno zahvaliti in potrebnih milost prositi od njega, posebno pa odpušenje grehov zadobiti in ljudi ž njim — razžaljenim spraviti. Sveta maša je torej ravno tisti presveti dar, kateri je bil za

nas na križu darovan, samo s tem razločkom, da se je na križu Jezusova sveta kri prelila, sveta maša pa je nekervava daritev.

S kakošno častjo, ljubeznijo, pobožnostjo in čistostjo serca moramo tedaj pri tej nar svetejši daritvi biti! Vzemimo si večkrat k sercu, kar sam Sin Božji pravi: „Če svoj dar prineseš k altarju, in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj zoper tebe (da si kterega razžalil): pusti ondi svoj dar pred altarjem, in pojdi poprej spraviti se s svojim bratom, in tedaj pridi in daruj svoj dar“. (Mat. 5, 24.) Dokler imamo sovražno, nevošljivo serce do bližnjega, ali, dokler radovoljno v smertnih grehih živimo: tako dolgo naš dar Bogu nar svetejšemu ne more dopasti.

Ljubi kristjan! da moreš spodobno in v Bogu zbran pri sveti maši biti, ti je treba dobro vediti, kaj pomeni mašnikovo djanje, in kaj pomenijo molitve pri sveti maši. Beri torej večkrat ob bolj priložnem času tole kratko razlaganje svete maše, vendar ne pri sv. maši, ker tedaj se morajo mašne molitve moliti, kakor nasledujejo za razlaganjem.

Pervi del svete maše.

Začetek.

Kadar mašnik sveto mašo začne, se prekriža v znamenje, da bi mogli kristjani vsako delo v imenu trojedinega Boga začeti, in da hoče mašnik daritev svete maše presveti Trojici v čast opravljati. Potem móli mašnik dva in štirideseti Davidov psalm, s katerim si je David upanje delal, da ga bo Bog sovražnikov rešil; mašnik ta psalm moli, da se on in verni kristjani opominjajo, z zaupanjem stopiti k Božjemu altarju, na katerem bo Jagnje Božje nebeškemu Očetu po mašnikovih rokah darovano.

Očitna spoved.

Ko mašnik psalm obmoli, se grešnika obtoži, ker očitno spoved moli, ter prosi angelje in svetnike in pričujoče kristjane, da naj zanj molijo. Obžaluj tudi ti svoje grehe in priporóči se svetnikom, da bi zate Boga prosili, in terdno skleni, se iz ljubezni do Jezusa vedno

vsacega greha varovati. Mašnik gre zdaj k altarju in natihoma moli ter Boga prosi, da bi njega in vernih serca očistil in jih vredne storil, približati se svetemu altarju. Kadar k altarju pride, ga kušne, in to tudi večkrat med sveto mašo stori, da bi se sklenil z Jezusom, katerega altar pomeni, in s svetniki, katerih svetinje so v altarji spravljene.

Pristop.

Mašnik stopi zdaj na levo stran altarja, se pokriža v znamenje, da se z Jezusom na križu sklene, in bere iz mašnih bukev nekatere besede svetega pisma, s katerimi začne Boga častiti in moliti.

Gospod! usmili se.

Potem gre mašnik na sredo altarja in začne s služabnikom proti sv. Trojici klicati trikrat: **Kirje elejson**, to je: **Gospod, usmili se**; in trikrat: **Kriste elejson**, to je: **Kriste, usmili se**; in spet trikrat: **Kirje elejson**. — To pomeni, da mora-

mo terdno v Jezusa zaupati in se zane-
sti, da bomo po njegovi neskončni mi-
losti vse potrebno na duši in na telesu
dosegli, če ga bomo le resnično in sta-
novitno prosili. Mašnik ravno tiste be-
sede večkrat izreče, opomniti naš, kolike
da so naše potrebe in da nam nikoli ni
obupati, če nas Bog ravno kmali ne
usliši.

Gloria ali slava.

„Slava po višavah Bogú, in na
zemlji mir ljudem, kateri so prave volje!“
so že angelji pri rojstvu Božjega Sina
prepevali. Ravno tako zdaj mašnik moli
zahvalno pesem, v kateri Boga časti in
hvali za njegove neskončne dobrote in
se vnovič priporoči milosti Jagnjeta Bož-
jega.

Gospod z vami.

Mašnik kušne altar, se proti ljudem
oberne ter jih pozdravi, rekoč: „Go-
spod z vami!“ in to tudi večkrat med
sveto mašo stori, verne opomniti, da naj

svoje misli in želje pri Bogu imajo, in da naj s Kristusom sklenjeni molijo, ker le po Kristusu morejo uslišani biti.

Zbirna.

Potem moli mašnik na levi strani altarja eno ali pa več molitev, kakor praznik nanese, kjer mašnik tako rekoč misli, želje in prošnje vsih vernih zbira ter jih proti Božjemu sedežu ob enem pošlje, in Boga prosi pomoči in usmiljenja po Jezusu Kristusu. — Zato skleni tudi ti svojo priserčno molitev z molitvijo mašnika in vsih vernih in boš prejel, kar ti je v prid.

Berilo.

Zdaj bere mašnik berilo, to je, nekoliko iz svetega pisma ali stare ali nove zaveze, posebno iz listov aposteljev, zato se mu tudi sploh list pravi. — Zahvali Boga, da nam je po prerokih in apostelnih svojo sveto voljo razodel, da vemo, kaj je prav, kaj pa greh. — Potem se beró večí del ne-

katere verstice iz Davidovih psalmov ali pa tudi včasih iz drugih bukev svetega pisma.

Molitev pred sv. evangelijem.

Mašnik stopi v sredo altarja in nekoliko priklonjen moli in prosi Boga, da bi mu serce in usta očistil; zakaj, kdor hoče Jezusa oznanovati, mora biti čist v sercu in govorjenji, pobožen v vsem svojem obnašanju in življenju. To nas opomni, da naj sveto pismo in druge svete bukve spoštujemo, in pred njih branjem vselej Boga prosimo razsvetljenja uma in čistosti serca, da bi svete besede v svojem sercu ohranili in po njih živeli.

Evangelij.

Med to mašnikovo molitvijo prenese služabnik mašne bukve na drugo stran altarja, kar pomeni, da so aposteljni terdovratne Jude zapustili in k nevernikom šli, jim sveti evangeli oznanovat. Zdaj vsi vstanejo in se prekrižajo na čelu, na ustih in na persih. Vstajenje pomeni, da so verni

pripravljeni naglo vse dopolniti, kar koli jim je v svetem evangelii zapovedano, in vse, tudi smertraji preterpeti, kakor sveto vero zapustiti. Znamnje sv. križa na čelu pomeni, da se verni ne sramujejo Jezusovih nauk; na ustih, da so pripravljeni, jih tudi pred svetom pričati; na persih, da si hočejo nauke svetega evangelija globoko v serce vtisniti. Po zbranem svetem evangelii kušne mašnik evangeljske bukve iz časti in hvaležnosti do Jezusa, da nam je v svetem evangelii pot v nebesa pokazal; zavoljo tega se tudi služabnik v imenu vernih Kristusu zahvali z besedami: Hvala tebi, Kriste.

Vera.

Po evangelii mašnik vero moli, to je, kratek zapopadek vsih resnic, ki jih je kristjanu verovati treba. Obudi tudi ti živo vero in zahvali se priserčno Bogu za dobroto, da si k pravi veri poklican, in terdno skleni, nikdar ne poslušati posvetnih nevernikov, kateri kakor rjoveči levi išejo, koga bi od prave vere odtergali.

Drugi del svete maše.

Darovanje.

Kadar mašnik vero zmoli, kušne altar, pozdravi ljudi z navadnim pozdravilom, in bere nekaj iz mašnih bukev. Potem odgerne kelih in daruje kruh in vino, ki je pripravljeno, spremenjeno biti v Jezusovo telo in njegovo presveto kri. Letó mašnik daruje večnemu Bogu za svoje grehe, pa tudi za vse verne žive in mertve, in v spomin, da se je Jezus za nas na križu daroval. Pri daritvi se voda med vino primeša; to pomeni, da je Jezus v svojo Božjo natoro človeško natoro vzel, in da je iz Jezusovega serca, kadar je bilo s sulico prebodeno, s kervijo vred tudi voda tekla. — Sklêni pri darovanji svoje molitve z mašnikovimi molitvami in daruj Bogú samega sebe.

Umivanje rok.

Po darovanji gre mašnik na levo stran in si perste umije v znamenje, kako

skerbno se mora vsih tudi nar manjših madežev očistiti, da bo daritev svete maše vredno opravljal; in nas s tem opomni, da se moramo tudi vsih majhnih grehov ogibati, ako hočemo sveto obhajilo vredno prejeti.

Molite, bratje!

Mašnik gre spet na sredo altarja in priklonjen daruje kruh in vino, oboje ob enem, presveti Trojici; potem se proti ljudem oberne in reče: „Molite bratje,“ nas opomniti, da naj molimo, da bi bilo to njegovo in naše darovanje Bogu dopadljivo; da naj se v duhu zberemo, ker je že blizo tisti sveti čas, da se bota kruh in vino v Jezusovo presveto rešnje telo in kri spremenila.

Tiha molitev.

Zdaj móli mašnik natihoma eno ali več molitev, v katerih Boga prosi, da naj milostivo sprejme daritev, ki mu jo on z vérniki opravlja, da naj njega in vernike posveti.

Predglasje.

Mašnik začne potém moliti slavno molitev, ki se predglasje imenuje; v tej molitvi Boga hvali za prejete dobrote, in ga ponižno prosi, da naj nam pripusti, ga častiti in hvaliti z angelji, kateri neprenehoma pojejo: Svet, svet, svet Gospod, vsegamogočni Bog! — Skleni se tudi ti z angelji; povzdigni svoje misli proti nebesom, in iz vsega serca Boga časti in moli.

Spomin za žive.

Zdaj moli mašnik pet molitev, v katerih moli za vso katoliško cerkev in za vse žive pravoverne kristjane in zlasti, za ktere je sosebno dolžan maševati; prosi svetnike, da bi tudi oni za nas Boga prosili; moli, da bi nas Bog pripeljal v nebeško veselje; in se zadnjič oberne k nebeškemu Očetu ter ga prosi, da naj sveto moč da besedam, ki jih bo nad kruhom in vinom izgovoril, kruh in vino v Jezusovo teló in kri spremeniti. — Moli tudi ti za vse žive, zla-

sti, za ktere si sosebno dolžan moliti, in prosi Boga, da se vdeležiš sadú, ki nam ga je Jezus s svojo smertjo na križu zaslužil.

Tretji del svete maše.

Povzdigovanje.

Mašnik v imenu Jezusa Kristusa kruh in vino z lastnimi Jezusovimi besedami in z Božjo vsegamogočnostjo spremeni v presveto teló in kri Jezusa Kristusa. To je nezapopadljiv čudež Božje vsegamogočnosti in ljubezni! Jezus, pravi živi Bog in človek, je zdaj na altarji in se daruje svojemu nebeškemu Očetu! Z živo vero in s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo môli v podobi kruha in vina Jezusovo presveto rešnje teló in kri, in daruj z Jezusom sklenjen samega sebe nebeškemu Očetu; premisli, kako neizrečeno je Jezus terpel, ko je zavo-

ljo tvojih grehov na križu kri prelival in umiral; zahvali ga za to neskončno ljubezen, obžaluj svoje grehe in terdno skleni v prihodnje Jezusu zvesto služiti. — Mašnik povzdigne presveto teló in kri Jezusovo, da verniki Jezusa Kristusa v tem presvetem zakramentu z veči pobožnostjo in gorečnostjo molijo; povzdigovanje pa tudi pomeni povzdigovanje Jezusa na križu, ko se je za odrešenje svetá svojemu nebeškemu Očetu daroval.

Po povzdigovanji.

Zdaj mašnik še nekatere molitve moli, v katerih pravega živega Kristusa po Božji in človeški natori v podobi kruha in vina daruje nebeškemu Očetu v spomin njegovega terpljenja, od smerti vstajenja in vnebohoda; v katerih Boga prosi, da naj na našo daritev z dopadanjem pogleda in jo milostivo sprejme. — Prosi tudi ti ponižno, da bi bil deležen té daritve in napolnjen z vso nebeško dobroto in milostjo.

Spomin za mertve.

Ko mašnik imenovane molitve obmoli, stori spomin za duše v vicah, to je, za tiste duše, ktere so se sicer v Božji gnadi s tega svetá ločile, pa vendar niso bile dosti čiste, da bi precej prišle v kraj večnega mirú in pokoja. Tem dušam se posebno s sveto mašo pomaga, da so préd rešene. — Spomni se tudi ti vernih duš v vicah, zlasti tistih, za ktere si posebno dolžan moliti.

Tudi nam grešnikom.

Potem prosi mašnik tudi za-se in za vse pričujoče kristjane, da naj tudi njim Bog da priti v nebeško veselje, v družbo svetnikov. — Prosi tudi ti Boga usmiljenja, in premišljuj, kako grozne bolečine je Kristus na križu terpel, in je še molil za svoje sovražnike; tudi ti iz ljubezni do Jezusa svojim sovražnikom odpusti in moli za nje.

Oče naš.

Mašnik se zdaj pripravlja, sveto obhajilo vredno prejeti. To pripravljanje se začne z molitvijo Očenaša, ki ga je sam Božji Sin učil. Ta molitev vse v sebi zapopade, česar za dušo in teló potrebujemo. — Moli očenaš vselej z zbranim duhom in priserčnostjo. — Mašnik potem prosi, da bi Bog od njega in vsih kristjanov vse hudo odvernili, da bi jim dal zunanji in notranji mir; potlej prelomi sveto hostijo s sveto grozo čez sredo v spomin, da je tudi Jezus Kristus pri zadnji večerji kruh prelomil, in, da se je Jezusova duša ob njegovi smerti od telesa ločila; prelomi pa le podobo kruha, ne pa Jezusovega telesa, katero je po vstajenji od smerti neumerljivo, nič več ne more terpeti, zmirej ostane celo; Jezus je v vsih delih hostije ves pričujoč. — Mašnik spusti košček svete hostije v sveto rešnjo kri, da se ž njo zmeša, v znamenje združenja Jezusovega telesa z dušo v grobu, Jezusovega častitega od smerti vstajenja in njegove popolne sklenitve z nebeškim Očetom po

njegovem vnebohodu. — Premišljaj Jezusovo smert, njegovo vstajenje in njegov vnebohod.

Četerti del svete maše:

Jagnje Božje.

Mašnik se k Jezusu prikloni, in prosi za-se in za verne Božjega Sina, ki je Jagnje Božje in odjemlje grehe svetá, da bi se nas usmilil in nam svoj mir dal; in se trikrat na persi udari, nas opomniti, da smo vsi grešniki in da vsi Jezusovega usmiljenja potrebujemo. — Udari se tudi ti na persi in spoznaj svoje grehe.

Obhajilo.

Zdaj začne mašnik tri molitve zaporedoma moliti, v katerih prosi Jezusa, da naj da vsim udom katoliške cerkve mir in edinost; da naj ga vsih njegovih grehov reši in nevrednega obhajila obvaruje. Potem vzame presveto rešnje teló v levo roko in z desno se na persi trikrat udari

rekoč: Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša. Na to zavžije mašnik Jezusovo presveto teló in njegovo rešnjo kri. — Da boš sadú te visoke daritve deležen, se obhajaj vsaj po duhovno, kadar se to ne zgodi v djanji, to je, imej močne želje Jezusa Kristusa prejeti; prosi ga, da bi v te s svojo milostjo prišel in ti serce prenaredil, da bi vreden bil ga kmali tudi v djanji prejeti.

Obhajilna in poobhajilna molitev.

Po svetem obhajilu gre mašnik na levo stran altarja in moli nektare svetopisemske besede, ki se jim obhajilna molitev pravi, in ktere nas opominjajo praznika, ki ga cerkev tisti dan obhaja; potem pa moli eno ali več molitev, ki se poobhajilne imenujejo, s kterimi mašnik Boga zahvaluje za sveto obhajilo, in ga prosi za-se in za verne, da bi se vdeležili sadú daritve svete maše, to je, da bi zadobili odpušenje svojih grehov,

gnado svetó živeti, in po smerti večno zveličanje doseči.

Blagoslov ali žegen.

Zdaj še enkrat mašnik ljudstvo pozdravi in reče: Pojdite, minula je maša; potem se oberne k altarju in prosi sveto Trojico, da bi bila daritev svete maše njej prijetna, vernim pa v odpušenje grehov, ter se oberne proti ljudem in jih v imenu svete Trojice blagoslovi v znamenje, da želi in pa Boga prosi, da bi bili vsi vprični kristjani deležni téh milost, ki izvirajo iz daritve svete maše in da bi jih zvesto v sebi ohranili.

Zadnji evangeli sv. Janeza.

Ko je mašnik vernike blagoslovil, gre na desno stran altarja brat evangeli sv. Janeza, in vsi verni vstanejo in se prekrizajo na čelu, na ustih in na per-sih. — Spomni se zdaj s hvaležnim sercem vsega téga, kar je Jezus Kristus za nas storil; pomisli še skrivnosti, ki so se pri sveti maši obhajale, in obravnaj svoje življenje po Jezusovih naukih, da bo ž njim Bog hvaljen in češen.

Molitve pri sveti maši

v čast

presvetega Serca Jezusovega.

Molitev pred sveto mašo.

O Jezus, moj Bog in Zveličar, tvoja ljubezen, nima konca! Na svetem križu si za nas svojo drago kri prelil in umerl; in ta tvoja smert se vsak dan nekervavo ponavlja na altarjih! O moj Jezus! ker terdno verujem, da je sveta maša ravno tista daritev, ktero si nekdej kervavo na križu opravil, oživi mojo dušo z živo vero, da bom pri sveti maši s tako pobožnostjo in gorečnostjo, kakor bi bil na gori Kalvarii pod križem, in kakor bi vidil s svojimi očmi vse angelje, ki ta altar ob-

dajajo in tebe, svojega Gospoda in Boga, časté in molijo. S tvojim preljubeznjivim Sercem svoje sercé sklenem, in tako sklenjeno darujem pri tej sveti maši vsegamočnemu večnemu Bogu. Želim pri tej sveti maši biti v čast presvete Trojice, v tvoje poveličanje, moj Jezus! v češenje tvojega presvetega Serca, v veselje tvoje deviške Matere, vsih angeljev in svetnikov, v tolažbo vsih vernih duš v vicah, v odpušenje svojih grehov in grehov vesoljnega svetá, v zahvalo za vse dobrote, v zadobljenje novih gnad, in vsim v prid, za ktere sem posebno dolžan moliti. Dodeli mi, o Jezus, da bom s tem namenom resnično v čast in veselje tvojega presvetega Serca pri sveti maši. Amen.

Pervi del svete maše.

Začetek. Očitna spoved.

V prah se ponižam pred tvojo neskončno visokostjo, o moj Bog! ozri se na-me, da se moje serce v tebi razveseli. Nikar me ne sodi po velikosti moje hudobije, ampak po svoji neskončni milosti. Iz globočine svojega serca kličem k tebi, moj Bog! usliši mojo molitev, nagni se k meni, da milost najdem pred tabo. Z raztertim sercem kličem k tebi, o Bog! in se spovem Marii, prečisti Devici, svetima aposteljnoma Petru in Pavlu, in vsim svetnikom, da sem, o Gospod! grešil, in mi je iz serca žal, da sem pred teboj zadolžen, silno zadolžen. Letó je moje edino upanje, da me zdaj Jezus s teboj spravlja! Presveto Serce! dodeli

mi skesanega in ponižnega duha, da se vdeležim té spravne daritve in tvoje ljubezni in dobrote.

Vzdigni se zdaj, moja duša, in poveličuj Gospoda, ker ti je velike reči storil. O da bi moja molitev kakor drago in lepo dišeče kadilo v nebesa prišla in bila uslišana po prošnji vsih svetnikov, posebno katerih svetinje so v altarji! Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pristop.

V duhu zaupanja začnem, o presladko Serce, z besedami svetega pisma, ktero takóle od tvoje ljubezni, moj Zveličar! pričuje:

„Gospod se bo usmilil po bogastvu svojega usmiljenja; zakaj ne ponižuje in ne zaverže on rad

človeških otrok. Dober jim je Gospod, kateri vanj upajo, duši, ki ga iše.“ (Jer. žal. pes. p. 3.)

Hvalite Gospoda, hvalite Gospoda.

„Večno bom Gospodovo usmiljenje prepeval od roda do roda.“ (Ps. 88.)

Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu.

Kakor je bila v začetku in zdej in vselej in vekomej. Amen.

Gospod, usmili se! Kriste, usmili se! Gospod, usmili se!

Gloria (slava).

O presladko Serce Jezusovo! daj mi gnado, te vredno častiti in hvaliti. O ko bi ti mogel z vsimi angelji hvalno pesem zapeti: Slava

(čast in hvala) tebi po višavah in mir na zemlji ljudém, kateri te ljubijo! Hvalimo te, častimo te, mólimo te, povišujemo te. Zahvalimo se ti zavoljo tvoje časti, Gospod — Bog, nebeški kralj, edinorojeni Sin Boga Očeta, kateri grehe svetá odjemlješ, sprejmi našo prošnjo, usmili se nas; ker sam ti si svet, sam ti Gospod: ti sam nar vikši, Jezus Kristus s svetim Duhom v časti Boga Očeta. Amen.

Gospod bodi z nami,
In Jezus v vsih naših sercih.
Gospod, usliši mojo molitev;
In moje vpitje naj pride do tebe.

Zbirna.

O Bog! kateri si presveto Sercé Jezusa, svojega Sina, našega Gospoda, svojim vernim preljubeznjivo storil; dodeli milostljivo, da ga

na zemlji tako častimo in ljubimo, da po njem in ž njim tebe ljubiti in od tebe in od njega enkrat v nebesih vekomej ljubljeni biti zaslužimo. Po ravno tistem Jezusu Kristusu, Gospodu našem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomej. Amen.

Berilo.

(Iz lista sv. Pavla aposteljna do Efežanov v 3. p.)

„Bratje! meni nar manjšemu med vsimi svetimi je dana ta milost, med neverci oznanovati nezapopadljivo bogastvo Kristusovo, in vse razsvetliti, kakošno je podeljenje skrivnosti od vekomej skrite v Bogu, kateri je vse stvaril. Zavaljo tega priklanjam svoje kolena pred Očetom Gospoda našega Jezusa Kristusa, kateri je Oče vsega, kar je v nebesih in na zemlji, da

vam da po bogastvu svoje časti močno uterditi se po njegovem Duhu v notranjem človeku, prebivati Kristusu po véri v vaših sercih; da v ljubezni ukoreninjeni in uterjeni morete uméti z vsimi svetimi, kakošna je širokost in dolgot, visočina in globočina; tudi spoznati ljubezen Kristusovo, ktera um preseže, da ste napolnjeni z vso polnostjo Božjo.“

(Jer. žal. p. 1.) O vi vsi, kateri po poti memo greste, glejte, in pomislite, če je kaka bolečina, kakoršna je moja bolečina!

(Jan. 13.) Ker je ljubil svoje, ki so bili na svetu, jih je do konca ljubil. Hvalite Gospoda, hvalite Gospoda!

(Mat. 11, 12.) Učite se od mene, ker jez sem krotak in iz serca ponižen, in bote pokoj našli svojim dušam. Hvalite Gospoda!

Molitev pred svetim evangelijem.

Bog! kateri si usta preroka Izaija očistil z živim oglom, očisti tudi moje serce in mojo dušo, da bom vreden slišati sveti evangeli, in blagoslovi me, da ga tudi v svoje zveličanje umém. Amen.

Evangelii.

**Gospod bodi z nami,
In Jezus v vsih naših sercih.**

Evangelii sv. Janeza v 19. poglavji.

„Judje tedaj (ker je bil dan pripravljavanja), da bi ne ostale na križu trupla v saboto (tisti sabotni dan namreč je bil velik), so Pilata prosili, da bi se jim kosti poterle, in da bi se snéli. Vojšaki so torej prišli, in so prvemu sicer sterli kosti, in drugemu, kateri je bil ž

njim križan. Ko so pa do Jezusa prišli, so vidili, da je že mertev, in mu niso kosti sterli; ampak eden vojakov je s sulico njegovo stran odperl, in zdajci je tekla kri in voda iz nje. In kateri je vidil, je pričeval, in je resnično njegovo pričevanje, in on vé, da resnico govori, da tudi vi verujete.“

O da bi tudi vse moje življenje tebi, moj Jezus! in tvojemu Sercu v môči evangelija vedno dajalo zvesto pričevanje!

Véra.

Moj Bog in Zveličar! iz vsega svojega serca kličem in spoznam s sveto cerkvijo:

Verujem v enega samega Boga, Očeta vsegamogočnega, stvarnika nebes in zemlje, vsih vidnih in nevidnih reči. In v enega Gospoda Jezusa Kristusa, Sina Božjega

edinorojenega, kateri je rojen iz Očeta od vekomej, kateri je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga, kateri je rojen in ne storjen, kateri je z Očetom vred enega bistva, po katerem je vse stvarjeno, kateri je zavoljo nas ljudi in zavoljo našega zveličanja z nebes prišel, in je po svetem Duhu iz Marije Device mesó nase vzel, ter se včlovečil. Je tudi križan bil za nas pod Poncijem Pilatom, terpel, in bil v grob položen. Tretji dan pa je vstal od mrtvih po besedah pisem. Je šel v nebesa. Sedi na desnici Očetovi, in bo spet prišel s slavo sodit žive in mrtve; in njegovemu kraljestvu ne bo konca. Verujem v svetega Duha, Gospoda in oživljavca, kateri iz Očeta in Sina izhaja, kterega z Očetom in Sinom vred in enako molimo in častimo, kateri je po pre-

rokih govoril. Verujem eno, sveto, katoliško in apostoljsko cerkev. Verujem en kerst v odpušenje grehov. Verujem vstajenje mertvih in prihodnje življenje. Amen.

Drugi del svete maše.

Darovanje.

Vem, moj Bog, da serca skušaš in priprostost ljubiš; zato sem tudi jez v priprostosti svojega serca z veseljem vse to daroval in sem tvoje ljudstvo, ktero se tukaj znajde, z neizrečenim veseljem vidil tebi radovoljne darí darovati; Bog Izraelov! ohrani na večno to voljo njih serca. Hvalite Gospoda! (I. Kron. 29, 17. 18.)

Sprejmi, vsegamogočni večni Bog! ta prečisti dar, katerega jez s tvojim mašnikom tebi darujem v

spoznanje, da si ti Bog vsih reči Gospod, in da imaš sam oblast nad vsimi stvarmi; darujem ti ga v spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Jezusa Kristusa in k časti svete Marije vselej Device in vsih svetnikov. In kadar bo ta dar po besedah tvojega mašnika spremenjen v presveto rešnje teló in v presveto kri Jezusa, tvojega Sina, vzemi ga tudi v odpušenje naših brezštevilih grehov, v zahvalo za toliko dobrot, skterimi si nastolikrat obdaroval, v zadobljenje vsih nam potrebnih milost, v prid vsih živih in mertvih. Sprejmi pa tudi moje sercé, o Bog, in vse, kar imam. Svoje serce sklenem s tvojim Sercem, o moj Jezus, in ga darujem Gospod-Bogu s tisto ljubeznijo, s katero si se ti za nas grešnike ves čas svojega življenja Bogu daroval. O Go-

spod! očisti moje serce vsih madežev, da ti bo moj dar prijeten.

Tako prosim in sklenem svojo molitev z molitvijo vsih vernih, posebno tistih, kateri Jezusovo presveto Serce časté, in so zdaj tukaj z mano ali kjer koli si bodi po svetu pri sveti maši.

Umivanje rok.

O moj Bog! očisti mojo dušo s prečisto kervjo svojega ljubeznjivega Sina Jezusa Kristusa vsih grešnih in nečistih misel in željá, da bo čista, kakor beli kruh na altarji, da bo dopadla preljubeznjivemu Sercu Božjemu.

Molite, bratje!

Gospod! sprejmi ta dar iz rok svojega mašnika v hvalo in čast svojega imena, tudi v prid naš in vse svoje svete cerkve.

Tiha molitev.

Dodeli nam, o Bog! te prosimo, da sveti Duh v nas tisti ogenj vžge, kateri je v Jezusovem Sercu gorel, in kterega je Jezus Kristus na svet prinesel in povsod vžgati hotel, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog vekomej. Amen.

Predglasje.

Spodobno in dolžnost je, prav in dobro, da ti vselej in povsod hvalo dajemo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! po Kristusu Gospodu našem, po kterem je luč tvojega spoznanja in tvoje ljubezni nam vsim svetila, in kateri nam je v zastavo svojih obljub v tej spravi daritvi svoje Serce dal. Zato z vsimi angelji

in gospostvi, z vsimi oblastmi in nebeškimi močmi in z zveličanimi Kerubini in Serafini enoglasno rečem :

Svet, svet, svet je Gospod vsegamogočni Bog! Sveto je Jezusovo Serce, polne so nebesa in zemlja njegovega veličastva! V prahu klečim pred tabo, večni Bog! in moj duh se povzdiguje v nebesa, kjer Jezus, srednik za-me in za ves svet, pred tvojim obličjem prosi in ti svojih pet kervavih ran, posebno rano svojega preljubeznjivega Serca kaže, in kateri nas, ker je večni veliki duhoven, s teboj pravičnim Bogom spravlja. Blagoslovi, o Bog! to daritev in ozri se milostljivo s sedeža svojiga neskončnega usmiljenja na sveto cerkev po vesoljnem svetu, pa tudi na svojega služabnika našega papeža I., našega škofa I. in našega

cesarja I., in na vse, kateri se prave katoliške, apostoljske vere deržé; vsim naj bo ta daritev v zveličanje; posebno te pa prosim, spomni in usmili se, o Gospod! svojih služabnikov in služabnic. (Tukaj imenuj v mislih tiste, za ktere si posebno dolžan, in za ktere si se namenil moliti.)

Za te in vse, katerih vero poznaš in pobožnost vidiš in za ktere hočeš, da se ti daruje ta daritev svete maše, kličem k tebi, nebeški Oče! in sklenem klicanje svojega serca z zasluženjem in prošnjo visoko častitljive Marije Device, pa tudi tvojih svetih aposteljnov Petra in Pavla, in z zasluženjem in prošnjo vsih družih aposteljnov, marternikov, spoznovavcev in devic, v njih hvalo in čast, da bomo ž njimi vsi ena Božja družba po našem Gospodu Jezusu Kristusu. Naj mi stojé na strani vsi, in naj

povzdignejo mojo pobožnost, in vnamejo gorečnost, zakaj že se odpirajo nebesa in Jezus pride z nebeškega sedeža na ta altar.

Tretji del svete maše.

Povzdigovanje.

Zdaj zdaj bo ponovljena pred mojimi očmi zadnja večerja in daritev na lesu svetega križa. Spolnujejo se besede ljubeznjivega Odrešenika: „Glejte! jez sem z vami vse dni do konca svetá.“ —

Pred svojim terpljenjem tisto noč je vzel Jezus kruh v svoje svete in častite roké, je vzdignil oči proti nébu k Bogu, vsegamogočnemu Očetu, je njega zahvalil ter kruh posvetil, razlomil in dal svojim učencem, rekoč:

Vzemite in jejte vsi od tega; zakaj to je moje teló.

O Jezus, predobrotljivi moj Zveličar! ki je bil radovoljno za nas na križ povzdignjen in preboden; molim te, zahvalim te, žal mi je, da sem grešil.

O Zveličar! bo dimi milostljiv, in odpusti mi moje grehe, ker je tvoje Sercé zavoljo njih bilo z britkostjo in žalostjo napolnjeno.

Ravno takó je vzel Jezus po večerji tudi prečudni kelih v svoje svete in častitljive roké, zahvalil nebeškega Očeta, ter ga dal svojim učencem, rekoč:

Vzemite in pite vsi iz njega. Zakaj to je kelih moje kerví, nove in večne zaveze, skrivnost vere, ktera bo za vas in za njih veliko prelita v odpušenje grehov. Koli-korkrat bote to delali, storite v moj spomin.

O presveta rešnja kri, ktera si z vodo vred tekla iz prebode-nega Jezusovega Serca, bodi sto

tavžentkrat češena! Tebi je moje serce odperto; operi ga vsih madežev, poterdi ga zoper vse grehe, omeči ga v ljubezni do Jezusa, kateri te je iz svoje strani preli.

O Jezus! tebi živim; Jezus! tebi umerjem; Jezus! tvoj sem živ in merte v. Amen.

Po povzdigovanji.

Češeno in hvaljeno bodi tvoje neskončno usmiljenje, o moj Jezus, moja ljubezen in moje edino hrepenenje! Češeno bodi vse tvoje življenje, tvoje terpljenje in tvoja smert, tvoje častitljivo od smerti vstajenje in tvoj vnebohod; češeno bodi vse, kar si na zemlji za naše zveličanje storil, in vsa tvoja častitljivost bodi vekomej češena in hvaljena! Takó se zahvalujemo, tebi, dobrotljivi Odrešenik! in po-

nižno darujemo nebeškemu Očetu tvoje presveto teló in tvojo rešujo kri. Večni Oče! kakor si bil sprejel darí pravičnega Abeljna in daritev našega očaka Abrahama in pa sveto daritev, katero ti je daroval tvoj veliki duhoven Melkizedek, tako tudi zdaj milostljivo poglej z nebes in sprejmi po rokah svetega Angelja ta sveti dar, ne samo za vse žive, ampak tudi za vse verne duše, ki v vicah grozovitno terpé in se za svoje grehe pokoré.

(Tukaj imenuj tiste verne duše, za ktere si posebno dolžan in za ktere si se namenil moliti.)

Spomni se, predobrotljivi Bog! téh in vsih vernih duš po velikosti svojega usmiljenja. Jezusova rešnja kri jih ohládi, tolaži in reši, da bodo v družbi s tvojimi svetimi aposteljni in mučenci in z vsimi tvojimi svetniki, v katerih družbo tudi nas grešnike vzemi, ne zavoljo našega zasluženja, ampak za-

voljo svoje prizanašljivosti po Kristusu, Gospodu našem. Po njem, ž njim in v njem bodi tebi, Bogu Očetu vsegamogočnemu, v edinosti svetega Duha vsa čast in slava vekomej. Amen.

Oče naš.

Po Jezusu, tvojem edinorojenem Sinu, opominjani in z njegovim Božjim naukom podučeni si upamo svoje oči k nebesom povzdigniti in z njegovimi besedami k tebi klicati:

Oče naš, kateri si v nebesih. Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Zgôdi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam dans naš vsakdanji kruh. In odpusti nam naše dolgé, kakor tudi mi odpušamo svojim dolžnikom. In nas ne vpelji

v skušnjava. Temuč reši nas hudega. Amen.

Reši nas, prosimo, Gospod Bog! vselej dušnega in telesnega zlega; odverni vso časno nesrečo, kolikor ni potrebna k našemu zveličanju; dodeli nam moč v skušnjavi; daj nam, ki smo grešili, pri serčno obžalovanje, da se zopet k tebi vernemo; daj nam znotranji in zunanji mir in reši nas vselej nar večega zlega, greha, pa ravno tistem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Četerti del svete maše.

Jagnje Božje.

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, zavoljo svojega preljubeznjivega Serca usmili se nas!

Jagnje Božje, ki odjemlješ

grehe sveta, zavoljo svojega pre-
ljubeznjivega Serca usmili se nas!

Jagnje Božje, ki odjemlješ
grehe sveta, zavoljo svojega pre-
ljubeznjivega Serca daj nam mir!

Obhajilo.

Gospod Jezus Kristus! kateri
si tolikrat rekel svojim apostelj-
nom: „Mir vam zapustim, svoj mir
vam dam“, ne glej mojih grehov,
ampak vero svoje svete cerkve;
daj ji mir in edinost, moji duši pa
spravo, mir in ljubezen, preden si
upam, tebe v duhu prejeti.

O Jezus, Sin živega Boga!
kteri si po Očetovi volji s svetim
Duhom vred svet s svojo smertjo
odrešil, reši me s tem presvetim
telesom in svojo presveto kervjó
vseh mojih grehov; daj, da se vse-
lej tvojih zapoved deržim, in ne
dopusti, da bi se kdež od tebe

ločil. Zakrament tvoje ljubezni, ktereга se z mašnikom v duhu prejeti prederznem, mi ne bodi v sodbo in pogubo, ampak naj mi bo zdravje duše in telesa, po tebi, moj Jezus! Amen. In tako hrepelim po tebi in kličem iz globočine svojega serca:

Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Resnično nisem vreden, o Jezus, moj Zveličar in moja ljubezen! da greš v moje serce; pa zavoljo

svojega predobrotljivega Serca mi
 bodi milostljiv, reci le besedo in
 ozdravi mojo dušo. Pridi, o Jezus!
 pridi vsaj po duhovno v moje serce
 in sklêni popolnoma moje serce s
 svojim Sercem. O Jezus! v tebe
 verujem, v tebe upam, tebe ljubim
 čez vse; stori močnejši mojo vero,
 poterdi moje upanje in vžgi mojo
 ljubezen! Pomagaj mi, o Jezus!
 in daj, da živim po tvojem nauku.
 Vnêmi moje serce, da bo v njem
 gorela popolna ljubezen do tebe,
 moj Jezus! da v tebi živim in v
 tebi umerjem, o preljubeznjivi Je-
 zus! — Jezus! ves želim tvoj
 biti; le tebi hrepenim živeti zdej
 in vekomej. Amen.

Obhajilna molitev.

Pokusite in glejte, kako sla-
 dak je Gospod. Večno je njegovo
 usmiljenje. Hvalite Gospoda!

Poobhajilna molitev.

S presvetim Zakramentom poterjeni in poživiljeni te prosimo, Gospod Jezus Kristus! da bomo, ko smo sladkost tvojega Serca pokusili, vselej brez greha in v čednostih tebi vedno podobnejši, ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

O Bog, ki si svoje pravoverne služabnike v eni veri in v eni misli očistil, dodeli, da le to ljubimo, kar ti zapoveš, in le tega pričakujemo, kar ti obetaš in kar je nam v prid, da bodo naše serca, ker je vse časno minljivo, le po nebesih hrepenele, kjer je večno veselje; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Gospod bodi z nami,

In Jezus v vsih naših sercih.

Blagoslov.

Jezus! ki si svoje učence blagoslovil, preden si se od njih vzdignil, blagoslovi tudi mene po mašniku v imenu **Očeta** in **Sina** in **svetega Duha**. **Amen.**

Tvoj blagoslov naj me spremlja pri vsih mojih opravilih, naj me obvaruje vsega hudega, in naj me poterjuje v vsem dobrem! **Amen.**

Zadnji evangeli.

Evangeli sv. Janeza v 1. poglavji.

V začetku je bila **Beseda**, in **Beseda** je bila pri **Bogu**, in **Bog** je bila **Beseda**. **Ta** je bila v začetku pri **Bogu**. **Vse** je po njej storjeno, in brez nje ni nič storjenega, kar je storjenega. **V njej** je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In luč v temi sveti, in temà je ni zapopadla. **Bil** je

človek poslan od Boga, kteremu
 je bilo Janez ime. Ta je prišel
 v pričevanje, da je pričeval od
 luči, da bi vsi verovali po njem.
 On ni bil luč, ampak da bi pričeval
 od luči. Bila je prava luč,
 ktera razsvetli vsakega človeka,
 kateri pride na ta svet. Na svetu
 je bil, in svet je po njem storjen,
 in svet ga ni spoznal. V svojo
 lastino je prišel, in njegovi ga
 niso sprejeli. Kolikor pa jih ga
 je sprejelo, jim je dal oblast Bož-
 jim otrokom biti, njim, kateri veru-
 jejo v njegovo ime; kateri niso iz
 volje mesa, ne iz volje moža, am-
 pak iz Boga rojeni. In Beseda
 je meso postala, in je med nami
 prebivala (in smo vidili njeno čast,
 kakor čast edinorojenega od Očeta),
 polna milosti in resnice.

Zahvalna molitev po sveti maši.

Zahvaljen bodi, o moj Zveličar! da si mi dal biti pri tej sveti maši in tvoje presveto Serce častiti. O da bi pri tej sveti maši bil s takim zbranim duhom, in s tisto gorečnostjo, katero tolikanj sveto, tolikanj visoko opravilo od mene tirja! Ti, o Jezus! nadomesti, kar je pri tej sveti daritvi bilo pomanjkljivega, in stori, da te bom vprihodnjič vselej v duhu in resnici molil, hvalil in častil. Dodeli, predobrotljivi Jezus! da ne zgubim nikdar dobrót, ki sem jih pri tej sveti maši po tvoji neskončni milosti prejel. Tako poživljen in potolažen imam terdno voljo, storiti vse v tvojo čast, o moj Bog! in pri vsih mojih opravilih, o Jezus! moje serce pri tebi ostane. Tvoj blagoslov me spremljaj po

vsih mojih potih, in tvoje preljubezljivo Serce mi bodi vedno pred očmi! Amen.

V imenu Očeta in Sina in svetega Duha. Amen.

Molitve pri sveti maši v čast

presvetega Mariinega Serca.

Preden se sveta maša začne.

Preljubezljivi Odrešenik, Jezus Kristus! tvoja neskončna ljubezen me vabi piti iz studenca žive vode, iz katerega tekó vsaktere obilne gnade vernim otrokom tvoje svete cerkve, ker na altarji zopet tisto presveto daritev ponavljaš, katero si nekdam na Kalvarii kervavo opravil. Dodeli mi, ponižno prosim, moj Gospod in moj Bog! da bom pri tej sveti maši pobožno, spodobno, s priserčno žalostjo zavoljo storjenih grehov in s terdnim zau-

panjem v tvoje neskončno zasluženje. Vžgi v meni ogenj svete ljubezni, postavi mi pred oči svoje bitko terpljenje in svojo grenko smert, ki se zopet na altari po nekervavo obhaja. S teboj se sklenem, položi k sebi na altar moje revno serce in daruj ga s svojim presvetim Sercem in s prečistim Sercem svoje častite Matere nebeškemu Očetu v njegovo poveščanje, v zahvalo, v odpuščenje mojih grehov in v zadobljenje tistih milost, katerih zlasti potrebujem. Usmili se pa tudi, predobrotljivi Bog! mojih staršev, bratov in sester, mojih rodovincev, mojih dobrotnikov, prijatlov in neprijatlov, svete katoliške cerkve, papeža, škofov, mašnikov, vsih revnih grešnikov in vernih duš v vicah. Dodeli, da se jez in vsi milost te presvete daritve vdeležimo.

O Marija, prečista Devica, mati milosti in pribežališe grešnikov! sprosi s svojo mogočno prošnjo pri svojem Božjem Sinu, da se grešnikom in krivovercem oči odprejo, da zagledajo brezno pogubljenja, ktero jih ima požreti, da se tako prestrašeni vernejo na pot resnice, pravice in življenja.

V začetku svete maše.

S ponižnim duhom in s skesanim srcem klečim pred tvojim svetim altarjem, vsegamogočni večni Bog! in spoznam iz globočine srca, da nisem vreden, se znajti v tem svetišču pred tvojim presvetim obličjem; ker moji grehi nimajo števila in moja hudobija maševanja kliče z nebes.

Tebe, vso svetost in neskončno dobroto, sem razžalil, samopašno sem prelomil tvoje zapove-

di, prederznil sem se grešiti pred
 tvojimi vsegavidijočimi očmi! Ve-
 lika je moja hudobija, pa še veči
 je tvoje usmiljenje, predobrotljivi
 Oče! Nikdar ne zaveržeš resnično
 skesanega in potertega serca. Po-
 hlevno te torej prosim, milostljivo
 mi prizanesi po neskončnem za-
 služenji svojega edinorojenega Sina
 in po prošnji prečiste Device Ma-
 rije in vsih svetnikov zanesi in
 odpusti mi vse moje grehe. Z vso
 močjo si hočem prizadevati, te v
 prihodnje nikdar, tudi z nar manj-
 šim pregreškom radovoljno ne raz-
 žaliti. Zato te ponižno prosim, moj
 Bog! pošlji mi po daritvi, ktero
 zdaj tvoj Božji Sin opravlja, po-
 trebno pomoč, da bom tudi zamo-
 gel spolniti, kar sem obljubil.
 Marija, Mati Božja! sprosi mi to
 milost. Amen.

Pri pristopu.

„Pridite k meni vsi, ki terpite in ste s težavami obloženi, in vas bom poživil“, si rekel ti, o Jezus, večna resnica! Glej, jez ubogi grešnik pred teboj klečim in prosim milosti in usmiljenja, tolažbe in pomoči. Kako bi mogel iti skozi ozke vrata v nebesa s toliko težo grehov, če mi je ti ne odvzameš, o Gospod! in kako pojdem po tesni poti, ako mene slabega ti ne uterdiš! Za to stavim vse zaupanje v tvoje britko terpljenje, v tvojo grenko smert in v tvoje neskončno zasluženje, o Zveličar! in po tebi upam priti v nebeško kraljestvo, kjer bom tebe in Očeta, in svetega Duha vekomej z Marijo, svojo Materjo, in z vsimi zveličanimi duhovi gledal, hvalil in častil. Marija, Mati Božja! zavoljo svo-

jega usmiljenega Serca mi sprosi to milost pred Božjim sedežem! Amen.

Sveta Marija! visoko češena Mati Božja! kolikošno terpljenje ti je neskončno modri Bog pripravil, ko si bila Mati njegovega preljubeznjivega Sinu izvoljena! Angelj te je imenoval polno milosti, in vendar je bilo tvoje življenje polno revšine, nadlog in terpljenja. Kako britke so bile za te Simeonove besede: Meč bo tvojo dušo prebodel! O terpeča Mati! to grenko prerokovanje se je nad teboj v resnici spolnilo. Za to si pa zdej povzdignjena nad vse marternike, ker si bila v vsih britkostih vedno vdana v Božjo voljo. Prosi, preljubeznjiva Mati! da bom tudi jez v križih in težavah stanovitno v Boga zaupal, se njegovi presveti volji popolnoma podvergel, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pri zbirni.

V duhu združen z mašnikom, z vsimi pričujočimi, z vsimi svetniki v nebesih in z vsimi pravimi kristjani na zemlji kličem k tebi, nebeški Oče! ozri se milostljivo s sedeža svojiga veličastva na izvoljeno ljudstvo, ktero je tvoj Sin s svojo predrago kervjo odrešil. Razsvetli naš um, da spoznamo tvojo presveto voljo; vžgi naše serca, da želimo in išemo, kar ti hočeš; poterdi našo voljo, da vedno tvoje zapovedi spolnujemo. Usmili se toliko revnih duš, ki še zmirej po krivih potih hodijo, da tebe spoznajo in, ktereга si poslal, Jezusa Kristusa, da tebe in njega ljubijo in v tej ljubezni večno zveličanje dosežejo. Ponižno ti darujem, večni Bog! vse terpljenje, ki ga je terpela presveta Mati, ko je z Božjim Detetom pred grozovitim He-

rodom bežala, in pohlevno te prosim, obvaruj me vsih težav, ako je tvoja sveta volja, in moji duši v zveličanje, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pri berilu.

Zapovedal si, prelubeznjivi Zveličar! svojim aposteljnem in učencem, vsim ljudem pokoro in spreobrnjenje oznanovati, in njih nauk se glasi še vedno po sveti katoliški cerkvi! Dodeli nam milostljivo, da se njih zveličavni nauk prijéma naših serc in dobri sad obroduje za zdej in vekomej. To nam sprosi ti, Božja Mati, ki si vse besede od Jezusa v sercu ohranila in premišljevala, od ravno tistega Jezusa Kristusa, svojega usmiljenega Sina. Amen.

Pri evangeliu.

Sveti evangeli, ki si ga ti oznanovale, in v katoliški cerkvi ohranile, o Božji Učenik! je prižgal v naših srcih luč pravega spoznanja, in pregnal temo zmote in nejevere. Iz vsega serca se ti zahvalujemo za to preveliko milost. Daj, o Jezus! da vedno po tvojem svetem zgledu živim! Varuj nas s svojo mogočno gnado, da ne zgrešimo poti resnice, in da ne zabredemo v zmote; sveti nam in vsim ljudem z lučjo svoje svete vere, da po zvestem spolnovanju tvojih zapoved pridemo tje gori v nebesa, kjer si ti, o Jezus! kjer ne bomo več ne verovali, ne upali, ampak le ljubili, in vekomej tebe z obličja v obličje gledali, hvalili in častili. Amen.

Spomnim se velike britkosti tvojega maternega Serca, presveta

Marija! s katero si svojega Božjega Sinu tri dni iskala, dokler ga nisi v Božji hiši v Jeruzalemu najdla. Zavoljo téga terpljenja mi sprosi gnado, da, če sem bil ljubelega Jezusa z grehom zgubil, ga išem s skesanim in potertim srcem, in ga zopet najdem v svoje zveličanje, po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pri darovanji.

Sveti Oče! vsegamogočni večni Bog! glej prijazno na dar, ki ga po mašnikovih rokah položimo na tvoj sveti altar. Blagoslovi kruh in vino, ktereга ti daruje mašnik kakor nekđaj Melkizedek, da bodo leti darovi spremenjeni v presveto telo in v presveto kri tvojega Božjega Sina in da bomo vsih grehov očišeni in rešeni vsega hudega. Spomni se tudi, nebeški Oče! lju-

bezni, ktero je imel Jezus Kristus do nas grešnikov, in jo ima še zmirej. Iz ljubezni do nas je na Oljski gori smertne britkosti terpel; iz ljubezni do nas se je pustil vjeti, zvezati in pred krivične sodnike peljati; iz ljubezni do nas se je pustil bičati, s ternjem kronati, in na križ pribiti; iz ljubezni do nas grešnikov je med neizrečenim terpljenjem svojo dušo izdihnil! O moj Odrešenik! spoznam velikost tvoje ljubezni, pa tudi težo svojih grehov. Priserčno obžalujem, da sem v grehu živel, in te ponižno prosim, sprejmi milostljivo to sveto daritev v odpušenje mojih grehov.

O Marija, žalostna Mati! v britkosti svojega serca spoznam tvojo neizrečeno žalost, ko si svojega preljubeznjivega Sina s težkim križem obloženega srečala. Kako globoko je ta pogled tvoje

materno Serce presunil! Kako si zdihovala k nebeškemu Očetu in britke solze točila! O žalostna Mati! ponižno molim Božje naredbe; zakaj obdaril te je večni Bog s svojo močjo. Visoko bodi hvaljen Gospod Bog vekomej. Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu. Kakor je bila v začetku in zdej in vselej in vekomej. Amen.

Pri predglasji.

S ponižnim srcem te častim in molim, večni Bog! ker se zdaj veliki čudež tvoje nezmérne dobrote in ljubezni začne, prečastitljiva skrivnost, pred katero se nebesa in zemlja v prah ponižajo. Res je spodobno in dolžnost, prav in dobro, da ti vselej in povsod nebesa in zemlja hvalo dajejo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! po Kristusu, Gospodu našem:

po katerem tvoje veličastvo hvalijo angelji, ga molijo gospostva, pred njim trepečejo oblasti, ga nebeške moči in zveličani Serafi z združenim petjem povzdigujejo. Zato hočemo tudi mi tukaj zbrani tebi, večni Bog! hvalo zapeti in te slaviti v Jezusu Kristusu in v spominu žalostne Matere, v ktere terpeče Serce je tolikanj globoko šnil meč bolečin, ko je vidila svojega prelubeznjivega Sina na križu viseti in ga je slišala z umirajočim glasom klicati: „Dopolnjeno je“. O moj Bog! ta prečudna daritev se zdaj tukaj ponavlja; zato z nar ponižnejšim češenjem to skrivnost molim in z veseljem svoj glas s angeljskim petjem sklenem rekoč: Svet, svet, svet je Bog, Gospod vojsknih trum! Hvaljen bodi Jezus, Sin Božji, kateri pride v imenu Gospodovem! Češen bodi po višavah!

Pred povzdigovanjem.

O moj Jezus! zopet se na altarji v podobi kruha in vina daruješ svojemu nebeškemu Očetu v moje in vsega sveta zveličanje. Pohlevno te prosim, tudi moje revno serce s svojo presveto daritvijo skleni, in prinesi ga pred obličje svojega nebeškega Očeta, kateri bo zanesljivo moje prošnje po tebi milostljivo uslišal, ki z njim in svetim Duhom živiš in kraljuješ Bog vekomej. Amen.

Sveta Marija, Mati Božja! prinesi svojemu Božjemu Sinu na visoki altar vse moje potrebe, prošnje in želje, in vse potrebe tistih, za ktere sem posebno dolžan moliti, in zavoljo svojega presvetega Serca nam sprôsi gnado, da se vdeležimo zasluženja presvete daritve tvojega Božjega Sina, in da tako zadobimo

odpušenje vsih grehov, ki jih resnično sovražimo in priserčno obžalujemo. Amen.

Pri povzdigovanji presvetega Rešnjega Telesa.

O Jezus, Sin Božji! molim te v podobi kruha s ponižnostjo in češenjem. O Jezus! bodi mi milostiv; o Jezus! usmili se me; o Jezus! odpusti mi moje grehe in vdeleži me svojega terpljenja in svoje smerti.

Pri povzdigovanji svete Rešnje Kervi.

O presveta Rešnja Kri mojega Odrešenika Jezusa Kristusa! očisti me mojih grehov! o predraga Kri! zbriši moje hudobije; o milosti polna Kri! zadobi mi

milost in usmiljenje. O Jezus!
v tebe verujem, v tebe upam,
tebe ljubim iz vsega serca.

Po povzdigovanji.

O Gospod, naš Bog! prečudna,
neskončna je tvoja milost. Naj čiš-
tejši Božje Jagnje, Jezus Kristus,
je zdaj na altarji, on, pravi Bog
in pravi človek, naš Odrešenik in
Zveličar. O čudež, o nezapopad-
ljivi čudež Božje vsegamogočnosti
in ljubezni! Angeljske trume ob-
dajajo sedež tvoje milosti in molijo
z nar ponižnejšim češenjem kralja
nebes in zemlje v podobi kruha in
vina. O moj Jezus! s to množico
zveličanih duhov sklenem tudi jez
svoje češenje in v duhu ponižnosti
molim njega, svojega Gospoda in
Boga. Priserčno te zahvalim za
to presveto daritev, ki jo po svo-
jem mašniku opravljaš, in te pro-

sim, usmiljeni Jezus! ozri se po svoji neskončni ljubezni milostljivo na me ubozega grešnika. Spoznam, da sem revna stvar in pred teboj silno zadolžen, in nisem vreden, da me s svojimi milostljivimi očmi pogledaš. Ali kam se mi je obrniti, če se me ti ne usmiliš? Z zaupanjem se torej k tebi zatečem in te ponižno prosim, razsvetli mojo slepoto, ozdravi mojo slabost, in očisti moje omadežano serce. Amen.

Sveta Marija, žalostna in zapušena Mati! kako ojster meč bolečin je tvoje Serce presunil, ko si pod križem stala in svojega preljubega Sina med neizrečenim terpljenjem vidila umirati; vendar se nisi dala premakniti v svoji stanovitnosti, ampak terdno si zaupala v nezapopadljivo previdnost Božjo. Glej! tvoj ljubeznjivi Sin

je zdaj tukaj pričujoč in se vnovič daruje svojemu nebeškemu Očetu. Zavoljo tvojega britkega terpljenja pod križem te prosim, sprosi nam gnado, da bodo naše serca čiste in bele kakor sneg, da presveta Rešnja Kri Jezusova za naše duše ne bo zgubljena, da bomo z vso serčnostjo in stanovitnostjo hodili po tesni poti, ktera derži v večno življenje. Amen.

Pri spominu za mertve.

Spomni se, neskončno usmiljeni Bog! svojih služabnikov in služabnic, ki so šli pred nami z znamenjem vere, in spé v miru. (Imenuj v mislih tiste, za ktere si posebno dolžan, in za ktere si se namenil moliti.) Tem in vsim, kateri v Kristusu počivajo, daj, te prosim, večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. O Marija, preljuba Mati! prosi zanje,

da bodo kmali kmali gledali in vživali Boga, po katerem neprenehoma zdičujejo in koperné.

Pri Očenašu.

Oče naš! v nebesih se daš svojim izvoljenim gledati in vživati, in kakor angelji in svetniki tvoje ime časte in povišujejo in tvojo nar svetejši voljo spolnujejo, tako hočemo tudi mi na zemlji tvoje ime vedno posvečevati in spolnovati tvojo presveto voljo, dokler ne pridemo v nebeško kraljestvo, ki si nam ga pripravil. Daj nam vsakdanji kruh za telo; daj nam svojo gnado in pomoč, da vse storimo, kar in kakor hočeš. Odpusti nam naše grehe; tudi mi radovoljno odpustimo vsim, ki so nas razžalili. Ne dopusti, da bi nas skušnjave premagale; in reši, očisti in obvaruj našo dušo vsega greha. Amen.

Pred mašnikovim obhajilom.

Prijatelj človeških otrok, o dobrotljivi Jezus! ki si po smerti na križu dal svojo sveto stran prebosti; presuni tudi moje terdo serce, da se v tvoji ljubezni vname. In ki si rekel: Pridite, jejte od mojega kruha, in pite od vina, ki sem ga pripravil, očisti moje oserčje, da se vsaj v duhu s teboj sklenem. Po tebi, ki si pravi živi Bog v podobah kruha in vina, moje serce koperni, in se želi s teboj skleniti, dasiravno zavoljo svojih brezštevlnih grehov téga nisem vreden. Za to pridi zdaj k meni z obilnostjo svoje gnade in ljubezni, in pripravi moje serce, da te bo skorej smelo v djanji prejeti. To nam sprosi, Marija, ti prečista Devica! ki želiš, da se s tvojim Sinom sklenemo; naj on ozdravi naše bolne duše,

in sprecoberne naše serca, da bodo tebe z njim vred ljubile vekomej. Amen.

Pri mašnikovem obhajilu.

Bog Sin, neomadežano Božje Jagnje! ki te mašnik zdaj zavživa, prosim te ponižno, naj bom tudi jez deležen téga angeljskega kruha. Žal mi je, da sem tolikrat žalil tebe — samo čistost, ljubezen in svetost; za to nisem vreden prejeti tvojega presvetega Telesa: vendar, ker te iz serca želim ljubiti, pridi v moje serce vsaj s svojo gnado, in prenaredi ga, da bo zanaprej tebe ljubilo, in greh sovražilo. — O prežalostna Mati! grenke bolečine je tvoje ljubeznjivo serce terpelo, kadar ti je bilo križano telo tvojega Sina v naročje položeno. Kako britek je bil pogled vsih obilnih ran! V kolicih

težavah si se topila, ko si mertvega spremljala k grobu! Zavoljo tega britkega terpljenja te prosim, prinesi moje želje in prošnje na visoki altar pred svojega Sina, kateri zdaj v spomin svojega pokopa v mašnikovo serce gre. Prosi ga, da po duhovno k meni pride, in da ga, kadar koli k Božji mizi pristopim, vselej s čistim in gorečim srcem prejmem; po ravno tistem Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem. Amen.

Po mašnikovem obhajilu.

Sprejmi milostljiva, presveta Trojica! to sveto daritev, ki smo jo pred očmi tvojega veličastva darovali, in vdeleži nas vsih milost, ki izvirajo iz té daritve svete maše.

Sveta Marija, visoko češena Mati našega Gospoda Jezusa Kri-

stusa! prosi za nas, da bomo po tvojem svetem zgledu živeli na zemlji, da naša vera ne opeša, da se upanje ne omaja in ljubezen ne ohladi, in da bomo v britkostih, križih in težavah po tvojem zgledu v Božjo voljo vdani. Posebno te prosimo, o pribežališe grešnikov! bodi nam ob zadnji uri pomočnica, da pod tvojim maternim varstvom v večno veselje pridemo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pri blagoslovu.

Tvoj blagoslov, presveta Trojica! bodi vedno nad menoj in potrdi me zoper vse skušnjave, da svojega sovražnika premagam in tvojo nar svetejši voljo vselej spolnim. V imenu Očeta in Sina in svetega Duha. Amen.

Zahvalna molitev po sveti maši.

Moja duša poveljuje Gospoda in moj duh se razveseljuje v Bogu, mojem Zveličarji; zakaj velike reči mi je storil on, ki je vsegamogočen in sveto njegovo ime. Jezus Kristus, pravo Jagnje, se je za nas daroval, in nas je po tej pre-sveti daritvi svojega neskončnega zasluženja vdeležil. O moj Jezus! priserčno se ti zahvalim za vse, kar si za nas storil in terpel, in te pohlevno prosim: dodeli, da bo ta nar svetejši daritev moji duši v zveličanje, da bom s tvojo mogočno gnado poterjen, vse svoje misli, želje, besede in djanje vedno v tebe obračal, vse iz ljubezni do tebe in tebi v čast storil, in svoje serce vsega madeža čisto ohranil.

O Mati Božja! prežalostna si stala pod križem in vsak zdihljej tvojega umirajočega Sina je kakor

ojster meč tvoje preljubeznjivo materno Serce presunil.

Zavoljo téh žalost in bolečin te prosim, nadomesti pri svojem ljubem Sinu vse, kar je bilo pri sv. maši preslabega in pomanjkljivega, in sprosi mi vse tiste gnade in dobrote, katerih sem potreben in zlasti, za ktere sem pri sv. maši prosil. Tebi tvoj Božji Sin ne odreče nobene prošnje; za to upam po tvojem prečistem Sercu vse doseči, kar mi je potrebnega, da se zveličam. O bodi mi vedno srednica in besednica pri Jezusu, svojem Sinu, Gospodu našem. Amen.

Spovedne molitve.

Nektere besede o zakramentu svete pokore.

Bogu neskončno svetemu le dopadeš, ako imaš čisto serce. Svojega serca pa ne moreš očistiti, ako svojih grehov

in slabost prav ne poznaš. Ali težko je, samega sebe prav poznati; človek se le zmirej boljšega misli, kakor je. Prejden torej svojo vest začneš izpraševati, prosi svetega Duha razsvetljenja, da te lastna ljubezen ne preslepi, da se spoznaš, kakor se boš spoznal pred sodnjim stolom vsegavedočega in neskončno pravičnega Boga. Iz vsega serca ti bodi žal, da si svojega ljubeznjivega in dobrotljivega Boga žalil, in terdno skleni, ne več grešiti, se resnično spreobrniti in poboljšati. Povej odkritoserčno svoje grehe spovedniku, Božjemu namestniku, ravno tako, kakor ti jih vest očita, in varuj se nesreče, kak velik greh iz zanikernosti ali sramožljivosti zamolčati, da Božjega ropa ne storiš. Nikar se ne sramuj na spovedi pred spovednikom svojih grehov povedati, in ne iši ondi prazne časti: človek za to gre k spovedi, da se poniža pred Bogom in pred njegovim namestnikom — spovednikom. Zvesto in brez odlašanja opravi naloženo pokoro; naloži si pa tudi sam kake posebne spokorne dela, da se lože poboljšaš in Božji pravici zadostiš po neskonč-

nem zasluženji Jezusa Kristusa. Izvoli si gorečega, razumnega spovednika, da te opominja, svari, ti tvoje skrite slabosti odkrije, te krive poti varuje in ti z dobrim svetom na strani stoji v vsem, kar je v zveličanje tvoje duše. Ako ljubiš Jezusovo in Mariino Serce, prejmi večkrat vredno zakrament svete pokore, kateri te nar zvestejše varuje vsih nevarnost na poti zveličanja, in bo tudi tvoja poslednja tolažba na smertni postelji.

Molitev pred izpraševanjem vesti.

Zopet sem grešil, zopet sem te razžalil, o neskončno sveti in preljubeznjivi Bog! Nikar me ne zaverzi revnega grešnika, ki pred teboj klečim in te prosim prizanesljivosti in usmiljenja! Očistiti želim svojo omadežano dušo v studencu sprave, katerega mi je tvoj edinorojeni Sin s svojo bitko smertjo na križu odperl. Bodi milostljiv meni, ubogemu grešniku,

prosim te zavoljo preljubeznjivega
 Jezusovega Serca, in daj mi gna-
 do, da vse madeže svojega serca
 spoznam, jih s sveto žalostjo obža-
 lujem, se jih tvojemu namestniku
 serčno spovem, novega človeka
 oblečem, in ti do zadnjega zdih-
 ljeja svojega življenja v ljubezni
 zvesto služim. — Pridi, sveti Duh!
 in razsvetli moj otemnjeni um, da
 vse kota svojega serca pregledam,
 in spoznam, kakošen sem pred tvo-
 jim obličjem, o moj Bog! da prav
 vidim, kako obilno sem grešil v
 mislih, z željami, z besedami, z
 djanjem in nehanjem. Daj, da svoje
 grehe tako spoznam, kakor jih
 bom spoznal ob smertni uri in pred
 sodnim stolom tvoje neskončne pra-
 vice; otajaj z ognjem svoje ljubezni
 moje merzlo serce, da storjene
 grehe sovražim in obžalujem; daj
 mi serčnost, da še tako skrite rane

zdravniku pokažem; daj, da se vsih madežev očistim, vreden sad pokore obrodim in zveličanje svoje duše dosežem. Te gnade te prosim po preljubeznjivem Jezusovem in Mariinem Sercu. Amen.

Izpraševanje vesti.

Slehernemu ni treba po ravno tém napeljevanji svoje vesti izpraševati, zlasti tistemu ne, kateri pogostoma zakrament sv. pokore prejema. Takemu pa utegne služiti izpraševanje vesti pri večerni molitvi stran 71.

Kdaj sem bil zadnjič pri spovedi? Kako sem naloženo pokoro opravil? Ali sem šel zopet k spovedi tisti čas, ki mi je bilo rečeno? Ali sem vse storil, kar so mi spovednik storiti ukazali? Ali sem se ogibal posebno tistega greha, kateri mi je nar bolj nevaren, in sem že večkrat morebiti obljubil ga zapustiti? Kaj moje serce posebno teži in kako dolgo že?

Zapovedi Božje.

1. *Vervaj v enega samega Boga.* —

Ali vem vse, kar mora vsak vediti, da bo zveličan? Ali sem poslušal pridige in keršanske nauke, da bi se resnic svete vere naučil? Ali skerbim, da se moji podložni keršanskega nauka uče in po njem žive? Ali sem vse veroval, kar sveta cerkev verovati zapoveduje? Ali sem si prizadeval, skušnjave zoper vero iz glave izbiti? Ali nisem kdej prostovoljnih dvomov nad katero sveto resnico imel? Ali nisem téh dvomov tudi pred drugimi, morebiti pred mladimi razodeval? Ali sem se spoznani keršanski resnici ustavljal, da bi oslepljen le svojemu poželenju stregel? Ali zahajam v družino, kjer moja vera slabi? Ali sem zoper duhovne, post, spoved, cerkvene šege govoril, jih zaničeval, ali tako govorjenje z dopadajenjem poslušal? Ali nisem molčal, kadar so drugi zoper vero govorili, dasiravno sem previdil, da bi moje svarjenje kaj pomagalo; ali sem še, da bi jim bil dopadel, z njimi potegnil ter resnico zaničeval? Ali nisem Boga

žalil, da bi kakemu človeku dopadel, ali iz strahú pred ljudmi? Ali nisem bukev zoper sveto vero bral, posojeval, prodajal, drugih z njimi obdaroval? Ali nisem pridig prevzetno presojeval? Ali se nisem svete vere sramoval, ali, prekrižati se, poklekniti, moliti, posvečenih reči počastiti? Ali nisem morebiti med Božjo službo zunaj cerkve ostajal? še drugim pohujšanja dajal? igral? pil? i. t. d. Ali nisem svetnikov in njih podob z besedo ali z djanjem zaničeval? Ali nisem posvečenih oseb, pobožnih ljudi zasmehoval, zaničeval, sovražil, preganjal, od dobrega odvraceval? Ali se nisem vraž poprijel, prihodnjih reči zvediti, sebi sreče pridobiti, bolezni ali nesreče odverniti? Ali nisem koga tacih vražnih, praznovernih, copernijskih reči obdolžil, ga raznašal, sovražil, pred drugimi takih praznih reči terdil, zagovarjal i. t. d.? Ali sem zjutraj, opoldne in zvečer, pred jedjo in po jedi, in v cerkvi molil! Ali nisem bil pri molitvi prostovoljno razmišljen? Ali sem vse svoje djanje Bogu daroval, vse k časti Božji, iz ljubezni do Boga storil? Ali sem bil v bolezni, nesreči,

revah in nadlogah v Božjo voljo vdan? Ali sem večkrat čez dan na Boga mislil? Ali sem dobro storil, da bi bil čest, hvaljen? Ali se nisem v cerkvi pregrešil s prostovoljnim razmišljenjem, pregrešnimi mislimi, pogledi, nepotreb-
nim govorjenjem, nespodobnim vedenjem, pohujšljivim smehom ali celo s pregreš-
nimi nameni? Ali nisem službe Božje mudil, prehitro iz cerkve šel? Ali nisem zoper Boga godernjal, njegovih naredeb grajal, ga krivičnosti do sebe dolžil? Ali nisem nad Božjo milostjo obupal in si mislil: Ni mogoče, da bi mi Bog odpustil, ali, da bi se poboljšal, Bog mi noče pomagati, Bog za me nič noče vediti? Ali sem se preder-
zno na Božjo milost zanašal in si mi-
slil: Bog je neskončno usmiljen; akoravno grešim, se bom pa spovedal? Ali sem bil Bogu hvaležen za prejete dobrote? Ali nisem Božjih dobrot napak obračal? Ali nisem bil na Boga jezen? Ali nisem svoje jeze in zlobe do Boga tudi v dja-
nji pokazal? Ali sem se Bogu ustavljal in v nespokornosti terdovraten ostal? Ali sem večkrat obudil vero, upanje, ljubezen, posebno v skušnjavah in v smertni ne-
varnosti?

2. Ne imenuj po nemarnem Božjega imena. — Ali nisem Božjega, Jezusovega, Mariinega in svetnikov imena brez potrebe in nečastljivo izrekel, morda celo, da bi kako laž ali negotovo reč poterdil? Ali nisem s svetimi rečmi, z Božjo besedo norčeval, svetega pisma pačil in krivo obračal? Ali nisem preklinjal, se rotil, pri preklinjevanji in rotenji svetih besedi imenoval? Ali nisem mrtvih preklinjal? Ali mi ni kletev v navadi? Ali nisem imel navade, resnice svojih besedi koj s prisego terditi, s priduševanjem ali celo z rotenjem? Ali nisem morebiti celo laži tako terdil ali negotovih reči? Ali nisem prisegel, komu kaj hudega storiti, se maševati, nečistega znanja ali grešne zaveze skleniti? Ali nisem krivo prisegel zoper resnico ali v negotovi reči? Ali je kriva prisega tudi bližnjemu škodovala? Ali nisem drugih zapeljal k nepotrebnim, krivim, pregrešnim prisegam? Ali nisem Bogu kaj obljubil in ne spolnil, akoravno je bilo mogoče obljubo spolniti? Ali nisem spolnjenja obljube brez terdnega vzroka predolgo odlašal? Ali nisem nobene obljube nepremišljeno storil?

3. *Posvečuj praznik.* — Ali sem bil ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo in pri celi sveti maši? Ali sem bil tudi pri pridigi, pri popoldanski službi Božji? Ali sem Božjo besedo zamerkljivo in zavoljo zveličanja svoje duše poslušal? Ali sem zlasti té dni več molil, svete bukve bral, se do bližnjega usmiljenega skazal? Ali sem tudi skerbil, da so moji domači pri Božji službi bili in po keršansko živeli? Ali sem bil kriv, da ni bil bližnji pri sveti maši ali pri pridigi ali pri popoldanski službi Božji? Ali nisem brez velike sile in brez pravega privoljenja ali celo k pohujšanju svojega bližnjega delal, morda tudi družih k takim delom priganjal? Ali nisem ravno ob teh dneh pregrešnega veselja uganjal, pijančeval, igral, nečisto živel, v nespodobnem plesiši bil? Ali se ni morebiti kaj takega celo med Božjo službo zgodilo? Ali nisem s ponočnim pohajanjem, pijančevanjem, s prepirom ali s kletvinjo i. t. d. praznika oskrunil?

4. *Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in da ti bo dobro na zemlji.* — Ali sem svoje starše spošto-

val, ljubil? Ali sem jim bil hvaležen, pokoren? Nisem li staršem jezikal, jih zasramoval, gerdo gledal, zaničeval, preklinjal? Ali jim nisem nič hudega vošil? Ali jim nisem roke nameril, ali jih še celo udaril? Ali jih nisem s svojim razujzdanim življenjem v sramoto in žalost pripravil? Ali nisem slabost svojih staršev raznašal? Ali se nisem njih nizkega stanu sramoval? Ali sem tudi že odrašen njih svèt in njih lepo opominovanje ponižno poslušal? Ali se jim nisem zlagal, jih ogoljufal, okradel? Ali nisem do staršev merzel bil ali jih celo sovražil? Ali sem zanje molil, jim v potrebi pomagal, bolnim stregel? Ali sem skerbela, da so bili s svetimi zakramenti prevideni? Ali sem njih zadnjo voljo zvesto spolnil? Ali nisem bil krivičen do družih dedičev? Ali nisem morda še mertvih staršev opravljal? Ali sem si prizadeval pogreške ranjcih staršev z molitvijo, milošnjo, povernjenjem krivičnega blaga popraviti? Ali sem té dolžnosti spolnoval tudi do očma, mačeh, varha, gospodarja, gospodinje, učnika, prednika, duhovske in deželske go-

sposke? Ali jih nisem nalagal, goljufal, zasramoval, zaničeval, njih zapoved grajal? Ali nisem bil staršem, prednikom pokoren, kadar so mi kaj pregrešnega storiti ukazali, akoravno sem vedil, da mora človek Bogu pokornejši biti kakor ljudem? Ali nisem starih, ubogih, nadložnih zasramoval?

Starši in predniki naj se vprašajo:

Ali nisem svojim otrokom že škodoval, preden so na svet prišli? Ali sem skrbel za zdravje svojih otrok? Ali sem jim rad podelil, česar so potrebovali? Ali sem jih keršanskega nauka učil? Ali sem skrbel, da so zjutraj, opoldne, zvečer molili, k Božji službi hodili, zakramenta svete pokore in svetega obhajila pogosto prejemali? Ali jih nisem od keršanskega življenja morda še odvrčeval? Ali sem za njih podučenje skrbel, jih vabil delati, jim dobre zglede dajal? Ali sem njih pregreške strahoval, posebno, če so lagali, se potepali, v slabo tovaršijo zahajali ali se nesposobno vedli? Ali jih nisem v jezi, ali preojstro strahoval? Ali jim nisem priim-

kov dajal ali jih celo preklinjal? Ali sem
 svojim otrokom pripustil zvečer brez var-
 stva hoditi v vas ali v gledališe in plesiše?
 Ali sem skerbela za čistost svojih
 otrok, tudi majhnih, in doma? Ali nisem
 svojih otrok v greh zapeljal, ali jih s
 preklinjevanjem, nespodobnim govorje-
 njem in djanjem pohujšal? Ali me nik-
 dar niso slišali praviti, kako poreden sem
 tudi jez bil v svojih mladih letih? Ali
 jim nisem nikoli preveč denarjev dal, da
 so k razujzdanemu življenju še večji pri-
 ložnost imeli? Ali nisem nobenega v
 kakošen stan silil? Ali nisem ktereга
 svojih otrok bolj ljubil kakor druge? —
 Ali nisem poslom in podložnim vselej
 pošteno in voljno dal, kar jim je šlo?
 Ali jim nisem pretežkega dela nakladal?
 Ali sem gledal, da so Božjo službo doma
 in v cerkvi pridno in lepo opravljali?
 Ali sem skerbela, da so se po dnevu in
 po noči keršansko zadržali? Ali sem
 jih deval v tak kraj ležat, da dobro vem,
 da so doma ostali, in pa da niso nobene
 pregrešne zaveze imeli? Ali sem jih za-
 voljo nespodobnega življenja svaril? Ali
 jim nisem kaj hudega storiti ukazal?

Kako sem v bolezni za nje skerbela? Ali jim nisem dobrega imena pri ljudeh vzel? Ali nisem z njimi neusmiljeno delal, nad njimi godernjal, in z njih deli vse prenevšečen bil i. t. d.

5. *Ne ubijaj.* — Ali nisem bil kdaj, kakor si že bodi, kriv smerti svojega bližnjega? Ali nisem sebe ali svojemu bližnjemu življenja krajšal ali na zdravji škodoval z nezmernostjo v jedi in pijači, ali v plesu, z žalostjo, jezo, sovraštvom, prepirom, tepenjem, sovajenjem, ranjenjem, bojem? Ali nisem nikoli svojega življenja ali življenja svojega bližnjega brez potrebe v nevarnost postavil? Ali nisem nič tacega jedel ali pil, akoravno sem lahko previdil, da mi bo škodovalo? Ali nisem svojemu zdravju škodoval z nespametnim poskušanjem svoje moči? Ali nisem sebi ali drugemu pretežkega dela nakladal? Ali nisem sam sebi ali svojemu bližnjemu smerti želel? in zakaj? Ali sem v bolezni zadosti skerbela, da bi spet zdravje zadel? Ali nisem od neznanih ljudi zdravil kupoval in jih vžival z nevarnostjo še hujše zboleti? Ali se nisem nalaš ali

iz nemarnosti na nogah, na rokah ali na zobéh poškodoval? Ali nisem podložnih neusmiljeno strahoval? Ali nisem nobenega pohujšal z besedo, s petjem, z bukvami, s pismi, s podobami, z obnašanjem, s slabim zgledom, in tako njegove duše umoril? Ali sem se ogibal pohujšljive priložnosti? Ali sem tudi druge od nevarnih priložnost odvrčeval in svaril? Ali sem si dosti prizadeval, zopet na pravo pot pripeljati vse tiste, ktere sem kdaj pohujšal ali v kakšen greh zapeljal? Ali nisem bil tujih grehov kriv? Ali nisem nikomur v greh svetoval, postavim: kako naj se zlaže, goljufa, škoduje, se mašuje, bližnjega v greh zapelje, nepokoren bode? Ali nisem nikomur grešiti veleval? Ali sem v družih greh privolil? Ali nisem rad svojih slabih tovaršev slušal, kadar so me v greh ravnali? Ali nisem družih v greh napeljeval ali dražil? Ali nisem družih greha hvalil? Ali sem k grehu molčal? Ali nisem svaril grešnika, kadar je bila moja dolžnost svariti? Ali sem greh pregledal? Ali nisem bil premehak, kjer bi bil mo-

gel oistro strahovati? Ali sem se greha vdeležil, postavim: opravljanja, zaničevanja, zapeljevanja, tatvine, goljufije? Ali nisem greha zagovarjal, zmanjševal, zakrival, da ni bil bližnji svarjen, strahovan?

6. *Ne prešestvaj.* — 9. *Ne želi svojega bližnjega žene.* — Ali nisem imel rad nečistih misel? Ali sem jih precej iz glave izbijal? Ali nisem nalaš na nečiste reči ali sanje mislil? Ali niso na te misli nastopile radovóljne nečiste želje? Ali nisem velikrat lenobe pasel, iz ktere nečiste misli in želje pridejo? Ali nisem rad od nesramnih reči govoril ali jih poslušal? Ali sem nečiste pesmi pel ali rad poslušal in jih še drugim pravil in jih učil? Ali sem svaril, ko sem druge nesramno govoriti, ali peti slišal, kadar je bila moja dolžnost svariti? Ali sem kterikrat kvantal in morebiti še v pričo nedolžnih? Ali nisem koga na nesramne besede in pesmi napeljeval? Ali nisem kterikrat nespodobnih naročil pošiljal ali prenašal? Ali nisem ktereга zavoljo njegovega čistega življenja zasmehoval?

Ali nisem slabih bukev ali nesramnih pesem bral? Ali ni noben drugi po meni takih bukev ali pesem prejel? Ali nisem nalaš tacih reči ogledoval, ktere nečiste želje obujajo? Ali nisem nesramnega oblačila nosil? Ali se nisem posebno lepotičil? Ali nisem v cerkev le s to mislijo šel, da bi posvetnim ljudem pregrešno dopadel? Ali v take kraje, postavim: glediša, plesiša, v take družine zahajam, kjer je čistost v nevarnosti? Ali se nisem nespodobno vedel? Ali nisem nikogar v nečisti greh pregovarjal ali silil? Ali je bil letá mojega ali družega spola? zakonskega stanu ali ne? moje sorodovine ali še celo Bogu posvečen, nedolžen? Ali je bil greh s posebno nesramnostjo združen? Ali sem nečisti greh o svetem času, v svetem kraji storil? Ali nisem komu priložnosti k temu grehu iskal ali kaj pomagal? Ali sem kdaj sam ta greh storil? Ali nisem imel grešnega znanja in kako dolgo? Ali sem si prizadeval popraviti škodo, ki jo je bližnji zavoljo nečistega greha terpel? Ali se nisem neumno živino pregrešil? Ali sem se kdaj svojih nečistih grehov še celo hva-

lil, pri spovedi pa tiste zmanjšal ali celo zamolčal? Ali sem se že spovedal nesramnost, če sem bil ktere še otrok storil pri igranju z družimi otroci, na paši? i. t. d.

Zakónski naj se še vprašajo: Ali nisem iz pregrešnega namena v zakon stopil? Ali sem kdaj prav premislil, da zakonskim ni vse pripušeno? Ali skerbim za čistost rok in vsih svojih počutkov? Ali se nisem zoper zakonsko čistost, zoper zvestobo, ali z nepripušeno ločitvijo pregrešil? Ali nisem zakonske dolžnosti brez terdnega vzroka odrekel?

7. Ne kradi. — 10. Ne želi svojega bližnjega blagá. — Ali nisem komu kaj ukradel ali po sili vzel? Ali nisem kaj v svetem kraji ukradel? Ali nisem po malem krivično jemal ali goljufaval in si tako precej premoženja pridobil? Ali nisem koga goljufal pri kupčii, meri, vagi, delu, s slabim denarjem? Ali sem celi dan pridno delal, kadar sem bil najet? Ali nisem za slabo delo dobrega plačila tirjal? Ali nisem kaj kupil, kar se mi je zdelo, da je ukradeno? Nisem kaj svojim staršem, sorodnikom

ali prednikom ukradel? Ali nisem gosposke ali cesarja goljufal? Ali nisem ubožcev, vdov in sirot zatiral, delavcem in najemnikom zaslužka zaderževal ali utergoval? Ali nisem sam sebi ali drugim škode delal z lenobo, nečimurnim oblačilom, igranjem, zapravljanjem, pijančevanjem? Ali nisem na polji, na travniku, v hosti, na vertu, pri vodi ali pri pohištvu komu kaj škode storil? Ali nisem na prevelike obresti posojeval? Ali nisem dolgov delal, dasiravno sem vedil, da jih ne bom mogel poplačati? Ali sem že poplačal dolge, kakor sem bil obljubil, ali kakor je dolžnost? Ali sem skerbno varoval, kar mi je kdo hraniti dal, da se ni poškodovalo? Ali nisem nikogar po krivici iz službe spravil? Ali sem, kar mi je bilo mogoče, vbogajme dajal? Ali nisem z gospodarjevim premoženjem ubogim pomagal? Ali nisem brez potrebe milošnje prosil? Ali nisem krivične ali nepotrebne pravde imel ali k njej pomagal, svetoval? Ali nisem sodnika podkupil? Ali sem ukradene ali najdene reči vselej zvesto nazaj dal, čigar so bile? Ali sem skerbno popraševal po

gospodarji ukradenih ali najdenih reči? Ali si prizadevam storjeno škodo, kolikor mi je mogoče, popraviti, ali odpušenje zadobiti od tistega, kterega sem poškodoval, okradel, ogoljufal? Ali pomislim, da krivični greh ni odpušen, dokler se krivica ne popravi, kolikor je le mogoče? Ali nisem nikoli tujega blaga želel?

8. *Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega.* — Ali nisem pri duhovski ali deželski gosposki po krivem pričal? Ali nisem krivih prič podkupil? Ali nisem pisem prenaredil ali pravih pisem v škodo svojega bližnjega zakrival? Ali se nisem večkrat zlagal? iz potrebe? v norčijah? iz navade? v škodo svojega bližnjega? zavoljo dobička? ali še celo pri spovedi? Ali se nisem hlinil ali hinavsko obnašal? Ali sem se rad ljudem bolj imenitnim prilizoval, in jih hvalil, dasiravno hvale niso zaslužili? Ali nisem radovedno ali iz hudobije po slabostih bližnjega popraševal? Ali sem rad od slabost svojega bližnjega govoril, akoravno nisem bil dolžan od njih govoriti? Ali nisem svojega bližnjega rad

slabo sodil, njegovih besedi in njegovega djanja na slabo izkladal, in mu slabih namenov podtikal? Ali sem take krive sodbe tudi drugim razodeval? Ali se nisem čez bližnjega zlagal? mu dobrega imena vzel? ga v škodo pripravil? Ali sem si prizadeval, mu dobro ime spet nazaj pripraviti in vso škodo poverniti? Ali sem vpričo veliko ljudi svojega bližnjega opravljal, slabo sodil, obrekoval? Ali nisem nikogar podpihoval in se prepira krivega storil? Ali nisem podpihovavcev rad poslušal? Ali nisem nobene skrivnosti brez posebne potrebe razodel? Ali nisem nikogar silil mi kakošne skrivnosti razodeti? Ali nisem nikogar k opravljanju in obrekovanju zapeljal? Ali se nisem svojim prednikom zlagal, jih opravljal ali obrekoval, morebiti še duhovnov ali vikših duhovnov? Ali nisem nikogar zasmehoval in zaničeval?

Cerkvene zapovedi.

1. *Posvečuj zapovedane praznike.*
2. *Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo pri sveti maši.*

Té zapovedi ste že v tretji Božji zapovedi zapopadene.

3. *Posti se zapovedane postne dni, namreč štiridesdanski post, kvaterne in druge zapovedane postne dni; zderži se tudi ob petkih in ob sabotah mesnih jedi.* — Ali sem se postil v štiridesdanskem postu, kvaterne in druge zapovedane postne dni tako, da sem se le enkrat na dan do sitega najedel? Ali nisem ob petkih, sabotah ali drugih zapovedanih postnih dnevih mesnih jedi jedel brez privoljenja duhovske gosposke, brez nevarne bolezni ali kacega drugega pravičnega vzroka? Ali nisem te cerkvene zapovedi grajal, zasmehoval, in, ko sem jo prelomil, drugih pohujšal? Ali nisem svojih otrok, podložnih, svoje družine zapeljal, da so to zapoved prelomili?

4. *Spovej se svojih grehov postavljenemu spovedniku k manjšemu vsaj enkrat v letu, in o velikonočnem času prejmi sveto Rešnje Telo.* — Ali sem bil vsako leto o velikonočnem času pri spovedi in pri sv. obhajilu? Ali ni bila ktera mojih spoved pomanjkljiva in

nevredna, ker nisem svoje vesti na tanko sprašal — ker nisem imel resničnega kesanja in sem precej spet ravno tisti smertni greh storil in nisem zapustil grešne priložnosti — ali ker sem smerten greh nalaš, ali pa iz zanikernosti, iz strahu, sramožljivosti zamolčal ali ga zmanjšal? Ali sem ga potlej pri prvi spovedi povedal? Ali sem tudi povedal, pri koliko spovedih sem ga že zamolčal? Ali sem té nevredne spovedi vse popravil? Ali nisem v zamolčanem smertnem grehu sv. obhajila ali drugih svetih zakramentov prejel? in kolikokrat? Ali nisem k sv. obhajilu šel, dasiravno sem se še dosti zgodaj smertnega greha spomnil, ki se ga še nisem bil spovedal? Ali sem naloženo pokoro vselej na tanko, zvesto in ob pravem času opravil? Ali nisem svojega spovednika opravljal in zaničeval? Ali nisem bil jezen nanj, ko mi je sv. odvezo odrekel? Ali nisem nalaš premehkega spovednika iskal, da sem v smertnih grehih mirno živel? Ali nisem pri spovednici poslušal, kaj se drugi spovedujejo ali kaj jim spovednik pravi? Ali nisem, kar sem slišal, še drugim

pravil? Ali se nisem pri spovednici nespodobno zadržal? Ali nisem po hinavsko gledal, kako dolgo se kdo spoveduje? Ali sem se za sveto obhajilo vselej skerbno pripravljaj? Ali nisem brez spovednikovega privoljenja ali s smertnim grehom na vesti sv. obhajila katerikrat prejel? Ali se nisem nespodobno pri sv. obhajilu zadržal? Ali nisem morebiti hitro po sv. obhajilu brez vredne zahvale iz cerkve šel? Ali nisem že dan sv. obhajila v navadne in velike grehe padel?

5. Ne obhajaj ženitve o prepovedanih časih. — Ali nisem v adventu, v velikem postu, ali ob drugih postnih in spokornih dnevih pri pojedinah, igrah, plesu bil ali k takim posvetnim veselicam priložnosti dal? Ali se nisem na ženitvanji pregrešil z nezmernostjo v jedi in pijači ali s pregrešnim plesom?

Poglavitni grehi.

1. Napuh. — Ali sem si kaj domišljeval zavoljo lepote, imenitnosti, bogastva ali zavoljo dobrih lastnost, ki jih morda imam? Ali se nisem celo s pre-

grešnimi rečmi hvalil, da sem se nad kom znosil, ga zasramoval, žalil, ga poško-
doval, ali z njim neusmiljeno delal, ga
pretepal i. t. d.? Ali se nisem čez svoj
stan, nesramno, pohujšljivo oblačil? Ali
nisem kradel, morebiti še svojim staršem,
da sem si lepši obleko omislil? Ali ni-
sem hvale pri ljudéh iskal? Ali nisem
bil jezen na tiste, ki so me zaničevali?
Ali se nisem boljšega, pobožnejšega od
druzih mislil? Ali nisem bližnjega zani-
čeval? Ali se nisem bližnjega, ali celo
svojih staršev zavoljo njih revšine sra-
moval? Ali nisem bil jezen na tiste, ki
so me po pravici svarili? Ali nisem bil
zoper lepo opominovanje oterpnjen? Ali
sem vedno le svojo terdil, zoperval, se
prepiral?

2. Lakomnost. — Ali ni moje
serce preveč na časno blago navezano?
Ali niso moje skerbi za časno srečo to-
like, da zveličanja svoje duše pozabim?
Ali le gledam na to, kako bi veliko
blaga pridobil, morebiti še po krivici? z
goljufijo? Ali nisem iz lakomnosti svo-
jim podložnim prideržal, kar sem jim bil
po vsi pravici dati dolžan? Ali nisem

preveč žaloval čez zgubo premoženja in dobička? Ali nisem iz lakomnosti ob praznikih delal in Božje službe zamudil? Ali nisem iz lakomnosti družine preveč z delom obkladal ali je pa silil še ob nedeljah in zapovedanih praznikih delati? Ali nisem iz lakomnosti ubogim nič vbogajme dal? Ali nisem hotel iz lakomnosti sebi in podložnim potrebnega napraviti? Ali sem bil zapravljiv? Ali nisem premoženja na prelepo obleko, dobro voljo, igranje obračal?

3. Nečistost. — Poglej šesto Božjo zapoved.

4. Nevošljivost. — Ali nisem bil nikomur nevošljiv zavoljo njegove sreče, časti, dobre glave, pobožnosti? Ali nisem bil nikoli žalosten, ko se je bližnjemu dobro godilo? ali vesel, ko se mu je hudo godilo? Ali nisem nikogar iz nevošljivosti sovražil, opravljal, obrekoval, ob službo pripravil, na blagu poškoval? Ali mi ne škoduje nevošljivost še na zdravji?

5. Požrešnost. — Ali nisem bil nezmeren v jedi in pijači? — Ali se nisem vpijanil? Ali nisem s pijanostjo otrok pohujšal, žene žalil, vsi družini

škodoval? Ali nisem v pijanosti nesramno govoril, preklinjal, se prepiral, pretepal? kaj drugega hudobnega delal? Ali nisem s pijančevanjem doma poškodoval? ali morebiti še žene, otrok v revšino spravil? samega v nesrečo ali bolezen pahnil? Ali nisem med Božjo službo pijančeval? Ali nisem kradel, da sem mogel pijančevati? Ali sem se zderžal takih jedi, ki sem vedil, da mi bodo škodovale?

6. Jeza. — Ali nisem za vsako majhno reč precej jezen? Ali sem se kdaj nad svojim bližnjim jezil? Ali sem še zdaj nanj jezen? Ali nisem bil ta čas, kar jezo držim, pri sv. obhajilu? Ali nisem v jezi Boga preklinjal, bližnjega zasramoval, obrekoval, pretepal? Ali sem bil dolgo na koga jezen in sem se branil, se z njim spraviti? Ali nisem v jezi živine pretepal?

7. Lenoba. — Ali nisem iz zanikernosti molitve, branja svetih bukev, poslušanja Božje besede, spovedi in sv. obhajila opustil? Ali sem svoje delo slabo ali ga celo ne opravil? Ali sem svoje dolžnosti mlačno in le po verhu spolnil?

Ali nisem časa z igranjem in postopanjem tratil? Ali nisem sploh len v dobrem? Ali sem si prizadeval vse dolžnosti svojega stanu prav spoznati? Ali nisem nikoli čez Božjo previdnost goderjnal, da me je Bog v ta stan postavil, v katerem se znajdem? Ali voljno terpim težave in zopernosti svojega stanu?

Kolikokrat sem od zadnje dobro opravljene spovedi ta ali uni greh storil? iz kakošnega namena sem grešil? v kakošnih okolišinah? ktere hude posledke je greh imel? kaj je zamuda dolžnost škodovala? katero je moje poglavitno hudo nagnjenje? Ali sem se od zadnje spovedi poboljšal z Božjo pomočjo, ali sem se morebiti še pohujšal?

Molitev, da bi se žalost zavoljo storjenih grehov v sercu zbudila,
in sklep poboljšanja.

Velike so tvoje dobrote, o dobrotljivi Bog! kdo jih bo izrekel? Telo si mi iz zemlje vstvaril, dušo po svoji podobi si v mene vdihnal,

da bi te ljubil; jez pa sem te žalil. — Pri svetem kerstu si me z belim oblačilom nedolžnosti oblekel, in me v naročje za svojega otroka vzel, da bi te ljubil; jez pa sem te žalil. — Na zemljo si prišel, si se ponižal, silno veliko terpel, si na križu umerl v groznih bolečinah, si dal svoje ljubeznjivo Serce prebosti, da bi te jez obilno ljubil, jez pa sem te še obilnejše žalil. S tolikim terpljenjem si mi krono večnega veselja v nebesih zaslužil; jez pa sem jo z grehom od sebe vergel. Že večkrat sem premislil te neizmerne dobrote, in sem sklenil, ti zanaprej zvesto služiti; vendar sem te zopet žalil: o predobrotljivi Jezus, kdaj bo konec moje hudobije!

Klical si me, pa nisem hotel slišati; dajal si mi čas, da bi se pokoril za svoje neštevilne zmote

in pregrehe, pa sem ga nečimurno
 zapravljal; prijazno si mi molil roke,
 da bi me bil v svoje naročje spre-
 jel, jez pa se nisem hotel zme-
 niti; tepel si me, pa nisem hotel
 občutiti; pošiljal si mi stiske in
 težave, pa jih nisem hotel prav
 oberniti. Ti si vse storil, da bi
 se moje serce omečilo; pa le mer-
 zlo in terdo je ostalo. Zato me
 serce boli in strah prepada, ko se
 zmislim, kako močno in brez pre-
 mislika sem tvojo visokost žalil, o
 vsegamogočni Stvarnik! Kako o-
 studna je moja nehvaležnost, da
 sem nar veči svetost in dobroto
 — samega nebeškega Očeta za-
 pustil, in se potopil v morje gre-
 ha! Sam sem se odločil od tebe,
 o pravični Bog! in sem padel v
 revno sužnost greha; zato me ob-
 haja britka žalost, ko vidim, kaj
 sem bil, in kaj sem zdaj. Tvojo

prijaznost in gnado sem zapravlil, in čaka me ojštra sodba, kateri se umakniti ne morem, in po sodbi nesrečna — vekomej nesrečna večnost! O nesrečni greh, ki si me od Boga odločil, mojo dušo ognjusil, in mi pogubljenje zaslužil, kako te zdaj sovražim in te bom sovražil s Božjo pomočjo, dokler bom živel!

O Bog! ki nas k pokori vabiš, in praviš: „Nočem smerti grešnika, temuč, da se spokori in živi“ (Eceh. 18.), nikar me ne zapusti; podaj mi svojo milostljivo roko, da se vzdignem iz revšine greha; nikdar več te ne bom radovoljno žalil. Zgubljena ovca sem; vzemi me milostljivo na svoje rame, in nesi me k svoji zvesti čedi, in varuj me, da se več ne zgubim. Zgubljeni, nehvaležni sin sem, zapustil sem tebe, dobrotljivega Očeta,

tvoje premoženje sem zapravljal, in se tvojim zapovedim zoperstavil; o reši me iz težke sužnosti, v katero sem zašel!

Nisem vreden svojih oči povzdigniti proti nebesom, nisem vreden tebe svojega očeta imenovati; ker si pa vendar v resnici le moj oče, o usmiljeni Bog! poglej me z milostljivim očesom. Zakaj tvoj milostljivi pogled mertve obuja, in grešnike k pokori zavračuje; ker, ako bi se ti ne bil mene usmilil, bi moje serce ne bilo presunjeno od žalosti zavoljo storjenih grehov.

V zmoti sem zgubljen hodil, ti pa si name gledal z nebeških višav, in si oči odperl, da bi se spoznal, vest izprašal in spregledal, kako zelo je omadežana moja duša. Zato me usliši, o dobrotljivi nebeški Oče! dodeli mi gnado svojega edinorojenega Sina, in vde-

leži me njegovega zasluženja, in njegove britke smerti! Daj mi svojega svetega Duha, naj mi serce očisti, in v tvoji gnadi uterdi, da se ne povernem svoj živi dan nikoli več v revšino, iz ktere me bo zdaj rešila tvoja milost! To mi dodeli zavoljo usmiljenega Serca Jezusa Kristusa, našega Odrešenika, na prošnjo njegove vselej neomadežane Matere Marije Device. Amen.

Spoved.

Kadar pri spovednici čakaš, premišluj, preden na versto prideš, grozno nesrečo zaverženih v peklu in britko Jezusovo terpljenje.

Pod mojimi nogami v strašni globočini je tista grozovitna ječa, kjer nespokorjeni grešniki v večnem ognju goré. — Ječa je zaperta, pah je zapahnjen, kterega nihče odpreti ne more, in ta pah je — večnost! — Večno gori ogenj v tej ječi; večno goré zaverženi v ognju

Božjega maševanja in vendar ne zgoré?
 — Strašno žejo neprenehoma terpé, in
 ni ga nikogar, da bi le konec svojega
 persta v vodo pomočil ter ohladil njih
 jezik! — Červ vesti vedno grize in gloda
 njih serce, in ni ga, da bi polajšal njih
 bolečine! Neizrečeno terpé udje njih te-
 lesa, s katerimi so grešili; pa ni ga, da
 bi se jih usmilil! — Hudobni duhovi jih
 zasmehujejo, zasramujejo in njih terp-
 ljenje le še hujše delajo; in nobeden jih
 ne tolaži! — Radi bi umerli, ali ne mo-
 rejo umreti; smerti več zanje ni! — Ali
 nisem tudi jez s svojimi grehi zaslužil,
 v to peklensko brezno pahnjen biti? —
 Ko bi bil že umerl, ali bi ne bil tudi
 jez med pogubljenimi? — Ali ni more-
 biti zaverženih že v pekl, ki niso tako
 silno grešili kakor jez! — In še zmi-
 rej ne sovražim greha? — In moje duše
 še zmirej ni groza! — Mislim še svetu
 in grehu služiti? O nikdar več! Z Božjo
 gnado in pomočjo se hočem poboljšati.
 — To ti obljubim, nebeški Oče! pred
 tvojim obličjem in v pričo svojega angelja
 varha.

Premišljevanje Jezusovega terpljenja.

Moj nar svetejši prijatelj, moj Odrešenik, Božji Sin na križu visi! — Zakaj visi? — — Na lesu visi in móli — — za koga moli? — Na lesu visi, njegova presveta rešnja kri scurkoma na tla teče — za koga teče? — — Njegove roke so razpete — zakaj so razpete? — — Njegovo prelubezljivo Serce je odperto — za koga je odperto? — — Zame, tolice ga grešnika! — — Jez sem ga na križ pribil! — — Zavoljo mene svojo predrago kri preлива! — — Jez sem kriv prestrašne smerti, — in vendar se moje serce ne omeči! — — Ali res ne mislim nehati Jezusa s svojimi grehi vnovič križati? — — O Jezus! usmili se me! glej, pred teboj klečim in v priserčni britkosti spoznam svojo hudobijo! Ne ravnaj z menoj po mojih grehih, ampak usmili se me po svoji veliki usmiljenosti!

Molitev pred spovedjo.

Preljubi Jezus! k tvojemu namestniku grem, kterega mi nisi v

pogubljenje, ampak v zveličanje postavil. Dodeli mi gnado, se mu brez strahu in napčne sramožljivosti vsih svojih grehov skesano, ponižno in odkritoserčno spovedati, in mu nič ne zamolčati, kar mojemu sercu nepokoj dela. Kaj bi mi tudi pomagalo zdej zamolčati, ker moram vendar enkrat tisti strašni dan vesoljne sodbe pred tvoje presveto obličje priti, kjer bodo vsi moji grehi, ako se jih tukaj prav ne spovem, vsim ljudem vsega sveta znani. Sam se tedaj hočem obtožiti, in spovednikovo odvezo, če jo dobim, tako sprejeti, kakor bi mi ti sam rekel: „Pojdi v miru! Tvoji grehi so ti odpušeni.“

Sveta Marija, Mati Božja! prosi Boga za-me, ubozega grešnika! Vsi angelji in svetniki v nebesih, pomagajte mi s svojimi prošnjami pri Bogu, prav opraviti to spoved

v Božjo čast in v zveličanje svoje duše. Amen.

Spoved spodobno začni, rekoč: Prosim, (*če poprej križ storijo, reci: Zahvalim*) duhovni oče! svetega blagoslova, da se svojih grehov prav in čisto spovem. (*Po tem se stori sv. križ in moli očitna spoved takole:*) Jez, ubogi grešnik, se spovem Bogu vsegamogočnemu, Marii, Materi Božji, vsim ljubim svetnikom in Vam, častitljivi mašnik in namestnik Božji, da sem po svoji zadnji spovedi, ki sem jo opravil..... (*ne pozabi povedati, kdaj je bila tvoja zadnja spoved*) velikokrat in obilno grešil v mislih in željah, z besedo in z djanjem; posebno se pa obtožim, da sem..... (*Obtoži se zdej vsih svojih grehov na tanko, in kadar nobenega greha več ne veš, spoved skleni rekoč:*) Ti in vsi moji drugi grehi, ki jih vem, in ki jih ne vem, ki sem jih sam storil, ali pa kriv bil, da so jih drugi storili, so mi iz serca žal, ker sem Boga, njega samo sveto in preljubeznjivo dobroto, z njimi razžalil. Terdno sklenem nič več ne grešiti, in vsih grešnih priložnost se varo-

vati. **Prosim, duhovni oče, zveličavne pokore in svete odveze.**

Poslušaj zvesto, kaj te spovednik uče in kaj ti v pokoro dajo; sprejmi vse ponižno; kadar po spovedi nad teboj molijo, obudi še enkrat obžalovanje ali grevengo in terdni sklep se poboljšati.

Po spovedi, kadar odvezo dobiš, moli:

Povikšuj moja duša Gospoda, in vse, kar je v meni, hvali njegovo sveto ime! Povikšuj moja duša Gospoda, in ne pozabi čudežev njegove milosti! Zakaj odpustil ti je vse tvoje hudobije; ozdravil je tvoje rane. Večno je njegovo usmiljenje! — Preljubeznjivi Jezus, vekomej bodi hvaljen za svojo neizrečeno usmiljenost. Pogreznil si težo mojih grehov v morje svojega usmiljenja; nazaj si prinesel k svoji zvesti čedi zgubljeno ovčico na svojih ramah. Hvaljena in češena bodi neskončna

ljubezen tvojega Božjega Serca, ki se ne utruji grešnikov usmiliti se in v njih rane olja svoje gnade vlivati. O Jezus, večna ljubezen! nisi ravnal z menoj po mojih grehih, in nisi mi povračeval po mojih hudobijah; sprejel si me po svojem neskončnem usmiljenji; zato te bom ljubil brez prenehanja, in sovražil bom iz ljubezni do tebe vse, kar je zoper tvojo presveto voljo. Odsihmal hočem le tvoje presveto življenje pred očmi imeti, vse križe življenja in težave stanú v pokoro za svoje grehe obračati in voljno terpeti. Tebi se z dušo in s telesom popolnoma darujem. O dodeli meni slabemu, da mi tvoja na svetem križu v nezmernih bolečinah storjena smert ne bo v pogubljenje, ampak v življenje. Amen.

O Marija, moja preljubeznjiva

mati! k tebi se zopet zatečem in
 terdno se zanesem, da, ker mene
 grešnika nisi zaničevala in zaverгла,
 me boš tudi zdej, ko sem grehov
 očišen, ljubila, in namesto mene
 milostljivega Očeta v nebesih za-
 hvalila, da se je mene, ubozega
 grešnika, usmilil in me s tolikimi
 dobrotami obsul. Pod tvoje var-
 stvo in brambo pribežim zdej in
 vselej. Pomagaj mi, da stanoviten
 ostanem, nič več ne grešim, in
 tvojega preljubeznjivega Sina Je-
 zusa iz vsega serca ljubim. Amen.

Po spovedi, kadar odveze ne dobiš.

Kako silno sem grešil, da me
 Božji namestnik odveze vrednega
 ne spozna! Oh, spoznam v poniž-
 nosti svojega serca, da nisem vre-
 den k Božji mizi pristopiti in vži-
 vati angeljskega kruha; spoznam,
 da se mi ni krivica zgodila, ker

so mi grehi zaderžani, da svoj nevarni grešni stan previdim, se prav spokorim in vredno poboljšam. Kaj hočem torej družega storiti, kakor v tvojo sveto voljo se podati, in vse na tanko dopolniti, kar mi je naloženo. Prav je, da me zadeva tvoja šiba; sej ljubiš tistega, kterega tepeš. Le to te ponižno prosim: pridi moji slabosti na pomoč, in daj mi moč, da grešno življenje zapustim, se k tebi vernem, vreden sad pokore storim, se v prihodnje odveze vrednega storim, da ne bom več otrok tvoje jeze, ampak pokoren sin tvoje očetovske ljubezni. O Jezus! ki jih ozdravljaš, kateri so potertega serca, usmili se me, in vzemi me v svoje preljubeznjivo Serce. O Marija, pribežališe grešnikov! ne zaverzi revnega otroka; daj mi močno varstvo v svojem preljubeznjivem Sercu.

Pomagajte mi vsi sveti angelji, svetniki in svetnice Božje, da se v resnici spokorim, in z razžaljenim Bogom spravim. Jez pa hočem zdihovati in prositi, dokler pri njem milosti ne zadobim. Amen.

O odpustkih.

Kadar se greh odpusti, se tudi večne kazni odpusté, časne pa ne vselej; zato je rekel prerok Natan Davidu: „Gospod je tvoj greh od tebe vzel; tvoj sin pa bo mogel umreti.“ (2. Kralj. 12, 13. 14.) Naša ljuba mati, sveta cerkev, nam pa tudi časne kazni pomaga zbrisovati, ktere bi mogli ali v sedanjem življenji, ali pa še v vicah terpeti, ker nam ona pri spovedi pokoro naklada, in nam odpustke deli, to je, nam zunaj zakramenta sv. pokore časne kazni ali vse, ali le nekoliko, odpusti, ktere bi mi še po odpúšenem grehu, ali v sadanjem življenji, ali pa po smerti mogli terpeti. Z odpustki se Božji pravici za naše grehe zadostuje iz zaklada preobilnega zaslu-

ženja Jezusovega. Téga zaklada pa sv. cerkev vdeležuje le tiste verne, kateri so v stanu gnade Božje, torej brez smertnega greha; kateri si prav prizadevajo spokoriti in poboljšati se, in kateri vsena tanko opravijo, kar je v zadobljenje odpustkov zapovedano, kakor: mnoge molitve, post, milošnja, obiskovanje cerkvá in (posebno v zadobljenje popolnih odpustkov) spoved, sv. obhajilo in molitev v namen svetega očeta papeža, namreč za razširjanje katoliške vere, zatiranje nevere in krivoverstva, za mir in edinost keršanskih oblastnikov, spreobrnjenje grešnikov in druge reči po okolišinah časov. V ta namen se mora moliti nar manj pet Očenašev in Češenamarij, Čast bodi Bogu, in Vera.

Molitev za odpustke.

Vsegamogočni, večni Bog! upam od tvoje neskončne milosti, da sem vsih grehov in večnega terpljenja rešen, dasiravno sem še časnim šibam podveržen. Da se

pa moji slabosti pomaga, pribežim k neskončnemu zasluženju našega Zveličarja Jezusa Kristusa. Zavoljo téga ti darujem vse molitve in dela, ki so v zadobljenje odpustkov zapovedane, ter jih sklenem s terpljenjem in smertjo tvojega edinorojenega Sina, in z zasluženjem prečiste Device Marije in vsih svetnikov, v zadostenje svojih mnogih in velikih grehov. Vdeleži, preljubeznjivi in preusmiljeni Bog! mene, skesanega, pa uboega grešnika, téh svetih odpustkov. Prosim te pa tudi v presvetem Jezusovem imenu, ohrani in poveličaj svojo sveto cerkev med vsimi narodi, da se po vsem svetu razširi; vôdi in ohrani njenega poglavarja, svetega očeta papeža, vse škofe in duhovne po poti večnega zveličanja, da bodo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želéli

in z vso močjo storili; usmili se nevercev in krivovercev, da svojo slepoto spoznajo, in se vsi v naročji tvoje svete katoliške cerkve združijo; podeli vsim keršanskim kraljem mir in pravo edinost, vžgi v njih sercih ogenj ljubezni, da zedinjeni v tvojo čast, naše zveličanje in srečo tvoje svete cerkve delati zamorejo, preoberni serca grešnikov k pravi pokori in k popoljšanju njih življenja; dodeli tudi vsim, ki so se že s sveta ločili, da od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov in večno življenje dosežejo. Pet Očenašev in Češenamarij. Čast bodi Verujem.

Molitev za mertvega.

Jezus, moj Bog in Zveličar! ponižno te prosim, zavoljo svojega neizmerjenega usmiljenja vzemi po meni storjeno prošnjo v rešenje

duše I. Ako pa ta duša pomoči
 več ne potrebuje, vzemi jo v prid
 tiste duše, ki ima nar perva rešena
 biti, da bo tebe, o milostljivi Bog!
 ljubila, častila in molila, za-me pa
 prosila, da bom po srečni smerti
 z njo v nebesih sklenjen tebe lju-
 bil, častil in molil vse večne čase.
 Amen. Pet Očenašev in Češena-
 marij. Čast bodi. . . Verujem.

Nektere besede o sv. obhajilu.

O srečna duša, ki ljubiš Jezusovo
 Serce, veseli se! To preljubeznjivo Serce
 smeš s svojim srcem skleniti — v za-
 kramentu presvetega Rešnjega Telesa!
 Pristopi torej večkrat k mizi Gospodovi,
 k večerji neskončne Jezusove ljubezni.
 Vediti pa moraš, da le vredno sveto
 obhajilo te bo zveličalo. Pripravi se tedaj
 k tej sveti večerji prav in dobro. Ni je
 pa vredne priprave brez Jezusove lju-
 bezni, ki ni na jeziku, ampak v globo-
 čini serca. — Ta ljubezen je nebeški
 ogenj, ki ga je bil Jezus z nebes pri-

nesel, in ki ga po svetem Duhu v naše serca vliva in ga v njih vžiga. Ali Duh ljubezni v tvojem sercu prebivati ne more, dokler je z grehi omadežano in polno grešnega hrepenenja. Ne moreš obenem Jezusa in njegovega sovražnika ljubiti, ne moreš pri Gospodovi in pa pri njegovih nasprotnikov mizi sedeti. Dobro prevdari besede s. Pavla, kateri pravi: „Človek naj sam sebe presodi, in potlej še le (če je brez greha) naj je od téga kruha, in pije iz téga kelha. Kdor namreč Gospodovo telo po nevrednem je in pije njegovo kri po nevrednem, si večno pogubljenje je in pije, ker Gospodovemu telesu grozno nečast stori“. Očisti tedaj svoje serce poprej s skesano in odkritoserčno spovedjo od smertnega greha, in obudi pred sv. obhajilom popolnoma obžalovanje nad svojimi grehi, da brez radovoljnega nagnjenja k nar manjšemu grehu, z živo vero, s terdnim upanjem, z gorečo ljubeznijo, s hvaležnim spominom terpljenja in britke smerti Jezusa Kristusa, s terdnim sklepom svoje življenje bolj in bolj po svetem Jezusovem Sercu ravnati, k mizi neskončne

ljubezni in svetosti pristopiš. Vnemaj tudi v sercu krotkost, ponižnost, potepeljivost, usmiljenje, ob kratkem: sveto ljubezen do bližnjega. Ko bo Jezus vidil tvoje prizadevanje, tvojo gorečnost, tvoje hrepenenje, Njemu dopasti; bo Duha svoje ljubezni v tvoje serce obilno razlil, da boš občutil, kaj se pravi, po Jezusu hrepeneti, Jezusa ljubiti, že na tem svetu se z Jezusom popolnoma skleniti, da boš okusil tiste nebeške sladkosti, ki jih je Bog pripravil tèm, ki ga ljubijo; da boš spoznal, kako resnične so besede s. Pavla, da Kristusov mir in njegovo vživanje v resnici ves človeški um in vse človeško hrepenenje preseže. O prizadevaj si, vedno dalje iti po poti svetih čednost, in pripravljaj se z gorečim srcem in živo vero, da samega Jezusa prejmeš, k sv. obhajilu! Kadar si pa Jezusa že prejel, dobro obrni ta nar dražji čas življenja. Koliko, in kako lahko zamoreš tačas od Jezusa sprositi! Moli — ljubi — hvali in poveljaj preljubeznjivega Zveličarja v svojem sercu, in potoži mu vse dušne in telesne potrebe. Govôri kot prijatelj s svojim priserčnim prijateljom; sloni s

svetim Janezom na Jezusovih persih, na njegovem preljubeznjivem Sercu, ktero zdej v tvojem sercu bije. — Ker se sveto obhajilo tudi za druge more darovati, ali svetnikom v čast, ali za kaj družega, kar nam je pri sercu, je posebno bratom in sestram bratovšine presvetega Mariinega Serca priporočeno, da naj večkrat sveto obhajilo Mariinemu Sercu v čast za spreobrnjenje grešnikov darujejo, ker so se tako že nar veči grešniki spreobrnili.

Pred svetim obhajilom.

Molitev k Mariinemu Sercu za vredno obhajilo.

Preljubeznjivo Serce moje presvete Matere in prečiste Device Marije! k tebi zdihujem in te prosim, pripravi v mojem sercu vredno prebivališče Jezusu Kristusu, svojemu Božjemu Sinu. Akoravno sem resnično svoje grehe obžaloval in se jih obtožil, vendar spoznam, da

nisem vreden, kralja nebes in zemlje v svoje serce sprejeti, ker je v njem še toliko grešnega nag-njenja, toliko neznanih pregreškov, in toliko pomanjkanje pravih čednost. O preblazena Devica! oza-lišaj revno hišico mojega serca z nar lepšimi cvetlicami svojih čednost, svoje ponižnosti, čistosti, krotkosti in poterpežljivosti, da se Jezus z veseljem z mojo dušo sklene. O milostljiva Mati! nikar mi té prošnje ne odreci, ker tebi v čast to sveto obhajilo darujem, da se grešnikov usmiliš, jih na pot poboljšanja pripelješ, da ne jenjaš, dokler se njih terde serca ne omečijo in samo Jezusa ljubijo, ki je vse ljubezni vreden. Amen.

Djanje vere.

Kdo mi dá, o presladki Jezus! da pod skrivnostno podobo kruha

tvoje obličje gledam, katero gledati angelji želé? Kdo mi dá, da se mi odprejo tvoje svete rane, ktere z očmi sv. vere na tvojem presvetem telesu vidim, ki so studenec žive vode za očiščenje moje grešne duše? Terdno verujem, da si v zakramentu svetega Rešnjega Telesa resnično pričujoč, kakor moj Bog in Gospod. Kje je tako imenitno ljudstvo, kakor je keršansko ljudstvo? Res, ni nobenega drugega ljudstva, katero bi tako srečno bilo, kakor smo pravoverni kristijanje, ki tebe, svojega Boga, tako blizo sebe imamo. Zakaj ti, večna resnica, si djal: „Moje meso je res jéd, in moja kri je res pijača. Ako kdo jé od téga kruha, bo živel vekomej; in kruh, katerega bom jez dal, je moje meso za življenje svetá. Vzemite in jejte, to je moje telo, katero bo za vas dano:

to delajte v moj spomin“. Verujem, da je v tem presvetem zakramentu resnično tvoje presveto Rešnje Telo pričujoče; svetlejši je od solnca, in ravno tako čisto, lepo in veličastno, kakor v nebesih. Verujem, da je v tem presvetem zakramentu pričujoča tvoja presveta Rešnja Kri, ki je prelita za moje zveličanje; da je v njem pričujoča tvoja presveta duša; da si v njem ti ves skrit, Bog in človek; da te bom zdaj prejel, kakor so te prejeli tvoji učenci pri zadnji večerji. O Jezus! poterdi me v tej sveti veri; daj mi v njej serčno živeti in umreti.

Djanje upanja.

Predobrotljivi Jezus! kaj sem jez, da mi samega sebe daš? Kako se sme grešnik pred teboj prikazati? Teži me obilnost mojih grehov, ali vabi me sladkost tvojih

besedi. Pridite k meni, praviš, vsi, kateri se trudite, in ste obloženi, in jez vas bom poživil. Torej ves poln zaupanja v velikost tvoje ljubezni in tvojega usmiljenja, o Gospod! pristopim bolan k tebi, svojemu zdravniku in zveličarju, lačen in žejin k studencu življenja, reven k nebeškemu kralju, hlapec k Gospodu, stvar k stvarniku, žalosten k milostljivemu tolažniku. Usmili se me, o Jezus! in reši me, ki nikoli ne zapustiš téh, ki v tebe upajo.

Djanje ljubezni.

V kako močni ljubezni je tvoje presveto Serce gorelo, o moj Jezus! ko si nam pred svojo britko smertjo na križu večerjo napravljaj, ktera vso sladkost v sebi ima! Pač velika in prečudna je mogla biti ljubezen, da si se zavaljo našega zveličanja

včlovečil; ali še bolj prečudno je, da nam svoje sveto telo jesti in svojo rešnjo kri piti daješ. Čudovite so dela tvojega usmiljenja, o Gospod, neskončna ljubezen, kdo bi te ne ljubil? Vžgi v svoji gorki ljubezni moje merzlo serce, in s svojim zveličanjem me obiši, da sladkost tvoje ljubezni moj duh okusi, in gorelo bo v tvoji ljubezni serce moje. Ljubim te, o Jezus! in nič me ne bo ločilo od tvoje ljubezni. Ne smert, ne življenje, ne angelji, ne poglavarstva, ne oblasti, ne sedanje, ne prihodnje, ne visokost, ne globočina, ne druga stvar me ne bo mogla ločiti od ljubezni Božje, ktera je v Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

Djanje ponižnosti in obžalovanja.

Vsegamogočni, večni Bog! kaj mi je misliti, ko se približujem k

mizi, pri kateri skazuješ milosti, ki jih noben človek izreči ne more? Kdo si ti? — in kdo sem jez? — Nisem vreden, proti tebi pogledati, in ti hočeš v moje serce priti! Ti se ponižaš do mene tolikanj nehvaležnega in revnega! Ti, kralj kraljev, Gospod, Bog vojskinih trum, ki svet le pogledaš, in se trese! Ti, sama Svetost, pred katero angeljska čistost zgine! Ti, solnce večne svetlobe, ki prebivaš v nedosegljivi luči; — jez pa nečista stvar, poln grešnega poželenja, hudega nagnjenja in nečimurnosti, gnjusoba grešnikov, otrok jeze in slepote. Kaj mi je boljšega, ali tebi prijetnejšega misliti, kakor da se iz vsega serca pred tabo ponižam in tvoje neizmerjeno usmiljenje v duhu povikšujem? Pozabim sam sebe in v globočini svoje nevrednosti se ves tebi podveržem. Prah

in pepel, grešnik sem, vendar se prederznem s tabo govoriti, ker žalostnega in potertega serca ne zaničuješ. Ozri se na me, revnega, ubozega grešnika, in sprejmi me v svojem neskončnem usmiljenji. Spoznam svojo hudobijo in jo iz serca obžalujem; spoznam pa tudi, da brez tebe nič ne premorem, da brez tebe ni ne zveličanja, ne življenja! O da bi mogel v priserčni britkosti solze točiti, in z njimi, kakor sveta Magdalena tvoje noge močiti! O da bi te mogel tudi jez posihmal obilno ljubiti, ker sem te do zdej obilno žalil! — O Marija! prosi za me. O Jezus! ljubim te, usmili se me!

Djanje hrepenenja.

Kdo mi bo dal, o moj Gospod! da tebe samega najdem, in tebi

svoje serce do dna odprem, da te bom vžival, kakor želi moja duša? **O** moj Gospod in Bog! kdaj bom s teboj ves sklenjen, in tebi tako živel, da bom pozabil samega sebe? Res, moj Bog! ti si kralj miru, v tebi je pravi mir in vse veselje; zunaj tebe pa je trud, žalost in brez števila veliko nadlog in rev. **Z** gorečo ljubeznijo, željami in veseljem vsega svojega serca hrepenim po tebi, o Jezus! **O** da bi te mogel prejeti s takimi priserčnimi željami, s takim spoštovanjem in češenjem, s tako zahvalo, ljubeznijo in čistostjo, s tako ponižnostjo in s takim zaupanjem, kakor te je želela in prejela tvoja presveta Mati in častitljiva Devica Marija, kakor so te z veselimi željami vživali tvoji Svetniki in sveti služabniki, kateri so ti v svetosti svojega življenja nar bolj

dopadli, ker so bili z nar bolj gorečo ljubeznijo pri tvoji mizi! O Jezus! usmili se me, povzdigni moje serce v nebesa k sebi, in ne pusti me po zemlji se plaziti. O Jezus! pridi in poživi mojo lačno dušo; zakaj ti sam si moja jed, moja ljubezen in moje veselje, moja sladkost in dobrota. O da bi me s svojo pričujočnostjo vsega vžgal in v sebe spreobernal, da bi ves s teboj bil sklenjen in v ognji tvoje ljubezni raztopljen le en duh s teboj! Skleniti s teboj svoje serce so moje edine goreče želje.

Priserčni zdihljeji pred sv.
obhajilom.

O presladki Jezus! po tebi dihuje moja duša iz té revne in solzne doline; po tebi hrepeni moje serce; k tebi vse moje moči kličejo. O usmili se me in pridi v moje prazno

in zapušeno serce; pridi, o Jezus! in pripravi v mojem sercu vredno prebivališče Božje ljubezni. Kaj želim v nebesih, in koga na zemlji išem kakor tebe, o Jezus, moja večna ljubezen! ker za se si moje serce vstvaril, in serce miru ne najde zunaj tebe. Ti sam moreš vse njegove želje spolniti! O vleci me k sebi, da ne počivam, dokler te ne najdem, in te ne izpustim, dokler me ne blagosloviš s svojim večnim blagoslovom!

O milostljivi Odrešenik! ne za-
verzi mojega serca, ki te ljubi, in
goreče želi se s teboj skleniti. Sej
ti je znano, kako silno mi je žal,
da sem tebe, večno ljubezen, s svo-
jimi grehi žalil. Sej veš, da bi rad
tisti nesrečni čas s svojo kervjo
odkupil. Odpusti mi, o Jezus! od-
pusti mi vse moje grehe za svo-
jega svetega imena voljo. Poglej,

tvoji milosti se izročim; stori z menoj po svoji dobroti, ne po moji nepridnosti in hudobii.

Pridi, o milostljivi Jezus! in zaceli rane moje duše s prečudnim zdravilom zakramenta svoje ljubezni, da v novo življenje oblečen z novimi očmi večne reči gledam, in ves po tebi ponovljen že zdej med vsimi britkostmi novo nebeško življenje imam, dokler me tvoje neskončno usmiljenje k sebi v večno veselje ne pokliče.

O usmiljeni in ljubeznjivi Jezus! pridi, povešeli me, razveseli mojo slepoto s svojo večno lučjo, vžgi moje merzlo serce z ognjem svoje ljubezni, spreoberni mi vse pozemeljsko v grenkost, vse težavno in zoperno v poterpežljivost; ti sam mi bodi edino veselje od zdej na vekomej!

Po svetem obhajilu.

Svet, svet, svet si, Gospod Bog, v mojem sercu! Svet si, Jezus Kristus, moj pravi Bog in Odrešenik! S ponižnim srcem te molim in hvalim za toliko dobroto, da si prišel k meni, ubogemu grešniku. Zahvalim te, moj večni Bog! da si me vdeležil presvetega Telesa svojega edinorojenega Sinú; zato bodi hvaljen in češen vekomej!

O preljubeznjiva Mati Božja! pomagaj mi Boga moliti in hvaliti, veseli se z menoj, da je tvoj Božji Sin mene, revnega grešnika, obiskal. Veseli se z menoj, kraljica nebeška! veseli se z mojo dušo, ki jo je Gospod obiskal in s svojo pričujočnostjo posvetil.

Jezus! tebi živim; Jezus! tebi umerjem; Jezus! tvoj sem živ in mertev. — V tebe, o Jezus! verujem, ker si večna resnica. —

V tebe, o Jezus! upam, ker si neskončna dobrota in milost. — Tebe, o Jezus! ljubim, ker si zgolj ljubezen in vse ljubezni vreden. — Iz ljubezni do tebe mi je iz serca in čez vse žal, da sem te kdaj razžalil, in terdno sklenem, tebe, svojega preljubeznjivega Boga, nikdar ne več razžaliti. — O Jezus! živi kruh, kateri si z nebes prišel, poterdi in obderži me v živi veri, ohrani v meni terdno zaupanje in pomnoži v mojem sercu gorečo ljubezen. O Jezus! ostani pri meni s svojo gnado, in navdaj me s svojo močjo, da po tvojih naukih živim ter dosežem nebeško kraljestvo.

Preljubeznjivi Jezus! kako te morem dosti zahvaliti za toliko dobroto, da si prišel v moje pusto in revno serce! Izročim ti za to in darujem vsih pobožnih serc ve-

selo hvaležnost, goreče želje, Božje razsvetljenje in nebeško obiskanje, vse sedanje in prihodnje dobre dela in zahvale od vsih stvari v nebesih in na zemlji, za se in za vse mojim molitvam priporočene, da bi te vsi vredno hvalili, in tvojo čast na vekomej povikševali. Naj te časté in hvalijo vse ljudstva, vsi narodi in jeziki, in naj z nar večim veseljem in z gorečim srcem tvoje sveto in sladko ime povikšujejo. O Jezus! k tvojemu presvetemu Sercu pribežim, da mi odpustiš in prizaneseš vse pomanjkanje moje pobožnosti, hvale in ljubezni. Ponižno te prosim, nar čistejši Jezusovo Serce! pridi moji slabosti na pomoč, da vse nečisto nagnjenje vedno in stanovitno zatiram. O ljubezni polno Serce Jezusovo! iz ljubezni do tebe iz serca vsim od-

pustim, kateri so mi kaj hudega
 storili ali želeli, in te prosim za
 nje, da jim odpustiš in jim svojo
 gnado in večno življenje daš. O
 poterpežljivo Serce Jezu-
 sovo! podpiraj me s svojo močjo,
 da vse težave in britkosti v tvojo
 čast voljno terpim, in se ponižno
 v pokoršino vdam. O presveto
 Jezusovo Serce! s korenino
 vred izplevi in pokončaj, karkoli
 napčnega najdeš nad menoj. Daj
 mi grehe sovražiti, in premagati
 vse grešne navade, krotiti po-
 željivost in zatreti prevzetne na-
 gibe; daj mi pogasiti nevošljivost,
 umiriti togoto, pregnati lenôbo,
 studiti neusmiljenje; daj mi, da se
 ne bo nič posvetnega, nič neči-
 murnega, nič radovednega, nič
 lažnjivega, nič zmišljenega mojega
 serca prijemalo. Daj mi, ljubez-
 njivi Jezus! gorečnost duhá; vžgi

v meni ogenj, ki si ga na svet prinesel, da vse posvetno nagnjenje iz mojega serca zgage, da samo tebi želim živeti in si le tebi dopasti prizadevam. Bodi ti moje veselje, sladkost moji duši; bodi ti pri meni in jez pri tebi. Bodi moj učenik in moj svetilnik na tesni in ternjevi poti življenja, dokler ne bo boj poskušnje dokončan, dokler me k sebi ne vzameš v svojo večno čast, kjer živiš in kraljuješ Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Ozri se pa tudi, usmiljeni Jezus! na moje starše, brate, sestre, na vse prijatelje in znance, in na vse tiste, kateri so meni ali drugim zavoljo tebe kaj dobrega storili, in kateri so sebe in svoje brate moji molitvi priporočili, ki so še pri življenji, ali so se že s tega sveta ločili, da vsi pomoč tvoje gnade,

tvojo tolažbo, tvoje varstvo v nevarnostih, in odrešenje od zaslužene šibe dosežejo, in, da vsega hudega rešeni, tebi veséli čast in hvalo zapojó. Ozri se tudi, ponižno te prosim, na vse tiste, kateri so me kdaj žalili ali zaničevali in opravljali, ali so mi kaj družega hudega in neprijetnega storili; ozri se pa tudi na vse tiste, ktere sem jez kdaj žalil, zapeljeval, nadlegoval, ali z besedo, z djanjem, iz hudobije, ali iz nevednosti pohujšal; odpusti milostljivo nam vsim, kar smo drug drugemu hudega storili; vzemi od nas vse, kar bratovsko ljubezen razdira ali manjša. Usmili se, o presveto prebodeno Serce mojega Jezusa! vsih, kateri v tvojo milost kličejo; daj nam vse potrebne gnade in dodeli nam tako živeti, da bomo naravnost pripeljani v hišo tvojega častitljivega prebi-

vališa, kjer bomo vredni te neprenehoma častiti in povikševati. Amen.

Kratka molitev po sv. obhajilu.

Duša Kristusova, posveti me!
Telo Kristusovo, zveličaj me! Kri
Kristusova, napôji me! Voda iz
desne strani, opêri me! Terpljenje
Kristusovo, poterdi me! O dobrot-
ljivi Jezus, usliši me! V svoje
sveto serce skri me; od tebe lo-
čiti se, ne pusti me; ob uri moje
smerti pokliči me; k tebi priti
ukaži mi, da s tvojimi angelji hva-
lim te od vekomej do vekomej.
Amen.

Darovanje sv. obhajila presvetemu
in prečistemu Mariinemu Sercu za
spreobrnjenje grešnikov.

O prelubeznjiva Devica! s
kolikim veseljem in s koliko slad-
kostjo je bilo tvoje presveto in pre-

čisto Serce napolnjeno, ko te je vsegamogočnost svetega Duha obsenčila, in si večnega Sina nebeškega Očeta, Odrešenika vesoljnega svetá, Jezusa Kristusa, v svojem maternem naročji spočela, pod svojim srcem nosila, v Betlehemu rodila in s svojo nar čistejši hrano redila! Poglej, ravno ta Jezus! je zdej tudi v mojem sercu, pri svetem obhajilu sem ga prejel. Velik, nezapopadljiv je ta dar Božji. Da pa vidiš, kolikanj te ljubim, in kako goreče svojega in svojih bližnjih zveličanja želim, ti to sveto obhajilo, tvojega preljubega Jezusa, v dar ponudim. **Z** Jezusom ti tudi samega sebe in vse grešnike darujem, da se nas usmiliš, in nam nar večí gnado, gnado pravega spreobrnjenja in poboljšanja s svojo mogočno prošnjo sprosiš. Tvojemu presvetemu in neomade-

žanemu Sercu darujem Jezusa, kateri želi, da naj bi se vsi grešniki spokorili in večno živeli. Ti pri Jezusu vse premoreš; nikdar ti nobene prošnje ne odreče; kadar koli tvoj glas sliši, ga tudi usliši. Prosi tedaj, o Marija, pribežališe vsih grešnikov! prosi, da se grešniki sprepobernejo, zlasti pa ti téle priporočim (imenuj jih). O ti poznaš njih réve; reši jih, če ne se bodo pogubili. Ouberni usmiljene oči svojega Sina na nje; stóri, da se nanje ozrè, in jih nagne na pravo pot. Terno se zanesem, da boš to storila, ker so tvoje nar bolj goreče želje, da naj bi vsi tvojega Sina Jezusa ljubili, in se v tej ljubezni večno zveličali. Amen.

Božje čednosti.

Djanje vere.

Vérujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse vstvaril, kateri vse ohranjuješ in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin Božji včlovečil, da nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar nam sveta rimska, katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati ne goljufan biti. O Bog! stori močnejši mojo vero.

Djanje upanja.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi boš po neskončnem zasluženju svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe z obličja v obličje gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsegamo-gočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Djanje ljubezni.

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca, čez vse, ker si nar-veči dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te

tudi zato, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsega serca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolno ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno prizadévam, mi je iz serca žal, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, ktero čez vse ljubim, tebe, svojega stvarnika, odrešenika in posvečevavca razserdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem tebe, svojega vsegamogočnega Gospoda, svojega nar boljšega Očeta, razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in vse grešne priložnosti zapustiti, storjene grehe bolj in bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ne

ravnati. Sprejmi me spet za svojega otroka in dodeli mi gnado ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnem zasluženji tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

Oče naš Češena si Marija Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu; kakor je bila v začetku in zdej in vselej in vekomaj. Amen.

Obiskovanje presvetega Rešnjega Telesa.

Verni kristijan! obiši večkrat Jezusa v nar svetejšem Zakramentu; prečudno se bo tvoje serce omečilo, lože se boš greha varoval, in prav velikih dobrot boš sprosil za dušo in za teló.

M o l i t e v

pred obiskovanjem presvetega Rešnjega Telesa.

Moj Bog, Jezus Kristus! kateri si iz ljubezni do nas v presvetem

Zakramentu noč in dan pričujoč, in z veliko ljubeznijo čakaš, vabiš in sprejemlješ vse, kateri pridejo te obiskat; terdno verujem, da si resnično pričujoč v presvetem Zakramentu. Ponižno te molim in spoznam svojo veliko nevrednost; zahvalim te za toliko gnad, ki si mi jih skazal, posebno za to, da mi samega sebe v tem presvetem Zakramentu daješ; da je tvoja Mati, prečista Devica Marija, tudi moja Mati in moja besednica pri tebi, in da si me zopet poklical, da te v tej cerkvi obišem.

O moj dobrotljivi in usmiljeni Jezus, iz vsega serca te tukaj častim in molim v presvetem Zakramentu; prvič zato, da se ti zahvalim za tvojo toliko ljubezen; drugič zato, da vsaj nekoliko popravim tisto neizrečeno krivico, ktero ti neverniki, krivoverci in malo-

pridni katoliški kristijani v tem presvetem Zakramentu delajo; tretjič te želim s svojim obiskanjem po vsih tistih krajih na vsem svetu moliti, v katerih si v svetem Zakramentu zapušen brez vsega počenja.

Moj Jezus! ljubim te iz vsega serca; žal mi je, da sem zoper tebe, neskončno dobroto, grešil; terdno sklenem, se v prihodnje s tvojo gnado in pomočjo vsih grehov in grešnih priložnost varovati, da tebe, o večna dobrota, nikdar več ne razžalim.

Zdaj se ti pa jez, ubogi človek, popolnoma izročim. V tvojo sveto voljo dam svojo slabo voljo; v tvoje sveto Serce položim svoje revno serce, vžgi ga z ognjem svete ljubezni in izpêri iz njega vse, kar me tvoje ljubezni nevrednega dela. Ves želim tvoj biti;

stori z menoj in z vsim, kar je mojega, po svoji sveti volji. Nič družega ne išem, nič družega ne želim, kakor tvojo sveto ljubezen vedno imeti, tvojo presveto voljo popolnoma dopolnovati, in v dobrem do konca stanoviten ostati.

Priporočim ti pa tudi vse verne duše v vicah; zlasti tiste, ktere so bile s posebno ljubeznijo temu presvetemu Zakramentu in tvoji neomadežani Materi vdane. Ravno tako te tudi prosim za vse svoje dobrotnike, prijatle in neprijatle, in za vse terdovratne grešnike; dodeli jim duha resnične pokore.

Zadnjič pa še sklenem vse želje in zdihljeje svojega serca z ljubeznjivimi občutljeji tvojega presvetega Serca, o Jezus! in tako sklenjene jih darujem tvojemu nebeškemu Očetu ter ga prosim v

tvojem presvetem imenu, da bi jih iz ljubezni do tebe milostljivo uslišal. Amen.

Zdihljeji k Jezusovemu Sercu pri obiskovanji presvetega Rešnjega Telesa.

1. Pozdravljenje.

Hvaljeno in moljeno bodi brez vsega nehanja Serce Jezusa, mojega Odrešenika, v presvetem Zakramentu!

Terdno verujem, da je tvoje preljubeznjivo Serce, o moj Jezus! v tem presvetem Zakramentu resnično pričujoče; za to te molim v ponižnosti svojega serca. — Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, da mi boš dal odpušenje mojih grehov, ki jih iz serca obžalujem. — Ljubim te iz vsega serca, ker si moja nar večí

dobrota, in ker si me ti poprej neskončno ljubil. Priserčno se ti zahvalim za vse gnade in dobrote, ki si mi jih od začetka mojega življenja dozdej skazal. — Pozdravim, o Jezus! v tem naj svetejšem Zakramentu tebe, svojega nar boljšega prijatla in nar ljubšega brata, tebe, svojega očeta, in svojo edino ljubezen. — Hvalim in častim te, ker ti si moj večni Bog, ki vse stvariš in ohraniš. — Le tebe, o neskončna dobrota, ki si moj Gospod, bom vselej ljubil, le tebi vedno služil, tebi dopasti si s tvojo gnado prizadeval. Daj mi gnado, predobrotljivi Jezus! v tvoji ljubezni živeti in umreti. Amen.

2. Češenje.

Preljubeznjivo Serce mojega Zveličarja, bodi češeno v presvetem Zakramentu! Iz vsega mojega

serca bodi tavžentkrat hvaljeno in češeno, nar svetejši in prijetnejši prebivališče trojedinega Boga! Častim te, presveto Serce Jezusa, kateri je Bog od vekomej in po vsegamogočnosti svetega Duha Sin nar čistejši Device. Gorečo ljubezen Mariinega Serca ti priporočim in po njem te častim in hvalim, kakor te hvalijo in časté zveličanski duhovi v nebesih in pobožne duše na zemlji. Tebi, Božjemu Sercu, bodi vsa hvala, čast in slava, na vse večne čase! Amen.

3. Ljubezen in obžalovanje.

O moj Jezus! ljubim te v tem Zakramentu iz vsega svojega serca, iz vse svoje duše, iz vse svoje misli, — ljubim te čez vse. Pri-serčno te ljubim, moja nar večí dobrota, moja ljubezen! O bodi od mene ljubljén, hvaljen in češen

Bog Oče, Bog Sin in Bog sveti Duh! — Svet, svet, svet je Gospod Bog nebeških trum! Goreče želim to ljubezen tolikrat ponoviti, kolikor je peska pri morji, kolikor kapljic v vodah, listja na drevesih, zvezd na nebu, angeljev v nebesih in ljudi na svetu. O da bi te mogel ljubiti, kakor te ljubijo vsi angelji in svetniki v nebesih in vsi pravični na zemlji! Z njih gorečo ljubeznijo sklenem svojo merzlo in nepopolno ljubezen. Oh! zakaj sem te vendar tako pozno začel spoznavati in ljubiti, ker si me ti ljubil, preden sem na svet prišel! Gorje tistemu času, v katerem je bilo moje serce od tebe ločeno, o preljubeznjivi Jezus! Zato žaluje vedno moje serce in terpi silne britkosti. Veržem se torej k tvojim nogam, o mogočni Jezus! ter se udarim kakor očitni grešnik na

svoje skesano serce. O dobrotljivi Jezus! bodi mi nevrednemu in prevelikemu grešniku milostljiv, ki si iz ljubezni do grešnikov nebeško veličastvo zapustil, britko smert na križu terpel in se v presvetem Zakramentu vživati daješ do konca svetá. Ponavlja naj se vedno v meni čisti in sveti ogenj tvoje ljubezni, in, kakor od nebes ožgan, naj moje oserčje in serce raznema, in pa vse moje znotranje očisti in razbeli, da nič grešnega ne ostane v meni, kar bi tvoje preljubeznjivo Serce žalilo. Zročim se tedaj v tvoje Božje Serce, o predobrotljivi, preljubeznjivi, presladki Jezus! — Ljubim te, o Jezus! ljubim te čez vse, moj Bog in moje vse!

4. Priprošnja.

O Jezus! kako deleč te je tvoja ljubezen gnala! Bolj ti je mar naše

zveličanje, kakor tvoja Božja čast. Previdil si, kar mi zdaj vidimo, da le redki te v tem nar svetejšem Zakramentu tako spoznajo in molijo, kakor je naša dolžnost, in se tebi spodobi, o moj Bog in Gospod! in vendar si ga postavil našim dušam v zveličanje. Groza me obide, ko pomislim, kako velikrat so ti neverniki silno nečast storili, ker so presveti Zakrament v vodo ali v ogenj vergli, ali na tla izsuli in z nogami pohodili. Velika žalost me tudi opade, ker je veliko pravovernih kristijanov, kateri te v presvetem Zakramentu nikoli ne obišejo in ne molijo, in te s svojim razujzdanim vedenjem brez strahú in prederzno žalijo. O moj Jezus! ko bi mi bilo dano, s svojimi solzami ali tudi s svojo kervjo tiste nesrečne kraje omiti, na katerih se je tvojemu presvetemu

Rešnjemu Telesu nečast delala, bi rad to storil! Ker mi pa to ni pripušeno, torej sklenem te v prihodnje, kadar bom mogel, v presvetem Zakramentu obiskati, in ponižno moliti, kakor te tudi dans obišem, in želim te v duhu ponižnosti in s spodobno častjo moliti. O da bi mi bilo dano, svoje lastne grehe zbrisati, in tudi vse tisto zaničevanje popraviti, kterega ti nehvaležni ljudje v tem presvetem Zakramentu delajo. Odpusti, o milostljivo Serce! mojemu in vsim človeškim srcem, ki so se zoper tebe pregrešile. Milostljivo jim prizanesi in ne prištevaj jim téga greha. Usmili se nas, preljubeznjivo Serce! usmili se nas!

5. Upanje.

Moje serce se na te zanese, o Jezus! ker mi rana tvojega pre-

ljubeznjivega Serca pravi, da ne smem obupati. V njeno globočino denem celo versto in težo svojih grehov in zanikernost. Vanjo vtopim dušo in serce. V to globočino tvojega usmiljenja položim in ti darujem ves svoj trud in vse prizadevanje. Zročim ti vanjo vse britkosti in težave in karkoli mi pred teboj britkosti dela. Terdno upanje v tvojo neskončno dobroto in milost me sili svoje oči zanesljivo k tebi povzdigniti in pomoči prositi. Oh! sliši in usliši zdihljeje mojega serca, ker si Serce samega Boga, kteremu je vse mogoče, samo to ne, da bi se revnega in potertega serca ne usmilil.

6. Prošnja.

O preljubeznjivo Serce Jezusovo! daj mi dans, da ti svoje serce odprem. Nar večji čast in

hvalo ti želim skazovati, in se sklenem v svojih molitvah z vsimi dušami v nebesih in na zemlji, ktere pravo ljubezen do tebe imajo. O prečisto Serce! očisti moje serce vse ljubezni do posvetnih reči in napolni ga s svojo presveto ljubeznijo. O presladko Serce! vzemi moje serce tako v svojo oblast, da bo odslej popolnoma tvoje. O presveto Serce! vtisni v moje serce grenke skerbi in britkosti, ki si jih ti, dobrotljivi Zveličar! ves čas svojega življenja na zemlji za moje zveličanje imel, da bom vselej, kadar se jih bom spomnil, zate kaj terpeti želel, ali, da bom vsaj zopernosti, ki jih imam v svojem življenji prestat, voljno terpel. O narponižnejši Serce! vdeleži me svojega zaničevanja. O nar krotkejši Serce! dodeli mi svojo ljubeznjivo krotkost ter vzemi iz mojega serca

vso jezo in nepoterpežljivost. Prosim te tudi, o pokorno Jezusovo Serce! stori, da v prihodnje popolnoma v tvoji pokoršini živim in se vedno po tvoji presveti volji ravnam. O Serce Jezusovo! bodi in ostani edini gospodar mojega serca, da, kar ti želiš, tudi jez želim, hočem in ljubim vekomej. Amen.

7. Duhovno obhajilo.

O ljubljeneec moje duše! odpri mi vrata svojega Serca, ter vleci moje serce skozi presveto rano v dno svojega preljubeznjivega Serca, da se moje serce tako s tvojim Sercem zveže, da ti v meni in jez v tebi prebivam. O Jezus, preljubi ženin moje duše! moja revna duša hrepeni po tebi, kakor žejin jelen po merzli vodi. O pridi, moj Jezus! s svojo gnado in ljubeznijo

v moje serce, ki v tebe veruje, v tebe upa in te ljubi čez vse. Pridi tedaj, o Jezus! pridi v moje serce; razveseli, potolaži, oživi me spet; ostani ti v meni in jez v tebi. O ne pripusti, da bi bil kdaj ločen od tebe, presladko, preljubeznjivo Serce!

8. Darovanje.

O moj Jezus! slišim te v presvetem Zakramentu klicati: Ljuba duša! vse svoje Serce ti dam, daj mi vendar tudi ti svoje serce! — O le vzemi moje serce, do čistega ga ti izročim; vzemi tudi moje telo in mojo dušo, moje življenje in mojo kri, moj um, mojo pamet in mojo voljo in vse, kar je v meni. Vse moje serce bodi v tvojem presvetem Sercu, ker le tebe ljubim, le po tebi hrepenim, le v tebi želim živeti. Živim sicer, pa ne

živim več jez, ampak Jezus živi v meni in jez v Jezusu. O moj Jezus! ves sem tvoj. Kaj me hoče torej od tvojega preljubeznjivega Serca ločiti? Ne smert, ne življenje, ne angelji, ne poglavarstva, ne oblasti, ne sedanje, ne prihodnje, ne visokost, ne globočina me ne bo mogla ločiti od ljubezni Božje, ktera je v Jezusu Kristusu, Gospodu našem. — O moj Jezus! bodi edini Gospod mojega serca, moje edino veselje in bogastvo zdej in vekomej. Amen.

Pozdravljenje presvetega Mariinega Serca.

O Marija, preljuba moja Mati! ozri se na-me revnega ubožca, ki se znajdem pred tvojim milostljivim Sercem in ne zaverzi moje prošnje. Z velikim veseljem vidim nad tvojim Sercem lepe čednosti, ki čed-

nosti vsih družih svetnikov silno deleč presežejo. Oh kako priserčno želim, vsaj nekoliko téh čednost imeti, ki jih nad tvojim presvetim Sercem najdem, posebno tvoje ponižnosti, čistosti in velike ljubezni! O ponižno Serce! sprosi mi ponižnega duhá, da bom svojo veliko dušno revšino in nevrednost spoznal, in tako Božjih gnad se vrednejšega storil. O prečisto Serce! sprosi, da bo čisto moje serce, da se bom nar manjšega greha kakor nar veči nesreče bal in varoval. O ljubezni goreče Serce! sprosi mi, da se svete ljubezni vname moje serce, da bom mogel Jezusu toliko ljubezni skazati, kolikor sem mu je dolžan, in da bom tudi tebe tako ljubil, kakor nar boljši otrok svojo dobrotljivo mater more ljubiti. Daj mi čutiti, preljubeznjiva Mati! sladkost tvojega

presvetega Serca, ter me pelji k
svojemu preljubemu Sinu, našemu
Zveličarju, da ga bom s teboj vred
hvalil in častil vekomej. Amen.

Prošnja do Matere Božje.

Presveta in prečista Devica
Marija, moja preljubeznjiva Mati!
jez, med vsimi nar revnejši greš-
nik, dans k tebi pribežim; zakaj
ti si Mati mojega Zveličarja, kralja
nebes in zemlje, nar mogočnejši
pomočnica za Bogom, upanje in
pripežališe vsih grešnikov. — Pred
teboj, o visoka kraljica! se priklo-
nim z velikim počešenjem, in te
priserčno zahvalim za tolikanj gnad
in dobrot, ki si mi jih do zdaj od
Boga sprosila, posebno, ker si me
s svojo mogočno prošnjo peklen-
skega ognja obvarovala, v kterega
sem zaslužil zavoljo svojih grehov
veržen biti. — Iz serca te ljubim,

moja preljubeznjiva Mati! in iz ljubezni do tebe terdno sklenem, tebi ves čas svojega življenja zvesto služiti, tvoje lepe čednosti posnemati, in si prizadevati, kolikor mi bo mogoče, da tudi druge na to pripravim, da te bodo ljubili in ti služili. — Za Jezusom, tvojim ljubim Sinom, postavim na-te svoje nar večji zaupanje, in posebno s tvojo pomočjo upam večno zveličanje zadobiti. — Vzemi me v število svojih otrok, o Mati milosti Božje! in brani me vsih sovražnikov moje duše. Zadobi mi s svojo mogočno prošnjo, da me Bog reši vsih skušnjav, ali pa mi sprosi potrebno moč, da bom do konca svojega življenja vse svoje skušnjave premagal. Sprosi mi tudi resničnega duhá pokore in stanovitno poboljšanje življenja; sprosi mi gorečo ljubezen do Jezusa in zvesto

posnemanje njegovih presvetih zgledov; sprosi mi tudi srečno smert in milostljivo sodbo Božjo. Vsega tega te prosim, moja preljuba Mati! ne zaverzi moje prošnje, pomagaj mi v življenji in v smerti, skaži nad menoj, da si res moja Mati; skaži, da si nar boljši Mati, da nobena mati za svoje otroke tako ljubeznjivo ne skerbi, kakor ti, o nebeška Mati! za svoje zveste otroke skerbiš. Če tudi ktera posvetna mati pozabi svojega deteta, da se ga ne usmili; me pa ti, o milostljiva Mati nebeška! nikoli nikar ne pozabi. Prosi tako dolgo za-me Boga, dokler me v nebesih ne vidiš. Tamkaj te bom potlej večno častil in hvalil, in za Jezusom bom tebi hvalo dajal za neskončno srečo večnega zveličanja. Amen.

Litanije

od

presvetega Rešnjega Telesa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, kateri si pri zadnji večerji

sam sebe učencem zavžiti dal,

Jezus, kateri si v presvetem Zakra-

mentu resnično pričujoč s kervijo

in z mesom, z dušo in s tele-

som, po Božji in človeški natori,

Jezus, živi kruh, kateri si z nebes

prišel,

Jezus, kruh angeljev,

Jezus, kruh vsih izvoljenih,

Jezus, kruh močnih,

Jezus, čeznatorni kruh,

Jezus, skriti Bog in Zveličar,

usmili se nas!

Jezus, studenec vsih gnad,
 Jezus, vedni in nar čistejši dar,
 Jezus, nekervavi dar nove zaveze,
 Jezus, nedolžno Jagnje Božje,
 Jezus, skrita mana,
 Jezus, beseda, ktera je meso postala,
 in zdaj vedno med nami prebiva,
 O nar svetejši Zakrament,
 Naj veči skrivnost Božja,
 Spomin nar večih čudežev Božjih,
 Prečudno znamenje nar veči ljubezni
 Božje,
 Zakrament večne ljubezni,
 Skrivnost vere,
 Dar sprave za žive in mertve,
 Nar veči moč v skušnjavah,
 Nar močnejši orožje zoper hudobnega
 sovražnika,
 Nar imenitnejši vsih darov Božjih,
 Presveti spomin Gospodovega terpljenja
 in njegove smerti,
 Presveta Gospodova večerja, pri kateri
 angeljci strežejo,
 Nar veči veselje pobožnih duš,
 Nar veči dobrota vernih kristjanov,
 Nar slajši živež naših duš,
 Moč slabih,

usmili se nas

Tolažba žalostnih,
 Pomoč zapušenih,
 Popotnica teh, kateri v večnost gredó,
 Zastava večnega življenja,
 Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Jezus!
 Vsega hudega,
 Vsega greha,
 Nevrednega prejemanja tega presve-
 tega Zakramenta,
 Poželenja mesa,
 Poželenja oči,
 Prevzetnosti življenja,
 Vsih pregrešnih priložnost in nevar-
 nost,
 Skrivnih skušnjav in zalezovanja hu-
 dobnega duha,
 Vsih nesreč,
 Nagle in neprevidene smerti,
 Večne smerti,
 Z ljubeznijo, s katero si ta sv. Zakra-
 ment postavil,
 Z ljubeznijo, s katero si pri zadnji
 večerji svoje aposteljne obhajal,
 Z ljubeznijo, s katero tudi nas s svo-
 jim presvetim Rešnjim Telesom živiš,
 Z ljubeznijo, s katero se v tem pre-

usmili
se nas!

reši nas, o Jezus!

svetem Zakramentu za nas da- ruješ,	} reši nas, o Jezus!
Z ljubeznijo, s katero v tem daru Božji pravici zadostuješ,	
Z ljubeznijo, s katero nevrednim kri- stijanom zanašaš,	
Z ljubeznijo, s katero v tem presve- tem Zakramentu tolikanj nečasti preterpiš,	
Z ljubeznijo, s katero s stola svoje milosti tako usmiljeno na nas gledaš,	
Z ljubeznijo, s katero nas tako do- brotljivo poslušáš,	
Z ljubeznijo, s katero v tem presve- tem Zakramentu tolikanj gnad ska- zuješ,	
Z ljubeznijo, s katero v tem presve- tem Zakramentu do konca svetá pri nas ostaneš,	
Mi ubogi grešniki,	
Da nam zaneseš,	
Da nam vse naše grehe odpustiš,	
Da nas v živi veri v ta presveti Zakrament poterdiš in obderžiš,	}
Da v naših sercih terdno zaupanje v ta nar svetejši Zakrament obudiš,	

- Da v naših sercih gorečo ljubezen
do tega nar svetejšega Zakramenta
pomnožiš,
- Da našo čast in pobožnost k temu
presvetemu Zakramentu pomnožiš
in ohraniš,
- Da nam gnado daš, vselej z dobro
pripravo k tvoji Božji mizi pristopiti,
- Da nam sad tega presvetega Zakramenta
obilno dodeliš,
- Da resnično češenje tega nar častiljivšega Zakramenta med nami pomnožiš,
- Da vso nečast od té nar častitljivši skrivnosti Božje zavaruješ in odverneš,
- Da svojo sveto cerkev vladaš in ohraniš,
- Da vsim, kateri v té ne verujejo, luč prave vere dodeliš,
- Da naše misli k nebeškim željam povzdiguješ,
- Da naše serca s svojim milostljivim obiskovanjem razveseliš in očistiš,
- Da nam vselej veselje nad tem presvetim Zakramentom v serce daš,
- Da vedno v nas ostaneš, in mi v tebi,

te prosimo, uliš nas, o Jezus!

Da nas ob koncu našega življenja s to nebeško popotnico previdiš in obveseliš,	} te prosimo, usliši nas, o Jezus!
Da nas poslednji dan k večnemu življenju obudiš,	
Da vsim vernim dušam večni mir in pokoj dodeliš,	
Da nas na sedežu svoje milosti uslišiš,	
Jezus, Sin Božji,	

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češena Marija . . .

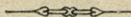
Dobrotljivi in usmiljeni Gospod je spomin svojih čudežev storil. — On je živež dal tem, ki se njega bojé.

Ti si nam kruh z nebes dodelil, o Gospod, kateri vse razveseljenje v sebi ima.

S tvojega altarja, o Gospod! prejemo Kristusa, v katerem se duša in telo razveseli.

M o l i m o.

O Bog, kateri si nam v prečudnem Zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil; dodeli, te prosimo, da svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častimo, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Sveti križev pot.

Priprava.

Sklenem se v duhu s teboj, o preusmiljeni Jezus! in želim tvoje britko terpljenje premišljevati s tisto gorečnostjo, s katero je bilo tvoje presveto Serce napolnjeno, ko si šel s težkim križem obložen po kervavi poti proti gori mertvaških glav. Z Marijo, tvojo presveto Materjo, in z Janezom, tvojim ljubeznjivim učencem, hočem pod svetim križem postati, da svoje grehe vnovič obžalujem in terdno sklenem, tako živeti, da mi tvoje terpljenje ne bo v pogubljenje, ampak v zveličanje. Darujem ti to sveto pobožnost in odpustke, ki jih je sveta cerkev z njo podelila, v zadostenje za svoje grehe, v spre-

obernjenje grešnikov in v mir in pokoj vernih duš v vicah. Vdeleži nas vsega sadú križevega pota, da se tvoje mogočne pomoči razveselimo.

I.

Jezusa v smert obsodijo.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; — Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Božje Serce! neprenehoma goriš od prevelike ljubezni do ljudi. Tako močna je tvoja ljubezen, da se ne da premagati hudobii tistih, ki te neusmiljeno in krivično v bitko smert na križu obsodijo.

Zahvalim se ti, o presladko Serce! da se iz ljubezni do mene v smertno obsodbo vdaš, in prosim te, daj mi iz ljubezni do tebe krive sodbe mirno terpeti, nikogar ne soditi, vse pregrehe svojega jezika obžalovati in objekovati, en-

krat pa milostljivo sojenemu biti.
Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

II.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; —
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Preljubeznjivo Serce Jezusovo!
neskončna je tvoja ljubezen! Za-
voljo mene, revnega grešnika, z
veseljem križ objameš in ga voljno
neseš ter z voljo poterpiš vse za-
ničevanje in bolečine, ko te slepo
ljudstvo suje in pahá.

O presladko Serce Jezusovo!
ker mi nar lepši zgled poterpež-
ljivosti daješ, daj mi tudi gnado,
iz ljubezni do tebe vse zopernosti
in nadloge voljno nositi, zoper
bližnjega nikdar več ne godernjati,

za teboj serčno hoditi po poti križev z molitvijo, s postom, s čuvanjem in z zvestim dopolnovanjem vsih svojih dolžnost, da zaslužim tvojo ljubezen. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

III.

Jezus pade prvič pod križem.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; — Ker si s svojim križem svet odrešil.

Čedalje večji so tvoje bolečine, o preljubeznjivo Jezusovo Serce! pa čedalje večji je tudi tvoja goreča ljubezen. Pod težo križa tako oslabiš, da na tla padeš; pa tvoja nezmerjena ljubezen te zopet vzdigne in ne misliš na trud, ako ravno te nar hujši bolečine čakajo.

Vstati hočem iz dušne dremote in se k tebi podati, o presveto Je-

zusovo Serce! usmili se me in potrdi me z močjo svetega Duha, da v tvoji ljubezni ostanem, vse svoje sovražnike in zapeljivce srečno premagam, nikdar več ne padem, v noben greh ne privolim in do slabega bližnjega usmiljenje imam ter ga iz greha vzdvigujem. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

IV.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; — Ker si s svojim križem svet odrešil.

O preljubeznjivo Serce Jezusovo! kolika žalost te presune, ko na poti zaničevanja in britkosti svojo preljubo Mater zagledaš? — kolika žalost pa tudi presune Serce Marije, tvoje presvete Matere, ko

jo srečaš poln bolečin in s težkim križem obložen!

O moj Jezus! odpusti mi vso žalost, katero sem kdej tvojemu in Mariinemu Sercu storil, ker sem posvetnemu veselju svoje serce odperl; in dodeli mi, da se slabe družine za vselej znebim, in le pri tvojem in tvoje ljube Matere Sercu veselja išem. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

V.

**Simon Cirenejic pomaga Jezusu križ
nesti.**

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; —
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O preubožno Jezusovo Serce!
ki si vredno nar višega češenja,
ljubezni in molitve, molčé terpiš
neizrečeno sramoto, ker ti nihče v

pomoč ne pride in je tujic persiljen težki križ za teboj nesti.

O zapušeno Serce! daj mi vsako nehvaležnost, ki mi je od sveta prestati, voljno in v duhu pokore preterpeti; podpiraj mojo slabost, ker pešam in omagujem na poti proti nebesom, da v tebi prebivam in te od zdej vselej morem resnično in stanovitno ljubiti, iz ljubezni do tebe svoj križ objeti in za teboj nositi. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

VI.

Veronika podá Jezusu potni pert.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; — Ker si s svojim križem svet odrešil.

O preljubeznjivo Serce! še v sredi svojega terpljenja majhne dobre, ki se ti skažejo, obilno po-

vračuješ. Bogaboječa duša te vidi vsega kervavega, in ti iz priserčnega usmiljenja potni pert poda; ti jo pa za njeno dobroto ljubeznjivo plačaš, ker pustiš podobo svojega presvetega obličja v njenem pertu vtisnjeno.

Zavoljo té ljubezni te prosim, o Božje Serce! vtisni tudi v moje serce in v moj spomin presveto podobo svojega kervavega obličja, da vedno tvoje britko terpljenje premišljujem in zmirej svoje grehe objokujem. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

VII.

Jezus pade drugič pod križem.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; — Ker si s svojim križem svet odrešil.

O terpeče Serce! silna teža

tvojega križa in slabost tvojega razmesarjenega telesa te zopet na tla verže. O Jezus! vsegamogočni Bog! ves zaničevan, z nogami sovan in taptan na tleh ležiš! Oh! zakaj ne umerješ? zakaj hočeš še dalje terpeti? Tvoja ljubezen do nas grešnikov te sili nar grenkejši pijačo prebritkega terpljenja do zadnje kapljice izpiti.

O poterpežljivo Serce! usmili se naših grešnih duš, ki so že tolikrat v greh zabredle, usmili se posebno moje uboge duše in nikar ne pripusti, da bi se brez resnične pokore s sveta ločila in v peklenški ogenj padla. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

VIII.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; —
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus! milo žalujejo usmiljene žene, ker te vidijo vsega razbitega in kervavega; ti pa bolj čutiš njih reve kakor svoje bolečine, ter jim rečeš: Hčere Jeruzalemske! nikar se ne jokajte nad menoj, ampak jokajte se nad seboj in nad svojimi otroci.

O milostljivo Serce! daj mojim očem potoke solz, da ne objokujem samo tvojega britkega terpljenja, ampak veliko bolj svoje grehe, da pridem v srečni kraj, kjer bom razveseljen vekomej. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

IX.

Jezus pade tretjič pod križem.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; —
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus! kako obilno teče tvoja
presveta kri na grešne tla, ko
tretjič pod težo križa na terdo ka-
menje padeš! Kakor červ se zvijaš;
pa iz ljubezni do mene vendar še
križ objameš.

O ponižno Jezusovo Serce! s
potertim duhom te prosim, odpusti
mi, ker tolikrat v stare grehe pa-
dem, varuj me strašne dušne sle-
pote, in daj mi se resnično k tebi
spreoberniti, po tvojem zgledu prav
ponižnemu biti in do konca v tebi
ostati. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

X.

Jezusa slečejo in mu želča dajo piti.
 Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; —
 Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus! kolike bolečine in
 koliko britkost občuti tvoje preči-
 sto in presveto Serce, ko ti obla-
 čilo z raztepenega života poteg-
 nejo in te z grenkim želčem na-
 pojiti hočejo! O Jezus! tolikanj
 terpiš za našo prešernost v obleki,
 za našo nesramnost, za našo ne-
 zmernost v jedi in pijači!

O prečisto Serce! daj mi, da
 ljubim sramožljivost, se varujem
 radovednih pogledov, se ogibam
 zapeljive posvetne družine, svoje
 telo pokorim ter zaslužim s tistimi,
 kateri so čistega serca, v nebesih
 tvoje obličje gledati vekomej. Amen.
 Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.
 Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XI.

Jezusa na križ pribijejo.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; —
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus! kdo more občutiti
tvoje neizrečene bolečine, ko te
znak na križ veržejo, ti vse ude
grozovitno razpenjajo, roke in noge
z ojstrimi žebli predirajo, s kladvi
na križ pribijajo!

O preljubeznjivo Jezusovo Ser-
ce! priserčno obžalujem svoje
ostudne grehe, ki so te tako ne-
usmiljeno na križ pribili. Usmili
se me, in pribi vse moje ude tako
na svoj križ, da se nikdar več s
kakim grehom od tebe ne ločim.
Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XII.

Jezus na križu umerje.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; —
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O moj Jezus, moja ljubezen in neskončna dobrot! z okervavljeno krono na glavi in ves bled v obraz visiš v neznanih bolečinah med nebom in zemljo v sredi dveh hudodelnikov, in tvoja nedolžna kri še zmirej teče na grešne tla; pa med temi neizrečenimi bolečinami še moliš za svoje sovražnike, oblju-biš spokornemu razbojniku nebeški raj, skerbiš za svojo žalostno Ma-ter, izročiš svojo dušo nebeškemu Očetu, nagneš svojo glavo in — umerješ!

O prebodeno Serce! kaj hočeš, da za tvojo toliko ljubezen storim? Odmerl bom sebi in svetu, in le tebi živel — vekomej. Amen.
Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XIII.

Jezusa s križa snamejo in prežalostni
Marii v naročje položé.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; —
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Marija, moja preljubeznjiva
Mati! tvoje oči se hočejo vtopiti v
grenkih solzah, in z ojstrim mečem
neizrečene žalosti je prebodeno
tvoje presveto Serce, ko imaš svo-
jega preljubeznjivega Sina vsega
ranjenega, mertvega v naročji!

O prežalostna Marija! prosi
Jezusa za-me, da mi gnado da,
nikdar več njegovega terpljenja in
tvoje žalosti ne ponoviti, se vsega
greha prav skerbno varovati, ter
spokorno in sveto v tvojem naročji
umreti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XIV.

Jezusa v grob položé.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; —
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Preljubi Zveličar! mertvemu ti
skažejo čast, ki ti je v življenji
niso skazovali. Bogaboječe duše
te z drago dišavo vred v tančico
zavijejo in v nov grob položé.

O prelubeznjivo Jezusovo Ser-
ce! ki iz ljubezni do mene v grobu
ležiš, daj mi ponižno in čisto serce,
da le po tebi hrepenim, da mi bo
tvoje presveto Rešnje Telo nar-
ljubši hrana, moje veselje, moja
popotnica, da s teboj v nebesih
počivam in sad tvojega britkega
terpljenja uživam vekomej. Amen.

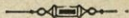
Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

S k l e p.

O prebodeno Jezusovo Serce!
 ozri se milostljivo na to pobožnost,
 ki sem jo v spomin tvojega brit-
 kega terpljenja opravil. **O** da bi
 bil ta križev pot s tako pobožnim
 in usmiljenim srcem začel in kon-
 čal, s kakoršnim se je tvoja pre-
 ljubeznjiva Mati nanj podala! Po-
 nižno ti torej darujem za svojo
 slabo gorečnost vse svete zdih-
 ljeje njenega prežalostnega Serca.
O Jezus! sprejmi me v svoje pre-
 sveto Serce, da vedno v tem pre-
 sladkem kraji nebeškega miru pre-
 bivam. **Amen.**

Vernih duše naj po milosti
 Božji počivajo v miru. **Amen.**

Oče naš. Češena si Marija. Čast
 bodi . . . šestkrat; zadnjikrat v namen
 svetega očeta papeža.

Litanije

presvetega Serca Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
 Bog Sin, Odrešenik svetá,
 Bog sveti Duh,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Presveto Serce Jezusovo,
 Serce Jezusa, Sinu živega Boga,
 Serce Jezusa, Sinu prečiste Device,
 Serce Jezusovo, dopadajenje nebe-
 škega Očeta,
 Serce Jezusovo, tempelj svetega
 Duha,
 Serce Jezusovo, večna ljubezen pre-
 svete Trojice,
 Serce Jezusovo, raj Božjega veselja,
 Serce Jezusovo, studenec nebeške
 sladkosti,

usmili se nas!

Serce Jezusovo, sedež večne milosti,	} usmili se nas!
Serce Jezusovo, morje usmiljenja,	
Serce Jezusovo, zaklad vsega boga-	
stva Božjega,	
Serce Jezusovo, vir svete ljubezni in	
svetega kesanja,	
Serce Jezusovo, konec vsega usmi-	
ljenja nebeškega Očeta,	
Serce Jezusovo, visokost Božje mo-	
drosti in Božjega znanja,	
Serce Jezusovo, potok, ki razvese-	
luje mesto Božje,	
Serce Jezusa, našega nebeškega	} usmili se nas!
kralja,	
Serce Jezusa, našega dobrega pa-	
stirja,	
Serce Jezusa, našega usmiljenega	
brata,	
Serce Jezusa, našega preljubega	
učenika,	
Serce Jezusa, nar ljubeznjivšega	
ženina naših duš,	
Serce Jezusovo, zgled krotкости in	
ponižnosti,	
Serce Jezusovo, studenec miru in	}
svetega pokoja,	

Serce Jezusovo, nar popolniši po-
 doba našega življenja,
 Serce Jezusovo, tolažba žalostnih,
 Serce Jezusovo, pribežališe v skuš-
 njavah in nadlogah,
 Serce Jezusovo, veselo prebivanje
 čistih duš,
 Serce Jezusovo, veselje vsih izvo-
 ljenih,
 Serce Jezusovo, studenec vsih sve-
 tih misel in želj,
 Serce Jezusovo, luč popotnikov,
 Serce Jezusovo, altar sprave,
 Serce Jezusovo, ognjeni studenec
 Božje ljubezni,
 Serce Jezusovo, hrepenenje in nar-
 slajši ljubezen vsih svetih duš,
 Serce Jezusovo, zavoljo nas na olj-
 ski gori žalostno in otožno do
 smerti,
 Serce Jezusovo, oslabiljeno od ker-
 vavega potú,
 Serce Jezusovo, počeno od žalosti
 zavoljo naših grehov,
 Serce Jezusovo, na križu s sulico
 prebodeno,
 Serce Jezusovo, upanje umirajočih,

Serce Jezusovo, večno veselje vsih
svetnikov v nebesih,
Serce Jezusovo, krona vsih stvari
Božjih,

usmili se
nas!

Bodi nam milostljivo; zanesi nam, o
Serce Jezusovo!

Bodi nam milostljivo; usliši nas, o Serce
Jezusovo!

Vsega greha,
Zanemarjenja presvetega navda-
janja,

Vse nepobožnosti in mlačnosti,
Vse merzlote do svoje Božje lju-
bezni,

Vsih nečistih misel in želj,
Vse slepote in terdovratnosti serca,
S svojo čudno krotkostjo in poniž-
nostjo,

S svojo nar veči čistostjo,
S svojim usmiljenjem in svojo za-
nesljivo milostjo,

S svojim skrivnim življenjem,
S svojo revšino in sveto pokoršino do
smerti na križu,

S svojim prelubeznjivim obnašanjem
med ljudmi,

S svojim notranjim mirom,

reši nas, o Serce Jezusovo!

S svojo usmiljeno ljubeznijo do nas grešnikov, reši nas, o Serce Jezusovo!

S kervjo in vodo, ki si ji v naše očiščenje in posvečenje prelilo, reši nas, o Serce Jezusovo!

Mi grešniki,

Da svojo sveto in čisto ljubezen v naše serca vliješ,

Da naše serca k posnemanju svojih čednost vlečeš,

Da nam pravo ponižnost, krotkost in notranji mir dodeliš,

Da vse misli in želje našega serca očistiš in posvetiš,

Da nas in vse ljudi razsvetliš in k spoznanju svoje Božje ljubezni pripelješ,

Da nas v britkostih tega življenja milostljivo poživiš in poterdiš,

Da svojo sveto ljubezen v nas vedno pomnožiš,

Da ob naši smertni uri naše duše v svoji sveti rani skriješ,

Da nas v veličastvo svojih izvoljenih sprejmeš,

O presladko Serce Jezusovo,

prosimo te, sliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ ;
zanesi nam, o Serce Jezusovo !

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ ;
usliši nas, o Serce Jezusovo !

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ ;
usmili se nas, o Serce Jezusovo !

Kriste, sliši nas !

Kriste, usliši nas !

Gospod, usmili se nas !

Kriste, usmili se nas !

Gospod, usmili se nas !

Oče naš . . . Češena Marija . . .

V. Pomagaj svojim služabnikom, o Gospod !

O. Ki si jih s svojo drago kervjo odrešil !

V. Gospod, usliši mojo molitev !

O. In moje vpitje naj do tebe pride !

M o l i m o.

Ozri se, prosimo, vsegamogočni
večni Bog ! na preljubeznjivo Serce
svojega Sinu, na katerem imaš do-
padajenje, ter nam odpusti zavoľjo
tęga preljubeznjivega Serca naše

grehe, odverni od nas zasluženost
šibo, vli v naše serca svojo lju-
bezen, ohrani, vodi in pripelji nas
v večno življenje. Amen.

Litanije

presvetega Mariinega Serca.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveto Mariino Serce,

Serce Mariino, brez madeža spo-
četo,

Serce Mariino, gnade polno,

Serce Mariino, blaženo med vsimi
serci,

usmili se za nas Boga
nas!
prosi!

Serce Mariino, za Sercem Jezusovim nar čistejši,

Serce Mariino, tempelj presvete Trojice,

Serce Mariino, sedež modrosti,

Serce Mariino, podoba pravice,

Serce Mariino, stol usmiljenja,

Serce Mariino, zapopadek sve svetosti,

Serce Mariino, skrinja miru in sprave,

Serce Mariino, vrata nebeške,

Serce Mariino častitljivo,

Serce Mariino mogočno,

Serce Mariino usmiljeno,

Serce Mariino verno,

Serce Mariino hvale vredno,

Serce Mariino ljubeznjivo,

Serce Mariino krotko,

Serce Mariino ponižno,

Serce Mariino poterpežljivo,

Serce Mariino za nas z bolečinami prebodeno,

Serce Mariino, luč zmotenih,

Serce Mariino, pribežališe grešnikov,

Serce Mariino, moč pravičnih,

Serce Mariino, tolažba žalostnih,

Serce Mariino, terdnost v skušnjavi,

za nas Boga prosi!

Serce Mariino, upanje umirajočih, Serce Mariino, pomoč v vsih naših nadlogah, Serce Mariino, zastava obljub Jezu- sovih, Serce Mariino, popolnoma žgavni dar Božje ljubezni, Serce Mariino, veselje vsih serc, Serce Mariino, s častjo v nebesih kronano,	}	za nas Boga prosí!
--	---	--------------------

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš . . . Češena Marija . . .

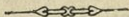
V. Prosi za nas, sveto Mariino Serce!

O. Da bomo vredni te serčno ljubiti.

M o l i m o.

**O Bog! kateri si Serce prečiste
 Device Marije z nar gorečnejši lju-**

beznijo vžgal, z vso milostjo napolnil in z nar lepšimi čednostmi ozališal, da je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod Jezus Kristus, z nar večim dopadajenjem v njem prebival, dodeli meni in vsim, kateri to prelepo in prečisto Serce časté, da se tudi naše serca od te ljubezni do tebe vžgó, ter nekoliko tistih obilnih gnad in lepih čednost zadobé, s kterimi si Serce naše preljubeznjive Matere Marije obdaril, da brez čednost in dobrih del pred tvoje obličje ne pridemo, temuč da bomo ko tvoji zvesti otroci v tvoje kraljestvo vzeti, kjer te bomo z Marijo, tvojo presveto Materjo, in z vsimi svetniki častili in hvalili vekomej. Amen.

Litanije vsih svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

S. Marija,

S. Mati Božja,

S. devic Devica,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

za nas Boga
prosi!

Vsi sveti angelji in arhangelji, za nas
Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za
nas Boga prosite!

S. Janez Kerstnik, za nas Boga prosi!

S. Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga
prosite!

S. Peter,
 S. Pavel,
 S. Andrej,
 S. Jakop,
 S. Janez,
 S. Tomaž,
 S. Jakop,
 S. Filip,
 S. Jernej,
 S. Matevž,
 S. Simon,
 S. Tadej,
 S. Matija,
 S. Barnaba,
 S. Lukež,
 S. Marka,

za nas Boga
 prosi!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

S. Štefan,
 S. Lavrenci,
 S. Vincenci,
 S. Fabijan in Sebastijan, za nas Boga prosita!

za nas Boga prosi!

S. Janez in Pavel,
 S. Kozma in Damijan,
 S. Gervazi in Protazi, } za nas Boga
 prosita!

Vsi sveti marterniki, za nas Boga pro-
 site!

S. Silvester,
 S. Gregori,
 S. Ambrož,
 S. Avguštin,
 S. Jeronim,
 S. Martin,
 S. Nikolaj, } za nas Boga prosi!

Vsi sveti škofje in spoznovavci, za nas
 Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

S. Anton,
 S. Benedikt,
 S. Bernard,
 S. Dominik,
 S. Frančišek, } za nas Boga prosi!

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga
 prosite!

Vsi sveti mnih in pušavniki, za nas
 Boga prosite!

S. Marija Magdalena,
 S. Agata,
 S. Lucija, } za nas Boga
 prosi!

S. Neža ,
 S. Cecilija ,
 S. Katarina ,
 S. Anastazija ,

} za nas Boga prosi!

Vse svete device in vdove, za nas Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas Boga prosite!

Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Gospod!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Nagle in neprevidene smerti,

Skušnjav hudičevih,

Jeze, sovraštva in vse hude volje,

Duha nečistosti,

Treska in hudega vremena,

Šibe potresa,

Kuge, lakote in vojske,

Večne smerti,

S skrivnostjo svojega svetega včlove-

čenja,

S svojim prihodom,

S svojim rojstvom,

reši nas, o Gospod!

S svojim kerstom in svetim postom,	} reši nas o Gospod!
S svojim križem in svojim terpljenjem,	
S svojo smertjo in svojim pokopom,	
S svojim svetim vstajenjem,	
S svojim čudovitnim vnebohodom,	
S prihodom Tolažnika svetega Duha,	
V dan sodbe,	

Mi grešniki,	} prosimo te, sliši nas!
Da nam zanesesh,	
Da nam odpustiš,	
Da nas k pravi pokori pripelješ,	
Da svojo sveto cerkev vladaš in ohraniš,	
Da pastirja apostolskega in vse cerkvene stanovce v svoji sveti veri ohraniš,	
Da sovražnike svete cerkve ponižaš,	
Da našega cesarja obvaruješ,	
Da keršanskim kraljem in oblastnikom mir in pravo enovoljnost daruješ,	
Da vsemu keršanskemu ljudstvu mir in edinost dodeliš,	
Da nas vse v svoji sveti službi potrdiš in ohraniš,	

Da naše misli k nebeškim željam povzdigneš,	} prosimo te, sliši nas!
Da vsim našim dobrotnikom večne dari dodeliš,	
Da duše naše, in naših bratov, bliž- njih in dobrotnikov večnega po- gubljenja rešiš,	
Da sad zemlji daš in ohraniš,	
Da vsim vérnim dušam večni pokoj dodeliš,	
Da nas uslišiš,	
Sin Božji,	
Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!	
Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; usliši nas, o Gospod!	
Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!	

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš (i. t. d. tiho.)

V. In nas ne vpelji v skušnjava.

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

Molitve po litanijah.

1. Pri popoldanji službi Božji ob nedeljah in praznikih, kateri niso Matere Božje.

K svetemu Rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil,
O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog, kateri si nam v prečudnem Zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom, v edinosti sv. Duha, Bog vekomej. Amen.

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsegamogočni, večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje

neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristijanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojske, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsegamogočni, večni Bog, usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladar vsih vernih! glej milostljivo na svojega služabnika, našega škofa I., ki si ga pastirja naši škofii postavil;

dodeli mu, da tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju I., spoznati in častiti tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblasti in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar more k tvoji Božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za

vse žalostne in revne kristijane,
za žive in mertve.

Vsegamogočni, večni Bog, ki
gospoduješ čez žive in mertve, in
se usmiliš vsih, ktere iz vere in
dobrih del za svoje spoznaš, po-
blevno te prosimo, da vsi, za ktere
smo se namenili moliti, kateri so še
pri življenji, ali pa so se že s
sveta ločili, na prošnjo vsih tvojih
svetnikov od tvoje dobrote odpu-
šenje vsih svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo
edinost v veri brez vsega raz-
dértja in ločitve. Preoberni naše
serca k pravi pokori in k pobolj-
šanju našega življenja. Vžgi v
nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam
goreče želje po vsi pravičnosti, da
ti bomo kakor tvoji pokorni otroci
v življenji in v smerti prijetni in
dopadljivi.

Tebi, o Gospod! bodi vedno

priporočeno vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj vživati, in tamkaj z vsimi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, Gospod, nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
(petkrat.)

2. V dan sv. Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog! glej na mojo pomoč; **Gospod!** hiti mi pomagat.

Osramoteni naj bodo, in sramujejo naj se, ki mojo dušo zalezujejo.

Zavernejo naj se, in sram jih bodi, ki mi hudo želé.

Hitro naj se zavernejo osramoteni, kateri mi pravijo: Prav! prav!

Veselé in radujejo naj se vsi nad tabo, kateri te išejo; in kateri tvojo pomoč ljubijo, naj vedno rekajo: Hvaljen bodi Gospod!

Jez pa sem reven in ubožen; Bog, pomagaj mi!

Moj pomočnik in moj odrešenik si ti; Gospod, nikar se ne mudi!

Čast bodi Očetu i. t. d.

V. Pomagaj svojim služabnikom.

O. Ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! močen

stolp.

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik

pri nas.

O. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehah.

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.

O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in osreči ga na zemlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovražnikov.

V. Molimo za cesarja I.

O. Gospod! ohrani cesarja, ter nas usliši ob dnevu, ko kličemo v té.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostljivo zavoljo svojega imena večno življenje vsim, kateri nam kaj dobrega storé.

V. Molimo za verne mertve.

O. Gospod! daj jim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetiša.

O. In varuj jih iz Sijona.

V. Gospod! usliši mojo molitev!

- O. In moje vpitje naj pride do tebe.
 V. Gospod z vami.
 O. In s tvojim duhom.

M o l i m o .

O Bog, ki ti je lastno usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov veriga veže, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo te, o **Bog!** našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo z odpušenjem vred mir dodeliš.

Skazi nam dobrotljivo, o **Gospod!** svojo neizrečeno milost, da nas vsih grehov odvežeš, in rešiš kazen, ktere zanje zaslužimo.

Bog, ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo

na prošnje k tebi kličejočega ljudstva, in odverni od nas šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika našega papeža I., in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želel, in z vso močjo storil.

Prosimo, vsegamogočni Bog! da tvoj služabnik, naš cesar I., ki je po tvojem usmiljenji sprejel cesarsko vladarstvo, naj tudi prejema rast v vsih čednostih, da z njimi lepo ozališan more ostudnih grehov se varovati, sovražnike premagati, in k tebi, ki si pot, resnica in življenje, dopadljiv priti.

O Bog! od kterege pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da

bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! vžgi naše serca z ognjem svojega svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili in z očiščenim srcem dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, da milostljivo odpušenje, katerega so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim Duhom naše djanje, in spremij ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začnó, in iz tebe začete, tudi v tebi končajo.

Vsegamogočni, večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in

dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da naj vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz svetá ločili, po prošnjah vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojemu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Gospod z vami.

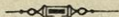
O. In s tvojim duhom.

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti Božji počivajo v miru.

O. Amen.

Lavretanske litanije.

(Ob praznikih Matere Božje in ob sabotah.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

S. Marija,

S. Mati Božja,

S. devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudna,

Mati našega Stvarnika,

Mati našega Odrešenika,

Devica modra,

Devica častitljiva,

za nas Boga prosi!

- Devica hvale vredna,**
Devica mogočna,
Devica usmiljena,
Devica verna,
Podoba pravice, (bogaboječega življenja)
Sedež modrosti Božje, (Mati Jezusa,
 večne modrosti)
Začetek našega veselja, (Mati Jezusa,
 našega edinega pravega veselja)
Posoda duhovna, (prebivališče svetega Duha)
Posoda časti vredna, (zveličana mati
 Božjega Sinu)
Posoda vse svetosti, (zgled pobožnosti)
Skrivnostna roža, (zavoljo nedolžnosti in
 vse vnemajoče ljubezni Božje)
Turn kralja Davida, (ker nas močno brani
 pred sovražnikom našega zveličanja)
Turn slonokosteni, (nar imenitnejši žen-
 skega spola)
Hiša zlata, (nar čistejši prebivališče Jezusa,
 kraljev kralja)
Skrinja miru in sprave, (mati Jezusa, ki
 nas je z Bogom spravil in nam mir dodelil)
Vrata nebeške, (mati Jezusa, po katerem
 samem zamoremo v nebesa priti)
Zgodnja danica, (ker je njeno rojstvo čas
 bližnjega odrešenja oznanovalo)
Zdravje bolnikov, (zavoljo zdravja, ki ga)

jih toliko na duši in telesu po njeni prošnji
zadobi)

Pribežališe grešnikov, (zavoljo njene pre-
velike ljubezni do skesanih grešnikov)

Tolažnica žalostnih,
Pomoč kristijanov,
Kraljica angeljev,
Kraljica očakov,
Kraljica prerokov,
Kraljica aposteljnov,
Kraljica marternikov,
Kraljica spoznovavcev,
Kraljica devic,
Kraljica vsih svetnikov,
Kraljica brez madeža izvirnega greha
spočeta,

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš . . . Češena Marija . . .

M o l i t v e.

1. K presvetemu Rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil,
O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnem Zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomej. Amen.

2. K sveti Devici, Materi Maril.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošinj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vsih nevar-

nost. **O** častitljiva in blažena Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

3. Češena bodi, kraljica.

Češena bodi, kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje

naše, bodi češena! K tebi vpijemo
zapušeni Evini otroci; k tebi zdi-
hujemo žalostni in objokani v tej
solzni dolini. Oh, oberni tedaj,
naša pomočnica! svoje milostljive
oči v nas; in pokaži nam po tem
revnem življenji Jezusa, blaženi
sad tvojega telesa: o milostljiva,
o dobrotljiva, o sladka Devica Ma-
rija!

V. Prosi za nas, sveta Božja
porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kri-
stusovih.

M o l i m o.

Vsegamogočni, večni Bog! ki
si dušo in telo častite Device Ma-
tere Marije, da bi vredno prebi-
vališ tvojega Sina biti zaslužila,
s pomočjo svetega Duha pripravil,
daj, da bomo, ki se njenega spo-
mina veselimo, po njenih milostlji-

vih prošnjah prihodnjega zlega in večne smerti rešeni.

4. K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, ktereга je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! za-
služenje ženina tvoje presvete Ma-
tere Marije pomaga, da, kar naša
slabost ne premore, nam bode po
njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Gospod! ponižno te prosimo,
razveži po svoji milosti naših gre-
hov vezí, in ohrani po prošnjah

svoje izvoljene Matere ljube Device Marije in vsih svojih svetnikov, nas svoje slušabnike, naše dobrotnike in naše pahištvo v vsi svetosti; očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatle od hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlom in neprijatlom, in obvaruj to duhovnijo z vsimi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsim vernim kristijanom, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega

škofa I., našega cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vsih nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomej. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš . . . Češena Marija . . .
(petkrat).

III. Pobožnost

za vesoljne potrebe.

A.

Mnogotere pobožnosti k Jezusovemu Sercu.

 preljubeznjivi Jezus! nič nimam, kar bi tebi dopadlo; nič nisem in sam od sebe ne morem nič storiti, kar bi tebe veselilo. Imam pa serce, ki sem ga od tebe prejel in ki si mi ga zato dal, da te ljubim. To je vse moje bogastvo; vzemi ga, o Jezus! in daj mi zanj svoje serce in svojo ljubezen. Ne želim ne bogastva, ne časti, ne

posvetnega veselja: le po tvojem Sercu, po tvoji ljubezni hrepeni moje serce. Vžgi v meni, moj Jezus! ta neugasljivi ogenj svoje ljubezni; potem sem jez ves tvoj, potem si ti ves moj. Te ljubezni mi potem nihče ne more vzeti, ker je moje serce s tvojo milostjo tebi darovano in posvečeno in le za tvoje Serce živi in bije vekomej. Amen.

Ponižna prošnja k Jezusovemu Sercu.

(Sv. Alfonza Ligvorja.)

O preljubeznjivi Jezus! vsega se ti dam in darujem v Zakramentu svetega Rešnjega Telesa; vpričo njega želim noč in dan na kolenih klečati ter kot spokoren grešnik, s svečo v roki in z zdihljeji v svojem sercu, pokoro delati v domostenje vse nečasti, ki smo jo jez in vse stvari tebi storili. O

da bi bilo v moji moči, neskončno število s Serafsko ljubeznijo gorečih serc pridobiti, iz katerih bi same svetilnice naredil in jih pred tvojim presvetim Rešnjim Telesom po vsih cerkvah razdelil, da tebi, kolikorkrat nove plamena zaženo, tako čast skažem, kakoršno si moreš sam želei in misliti! O moj Jezus! stori, da bo vsaj moje serce taka svetilnica. Vžgi ga zdej s čisto, stanovitno in sladko ljubeznijo. O ko bi mogel jez, kakor zveličani duhovi, na vsih krajih, kjer se ti svojemu nebeskemu Očetu pri sveti maši daruješ, altarje obdati in ti vso dolžno čast in molitev skazati! Pri vsih želim pričujoč biti, ki se bodo do konca svetá brale; in vse té ti darujem v tvojo nar veči čast in v namen, se s teboj v tvoji presveti daritvi skleniti in tvojemu

svetemu Sercu posvetiti zdej in vekomej. Amen.

Hrepenenje po Jezusovem Sercu.

(Sv. Alfonza Ligvorja.)

O ženin moje duše! odpri mi duri svojega Serca, vrata usmiljenja, vhod v življenje, ter vleci kakor kalamit moje serce skozi najdražši rane svoje strani v dno svojega presvetega Serca, da se moje serce z nerazvezljivo vezjo ljubezni tako s tvojim Sercem sklene, da ti v meni, in jez v tebi prebivam. Sej nobenega grešnika iz svojega blaženega Serca ne odločiš; torej boš tudi meni kotiček v njem privolil. Ako bi mi pa té milostljive vrata zaklenil, bi se vendar ne hotel verniti, ampak tako dolgo terkati, dokler bi mi jih v tem ali unem življenji ne odperl.

Vzemi in zakleni torej moje serce v svoje Serce; rani ga s pušico svoje ljubezni, da za ves svet nič ne mara, vse minljivo zaničuje in vse zopernosti serčno premaga. O da bi že kakor tvoje, tudi moje serce imelo vedno z nebeškimi rečmi opraviti! Vem, da dosihmal v svojo žalost mojega serca pri svojem nisi vidil, ker je pokoja in razveseljenja zunaj tebe iskalo, in se na nečimurni svet vezalo; zato te prosim po ljubeznivem Mariinem Sercu, pomagaj mi vezi raztergati, ki moje serce na svet vežejo, da ga od časnega odtegnem, in v tebe, nar večji dobroto, potopim. Zakoplji ga, o preljubi Jezus! seboj v svoje presvete rane, da bo le s teboj živel. Zaznamnjaj moje serce in moje petere počutke z znamnjem

svoje ljubezni, da s teboj in v tebi vekomej ostanem. Amen.

Češenje skrivnost Jezusovega Serca:

a) Prebodenja Jezusovega Serca.

O ljubeznjivo in ves čas svojega življenja terpeče Serce! kar je Caharija prerokoval: „Vidili bodo, koga so prebodli“, se je spolnilo. Tvoja neskončna ljubezen te je gnala ne samo v neizrečenih bolečinah za nas umreti, temuč še mrtvo po vojaku s sulico odprto in prebodeno biti, zato, da nam je dano v britkostih k tebi priteči ter iz studenca tvojega prebodenega Serca zajemati tolažbe in razsvetljenja. O! usliši me, kadarkoli k tebi zdihujem in svoje roke k tebi povzdigujem, in vzemi me v sé, da potolažen in razsvetljen v tebi počivam. Amen.

b) Počešenje kervi, ktera je iz Jezusovega Serca tekla.

O sladko Serce! da bi se moje terdo serce omečilo, ti poslednjo kapljo kervi preliješ. Bodi za toliko ljubezen češen in hvaljen! Oh! pohlevno te prosim, dodeli, naj tvoja sveta rešnja kri moje serce tako otaja, da iz ljubezni do tebe čez svoje grehe britke solze prelivam, ker oni so krivi tvojega neizrečenega terpljenja in pregrenke žalosti, ktero si prestalo na terdem križu. Naj moje življenje s tvojim umerje, da bom tudi jez ondi, kjer si ti, zdaj z željami, po tem življenji pa z vsim svojim bitjem pred tvojim obličjem v zveličavnem veselji. Amen.

d) Počešenje vode, ki je s kervijo iz Jezusovega Serca tekla.

O Božje Serce! češena bodi voda, ki je s kervijo vred iz tebe

tekla, da me je omila izvirne in moje lastne hudobije! O studenec žive vode! vli se z močjo v moje serce, da se s teboj zopet kviško vzdigne, in le po nebeškem hrepeni. Kdaj bom že vse posvetno zapustil, le tebe ljubil, le v tebi živel? Oh! kdaj bom že k tebi poklican, tebe gledal in se v tebi veselil vekomej?

e) Počešenje ljubezni, ki je iz Jezusovega Serca puhtela.

O goreče Serce! kakor svetle lučice šviga tvoja presveta ljubezen iz tvoje rane; dolgo je bila v tebi skrita, ob svojem terpljenji pa si jo prav sosebnost razodel. O pre-sladki Jezus! kako te morem za toliko ljubezen po vrednem zahvaliti! O sveti Serafi! kaj sodite od ljubezni Božjega Serca Jezusovega? Kdaj bom začel ljubiti tisto Serce

ki me je poprej ljubilo in iz ljubezni do mene zadnjo kapljo svoje predrage kervi prelilo? O češeni ogenj! ki si življenje včlovečenega Boga požgal, vžgì tudi moje serce in požgì v njem vse v grehih in hudobnih željah zastarano življenje, in daj mi novo življenje v tvoji gnadi in v tvoji prečisti ljubezni.

f) Počešenje ternjeve krone Jezusove.

O terpeče Serce! z milovanjem in hvaležnostjo se spomnim, kako so ti neusmiljeni vojaki iz dolziga ternja spleteno krono na presveto glavo, pred katero se vse kolena pripogujejo, z železnimi rokavicami pritisnili, da je ternje vse žile prebodlo in presveto obličje vse okervavilo. O kralj večne časti! kako bodečo in zaničljivo krono si zame ničvrednega grešnika nosil, da bi jez vreden bil, nestrohljivo

krono dobiti, če s teboj terpim. Daj mi torej, poterpežljivo Serce! da pri zopernostih življenja, ki nad me pridejo, ne godernjam. Daj mi veliko več s krotko poterpežljivostjo in ponižno spoznati, da moja hudobija še več zasluži, kakor mi more kdo hudega storiti. S tako krotkostjo in poterpežljivostjo želim častiti ternje tvoje svete krone.

g) Počešenje križa v Jezusovem Sercu.

O križani Jezus! silno veliko si terpel, da bi nas zveličal! Vse tvoje življenje je bilo revno in težavno; na lesu svetega križa pa je terpljenje do verha prikipelo. V morje bolečin in britkost si potopljen, in nimaš kam svoje s ternjem obodene glave položiti. O neskončna ljubezen! kako visoko si me cenil, da si me tako drago od-

kupil! Zatorej te prosim, o Serce Gospoda nebes in zemlje! vtisni mojemu sercu podobo svojega križa, da najdem vse svoje bogastvo v revšini, svojo nar večji čast v zaničevanju, svoje nar večji veselje v terpljenji in svojo nar večji srečo v tem, da me vrednega storiš, s teboj na križu živeti in umreti. Amen.

V praznik presvetega Jezusovega Serca.

O Božje Serce mojega Odrešenika! v duhu ponižnosti te molim in z veseljem praznujem s tvojo sveto cerkvijo tvoj tolikanj prijetni praznik. Moje serce hrepeni po tebi, živi sedež Božjega veličastva, prebivališče večnega miru, studenec veselja angeljev in zveličanih duhov! O Božje Serce! kdo zapade gorečo ljubezen, ki jo do nas, revnih stvari, imaš! Tvoja

ljubezen je luč, ki serca sladko objema, jih v sveti modrosti plačuje, jih z nar večim veseljem napolnuje in jih napaja iz studenca večnega življenja. Ona dá prostost, spodi boječnost in poterpi z grešniki. Tvoja ljubezen potolaži žalostne, poterdi nestanovitne in vzdigne posvetne serca. O presladko Serce! za nas si bilo prebodeno, tvoja presveta rešnja kri je kakor večni studenec za vse čase tekla, naše serca očistiti, oživiti in vneti; za to k tebi zdihujem in te pohlevno prosim, vžgi moje serce s svojo gorečo ljubeznijo, da vsega grešnega nagnjenja očišeno in razsvetljeno le tebe ljubi, se le v tebi razveseljuje, v tebi počiva, sebe in svet premaga, in da je le enih misel s teboj zdej in vekomej. Amen.

Priserčni zdihljeji k Jezusovemu Sercu.

O usmiljeni Jezus! usliši me!
 Gnada tvojega Serca spreoberni me!
 Svetloba tvojega Serca razsvetli me!
 Žalost tvojega Serca stri me!
 Rana tvojega Serca prešini me!
 Kri tvojega Serca spravi me!
 Voda tvojega Serca očisti me!
 Zasluženje tvojega Serca posveti me!
 Križ tvojega Serca poterdi me!
 Ternjeva krona tvojega Serca ozališaj me!
 Usmiljenje tvojega Serca skri me!
 Duh tvojega Serca oživi me!
 Ogenj tvojega Serca ogrej me!
 Plamen tvojega Serca vžgi me!
 Ljubezen tvojega Serca vnemi me!
 Vrednost tvojega Serca povzdigni me!
 Lepota tvojega Serca spremeni me!
 Veselje tvojega Serca zveličaj me!
 Bogastvo tvojega Serca nasiti me!
 V tvojem Sercu, o Jezus! živim in umerjem.
 Svoje serce tvojemu dam, in ljubim te.
 O sladko Serce! osreči me —
 Tukaj in tam vekomej! — Amen.

Molitev

k Jezusovemu Sercu za dar čistosti.

O Božje Serce Jezusovo, zgled in studenec vse čistosti! posveti moje serce v tempelj svoje svete ljubezni. Požgi s svojim svetim ognjem vse, kar je v mojem sercu nečistega, pregrešnega in tebi zopernega, da se v njem čistost kot lilija razcvetè, ter ga z nar lepšim duhom napolnuje. **O dobrotljivi Jezus!** ki čiste duše ljubiš in toliko grešnikov in grešnic v čiste jagnjeta svoje čede spreoberneš, usmili se mojega serca, vleci k sebi vse njegove nagnjenja in želje, zedini seboj mojo dušo z vezjo nar čistejši ljubezni in ne pripusti, da bi se kdej od tebe ločila!

Lej, o moj Jezus! koliko sovražnikov me zalezuje, in hiti mi milostljivo na pomoč. Svet s svo-

jim mikanjem, hudobni duh s svojimi slepotijami in moje lastno meso s svojim neukrotljivim grešnim poželenjem se neprenehoma zoper mene vojskujejo; in le s tvojo vsegamogočno gnado zamorem tolike in toliko skušnjav premagati. Torej vse svoje upanje stavim v tvoje neskončno usmiljenje, ktero samo premore, kar se slabemu človeku nemogoče dozdeva.

Skri, presladki Jezus! ob času skušnjave moje serce v svoje presveto Serce, da v njem sovražnika obvarovan in tvojega svetega ognja vnet, ves nečisti ogenj mesa in kervi serčno premagam. O Jezus! vojskuj se ti sam v meni, zamej in zame, in pomoli mi svojo mogočno roko, da ne padem, se tudi k grehu ne nagnem, ampak čez svoje nagnjenje gospodujem in ga tvoji presveti volji podveržem.

Vstvari v meni, o moj Bog! novo in čisto serce, kteremu naj bo tvoje britko terpljenje in tvoja grenka smert vedno v spominu. Naj poterdi kakor močno zdravilo mojo dušo in naj ves strup iz nje odpravi. Tebi, o Jezus! darujem svoje telo in svojo dušo; ohrani me v svoji sveti službi; tebi same-mu naj služi, kar si sam v svojo čast vstvaril! Tvoja Božja ljubezen bodi mojemu življenju luč, ktera naj me neomadežanega pelje po poti tvojih svetih zapoved, da bom po tem revnem življenji vreden tebe, ženina čistih duš, z obličja v obličje gledati in ljubiti vekomej. Amen.

M o l i t e v

k Jezusovemu Sercu za gnado Božjo v našem stanu in poklicu.

Predobrotljivi Jezus! ki vse svoje izvoljene ljubiš, naj si bodo

ktere ga koli stanu, dodeli mi, da
 v tem stanu, k kateremu me je tvoja
 sveta previdnost poklicala, tako
 živim, da ljubezen tvojega Božjega
 Serca čedalje bolj zaslužim. Moja
 duša bi sicer rada, kakor je toliko
 svetnikov storilo, deleč od posvet-
 nega hrupa tebi služila; ker mi je
 pa tvoja sveta previdnost med svetom
 živeti odločila, te pohlevno prosim,
 o moj Bog! daj mi svojo mogočno
 gnado, da vso nejevoljo, vse te-
 žave, vse zaderge in skušnjave,
 kakor tudi spačenost in hudobijo
 marsiktere ga svojih bližnjih, s sveto
 poterpežljivostjo in krotkostjo, z
 ljubeznijo in prijaznostjo po tvojem
 presvetem zgledu prenesem, in
 nepoškodovan grem po poti vsih
 sovražnikovih pušic. Vižaj moje
 serce tako, da brez tvoje svete
 volje nikdar kekega družega stanu
 ne želim, in dodeli mi, da dolžno-

sti svojega stanu na tanko spol-
 nujem in ti vedno zvestejši slu-
 žim. Vižaj tudi moj jezik, da z
 njegovo preširnostjo tebe ne raz-
 žalim, bližnjega ne ranim in miru
 svojega lastnega serca ne zgubim,
 ki mi je tolikanj potreben, ti zve-
 sto v svojim poklicu služiti. Vodi
 moje misli, želje, djanje in nehanje
 po potih svojih svetih zapoved in
 obiši me večkrat s svojo sveto
 gnado, da se pri vsakem opravi-
 lu na tebe oziram, ga tebi darujem
 in čistega namena ne zgubim.
 Vzemi me, predobrotljivi Jezus! s
 trdom obteženega v svoje pre-
 sveto Serce, da v njem ljubo po-
 čivališ najdem, se oživim in svoje
 serce z veselim upanjem povzdig-
 nem, te viditi v tvojem veličastvu
 tam, kjer bodo vse solze od naših
 oči obrisane, smerti ne bo več, ne
 terpljenja, ne jokanja, ne več bo-

lečine, bo pa večno veselje in življenje. Amen.

Molitev

k Jezusovemu Sercu v boleznì in britkosti.

O presladko Serce Jezusovo, prava podoba vsih terpečih serc! tebi potožim svojo nadlogo, k tebi zdihujem v svojih bolečinah, ti si moje upanje; ozri se na moje reve in ne zapusti me, kakor moji grehi zaslužijo! Rad sicer s teboj terpim bolečine in zopernosti, s katerimi me tvoja sveta previdnost tepe; le to gnado mi dodeli, jih po tvoji sveti volji in v tvojo čast voljno terpeti. Vzamem torej ta križ iz tvoje ljubeznjive roke in ga objamem, ker mi tvoja ljubezen iz tega minljivega terpljenja večno krono v nebesih plete. O presladki Jezus! le majhna kaplja iz tvojega

britkega kelha so moje bolečine,
 in vendar ga tako težko pijem.
 Usmili se me, o moj Jezus! in ne
 zaverzi me vekomej! Lej, duh je
 voljan; ali meso je slabo! O daj
 le eno iskro ljubezni iz svojega
 prebodenega Serca mojemu mer-
 zlemu sercu, da tako vneto tebe
 resnično ljubi; in utihnile bodo po-
 tem moje tožbe in hrepenelo bo
 moje serce po terpljenji, da bi bilo
 enako tvojemu Božjemu Sercu. Oh,
 kaj je moje majhno terpljenje proti
 nezmernemu morju tvojega svetega
 terpljenja! Zato ne glej, o moj
 Jezus! na moje telo, ki se upira
 zoper bolečine, temuč daj mi, da
 se tvojega svetega terpljenja vde-
 ležim, in se tvoji presveti volji po-
 polnoma podveržem. Dopolni tudi
 milostljivo iz svoje preobilnosti, kar
 meni manjka, da bo moje terplje-
 nje tebi dopadljivo in večnega pla-

čila vredno. Bodi vse moje terpljenje združeno z bolečinami tvojega presvetega žalostnega Serca v povikšanje tvoje in tvojega nebeškega Očeta časti in slave. Amen.

Molitev

k Jezusovemu Sercu za srečno smert.

O usmiljeni Jezus! tresem se pri misli na smert, ker se bojim zavoljo svojih grehov slabo umreti in od tebe večno ločen biti; ker si pa ti sam nar grenkejši smert preterpel, da jez nesrečno ne umerjem, in ker si svoje presveto Serce odperl, da bi v njem jez in vsi verni zoper vse sovražnike in skušnjave obvarovani živeli, in srečno umerli, pribežim k temu presladkemu Sercu in te prosim z velikim zaupanjem, skri me vanj ob strašni smertni uri zoper vse zalezovanja

peklenskega duha, da s priserčno žalostjo čez vse svoje grehe in z gorečo ljubeznijo do tebe v tem presvetem prebodenem Sercu svojo dušo izdihnem, in presladke besede slišim: Pridi, prijatel in ljubljeneec mojega Serca! posedi kraljestvo in moje Serce vekomej. Amen.

Goreča prošnja k Jezusovemu Sercu

v vsih potrebah.

V globoki ponižnosti svojega serca padem pred-te na kolena, o presveto, Božje Serce Jezusovo! spoznam tvojo nar večji visokost, katero vsi angelji molijo, in se z njimi sklenem, hvaliti te in iz vse duše povikševati. Tebi, svojemu nar ljubeznjivšemu prijatlu, izročim s terdnim zaupanjem vse svoje potrebe in stiske, vse reve, uboštvo, nagoto, svoje slabosti, svojo lenobo

in mlačnost, ob kratkem: vse rane svoje duše, in te pohlevno prosim, hiti mi po obilnosti svojega usmiljenja na pomoč! O ljubeznjivo Serce! reši me in daj meni in vsim, kateri so v ravno taki nevarnosti, gnado stanovitnim ostati v tvoji ljubezni. O Božje Serce! ne pusti, da bi se potopil v svojih hudobijah; stori, da le v tvoji ljubezni večno ostanem; ravnaj potem z menoj, kakor je tebi všeč. Le ne zaverzi me ne; zakaj v tebe sem vse svoje zaupanje postavil. K tebi zdihujem in kličem, reši me greha, nar večega zlega. Oiberni svoje obličje proč od mojih grehov, izbriši vse moje pregrehe! Grozno mi je žal, da sem te kdaj razžalil, in te iz vsega serca odpušenja prosim. O preljubeznjivo Serce! daj meni in vsim, ki so se v mojo molitev priporočili ali za ktere sem dolžan

moliti, tvojo nar veči pomoč občutiti. Pomagaj nam, slehernemu po njegovih posebnih potrebah. O Serce polno milosti! presuni serca terdovratnih grešnikov, in daj mir in pokoj dušam v vicah. Bodi umirajočim pribežališe, vsim stiskanim in žalostnim tolažba, in bodi meni, o ljubeznjivo Serce! vse v vsem; posebno pa bodi moji duši pribežališe ob moji smertni uri, in vzemi jo potem v naročje svojega usmiljenja! Amen.

Molitev

k presladkemu imenu Jezusu.

Predobrotljivi Jezus! zapiši svoje presladko ime v moje serce, da bo ime Jezus vedno v mojih ustih, v mojih mislih in v mojem sercu. Bodi torej, o Jezus! moj Jezus, kadar budim. O Jezus! bodi

moj Jezus, kadar spim. O Jezus!
 bodi moj Jezus, kadar molim. O
 Jezus! bodi moj Jezus, kadar de-
 lam. O Jezus! bodi moj Jezus,
 kadar sem skušan. O Jezus! bodi
 moj Jezus, kadar se pregrešim. O
 Jezus! bodi moj Jezus, kadar sem
 v nadlogi. O Jezus! bodi moj Je-
 zus, kadar sem v stiskah. O Je-
 zus! bodi moj Jezus, kadar sem
 bolan. O Jezus! bodi moj Jezus,
 kadar sem v smertni nevarnosti.
 O Jezus! bodi moj Jezus, kadar
 živim. O Jezus! bodi moj Jezus,
 kadar umerjem. O Jezus! bodi v
 mojih ustih, kadar dušo izdihnem,
 da bo moja zadnja beseda: Jezus,
 Jezus, Jezus! Amen.

Molitev

pred bitko podobo Jezusovo.

Lej, o moj predobrotljivi in
 preljubeznjivi Jezus! pred tvojim

presvetim obličjem klečim na kol-
nih in te prosim z vso goreč-
nostjo svojega serca, vtisni v moje
serce živega duha vere, upanja in
ljubezni, resnično obžalovanje vsih
mojih grehov in terdni sklep te
nikdar več ne razžaliti; ker s pri-
serčnim milovanjem tvojih svetih
pet ran premišlujem in v duhu
pretehtujem, kar je sveti prerok
David od tebe, o moj Jezus! pre-
rokoval: „Prebodli so moje roke
in moje noge, sošteli so vse moje
kosti“.

Molitev

k pet kervavim ranam Jezusovim.

(Sv. Alfonza Ligvorja.)

1. Moj Gospod Jezus Kristus!
častim rano tvoje desne noge. Za-
hvalim se ti, da si jo hotel zame
terpeti v tako silnih bolečinah in

s toliko ljubeznijo. Milujem tvojo bolečino in bolečino tvoje žalostne Matere. Zavoljo zasluženja té svete rane te prosim, dodeli mi odpušnje mojih grehov, ktere iz vsega serca obžalujem bolj kakor vsako drugo hudo; ker sem tebe, neskončno dobroto, z njimi razžalil. Žalostna Mati Božja! prosi Jezusa zame.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.

2. Moj Gospod Jezus Kristus! častim rano tvoje leve noge. Zahvalim se ti, da si jo hotel zame terpeti v tako silnih bolečinah in s toliko ljubeznijo. Milujem tvojo bolečino in bolečino tvoje žalostne Matere. Zavoljo zasluženja té svete rane te prosim, dodeli mi moč, v prihodnje nikoli več ne pasti v smertne grehe, temuč v gnadi Božji

do smerti ostati. **Žalostna Mati Božja!** prosi Jezusa zame.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.

3. Moj Gospod Jezus Kristus! častim rano tvoje leve roke. Zahvalim se ti, da si jo hotel zame terpeti v tako silnih bolečinah in s toliko ljubeznijo. Milujem tvojo bolečino in bolečino tvoje žalostne Matere. Zavoljo zasluženja té svete rane te prosim, reši me pekla, ki sem ga tolikrat zaslužil, in ker bi te v njem več ne mogel ljubiti. **Žalostna Mati Božja!** prosi Jezusa zame.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.

4. Moj Gospod Jezus Kristus! častim rano tvoje desne roke. Zahvalim se ti, da si jo hotel zame terpeti v tako silnih bolečinah in s toliko ljubeznijo. Milujem tvojo

bolečino in bolečino tvoje žalostne Matere. Zavoljo zasluženja té svete rane te prosim, dodeli mi nebeško veličastvo, kjer te bom popolnoma in iz vsih svojih moči molil. Žalostna Mati Božja! prosi Jezusa zame.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.

5. Moj Gospod Jezus Kristus! častim rano tvoje svete strani. Zahvalim se ti, da si še tudi celo po svoji smerti to razžaljenje preterpel, ki si ga z nar veči ljubeznijo dopustil, akoravno ti nobene bolečine napraviti ni moglo. Tudi milujem tvojo žalostno Mater, kateri je bilo takrat njeno Serce prebodo. Zavoljo zasluženja té svete rane te prosim, obdaruj me s svojo sveto ljubeznijo, naj te tukaj na svetu vedno ljubim, da te bom kdej na unem svetu mogel z obličja v

obličje skozi vso večnost ljubiti.
 Žalostna Mati Božja! prosi Jezusa
 zame.

Oče naš. Češena Marija. Čast
 bodi.

Goreča molitev k terpečemu Jezusu.

(Gerambova.)

Zavoljo goreče ljubezni, s katero
 si, o moj Jezus! v izbrisanje mo-
 jih grehov neusmiljeno in zanič-
 ljivo smert na križu preterpel; za-
 voljo cene predrage kervi, ki si
 jo zame prelil; zavoljo zaslužnja
 tvojega britkega terpljenja; zavo-
 ljo prošnje Marije, tvoje prelju-
 beznjive Matere, in zavoljo bole-
 čin, ki jih je pod tvojim križem
 občutila, ko je njena žalostna duša
 zadnji zdihljej tvojega življenja
 sprejela, njen glas pa zavoljo joka
 zastal, — te prosim, zapiši v dno
 mojega serca sveto češenje svo-

jega terpljenja, svojega ponižanja in zaničevanja. Presuni milostljivo s temi občutljeji in mislimi moje serce, stori mojo dušo deležno zasluženja svojega terpljenja, da po poti, ki si jo s svojo kervjo zaznamnjaj, tako hodim, da bo moje življenje posnemanje tvojega, in da tako tebi podoben gnado zadbim, se v številu tistih znajti, ki se bodo tvoje slave in tvojega veličastva s teboj vekomej vdeleževali. Amen.

Pozdravljenje Jezusovega križa.

(Sv. Anzelma.)

Češen bodi, o sveti križ, naša luč in naša moč! Češeno bodi, o mesto našega odrešenja, naša hvala in slava! Češen bodi, o Božji križ, naša pomoč in naše pribežališe, naša bramba in naše življenje!

Češeno bodi, o znamenje zveličanja,
 tolažba žalostnih in nepremagljivi
 tabor zoper vso moč sovražnikovo!
 Češeno bodi, o bandero zveličanja,
 posvečeno s svetim Rešnjim Tele-
 som Kristusovim in z njegovimi
 svetimi udi kakor z ravno tolikimi
 dragimi kamni ozališano! O sveti
 križ! ki si bil vreden, ceno na-
 šega odrešenja nositi in nam večno
 veličastvo pridobiti, bodi upanje
 mojega vstajenja od smerti, moja
 zmaga sovražnih moči, zdravilo
 moje bolezni, palica moje starosti,
 terdna podpora v vsih mojih nad-
 logah! S teboj me ponovi in pri-
 pelji v večno življenje, kateri je na
 tebi visel, Jezus Kristus, moj
 Božji Odrešenik! kteremu bodi hva-
 la, čast, slava in molitev vekomej.
 Amen.

Molitev k Jezusu v grobu.

O Jezus! priserčno se ti zahvalim za vse, kar si na svetu od svojega rojstva do smerti in pokopa storil, učil in terpel. Svetu odmreti in le tebi živeti, sem bil tudi jez pri svetem kerstu s teboj v grob položen. Bodi mi torej odslej tvoj častitljivi pokop popolnoma zaklep pred vsimi posvetnimi rečmi. Tù pri tvojem svetem križu naj počivam, tù prebivam, tù naj bom deleč od vsega hrupa s teboj pokopan, da bom samo s teboj sklenjen vsemu svetu mertev in pokopan. Amen.

13.

Mnogotere pobožnosti k Mariinemu Sercu.

Darovanje samega sebe Mariinemu Sercu.

O presveto in neomadežano Mariino Serce! prečisto, preljubeznjivo in nar bolj popolnoma Serce, ki si iz rok Vsegamogočnega prišlo! neusušljivi vir dobrote, krotkosti, usmiljenja in ljubezni! zgled vsih čednost in popolnoma podoba Božjega Jezusovega Serca! kako močno goriš od ljubezni! Ti samo si Boga bolj ljubilo kakor vsi Serafi; bolj kakor vsi angelji in svetniki; ti si z nar manjšim občutljem presveti Trojici veči čast skazalo, kakor so jo vse druge stvari s svojimi nar večimi deli kdej ska-

zale in jo še skazati zamorejo. O Serce Matere našega Odrešenika, ki si naše reve tako živo občutilo, za naše zveličanje toliko terpelo, nas tolikanj goreče in priserčno ljubilo, in si zavoljo téga vredno češenja, ljubezni, zahvale in upanja vsih ljudi, sprejmi milostljivo moje slabo spoznanje tvoje visokosti!

Klečé pred teboj, o Serce usmiljene Matere! te častim z vsoponižnostjo, kolikor le morem; zahvalim se ti, da si se tolikrat in tako usmiljeno in ljubeznjivo na moje težave ozerlo; zahvalim se ti za vse dobrote, ki sem jih od tvoje materne ljubezni zadobil, in se sklenem z vsimi tistimi dušami, katerih nar veči veselje in tolažilo je, tebe častiti, tebe hvaliti, tebe ljubiti.

O preljubeznjivo Serce! odslej hočem za Sercem Jezusovim tebe

nar bolj ljubiti in častiti; bodi mi torej pot, po katerem mi je priti k mojemu Zveličarju in po katerem mi je zadobiti njegova gnada in usmiljenje; bodi mi pribežališe v mojih britkostih in pomoč v mojih potrebah; od tebe se hočem učiti čistosti, ponižnosti in krotkosti; od tebe hočem dobivati ljubezen do nar svetejšega Serca Jezusovega, tvojega Božjega Sina. Amen.

Priserčnost do Mariinega Serca.

O prečisto Mariino Serce! terdno sklenem, tebe častiti, tebe ljubiti, tebi služiti, od tvojih čednost z ljudmi govoriti, tvojo čast poviševati, tvoje svete zglede posnemati, posebno tvoje prizadevanje za spreobrnjenje grešnikov. Prosim te, pomagaj mi v tem prizadevanji in sprosi mi gnado, vse svoje dela le iz ljubezni do pre-

svetega Serca Jezusovega in do
tvojega Serca za spreobrnjenje
grešnikov storiti. Ozri se, o Ma-
rija! na vse brate in sestre té
bratovšine, s kterimi se ti vsega
darujem, in, ker te ne morem lju-
biti, kakor želim, in kakor ti za-
služiš, sklenem svojo ljubezen in
češenje z ljubeznijo, priserčnostjo
in češenjem, ktero ti je tvoj Božji
Sin nekdam na svetu skazoval in
ti jo bo v nebesih vekomej ska-
zoval. O preljuba Devica Marija!
sprosi od Jezusa meni in vsim
resničnega duha pokore in stano-
vitnosti v dobrem do konca. Amen.

Priserčni zdihljeji k Mariinemu Sercu.

Tvoje Serce, o Marija, odpri se!

Tvoja moč varuj me!

Tvoja ponižnost uči me!

Tvoja revšina obogati me!

Tvoja poterpežljivost prenesi me!

Tvoja pokoršina podverzi me!
 Tvoja nedolžnost posveti me!
 Tvoja ljubezen vžgi me!
 Tvoje usmiljenje obdaj me!
 Tvoja ljubeznjivost zamakni me!
 Tvoja lepota vnemi me!
 Tvoje nagnjenja naj vodijo me!
 Tvoje solze omeče naj me!
 Tvoje terpljenje presuni me!
 Tvoje bolečine naj ranijo me!
 Tvoje veselje zveličaj me!
 O Devica Marija, usliši me!
 V svoje presladko Serce skri me!
 V življenji in smerti varuj me,
 Da čedalje bolj ljubim te;
 Tukaj in tam vekomej.
 Amen. Amen. Amen.

Molitev

k presvetemu Mariinemu Sercu.

O Serce Marije, Matere Božje
 in naše Matere! o prelubeznjivo
 Serce! nad katerim ima presveta
 Trojica dopadajenje, vredno si, da
 te vsi angelji in ljudje časte in

ljubijo; o Serce! Jezusovemu Sercu nar bolj podobno, čigar popolna podoba si; o Serce! polno dobrotljivosti in usmiljenja do nas revnih; raztajaj vendar naše merzle serca, in stori, da se vse spremené in z Jezusovim Sercem sklenejo. Vli va-nje ljubezen do svojih čednost in vžgi jih z ognjem svoje svete ljubezni. Čuj nad sveto cerkvijo, varuj in brani jo zoper vse naklepe njenih sovražnikov. Bodi nam pot, ki k Jezusu pelje, in bodi nam studenec, iz kterega nam gnade za zveličanje potrebne teko. Podpiraj nas v slabosti, pomagaj nam v skušnjavah, brani nas v preganjanji in v vsaki nevarnosti, zlasti v poslednjem vojskovanji našega življenja in ob strašni smertni uri, ko se bodo vse peklenške moči zoper nas vzdignile, da bi naše duše pogubile. Odpri

nam takrat, o usmiljena Devica! svoje Serce, naše pribežališe, da bomo Boga v nebesih častili in hvalili vekomej. Amen.

Božje Serce Jezusovo, in prečisto Serce Mariino — vé Serci vse svetosti! bodite spoznane, hvaljene, češene in povikševane zdej, vselej in povsod po vsih krajih vesoljnega sveta! Amen.

Molitev

k prečisti Devici Marii za vsaki dan v tednu.

V nedeljo.

Glej, o Mati Božja! ubozega grešnika pred seboj, kateri k tebi priteče in v tebe zaupa. Ne zaslužim sicer, da se na-me ozreš; pa vem, da zavoljo smerti, ki jo je tvoj Sin za zveličanje grešnikov preterpel, jim močno želiš pomagati. O Mati usmiljenja! ozri

se na moje reve in usmili se me. Vsi te imenujejo pribežališe grešnikov, upanje obupljivih in pomoč zapušenih; bodi tedaj moje pribežališe, moje upanje, moja pomoč; ti me moreš s svojo prošnjo rešiti. Zavoljo ljubezni Jezusa Kristusa te prosim, pridi mi na pomoč, o dobrotljiva Mati! podaj svojo mogočno roko ubogemu grešniku, ki se ti priporoči in pomagaj mi iz nadloge. Vém, da imaš veselje, grešniku, ako je mogoče, pomagati; pomagaj mi torej zdej, ker ti je mogoče. S svojimi grehi sem gnado Božjo in svojo dušo zgubil; zdej se pa v tvoje roke izročim; le pokaži mi, kaj mi je storiti, da gnado svojega Boga zopet dobim; in storil bom vse brez odlašanja. On sam me k tebi pošlje, da mi ti pomagaš; on hoče, da se k tvojemu usmiljenju zatečem, da mi ne samo

zasluženje tvojega Sina, ampak tudi tvoja prošnja pomaga zveličanje doseči. K tebi se tedaj obernem, o mogočna Devica! prosi svojega Božjega Sinu za-me. Stori me deležnega vsih dobrot, ki jih skazuješ tem, kateri v tebe zaupajo. O Marija! usliši mojo gorečo prošnjo in je ne zaverzi. Amen.

Tri Češenasimarije — v čast presvetega Mariinega Serca in za popravo nečasti po brezbožnih Marii storjene.

V ponedeljek.

Sveta Marija, kraljica nebeška! jez, ki sem bil suženj greha, se zdej za vselej podam v tvojo službo. Dokler bom živel, te hočem častiti, ljubiti in ti služiti; sprejmi me tedaj za svojega služabnika, in ne zaverzi me, kakor zaslužim. O moja Mati! v tebe sem postavil vse svoje upanje. Visoko častim

in hvalim Boga, ker mi je po svojem usmiljenji to zaupanje dodelil. Res je, da sem veliko grešil; pa upam, da sem zavoljo zaslužnja Jezusa Kristusa in po tvoji prošnji že zadobil odpušenje. Ali to mi še ni zadosti: Eno me skerbi, o moja ljuba Mati! in to je, strah, da bi gnade Božje zopet ne zgubil. Nevarnosti niso minule, sovražniki ne spijo, in nove skušnjave me bodo obdajale. Brani me tedaj, o moja gospa! stoj mi na strani zoper peklenškega sovražnika, in ne pripusti, da bi vnovič grešil, in razžalil tvojega Božjega Sina. Ne sme, ne sme se več nikdar zgoditi, da bi svojo dušo, nebesa, svojega Boga še kdej več zgubil. Te gnade želim, o Marija! to gnado mi sprosi! To je moje upanje. Amen.

V torek.

Presveta Devica Marija, Mati dobrotljiva in usmiljena! tresem se in trepečem, ko svoje grehe pre-mišljujem in na smertno uro mislim. O prelubeznjiva Mati! vse svoje upanje stavim v predrago kri Je-zusa Kristusa in v tvojo prošnjo za-me. O tolažnica žalostnih! ne zapusti me takrat v tisti veliki britkosti, in ne odreci mi svojega tolažila. Če mi že zdej misel na moje grehe, nesvestost, če so mi odpušeni, nevarnost zopet vanje pasti in ojestrost pravice Božje to-liko strah dela, kaj še le bo ob smertni uri? O moja gospa! za-dobi mi še pred tisto uro veliko žalost nad vsimi grehi, pravo po-boljšanje in za ves čas, kar mi ga je še živeti, stanovitnost v

službi in ljubezni Božji. In ko moja smertna ura pride, takrat, o Marija, o moje upanje! mi stoj na strani v hudih stiskah, podpiraj me, da ne obupam, kadar mi bo peklenški sovražnik moje obilne grehe pred oči stavil. Sprosi, da bom takrat še veliko pogostneje k tebi klical, in da med klicanjem tvojega sladkega imena in imena tvojega Božjega Sinu svojo dušo izdihnem. To gnado, katero si toliko svojim resničnim služabnikom skazala, tudi jez od tebe želim in upam zadobiti. Amen.

Tri Češenasimarije.

V sredo.

O prečista Devica Marija, Mati Božja! kolikokrat sem že s svojimi grehi pekel zaslužil! Že po mojem prvem grehu bi se bila

morebiti sklenila sodba čez me, ko bi ne bila ti, o predobrotljiva Mati! s svojo prošnjo potolažila jeze pravice Božje; moje terdo serce si premagala in omečila in me prisilila v te zaupati. In v koliko zmot bi pri tolicih nevarnostih že bil zabredel, ko bi me ti, o ljubeznjiva Mati! ne bila obvarovala.

Pa kaj mi bo pomagalo tvoje usmiljenje, in vse gnade, ki si mi jih ti, moja gospa! zadobila, če se vendar zavoljo svoje lastne zani-kernosti pogubim? Oh! odpusti mi, da te nisem poprej ljubil; odsih-mal te hočem za Bogom nar bolj ljubiti. Ne pripusti, da bi tebi kdež nezvest bil, ali, da bi se od Boga ločil, kateri mi je zavoljo tvoje prošnje toliko gnad dodelil. Ne pripusti, o preljubeznjiva gospa! da bi bil jez pahnjen med tiste, ki tebe v peklu sovražijo in pre-

klinjajo. Ali bi mogla pripustiti, da bi se pogubil kateri tvojih služabnikov, ki te ljubijo? O Marija! povej mi, če bom pogubljen? — O gotovo bom, če tebe zapustim. Pa kdo bi zamogel kdej tebe zapustiti, kdo tvoje tolike ljubezni pozabiti! Ne bo, ne bo pogubljen, kdor se z zaupanjem tebi priporoči in pri tebi pomoči iše. O preljubeznjiva Mati! ne zapusti me v moji slabosti, da se ne pogubim; opominjaj me, da vselej pri tebi pomoči išem. Reši me, o moje upanje! reši me večnega pogubljenja; pred vsem pa me obvaruj greha, kateri sam v pogubljenje pahne. Amen.

Tri Češenamarije.

V četertek.

O častitljiva kraljica nebeška,

ktera nad vse angelje povzdignjena
 naj bliže Božjega sedeža sediš!
 Jez, ubogi grešnik, te pozdravim
 iz doline solz, in te prosim, obrni
 k meni svoje milostljive oči. Lej,
 o Marija! v kakošnih nevarnostih
 se znajdem, dokler na svetu živim,
 v nevarnostih, Boga in zveličanje
 zgubiti. V tebe upam, ljubim te,
 in hrepenim, kmali k tebi priti, te
 v nebeškem raji gledati in častiti.
 Kdaj, o Marija! pride dan, da se
 bom zveličan pred teboj znajdel?
 Kdaj bom poljubil milostivo roko,
 ki mi je toliko dobrot delila? Bil
 sem velikokrat v svojem življenji
 tebi nehvaležen, o ljubeznjiva Mati!
 ali v nebesih, če va-nje pridem,
 ti ne bom več nehvaležen; ondi
 gori te bom vso večnost ljubil,
 častil in hvalil. Hvaljen bodi Bog,
 ki mi je dal to terdno upanje, ktero
 stavim na predrago Jezusovo kri,

in na tvojo prošnjo. Vsi tvoji resnični služabniki so imeli to zaupanje, in nobeden ni bil osramoten. O Marija! prosi svojega ljube-ga Sina, naj me zavoljo svojega zasluženja in terpljenja v tem zaupanju poterdi. Amen.

Tri Češenamarije.

V petek.

O Marija! med vsimi stvarmi si nar blažji, nar viši, nar čistejši, nar lepši in nar sveteji. O da bi te vsi ljudje spoznali in ljubili, kakor si vredna! To me veseli, ker vem, da je toliko število zveličanih duhov v nebesih in pravičnih duš na zemlji, ki tvojo dobroto in lepoto neprenehoma hvalijo in poveljujejo. Posebno pa me veseli, da Bog sam tebe bolj ljubi, kakor vse angelje in svetnike. Tudi jez, ubogi grešnik,

te ljubim, o preljubeznjiva kraljica! pa vse premalo; zato želim veči in gorečnejši ljubezen do tebe imeti, ktero mi pa sama ti sprositi zamoreš; zakaj tebe prav ljubiti je gotovo znamnje večnega zveličanja; sprosi mi torej pri Bogu gnado, ktera je potrebna, da se zveličanje doseže. Spoznam tudi dobro, o predobrotljiva Mati! koliko hvalo sem dolžan Jezusu, tvojemu Sinu, kateri je neskončne ljubezni vreden. In ker tako močno želiš, da bi vsi ljudje Jezusa ljubili, sprosi mi, da ga prav in goreče ljubim. Sej zamoreš vse pri Bogu, sprosi mi le to gnado! Ne išem pri tebi ne posvetnega blaga, ne časti, ne bogastva; samo to želim, kar tudi tvoje Serce želi, da svojega Boga ljubim. Vem, da ni mogoče, da bi ti take želje zaverгла; — nikdar ne, zakaj že čutim nagibe v

svojem sercu, nagibe svojega Boga ljubiti. Prosi, o Marija! le prosi za-me, dokler nisem pri tebi v nebesih, kjer bom svojega Boga in tebe, preljubeznjivo Mater, ljubil in užival vekomej. Amen.

Tri Češenamarije.

V saboto.

O Marija, presveta Mati mojega Odrešenika! če obilne gnade pre-mišlujem, ki si mi jih sprosila, in pa nehvaležnost, s katero sem ti jih povračeval, moram spoznati, da novih gnad prav nič nisim vreden, vendar v tvoje veliko usmiljenje le še upam. O moja mogočna besednica! imej z menoj usmiljenje. Ti med nas deliš vse gnade, ki jih Bog nam ubogim daje; in le zato ti je toliko moč, toliko bogastvo, toliko dobrotljivost dal, da nam na

pomoč bitiš. Zveličan želim biti; torej izročim v tvoje roke svojo dušo in svoje zveličanje. V številu tvojih sosebnih služabnikov želim biti, ne zaverzi me! Vedno išeš revnih, jim pomagati: ne zapusti tedaj revnega grešnika, kateri k tebi pribeži. Govori za-me; tvoj Božji Sin bo uslišal tvojo prošnjo. Vzemi me v svojo brambo in dosti mi bo; zakaj če me ti varuješ, mi ne bo nobena reč več strahu delala; ne moji storjeni grehi, zakaj ti mi boš sprosila odpušenje; ne hudobni duhovi, zakaj ti si mogočnejši, kakor vse moči peklenške; ne pogled Jezusa sodnika, zakaj tvoja prošnja ga bo utolažila. Varuj me tedaj, moja Mati! in zadobi mi odpušenje mojih grehov, ljubezen do Jezusa, sveto stanovitnost, srečno smert in večno zveličanje. Res je, nisem teh gnad vreden;

vendar jih bom prejel, ako ti Boga za-me prosiš. **O Marija**, moja kraljica! v tebe upam, v tem upanju imam pokoj, v tem upanju želim živeti in umreti. **Amen.**

Tri Češenamarije.

V praznik Mariinih sedem žalost.

Pobožnost v čast žalostnega Mariinega Serca.

V. O Bog, hiti me otet;
O. Gospod! teci mi pomagat.

Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu.

1. Priserčno te milujem, o prežalostna Mati! zavoljo žalosti, katero je tvoje ljubeznjivo Serce pri prerokovanji svetega starčika Simeona občutilo. **O ljuba Mati!** zavoljo té priserčne žalosti mi sprosi ponižnost in dar strahu Božjega. —
Češena Marija . . .

2. Priserčno te milujem, o prežalostna Mati! zavoljo britkosti, katero je tvoje materno Serce takrat občutilo, ko si v Egipt bežala in tam prebivala. O ljuba Mati! zavoljo te priserčne britkosti mi sprosi radodarnost posebno do ubozih, in dar pobožnosti. — Češena Marija . . .

3. Priserčno te milujem, o prežalostna Mati! zavoljo žalosti, katero je tvoje skerbno Serce občutilo, ko si preljubeznjivega Jezusa zgubila. O ljuba Mati! zavoljo té priserčne skerbnosti mi sprosi čistost in dar učenosti. — Češena Marija . . .

4. Priserčno te milujem, o prežalostna Mati! zavoljo groze, ktera je tvoje materno Serce spreletela, ko si Jezusa s križem srečala. O ljuba Mati! zavoljo té ljubezni in

priserčne bolečine mi sprosi pot-
terpežljivost in dar moči. — Češena
Marija . . .

5. Priserčno te milujem, o pre-
žalostna Mati! zavoljo terpljenja,
ktero je tvoje terdno Serce prestalo,
kadar so Jezusa križali, in ko je
on smertne britkosti terpel. O ljuba
Mati! zavoljo tega priserčnega ter-
pljenja mi sprosi zmernost in dar
svéta. — Češena Marija . . .

6. Priserčno te milujem, o pre-
žalostna Mati! zavoljo boleče rane,
ktero je tvoje usmiljeno Serce ta-
krat prejelo, ko so Jezusovo stran
s sulico odperli in njegovo prelju-
beznjivo Serce prebodli. O ljuba
Mati! zavoljo svojega od bolečin
prebodenega Serca mi sprosi lju-
bezen do bližnjega in dar umnosti.
— Češena Marija . . .

7. Priserčno te milujem, o pre-

žalostna Mati! zavoljo tihe žalosti, ktero je tvoje ljubijoče Serce terpe-
pelo, ko so Jezusa v grob pokla-
dali. O ljuba Mati! zavoljo té
tihe priserčne žalosti mi sprosi
stanovitnost in dar modrosti. —
Češena Marija . . .

V. Prosi za nas, o prežalostna Mati!
O. Da bomo vredni obljub Kristu-
sovih.

M o l i m o.

Dodeli nam milostljivo, Gospod
Jezus Kristus! prosimo te, da pre-
čista Devica Marija, tvoja Mati,
ktere presveto Serce je ob tvojem
terpljenji meč bolečin presunil, zdej
in ob naši smertni uri pri tvoji
Božji milosti za nas prosi. Po tebi,
Jezusu Kristusu, Odrešeniku svetá,
kteri z Očetom in svetim Duhom
živiš in kraljuješ Bog od vekomej
do vekomej. Amen.

V praznik presvetega Mariinega Serca.

Tvoj praznik obhajamo, o presveto in prečisto Mariino Serce! ki si veselje mojega serca. Tebe se veseli dans sveta cerkev, in vsi tvoji dobri otroci. Ne zaverzi tudi mojega veselja, ki sem te čez leto pozdravljal, in s sinovskim zaupanjem k tebi pritekal. O da bi te mogel dans častiti, kakor te časté vsi angelji in svetniki, kakor te časté vse tebi vdane serca, kakor te častí sveta cerkev, kakor te častí samo Jezusovo Serce! Moje serce govori tebi, o presladko Serce! ti veš, da zaupljivo tebi govori. Usliši tedaj moje prošnje, o presveto Serce! ter ne zaverzi mojega serca, ktereга ti izročim, o Mati! ki sem tvoj otrok. Napolni ga s čednostmi, ki jih v svojem presvetem Sercu imaš, da bo po-

nižno, krotko, poterpežljivo, čisto in dobrotljivo, da bo tvojemu preljubeznjivemu Jezusu in tebi dopadljivo. O prečista Devica in Mati, moja Mati! usliši mojo prošnjo zavoljo svojega preljubeznjivega Serca. Amen.

M o l i t e v

device k Materi Božji.

O devic Devica, neomadežana nevesta svetega Duha! čutim in spoznam, kako sem slaba in revna; zato k tebi pribežim, o pomagaj mi vselej, kadar pride moja čistost v nevarnost. Od vsih strani strežejo skušnjave po mojem sercu. Zbuja se v meni pregrešno nagnjenje do svetá in njegovega minljivega veselja, približuje se mi sovražnik nedolžnosti, zapeljuje me hudobni svet; pa s tvojo pomočjo,

o sveta Mati! nikdar nočem nič hudega storiti in zoper svojega Boga grešiti. Njemu samemu želim služiti s čistim, sramožljivim srcem, njega hočem z neomadežanim srcem nad vse ljubiti. Pridi tedaj, preljubeznjiva Devica! in hiti mi na pomoč, skri me v svoje varstvo, sprejmi me v svoje pre-sveto Serce, in ne pripusti, da bi se pogreznila v posvetni hrup. Ne pripusti, da bi deviški venec oma-dežala, stergala ali še celo zgubila. Ne pripusti, da bi se mi belo oblačilo nedolžnosti vzelo, temuč prosi za-me in pomagaj, da ž njim ozališana pridem pred obličje tvojega Božjega Sina, da od njega ne bom zaveržena, da bom smela ž njim na nebeško svatovščino iti in mu s teboj in vsimi svetniki novo pesem peti vekomej. Amen.

M o l i t e v

mladenča k Materi Božji.

O prečista Marija Devica! nar manjši greh ni omadežal tvojega Serca, tvoje prečisto telo ni nobenega grešnega nagnjenja občutilo, tvoje oči so bile vedno ponižne in sramožljive, tvoje usta so le od neskončne ljubezni Božje in nje-gove milosti govorile, le od Boga in nebeških reči so hotle slišati tvoje ušesa. O da bi tudi jez imel čisto serce, živo hrepenenje po svetem Bogu, in veselje nad nebeškimi rečmi, kakor si ga ti imela! Ali moje serce se hoče vžgati od nečistega ognja; misli in želje mi hoče peklenski duh na pregrešno veselje obrniti; spačeni ljudje me hočejo zapeljati; moje pregrešno nagnjenje je čedalje močnejši. V toliki nevarnosti je pomoč

pri tebi, o prečista Devica! K tebi se tedaj zatečem, o pomoč kristjanov! k tebi povzdignem svoje oči, zgodnja danica! Pokaži mi pravi pot, kateri me popelje iz te stiske; odženi od mene sovražnike lepega življenja; premagaj v meni vse pregrešno nagnjenje, nakloni celo moje serce k Jezusu, da na svetu le njega čez vse ljubim, in raji umerjem, kakor da bi njega, neskončno dobroto, zopet razžalil, in tebi, o preljubeznjiva Mati! žalost delal, ki te za Jezusom čez vse ljubim in ki v tebe vse zaupanje stavim v življenji in smerti. Amen.

M o l i t e v

k prečisti Devici Marii, čednost čistosti
zadobiti.

1. Presveta Devica! nad vse svetnike in angelje v nebesih te

častim iz vsega serca, kakor hčer
nebeškega Očeta, in ti darujem
svojo dušo z vsimi njenimi močmi.

Češena Marija . . .

2. Presveta Devica! nad vse
angelje in svetnike v nebesih te
častim iz vsega serca, kakor Ma-
ter edinorojenega Sina, in ti izro-
čim svoje telo z vsimi njegovimi
občutljeji.

Češena Marija . . .

3. Presveta Devica! nad vse
angelje in svetnike v nebesih te
častim iz vsega serca, kakor lju-
bljeno nevesto svetega Duha, in ti
izročim svoje serce z vsim njego-
vim nagnjenjem ter te prosim, da
mi od presvete Trojice vse k mo-
jemu zveličanju potrebne gnade za-
dobiš.

Češena Marija . . .

Molitev

matere za otroke k Materi Božji.

Preljubeznjiva Mati mojega
 Odrešenika! lej, jez mati se k tebi
 obernem in te pomoči prosim! Ne-
 beški Oče mi je otroke izročil,
 sodnji dan jih bo od mene tirjal!
 Bojim in tresem se, ko to pomi-
 slim in svojo slabost preudarim.
 Kako čem svoje otroke večnega
 pogubljenja obvarovati, ker so v
 tolikih nevarnostih? Svet in pe-
 klenski duh jih zapeljujeta. V ti
 stiski in britkosti k tvojemu ma-
 ternemu Sercu pribežim; ti veš,
 kako veliko je materno terpljenje.
 Tebi tedaj izročim svoje otroke;
 o stegni svoje milostljive roke čez
 nje, vodi jih po poti zveličanja in
 navdajaj jih s strahom Božjim in z
 ljubeznijo do Jezusa. Stori, o u-
 smiljena Mati! da te bom kdej

z vsimi svojimi otroci v nebesih gledala, ti jih tam čiste pokazala, se ti zahvalila, in te z njimi častila in hvalila vekomej. Amen.

M o l i t e v

očeta ali matere k Materi Božji za spridenega otroka.

Usmiljena Mati! ozri se na preveliko žalost, ktera moje serce za-
voljo spridenega otroka napolnuje.
Noč in dan je moje serce polno
britkost, ker se vedno bojim ne-
skončno pravičnega Sodnika, kateri
bo otroka od mene tirjal. Obža-
lujem zgubljenega otroka, ki me
je zapustil in me več ne posluša.
Obernem se tedaj k tebi, o usmi-
ljena Mati! ker vém, da se nihče
ne pogubi, na ktereга so tvoje
milostljive oči obrnjene. O! ozri
se tudi na mojega zgubljenega

otroka, reši ga iz hudičeve sužnosti. Trdno zaupanje imam, da boš mojo prošnjo uslišala; spoznam in obžalujem, da sem prezanikerno za-nj skerbela(a). Vendar upam, da se boš na moje serčno hrepenenje ozerla, mojega otroka rešila, ter moje prošnje ne zaverгла. Sveta Marija, preljuba Mati! reši dušo mojega otroka zavoljo kervi svojega Božjega Sinu, ki jo je za nas vse prelil, in ne pripusti, da bi bila ta predraga kri zanj zastonj prelita. Amen.

M o l i t e v

otroka k Materi Božji za starše.

O moja prelubeznjiva Mati! s posebnim zaupanjem te prosim, sprejmi moje ljube starše v svoje varstvo in sprosi jim blagoslova Božjega čez vse njih dela in opravila. Do-

bro vém, koliko sem svojim staršem dolžan; spoznam, koliko se zame trudijo in skerbé; pa tudi spoznam, da tega svojim staršem nikdar poverniti ne morem. Lej, zato se k tebi obrnem, preljubeznjiva Mati! in te pohlevno prosim, priporoči moje starše nebeškemu Očetu, da jih vse nesreče, nadloge in bolezni obvaruje in njih meni skazane dobrote tukaj na svetu z gnadami, tamkej pa z večnim življenjem v nebesih poplača. Amen.

M o l i t e v

k Materi Božji za bolnika.

Usmiljena Mati! tvoje Serce ima usmiljenje z vsimi človeškimi nadlogami. Lej, bolan je, ki ga ljubiš; bolečine zdelujejo njegovo telo. O pokaži veliko moč, ki ti jo je tvoj Božji Sin dal, pokaži usmi-

ljenje, ktereга je polno tvoje Serce. Ozrì se nanj (ali na njo) s svojimi milostljivimi očmi, in bolečine bodo zginile. V terdnem zaupanji na tvoje usmiljenje ne neham tvojega Serca prositi, dokler me ne uslišiš. Ako pa ni presveta Božja volja, da se ta bolnik ozdravi, mu pa vsaj njegove bolečine polajšaj; sprosi mu gnado, da voljno terpi in se v Božjo voljo vda ter srečno umerje. Naj se že zgodi karkoli si bodi, neprenehoma hočem tvojo moč in tvoje usmiljenje hvaliti, s katero te je obdaril Jezus Kristus, kateri z Očetom in svetim Duhom živí in kraljuje Bog vekomej. Amen.

Molitev

k prečisti Devici Marii zoper vse hude misli.

(Častitega O. Cukita.)

O Marija, prečista Devica in

moja preljubeznjiva Mati! lej revno siroto, ki pod tvojo brambo in varstvo zoper vse grehe in skušnjave pribeži. Darujem ti svoje oči in ušesa, svoj jezik, svoje roke in serce, da jih vsega greha obvaruješ. Pomagaj mi, o Mati! da nikdar Jezusa, tvojega Sinu, in svojega Boga, ne razžalim. V skušnjavi hočem vselej k tebi zdihovati in klicati: Prečista Devica! v skušnjavi sem, pomagaj mi; ves sem Jezusov in Mariin, kterima sem se na vekomej daroval.

Moli potem trikrat Češena Marija . . .

Po svojem svetem devištvu mi očisti, o prečista Devica Marija! serce, telo in dušo; v imenu Boga Očeta in Sina in svetega Duha. Amen.

Molitev

v nevarnostih ali v skušnjavah zoper čistost.

(Se moli zjutraj in zvečer po angeljevim češenji.)

O Gospa moja! O Mati moja!
 Tebi se vsega darujem, in, da se
 Tebi vdanega skazem, Ti dans
 posvetim svoje oči, svoje ušesa,
 svoje usta, svoje serce, sebe po-
 polnoma vsega. Ker sem tedaj
 Tvoj, o dobra Mati! váruj me,
 brani me, kakor svojo lastnino in
 posestvo.

Krajši molitev v kateri koli skušnjavi.

O Gospa moja! o Mati moja!
 spomni se, da sem Tvoj. Váruj
 me, brani me, kakor svojo lastnino
 in posestvo.

Zdihovanje k Materi Božji v vsaki potrebi.

O Marija! tolažba žalostnih,
 naše upanje, naša edina Mati! ozri

se dans name, sliši moje zdihovanje, in usliši prošnjo mojega serca. Moje serce je žalostno in se ne vé kam obrniti, kakor k tebi, o Marija, o moja Mati! Pridi mi tedaj na pomoč v moji žalosti, ne odverni svojih milostljivih oči od mene zapuščenega, ker sem v tolikih nevarnostih, in usliši prošnjo žalostne duše, ktera bi rada neprenehoma klicala: „O Marija! brez greha spočeta, prosi za nas, kateri se k tebi zatečemo.“

Molitev

k Materi Božji v žalostnih časih.

Bodi češena, kraljica nebes in zemlje! O devic Devica, zgodnja danica! bodi češena, ki si polna gnad in se kot luč blisketaš. O mogočna kraljica! hiti naši deželi na pomoč. O kraljica angeljev!

bodi vsim kristjanom pomočnica. Ozri se, o Marija! milostljivo na našo deželo in spolni naše priserčne želje, ki jih tebi ponižno izročujemo; odprì svoje preljubenzljivo materno Serce in ne zapusti svojih služabnikov v naši domovini! O pokaži nam, da si naša Mati! Amen.

C.

Pobožnost k mnogoterim Svetnikom.

M o l i t e v

k Jezusu, Marii in Jožefu.

Jezus, Marija in Jožef! živeli ste na zemlji v delavnosti, neznani svetu, v nizkem stanu in tihem miru, svetejši od vsih družih. Oh! zadobite mi spoznanje, da še ne

živim sveto, če le molim, zdihujem in žalosten obraz imam, ampak, če po vašem zgledu Božjo voljo in dolžnosti svojega stanu zvesto spolnujem, dobro po svoji moči delam, se greha varujem, roke pri delu, serce pa pri Bogu imam.

Jezus, Marija in Jožef! pomanjkanje in nadloge, britkosti in preganjanje ste terpeli, pa ste bili vendar zadovoljni in veseli. Oh storite, da bom rad delal, da bom s tem, kar mi Bog po moji pridnosti da, zadovoljin, da tamkaj na unem svetu boljšega pričakujem, da mir ljubim in se do tistih, s katerimi skupej živim, krotkega in postrežljivega skazujem; in tako bo tudi moje serce vedno zadovoljno in veselo.

Jezus, Marija in Jožef! vaš lep zgled bodi vsim otrokom in staršem vedno pred očmi, in naj

nas vse k posnemanju spodbada, da bodo vaše sladke imena na smertni postelji za nas tolažljive. Ljubezen in edinost naj bo po vsih hišah, kakor ste bili tudi vi eno serce in ena duša. Tako bo tudi povsod sreča in blagoslov Božji, dokler k vam v nebesa ne pridemo in večnega zveličanja ne dosežemo. Amen.

Molitev v čast svetega Jožefa.

O moj Bog! ki si svetega Jožefa, revnega, pa pravičnega moža, ženina prečiste Device in rednika svojega preljubega Sina izvolil, dodeli mi na njegovo prošnjo čisto dušo in neomadežano telo. Daj mi gnado, po njegovem zgledu tebi pokornemu in poterpežljivemu biti, da pravično živim in srečno umerjem. Ohrani me v svoji ljubezni, in dodeli mi po tem revnem in brit-

kem življenji nebeško veselje po
 Jezusu Kristusu, Gospodu našem.
 Amen.

Molitev v čast svete Ane.

O sveta Ana, mati nebeške
 kraljice in Božje porodnice! sprosi
 mi resnično ljubezen do Jezusa,
 daj moje serce svoji preljubeznjivi
 hčeri, naj ga vedno čistega obva-
 ruje; pridi mi na pomoč v vsaki
 skušnjavi; varuj me v življenji, ne
 zapusti me umirajočega, da bom z
 vsimi svetimi zakramenti previden
 in popolnoma pripravljen s tega
 sveta šel, in s teboj in s prečisto
 Devico Marijo Jezusa vekomej
 hvalil. Amen.

**Molitev v čast svetih aposteljnov Petra in
 Pavla.**

O sveta aposteljna, Peter in
 Pavel! ktera sta za sveto vero

svoje življenje dala: sprosita mi gnado, se nikdar in nikjer vere ne sramovati, ktero sta s svojo ker-vijo poterdila, ampak po njenih naukih zvesto živeti ter jo očitno in serčno spoznati in pričati, da od Jezusa v nebesih plačilo zadobim, ki ga je nebeški Oče pripravil tem, kateri živé in umerjo v pravi veri Jezusa Kristusa, večnega pastirja naših duš, kateri živi in kraljuje z Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomej. Amen.

Molitev v čast svetega Štefana.

Sveti Štefan, kateri si še umirajoč za svoje sovražnike molil: sprosi mi gnado od Boga, svojo jezo in serditost premagovati, svoje sovražnike ljubiti, jim dobro storiti, kateri me sovražijo, in moliti zanje, kateri me preganjajo, da tudi meni Bog odpusti, naj v njegovi gnadi

umerjem in nebesa odperte najdem.
Amen.

Molitev v čast svetega Jurja.

Pomagaj mi, o sveti Juri! ko se imam s svetom, s svojim pregrešnim nagnjenjem ali s peklen-
skim duhom vojskovati; podpiraj
me, ko me serčnost zapuša, in sprosi
mi gnado, svojega duha po tvojem
zgledu vedno k Jezusu povzdigo-
vati, kateri revne in zapušene reši,
in si s pravičnostjo, zmernostjo in
ljubeznijo pridobiti tisto krono, ktera
zdej tvojo glavo zališa. Amen.

Molitev v čast svetega Janeza Nepomučana.

Daj mi, o Bog! v življenji in
smerti svojega zvestega duhovna
Janeza moč žive vere in svetost
spovedne skrivnosti prav spoznati.
Dodeli mi gnado, po zgledu tvo-
jega svetega marternika svoj jezik

le v tvojo čast, v svoje zveličanje in v prid svojega bližnjega obračati, da bom enkrat tistim prištet, kateri se z jezikom niso pregrešili; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev v čast svetega Janeza Kerstnika.

O sveti Janez! kateri si bil že pred svojim rojstvom posvečen in kateri si s svojim ojštrim življenjem kakor tudi z močjo Božje besede veliko ljudi spreobernal: sprosi tudi za-me pri Jagnjetu Božjem duha vere in pokore, da po poti večnega zveličanja hodim in se enkrat s teboj v nebesih vekomej veselim. Amen.

Molitev v čast svetega Frančiška Ksaverja.

O sveti Frančišek! ki si toliko duš z ukom in čudeži, s svetim življenjem in mogočno prošnjo pri

Bogu v nebeško kraljestvo pripeljal; spreoberni tudi mojo dušo, pomagaj mi bolnemu in umirajočemu, in priporoči me križanemu Jezusu, da me po srečni smerti v nebeško veselje vzame. Amen.

Molitev v čast svet. Frančiška Serafskega.

O sveti očak! ki si goreč od ognja Božje ljubezni in ozališan z ranami križanega Jezusa, čigar terpljenje si noč in dan premišljeval, veliko duš za nebesa pridobil: rani moje merzlo serce z žarki svoje slave, da po tvojem zgledu tudi jez posvetno nečimurnost zaničujem, svoje pregrešno poželenje zatiram in s ponižnim in krotkim duhom po poti hodim, ktera derži k Jezusu, mojemu Bogu in moji ljubezni. Amen.

Molitev v čast svetega Alojzija.

O sveti Alojzi, angeljski mladeneč! akoravno sem tolikanj nevreden, te vendar častim, in ti posebno priporočim čistost svoje duše in svojega telesa. Prosim te za voljo tvoje angeljske čistosti, priporoči me neomadežanemu Jagnjetu Jezusu Kristusu in njegovi presveti Materi Marii, Devici vsih devic, in obvaruj me vsakega smertnega greha. Ne pripusti mi, se s kakim madežem nečistosti oskruniti, temuč, kadar me v skušnjavi ali v nevarnosti greha vidiš, odverni vse nečiste misli in želje od mojega serca; obudi v meni spomin večnosti in križanega Jezusa, vtisni globoko v mojo dušo sveti strah Božji, in vžgi me z Božjo ljubeznijo, da te na zemlji

nasledujem in s teboj v nebesih
Boga vživati zaslužim. Amen.

Oče naš. Češena Marija.

Molitev v čast svetega Antona Padovana.

Ozri se, o Bog! na ljubeznjivo
ponižnost in gorečo ljubezen svo-
jega zvestega služabnika Antona,
in daj mi gnado, v njegovem živ-
ljenji zaničevanje svetá in zvestobo
tvoje zveličavne besede spoznati,
da me nič od tebe, o Bog! ne
odverne, da se zaupljivo k tebi
obernem in po zgledu svetega An-
tona na zemlji revnega Jezusa z
veseljem nasledvam, svojega bliž-
njega kakor samega sebe ljubim,
in v dobrem stanoviten ostanem,
potem pa večno veselje v nebesih
dosežem. Amen.

Molitev v čast svete Terezije.

O sveta Terezija, češena ne-

vesta nebeškega ženina! ki si zveličanja vsih grešnikov tolikanj goreče želela, ozri se milostljivo na mojo prošnjo in vžgi moje serce z iskro svoje goreče ljubezni, da tvojega preljubeznjivega nebeškega ženina iz vse moči svoje duše ljubim; sprosi mi gnado, se na svet ne navezovati, pri molitvi in premišljevanji nebeških reči zbranemu, v svete skrivnosti Jezusovega Serca vpeljanemu, in z vsimi svojimi mislimi v večnost obernjenemu biti, kjer bom Jezusa s teboj hvalil in častil. Amen.

Molitev v čast svete Jederti.

Sveta Jedert, pobožna in dobrotljiva prijateljica Jezusa Kristusa! ki si vedno čisto živela in v kersanskih čednostih čedalje bolj rastla: sprosi mi gnado, da po tvojem lepem zgledu živim, svoje življenje

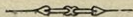
nebeškemu Očetu darujem, in tako
večno zveličanje dosežem. Amen.

Molitev v čast Svetnika, čigar imé imaš.

O izvoljeni prijatel Božji, sveti
I., čigar imé mi je bilo pri svetem
kerstu dano, ohranil si vero, svet
in peklenskega duha si premagal
in imaš zdej nezvenljivi venec
večnega življenja. Poznaš nevar-
nosti te revne doline in sovražnike
zveličanja, in veš, koliko je sile
treba, nebeško kraljestvo na-se
potegniti. S toliko večim zaupanjem
torej k tebi pribežim in te prosim,
pomagaj mi, da po tesni poti zve-
ličanja vse dni svojega življenja
hodim, po dolžnostih svojega stanu
pobožno živim, se iz ljubezni do
Jezusa zatajujem, vse težave srečno
premagam, in tako čist vsega greha
pridem pred obličje Božje, kjer se
bom s teboj veselil vekomej. Amen.

Molitev k svetemu Angelju varhu.

O sveti Angelj, meni, odkar sem rojen, od nebeškega Očeta za varha poslan, izročim ti svoje serce, da ga daš Jezusu, mojemu Zveličarju. Varuješ me v življenji, tolaži me tudi v smerti. Oživi mojo vero, poterdi moje upanje, vžgi v meni Božjo ljubezen. Pomagaj mi, da v dobrem ne oslabim; varuj me, da v nevarnosti ne grem; podpiraj me, da vse vidne in nevidne sovražnike svoje srečno premagam. Spodbuduj me k potrpežljivosti, ohrani me v miru, sprosi mi, da bo moja zadnja jed kruh angeljev, moje zadnje besede: Jezus, Marija in Jožef, moji zadnji zdihljeji ljubezen do Boga, in moja tolažba tvoja pričujočnost. Amen.

D.

Pobožnost za mnogotere potrebe in osebe.

Rojstni dan.

Ponovljenje kerstne obljube.

Vsegamogočni, večni Bog! vstvaril si me po svoji podobi in me ohranil do tega trenutka; vodil si moje pota; iz marsiktere nevarnosti si me rešil in obvaroval toliko družega zlega; dal si mi dobre starše in dobre ljudi, ki mi vedno dobrote delé; slab otrok sem bil in še tebe pomniti nisem mogel, ko si me ti že z usmiljenjem obiskal. Sprejel si me pri svetem kerstu za svojega otroka in za deležnika nebeškega kraljestva. Iz vsega serca se ti zahva-

lim za vse te dobrrote, posebno pa za sveti kerst. Odpovem se dans zopet hudiču in vsemu njegovemu napuhu, in vsemu njegovemu djanju, kakor tudi vsim zapeljivcem, njegovim najemnikom; odpovém se vsim napčnim šegam in vsim drugim pregreham, in vsemu zapeljivemu svetu. Verujem v tebe, vsega-mogočnega stvarnika nebes in zemlje; verujem v Jezusa Kristusa, Gospoda našega, ki je bil rojen in je terpel; verujem v svetega Duha, sveto katoliško cerkev, občestvo svetnikov, odpušenje grehov, vstajenje mesa in večno življenje. S tvojo gnado terdno sklenem, po nauku svete, katoliške in apostolske cerkve do smerti živeti, da v večno zveličanje pridem po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev

za ljubezen do čednost in za sovraštvo do grehov.

(Tomaža Kempčana.)

Gospod, močni Bog, čigar je vse, kar je dobrega, vsadi v moje serce ljubezen do svojega presladkega imena. Vsadi v me korenine pravih čednost in kali svetega premišljevanja, da se razcvetó v dobre dela; da rastejo in na kviško poganjajo, da ne bom kakor rodovitno drevo stal prazen v tvoji hiši, ampak kakor rodovitno oljko me ozališaj, in karkoli napčnega nad menoj najdeš, s korenino vred izplevi in pokončaj. Daj mi sovražiti svoje grehe, in premagati vse strasti, krotiti poželjivost, in zatreti prevzetne nagibe; daj pogasiti nevošljivost, umiriti togoto, pregnati lenobo, studiti odertijo,

zaničevati slovečnost, bežati pred
 častjo, in zavreči tolažbo vsih po-
 svetnih reči, da se ne bo nič po-
 svetnega, nič minljivega, nič ne-
 čimurnega, nič radovednega, nič
 telesnega, nič prijetnega, nič oj-
 strega, nič poželjivega, nič nevoš-
 ljivega, nič lažnjivega, nič izmiš-
 ljenega mojega serca prijelo, ga
 gnalo, mikalo, vjelo, zapletlo ali
 zapeljalo.

Daj stud do vsih posvetnih reči,
 želje do večnih, ljubezen do vsega
 dobrega, zadobiti vse čednosti, spo-
 znati nar vikši resnico, vživati
 večno zveličanje. Daj blaženo in
 srečno smertno uro, in v tvojem
 strahu in tvoji ljubezni vedno ži-
 veti. Izprazni moje serce vsih
 stvari in vsega, kar bi mi uteg-
 nilo na poti biti in me otemniti.
 Naj bom priprost, čist in ves v te
 zamišljen in zamaknjen. Daj pravi,

znotranji, Božji mir, in brez vsih zmešnjav pokojno serce.

Daj, da ne bom na nič časnega pregrešno serca navezoval, in da ne bom hotel, da bi me ljudje poznali, častili in po nespametnem ljubili, ker vsi drug družega go-ljufajo, kateri brez tebe kaj nepo-rednega hočejo ali ljubijo. Naj se mi noben človek s prilizovanjem ali s hlinjenjem ne prikupuje, am-pak daj, da modro vse od sebe od-ganjam, in le k tebi zveličavno obračam, in da nič, bodi v človeku, bodi v kaki drugi stvari, ne čislam in ne ljubim, zunaj kar in kakor je tebi v čast. Amen.

Molitev za ljubezen ~~I~~ do bližnjega.

O Jezus! nar lepši zgled lju-bezni si nam ti živo pred oči po-stavil. Nas grešnike in svoje sovraž-nike večnega pogubljenja rešit, si z

nebes prišel in za nas preterpel grozne bolečine, še celo kri in življenje si dal za vse ljudi. Kdo sme tedaj upati, tebi dopasti, ako ne ljubi vsih ljudi, in tudi sovražnikov, ker vsi so z nami vred odrešeni? Ti si se nam storil brata; zato je tvoj nebeški Oče tudi naš ljubi Oče, vsi smo njegovi otroci; kako nespodobno in pregrešno tedaj bi bilo to, ko bi v miru ne živeli, in poterpljenja ne imeli med seboj, ker vendar vsi želimo in prosimo, da bi ti, o Gospod, z nami poterpel!

Še na križu so te sovražniki preklinjevali, zasramovali in zaničevali; ti pa si oči v nebo vperl in molil za-nje. O moj Zveličar, nikoli se ne bom nad svojimi sovražniki jezil in stresal, da me zmed svojih ljubih prijatlov ne odveržeš!

O Gospod! vse ljudi hočem ljubiti; obljubim ti od svojega bližnjega nič hudega ne natolcevat, ne govoriti; obljubim ti, za bližnjega moliti, in svojim sovražnikom dobro storiti, kar je v moji moči. O napolni moje serce z ljubeznijo do tebe; potem bom tudi svojega bližnjega prav ljubil. Daj mi mirno, poterpežljivo, ponižno serce, da ne upade, kadar je razžaljeno, da se ne stogoti, ko je zaničevano.

Daj nam, kakor dobrim otrokom med seboj živeti, drug za drugega skrbeti, drug drugemu dobro delati, nikogar ne zavidovati, in tudi svoje sovražnike ljubiti, da tvojo ljubezen zaslužimo in pri tebi milost dosežemo, ker si djal: V tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, ako bote ljubezen imeli med seboj. Amen.

Molitev za dobre duhovne pastirje, posebno ob kvaternih dneh.

O Bog! kateri si duhovstvo postavil, svojo sveto cerkev ohraniti in razširiti, dajaj nam, prosimo te, duhovne, ki bodo tvojo voljo spolnovali. Napolni škofo s svetim Duhom, da samo vredne služabnike v duhovno službo posvečujejo, ktere si ti sam v svoje svetišče klical. Pripravi sam s svojo mogočno gnado tiste, ktere si v imenitno duhovsko službo izvolil; daj jim, že zdej tvojo sveto besedo z veseljem premišljevati; daj jim, duha tvoje svete postave spoznati, daj jim, tvoj sveti nauk enkrat z gorečnostjo in s pridom učiti. Daj jim, da sveto življenje z učenostjo združijo, da tebe in tvojo sveto cerkev ljubijo, da modro in neutrudljivo v tvoji hiši delajo, da bodo

ponižni, krotki in usmiljeni do zmo-
tenih in slabih. Daj jim, da z na-
ukom, s svetim življenjem in mo-
litvijo sebi izročene duše zveličajo.
Po vikšem pastirji naših duš, Je-
zusu Kristusu, Gospodu našem.
Amen.

Molitev za spovednika.

Vsegamogočni, večni Bog!
ozri se na svojega otroka, kateri s
ponižnim srcem pred teboj kleči.
Priserčno se ti zahvalim, da si moji
duši gorečega pastirja dal, kateri
mi v tvojem imenu pomaga, kadar
me grehi od tebe ločijo; kateri me
vodi po poti zveličanja, in me to-
laži, kadar me moji grehi težé. O
moj Bog! nikdar mu ne morem po-
verniti poterpljenja in prizadevanja,
ki ga z menoj ima. Poverni mu
ti ves trud, in bodi mu milostljiv,

ko v molitvi svoje serce k tebi povzdiguje, ko nar svetejši daritev daruje, ko tvoj zveličavni nauk oznanuje, ko bolne in umirajoče tolaži, posebno pa, ko nas grešnike v tvojem imenu sodi, zdravi, uči in nam grehe odpuša. Razsvetli ga, da bo vselej moj grešni stan prav spoznal, mi potrebne nauke dajal, modro svetoval, zveličavno pokoro nalagal in me kakor moj angelj varh po pravi poti pokore in poboljšanja v večno življenje peljal. Meni pa daj do njega spoštljivemu, ponižnemu in zaupljivemu biti, da po poti hodim, katero mi ljubeznjivo kaže. Usliši, o Jezus! to mojo pohlevno prošnjo, da se bo tvoj služabnik, naš oče, v sredi svojih ovčic v nebesih pri tebi vekomej veselil. Amen.

Molitev za škofa.

O Jezus! pastir in vladar naših duš! daj svojemu služabniku, ki si ga pastirja naše škofije postavil, vse čednosti, ki jih v svoje in naše zveličanje potrebuje. Bodi ti sam zgled, po katerem naj se ravna, da se tudi mi po njem ravnati zmoremo. Daj mu živo vero, gorečo ljubezen, visoko modrost in veliko moč; daj mu zveste pomagavce. Daj mu, da bo pastir po tvoji volji, kateri živi le za svoj sveti poklic, kateri nič ne upa, in se nič ne boji kakor tebe, da bo mogel z veseljem od sebi izročениh ovčic odgovor dati in večno življenje doseči. Amen.

Molitev za svetega očeta papeža.

O Jezus, nevidni poglavar svete cerkve! na skalo si postavil svojo

cerkev; vse peklenške moči zoper njo nič ne premorejo. Varuj in vodi svojega namestnika, rimskega papeža, da vse tvoje pota v tvojem duhu vodi, in s svojo čedo v večno življenje pride. Amen.

Molitev za cesarja.

Vsegamogočni, večni Bog, varh vsih kraljestev! dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju, duha resnice in pravice, duha modrosti in milosti. Napolni njegovo serce s svojo ljubeznijo, da bo revnim in bolnim oče, vdovam in sirotam mogočen varh in močen podpornik pravice. Razsvetli ga, da po moči k tvoji časti in k sreči svojega ljudstva s svojim vladanjem pripomore, da sam dolgo in srečno živi in kdej v nebesih posvetno svet-

lost s krono večnega zveličanja
zamenja. Amen.

Molitev zakonskih in staršev.

O Bog! kateri sam si sveti zakon, v kterega si naji poklical, iz svetih namenov v raji postavil, dodeli, da v njem vedno po tvojih svetih zapovedih kakor tvoja dobra otroka — čisto, ponižno, mirno, pridno, pobožno živivà, s svojimi slabostmi poterpivà, otroke, ki so nama izročeni, po tvoji sveti volji v tvojem strahu redivà, jih po moči vsih nevarnih priložnost in vsega greha varujeva, njim in svoji družini sama z lepim zgledom vedno in povsod svetiva in vse svoje dolžnosti tako zvesto in voljno spolnujeva, da tebi, nebeškemu Očetu, dopadeva, že tukaj tvojo milost zasluživa in se kdež zdru-

žena pri tebi v nebesih veselivà.
Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev otrok za starše.

Nebeški Oče! kateri hočeš, da naj svoje starše spoštujem, daj mi gnado, to storiti, kar mi svetujejo ali zapovedujejo, in opustiti, kar mi prepovedujejo, jih serčno ljubiti, posebno v potrebi in starosti podpirati, tolažiti, in jim pomagati, tebi in njim za toliko dobrot zahvaliti se in za njih zveličanje pogostoma goreče prošnje k tebi pošiljati. Poverni jim tedaj na duši in telesu vse, kar so mi dobrega storili in mi še storijo. Ohrani njih zdravje, obvaruj jih vse nesreče in daj jim večno zveličanje v nebesih. **Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.**

Molitev ubozih sirot.

Nebeški Oče! ni jih mojih ljubih staršev! ne vidim jih več na tèm svetu! Obupati bi mi bilo, ako bi ne vedil, da si ti Oče ubozih sirot. Bodi tudi meni Oče vse dni mojega življenja. Ohrani me vedno v svoji gnadi, in obvaruj me vsih telesnih in dušnih nevarnost, in opomni me večkrat, česar so me moj dobri oče in moja dobra mati v življenji opominjali, da sladko upanje imam, v tebi, svojem Očetu, se veseliti vekomej. Amen.

Molitev posla.

O Bog, naš Oče! kateri po svoji premodri previdnosti hočeš, da sem drugim pokoren in jim služim, dodeli mi gnado, vse dolžnosti svojega stanú natanko spolnovati, ka-

kor pred tvojimi očmi, in zavoljo tebe zvesto in pridno delati, gospodarja in gospodinjo spoštovati, jima v vsih poštenih in pravičnih rečeh pokornemu biti, se po njunem lepem opominjevanji ravnati, teh, ki z menoj služijo, ne zaničevati, obrekovati ali opravljati, ampak vse, kakor samega sebe ljubiti. Dodeli mi, da se hudobni družini ne dam zapeljati, ne v nesramnost, ne v kako drugo hudobijo; temuč tebe neskončno svetega in pravičnega Boga naj imam vedno pred očmi, na polji in na domu, po noči in po dnevi. Daj mi čisto in pobožno živeti, vse težave voljno prenašati in v pokoro svojih grehov obračati, da si nebesa zaslužim in da se bom z Jezusom, kateri je iz ljubezni do nas podobo hlapca nase vzel, tamkej vekomej veselil. Amen.

Molitev vikših za podložne.

O Gospod! svojega namestnika si me izvolil pri podložnih. Razsvetli me, da vse svoje dolžnosti do njih prav spoznam; daj mi, da vedno po očetovsko za nje skerbim, jih opominjam, svarim, strahujem in z njih slabostmi potrpljenje imam. Vodi me, da pri vsem svojem djanji in nehanji zamorem reči: Pridite in učite se od mene, v Boga verovati, vanj upati in se zanesti, in ga iz vsega serca ljubiti, da me kdej pred tvojim sodnjim stolom ne bodo tožili, temuč, da bom mogel z njimi in zavoljo njim skazane ljubezni iti v veselje, ki si ga pripravil tistim, kateri tebi v ubozih in sirotah ponižno in neutrudljivo služijo. Amen.

Molitev učenca.

Vsegamogočni, večni Bog! od ktereга pride vsak dober dar in vsako popolno darilo, dodeli tudi meni pravo spoznanje nebeških resnic; daj mi, tvojo sveto voljo bolj in bolj razuméti; podpiraj me v mojem učenji in nikdar mi ne pripusti, da bi se od puhle učnosti napuhnjen, na krive pota podal, ali, da bi me kaj družega vese-lilo kakor križani Jezus. Obvaruj me vsake preširnosti in vsake zapeljivosti, napolni me z resnično ljubeznijo do svoje svete cerkve, vodi me vedno po poti prave modrosti in spolni nad menoj obljubo, ki si jo dal tem, kateri sebi izročeni zaklad do konca zvesto obračajo; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev za prijatle in dobrotnike.

O Bog! kateri ljubezen posvečuješ in vse dobro plačuješ, ozri se milostljivo na moje prijatle in dobrotnike, ohrani, tolaži, razveseli jih in poverni jim na duši in telesu vse meni skazane dobrote, da tebe iz vsega serca ljubijo, in, kar je tebi dopadljivo, storé in terpé; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev za sovražnike.

O Bog! vse nas ljubiš, kakor oče svoje otroke ljubi. Ozri se na moje nadloge, ki mi jih moji sovražniki napravljajo. Odpusti jim, ker ne vedó, kako močno tebe žalijo, in poboljšaj jih s svojo gnado. Obvaruj pa tudi moje serce vsega sovraštva; daj mi moč, hudo z do-

brim povračevati, in odpusti mi vse moje grehe; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev pri volitvi stanu.

Moj Bog, moj Oče! s priserčnim zaupanjem se k tebi obrnem. Zveličan želim biti. To je moja prva skerb in naj gorečniši želja. Za zveličanje svoje duše sem tudi pripravljen vse storiti in opustiti. Gospod! kaj hočeš, da storim? Razsvetli me in daj mi, tvojo sveto voljo spoznati. Vém, da mi gre vselej in povsod tvoje zapovedi spolnovati, da se zveličam; zato te pohlevno prosim, pokaži mi stan, katerega naj si izvolim, da srečno svoj namen dosežem. Govori tedaj, o Gospod! slišim te, in pripravljen sem, tudi nar ljubšemu nagnjenju svojega serca se odpo-

vedati, ako je tvoja sveta volja. Usliši me v tej veliki reči, na kateri je zastavljena moja časna in večna sreča, prosim te po Jezusu Kristusu. Amen.

Molitev ob suši.

Bog! v katerem živimo, se gibljemo in smo, dodeli nam potrebnega dežja, da v časnih rečeh potrebno pomoč dosežemo in s toliko večim zaupanjem nebeških prosimo.

Dodeli, prosimo, vsegamogočni Bog! da, ker v svojih nadlogah v tvojo milost zaupamo, nas tvoja pomoč vedno vsih nevarnost obvaruje.

Daj nam, prosimo, Gospod! zdravega dežja in zemlje suho obličje z nebeškimi potoki milostljivo namoči. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu. Amen.

Za lepo vreme.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnje k tebi kličejočega ljudstva in odverni od nas šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo.

K tebi, Gospod! kličejoče usliši, in dodeli nam, te prosimo, lepo vreme, da, ker za svoje grehe po pravici terpimo, s pomočjo tvoje milosti tvojo dobroto občutimo.

Prosimo, vsegamogočni Bog! tvojo dobroto, da nalive dežja ustaviš, in nam svoje jasno obličje pokažeš. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu. Amen.

Ob hudi uri.

Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnje k tebi kličejočega ljud-

stva, in odverni od nas šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo.

Od svoje hiše, prosimo, Gospod! duhovno hudobo preženi in odverni nadzemeljsko napako hudega vremena.

Vsegamogočni, večni Bog! zanesi, ker se bojimo! bodi milostljiv, ker prosimo, da nas po škodljivem ognji v oblakih in po silnem viharji žuganje hudega vremena napelje tebe hvaliti.

Gospod Jezus! ki si vetrovom in morju zapovedal, in je bila velika tihota, usliši prošnje svojega ljudstva, in dodeli, da po tem znamenji svetega križa † preide vse divjanje hudega vremena.

Vsegamogočni in usmiljeni Bog! ki nas s tepenjem zdraviš in z odpušenjem ohranjuješ, dodeli, te prosimo, da se v miru zaželenega po-

tolaženja razveselimo, in dar tvoje
dobrote vselej uživamo. Po Go-
spodu našem Jezusu Kristusu.
Amen.

Ob slabi letini in lakoti.

Skaži nam dobrotljivo, o Go-
spod! svojo neizrečeno milost, da
nas vsih grehov odvežeš in rešiš
kazen, ktere za nje zaslužimo.

Usliši, prosimo, Gospod! naše
pohlevne prošnje, in lakoto milost-
ljivo odverni, da umerljivi človek
spozna, da po tvoji jezi take šibe
pridejo in po tvoji milosti odidejo.

Tebi podverženo ljudstvo, ki
zavoljo svojih grehov lakoto terpi,
Gospod! milostljivo k sebi spre-
oberni, ki si rekel, da bo vse pri-
verženo tistim, kateri tvojega kra-
ljestva išejo. Kteri živiš in kra-
ljuješ z Bogom Očetom v edinosti
svetega Duha, Bog vekomej. Amen.

Ob merjenji in kugi.

Usliši nas, Bog, naš Zveličar!
in na prošnje svete in častitljive
Božje porodnice Marije vselej De-
vice, in svetega Sebastijana spri-
čevavca, in vsih svetnikov svoje
ljudstvo strahú svoje jeze reši, in
po obilnosti svojega usmiljenja otmi.

Skaži milost, Gospod! našim
ponižnim prošnjam, in ozdravi dušne
in telesne bolezni, da odpušenje
prejmemo, in se vedno v tvojem
blagoslovu veselimo.

Usliši, prosimo, Gospod! naše
pohlevne prošnje, in kugo in mer-
jenje milostljivo odverni, da umer-
ljivi človek spozna, da po tvoji
jezi take šibe pridejo, in po tvoji
milosti odidejo. Po Gospodu našem
Jezusu Kristusu. Amen.

Ob živinski kugi.

O Bog! kateri si človeku tudi neumno živino pri delu v pomoč dal, pohlevno prosimo, da nam žival, brez katerih se človeški rod ne more živiti, pri naših potrebah ne pustiš poginiti. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu. Amen.

Ob vojski.

Bog! kateri vojske zatiraš in nasprotnike tistih, kateri v te zapajo, z močjo svoje brambe premaguješ, pomagaj svojim služabnikom, ki tvoje milosti prosijo, da silo svojih sovražnikov zataremo, in tebe z neprenehano zahvalo častimo.

Bog! od kterega pridejo svete želje, prave misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo

naše serca tvojim zapovedim vdane,
in po zatertem strahu sovražnikov
časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

Poteri, prosimo, Gospod! na-
puh naših sovražnikov, in pobi njih
neukretnost z močjo svoje desnice.
Po Gospodu našem Jezusu Kri-
stusu. Amen.

Ob kaki zahvali.

Bog! katerega usmiljenje nima
števíla, in katerega dobrote boga-
stvo je neskončno, hvalimo tvoje
veličastvo za dodeljene darí, in pro-
simo vedno tvoje milosti, da, ki
prošnikom dodeliš, kar želé, jih ne
zapusti, temuč jih pripelji k pri-
hodnjemu plačilu.

Bog, kateri si vernih serca z
razsvetljenjem svetega Duba učil,
daj nam v ravno tistem Duhu pra-
vico spoznati in njegovo ovese-
ljenje vedno vživati.

Bog! kateri nobenega, ki v te zaupa, ne pustiš preveč stiskati, temuč prošeni dobrotljivo na pomoč prideš, za svoje prošnje in spolnjene želje ti hvalo dajemo, in te pohlevno prosimo, da bomo vselej vsih zopernost obvarovani. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu. Amen.

Molitev, kadar smertno uro zvoni.

Že spet eden umira. Gospod življenja in smerti! daj mu z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo do tebe umreti. — Tudi meni bo treba enkrat umreti. Daj mi, o Bog! tako živeti, da me bo sedanje življenje ob smertni uri veselilo. — Gospod Jezus! zavoljo svoje smertne britkosti dodeli tudi meni srečno smertno uro. Amen.

Molitev za bolno sestro ali za bolnega brata.

O moj Bog! z žalostnim ser-

cem dans k tebi pritečem, pri tebi pomoči iskat. Ki jo (ga) ti ljubiš, predobrotljivi Oče! in ki jo (ga) jez posebno ljubim, moja sestra (moj brat) je bolna (bolan). Usmili se je (ga), daj ji (mu) v bolezni poterpežljivost in popolno izročenje v tvojo voljo; daj ji (mu) kmali poprejšnje zdravje. S priserčnim veseljem se ti bova potem v tvoji sveti hiši zahvalila, in se vse svoje žive dni spodbadala, le po tvoji sveti volji živeti, da bova enkrat večnega veselja deležna. Amen.

Molitev za bolno mater ali za bolnega očeta.

Preljubeznjivi Oče dobrih otrok! s priserčnim zaupanjem se tvojemu milostljivemu sedežu približam ter te za svojo bolno mater (svojega bolnega očeta) ponižno prosim. Ozri se na njih bolečine, potolaži jih v

njih britkosti, daj jim popolnoma vdati se v tvojo sveto voljo, in dodeli jim kmali ljubo zdravje, da bodo tebe z Jezusom Kristusom, tvojim Sinom, in s svetim Duhom hvalili. Amen.

Molitev bolnikova.

Moj Bog! ti si mi to bolezen poslal. Ti me vidiš in veš, koliko terpim; sej tvoja ljubezen tudi zdej nad menoj čuje. Le iz ljubezni mi to terpljenje pošlješ, da minljivost vsega posvetnega prav spoznam, in svoje serce k tebi, o večna ljubezen! povzdignem.

Kako kratke in minljive so vse reči pod nebom! Kaj mi pomagajo vse posvetne veselja! Ne morejo mi zdravja dati. — Marsikako željo in djanje si moram zdaj očitati; vest se glasi, moliti me sili moja nadloga.

Spoznam, da mi je le tvoja ljubezen, o Bog! to bolezen poslala. Kam bi bil zabredel, ko bi me tvoja ljubeznjiva roka od posvetnega hrupa ne bila odtergala! Nemara bi bila smert prišla, ko bi poprej še nanjo ne bil mislil! — Ta bolezen pa me uči posvetne reči zaničevati, in le za zveličanje svoje duše skrbeti.

Zahvalim se ti, ljubeznjivi Oče! za tvojo ljubezen in ne bom nikdar zoper tvojo previdnost godernjal; še le veseliti se hočem, da smem iz ljubezni do tebe kaj terpeti. Toliko zdravih dni sem že od tvoje dobrotljive roke prejel; zakaj bi tudi boleznim s hvaležnim srcem ne prejel?

Premišljevati hočem britko terpljenje Jezusovo, po zgledu svojega Odrešenika voljno terpeti in vse svoje bolečine tebi v čast in hvalo darovati. Rad se s tvojo

pomočjo tvoji šibi podveržem in vsemu, kar mi je k mojemu večnemu zveličanju terpeti, ker je veliko lažje, zdej z dobrimi in izvoljenimi terpeti, kakor pa potlej s hudobnimi v večnem ognji goreti. Daj mi gnado te dneve obiskovanja v tvojo čast in v moje zveličanje obračati. Amen.

Molitev za zdravje.

Moj nebeški Oče! ozri se na moje bolečine in usmili se me. Dopusi mi, da se moje serce k tebi zateče, in dodeli mi ljubo telesno zdravje. Rad bi ti s spokornim življenjem tukaj na svetu še služil, se večnega plačila bolj vrednega storiti, in s tvojo gnado zakladov nabirati; zakaj, če me že zdej pred svojo ojstro sodbo pokličeš, kako bom obstal? Vendar ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi. Prosim

te po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev za poterpežljivost.

S priserčnim zaupanjem kličem k tebi, o moj Bog! v svoji potrebi in se zanesem na tvoje neskončno usmiljenje. Vedno se moram z nepoterpežljivostjo bojevati, in me velikrat premaga. O Jezus! ti veš, kako sem slab, kako hitro se pritožujem, žalujem in omagam. Preljubeznjivi Jezus! daj mi moč, tvoj zgled nasledovati. Popolnoma si bil vdan v voljo nebeškega Očeta; brez godernjanja in brez pritožbe, voljno si terpel neznane bolečine. Daj tudi meni moč, to bolezen iz ljubezni do tebe voljno terpeti; poterdi me, da voljno tvoje pomoči pričakujem, in si svoj križ rad za večno zveličanje zadenem ter ga za teboj nosim, ki si zame križ na

svojih kervavih ramah nesel. O Jezus! iz ljubezni do tebe hočem voljno terpeti, in, ko me nepoterpežljivost obhaja, hočem k tvojim svetim ranam priteči, in ti svoje serce darovati, da v tvoji ljubezni ostanem, in se vnovič poterdim. In sej vsaka britkost, vsaka nadloga, vsaka bolečina na svetu kmali neha, večno in silno veliko plačilo ji je hranjeno v nebesih, kjer bodo vse solze od naših oči zbrisane, kjer se bo sedanje terpljenje v večno veselje spremenilo. Poterpežljivo hočem tedej terpeti in prestati do konca vse bolečine, ker to je dobro in zveličavno. O Jezus! podpiraj me s svojo gnado in ne zapusti slabega otroka. Vekomej želim tvoj biti živ in mertev. Amen.

Molitev za polajšanje bolečin.

Vsegamogočni, večni Bog! noč

in dan terpim in sem zapušen, brez tolažbe, brez pomoči. Vedno bi klical: Moj Bog! moj Bog! zakaj si me zapustil? Tako zapušeno je moje serce, in tako žalostna je moja duša. Dobrotljivi Oče! nočem tožiti zoper tvojo naredbo; pa v svoji nadlogi kličem k tebi: Usmili se me! — Zaupam in zanesem se na tvoje usmiljenje in na svojega Jezusa; zato te prosim, usmili se me in polajšaj moje bolečine. — Sej je tebi vse mogoče, ti zamoreš in hočeš pomagati, ti si poln ljubezni in usmiljenja. Polajšaj mojo bolečino, da z nepoterpežljivostjo tebe, o nebeški Oče! ne razžalim. — Lej, Oče! v imenu Jezusovem te prosim, usliši me, in pomanjšaj moje težave. Pa naj bo vse tebi v čast in iz ljubezni do tebe! tvoja presveta volja naj se zgodi! Le moji duši zanesi, in

poterdi me v mojem boji. Sveti Bog! pravični Bog! usmili se me! Amen.

Darovanje bolnikovo.

O Jezus, moj Odrešenik! s hvaležnim srcem premišljujem tvoje rane in tvoje bolečine, kako si križ objel, kako so te znak na križ djali, kako so ti roke in noge z ojstrimi žebli prebodli, kako so križ od tal vzdignili in po koncu postavili, da si visel med nebom in zemljo — ti, o Jagnje, ktero je bilo zaklano za grehe sveta.

O Jezus! kdo mi bo dal, da se kakor ti tudi jez v voljo nebeskega Očeta vdam? Tvojo voljo v vsih rečeh spolniti, in ves tvoj biti, tudi jez želim.

Odkrito ti je moje serce, to revno serce; znano ti je, kako silno mi je žal, da sem te kdaj razžalil.

Ne tepi me po svoji pravici; sej si poln ljubezni in usmiljenja. Ozri se milostljivo name, odpusti mi moje grehe in zbriši moj dolg.

Tebi izročim svojo dušo, tebi darujem vsaki trenutek svojega življenja, kolikor ga je še, in tudi vse bolečine, vse terpljenje. Tebi darujem svoje telo in svojo dušo in želim le tebi živeti in umreti.

Verujem v tebe, o večna resnica, Oče, Sin in sveti Dub, edini Bog! V imenu svete Trojice želim v sveti katoliški veri živeti in umreti.

Zanesem se na tvojo neskončno dobroto in milost, zavoljo Jezusovega zasluženja upam odpuščenje svojih grehov in večno življenje zadobiti in v tem zaupanju v svojega Jezusa želim živeti in umreti.

Tebi, sveti Oče! so vsi moji grehi znani, in jez spoznam, da zavoljo tolikih grehov nisem vreden,

da me ljubiš. — Pa vsak greh sovražim in ga priserčno obžalujem, ker je nar veči nehvaležnost do tebe, o neskončna dobrota! — Ob-ljubim ti, od zdej zanaprej raji umreti kakor še kterikrat grešiti. — Nič več ne grešiti, nič več! — V tej žalosti in v tem sklepu hočem živeti in umreti. Amen.

Molitev bolnikova k Materi Božji.

Priserčno želim, da bi v mojih britkostih nebó in zemlja za-me prosile; zato se za Bogom k tebi obernem, prečista Devica Marija in Mati Božja! Ti si gnade polna! Gospod je s teboj, ti tolažnica žalostnih, pribežališe grešnikov, besednica umirajočih! Mati Božja! oberni svoje milostljive oči na-me ubozega grešnika in usliši mojo prošnjo. Tudi jez sem prištet tistim otrokom, ki ti jih je moj umirajoči Od-

rešenik izročil. Prosim te s priserčnim zaupanjem, ne zaverzi moje prošnje v moji neznani nadlogi, in pokaži, da si moja mati! Sprosi mi pri Bogu gnado, da ohranim živo vero, in serčnosti ne zgubim zavoljo svojih grehov, da me upanje vstajenja mesa v britkosti podpira in da me goreča ljubezen Božja ob smertni uri razveseluje. Prosi Boga za-me, da mi gnado dodeli, v boleznih poterpežljivemu, krotkemu in v njegovo sveto voljo popolnoma vdanemu biti. In pokaži mi po tem revnem življenji Jezusa, kateri z Bogom Očetom in svetim Duhom živi in kraljuje vekomej. Amen.

Poslednji zdihljeji umirajočega.

Daj umirajočemu podobo križanega Jezusa v roke in moli pri njem naslednje zdihljeje počasi, in ne preglasno, ter večkrat prenehaj.

Molim te, o živi, resnični Bog —
Oče, Sin in sveti Duh.

Verujem v tebe, o večna resnica!
 Upam v tebe, o neskončno usmiljenje!
 Ljubim te, o neskončna dobrota!

Iz ljubezni do tebe rad umerjem, ker
 si ti, o Jezus! iz ljubezni do mene umerl.

O dobrotljivi Bog! ne pripusti, da bi
 te kdej zgubil.

O neskončna dobrota! ljubim te iz
 vsega serca.

Ker te iz serca ljubim, večna do-
 brota! mi je iz serca žal, da sem te
 tolikokrat razžalil.

S tvojo gnado se bom varoval še
 kdej grešiti.

O Jezus! kmali bom stal pred tvo-
 jim sodnjim stolom, bodi mi usmiljen in
 milostiv!

O Jezus! bodi Odrešenik moje duše,
 in reši jo!

O Jezus! tebi živim, tebi umerjem,
 tvoj sem živ in mertev. Amen.

V tvoje roke izročim svojo dušo!

Naj umerjem, o Jezus! da tebi živim.

O Marija, Mati Božja! prosi Jezusa
 za-me.

O prečista Devica Marija! ne odvr-
 čuj svojih milostljivih oči od mene, in pokaži

mi Jezusa, blaženi sad svojiga telesa! O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija! prosi za-me.

O Marija! skaži se, da si moja mati!

O Marija! ne zapusti me, svojega otroka, v nar veči nadlogi!

O lepe nebesa, moj pravi in večni dom! Kdaj vas bom vidil?

O moj Bog, večna lepota! kdaj te bo moja duša popolnoma ljubila in gledala z obličja v obličje?

O Jezus! kdaj se bom tebi za vekomaj pridružil?

Moj Bog! ti si moje vse!

Vsega se rad znebim, vse rad preterpim, da le tebe, o Bog! dobim.

Usmili se me, o Bog! svoje revne stvari, za katero je Jezus iz ljubezni svojo kri prelil.

O Jezus! usmili se svojega služabnika, za katerega si svojo drago kri prelil!

Križani Jezus je moja ljubezen!

Gospod! glej, da mi pomagaš! Gospod! hiti mi pomagat.

O Jezus! kmali te upam gledati v nebesih.

Tebi, o Jezus! izročim svojo dušo, ki si jo odrešil.

Sveti Mihael! vojskuj se za-me.

Sveti Jožef! bodi pri meni!

Svet angelj varh! ne zapusti me!

Vsi svetniki Božji! pomagajte mi, in
prosite za-me!

Pomagaj mi posebno, ti moj ljubi pa-
tron, sveti I.!

O Jezus! vterdi me v zaupanji v tvoje
neskončno zasluženje!

O Jezus! daj mi gnado svoje grehe
prav obžalovati!

O Jezus! v tvojih svetih rokah hočem
umreti!

O Jezus! v tvoje presveto Serce izro-
čim svojo ubogo dušo!

O Serce mojega Jezusa! tebe pozdra-
vim umirajoč.

O Serce mojega Jezusa! tebe molim in
hvalim in častim s temi svojimi zadnjimi
zdihljeji.

O Serce mojega Jezusa! tebi darujem
svoje terpeče serce.

O Jezus! bodi pri meni in reši me!

O Jezus! bodi pri meni in poterdi me!

O Jezus! bodi pri meni in vzemi mojo
dušo v nebesa!

Jezus, Marija in Jožef! pomagajte mi in usmilite se moje uboge duše!

Umreti hočem, o Jezus! v pokoro za svoje grehe.

Umreti hočem, o Jezus! ker si ti zame umerl.

Umreti hočem, o Jezus! da tebe vidim in večno ljubim.

Jezus, Marija in Jožef, vedno v mojem sercu!

Jezus, Marija in Jožef, vedno v mojih mislih!

Jezus, Marija in Jožef, vedno na mojem jeziku!

Jezus, Marija in Jožef, moja poslednja misel, moj poslednji zdihljaj.

Jezus, Marija in Jožef! vaš sem živ in mertev!

Jezus! v tebe verujem! Jezus! v tebe upam! Jezus! tebe čez vse ljubim!

Jezus! bodi milostiv meni ubogemu grešniku! Jezus! Jezus! Jezus!

Jezus! v tvoje roke izročim svojo dušo!

Jezus, Marija in Jožef! v vaše roke izročim svojo dušo!

Jezus! tebi živim; Jezus! tebi umerjem; Jezus! tvoj sem živ in mertev. Amen.

Jezus! Jezus! Jezus!

Molitev, kadar se je duša že od telesa ločila.

Pridite na pomoč, svetniki Božji!

Pridite naproti, angelji Gospodovi!

**Sprejmite to dušo, in peljite jo pred
obličje Narvikšega.**

**Naj te sprejme Kristus, kateri te je po-
klical, in angelji naj te nesó v Abrahamovo
naročje.**

**Oni naj sprejmejo njegovo (njeno)
dušo in peljejo pred obličje Narvikšega.**

Gospod! usmili se.

Kriste! usmili se.

Gospod! usmili se.

Oče naš i. t. d.

In nas ne vpelji v skušnjava.

Temuč reši nas hudega.

Gospod! daj mu (ji) večni pokoj.

In večna luč naj mu (ji) sveti.

Vrat peklenškega brezna.

Reši, o Gospod! njegovo (njeno) dušo.

Naj počiva v miru.

Amen.

Gospod! usliši mojo molitev.

In moje vpitje naj do tebe pride.

Gospod s teboj;

In s tvojim duhom.

M o l i m o .

Tebi, o Gospod! priporočimo dušo tvojega služabnika (tvoje služabnice) I., da, ker je svetu odmerl (odmerla), tebi živi, in kar je po človeški slabosti v življenji grešil (grešila), ti po neskončni milosti in dobroti odpusti in zbriši. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev po zadobljenem zdravju.

Priserčno se ti zahvalim, o moj Bog! da si mi zopet ljubo zdravje dodelil. Daj mi, da nikdar ne pozabim veliko dobrih sklepov, ki sem jih že blizo groba pred tvojim obličjem storil. Daj mi, da mi bo vedno v spominu tista strašna ura, ko bo treba pred tvoj ostri sodnji stol stopiti, da se zopet v posvetne veselja ne zakopljem in tebe ne pozabim, kateri s Sinom in s svetim Duhom živiš in kraljuješ vekomej. Amen.

Molitev za ranjke starše.

Večni Bog! priserčno ti priporočim svojega ljubega očeta, svojo ljubeznjivo mater, ki si jih k sebi poklical. Veliko dobrega so mi storili, da se jim živim nisem mogel dosti zahvaliti, in jim poverniti. Poverni jim ti vse, predobrotljivi Oče! reši jih iz terpljenja, ako se morebiti še v hudih vicah čistijo; vzemi jih kmalo v nebeško veselje; naj jim sveti večna luč tam v kraljestvu izvoljenih; naj počivajo v miru. Daj pa tudi nam pravično živeti, srečno umreti, in za njimi k tebi priti v večno veselje, kjer nas ne bo več smert ločila. Amen.

Molitev za ranjke brate, sestre, sorodvino, prijatle in dobrotnike.

O Bog vsega usmiljenja! ki odpušenje deliš in naše zveličanje ljubiš, ponižno te prosim, odpusti vse

njih grehe mojim bratom in sestram, mojim rodovincem, mojim prijatlom in dobrotnikom, ki so se pred menoj s téga sveta ločili, po prošnji prečiste Device Marije in vsih svojih svetnikov, in daj jim v družino svojih izvoljenih priti, da, kar so vselej želeli, srečno dosežejo, tebe z obličja do obličja gledati, tebe uživati, tebe častiti in hvaliti vekomej. Amen.

Molitev za vse verne mertve.

Bog Stvarnik in Odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov; da milostljivo odpušenje, ki so ga vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomej. Amen.

Poslednji dan.

Strašen dan bo dan plačila,
Zemlja bo se v prah zdrobila,
Priča David in Sibila.

Grozen strah bo svet obdajal,
Kadar bo sodnik prihajal,
K ostri sodbi človek vstajal.

Jela bo trobenta peti,
Mertvim po grobeh grometi,
K sodbi priti jim veleti.

Smert, natóra bo stermela,
Kadar bode stvar ož'vela,
K Božjemu sodniku h'tela.

Bukve bodo prinesene,
Dela bodeš bral storjene,
Dobre vse, in nepoštene.

Bo sodnik tedaj se vsedel,
Vse, karkolj je kdo naredil,
Celi svet bo tistkrat zvedil.

Revež, kam se čem podati?
Kje prijatla tam iskati?
Komej dobrim bo obstati.

Kralj nezmerne visokosti!
 Rešiš svoje brez vrednosti,
 Reši v moji me slabosti!

Spomni se, o Jezus mili!
 Da so zame te vmorili,
 Prosim, tisti dan se vsmili!

Truden hotel si hoditi,
 Zame svojo kri preliti;
 Daj k zveličanju to biti.

Daj te 'meti pomočnika,
 Svojih duš Odrešenika,
 Preden vid'mo te sodnika.

Da sem kriv, to sam spričujem,
 Sam pred sabo se sramujem,
 Pa zanesi, Bog! zdihujem.

Rane grešnice zacelil,
 Tolovaja si zveselil,
 Meni upanje dodelil.

Nisem vreden odpušanja;
 Vendar, Bog pomilovanja!
 Varuj v ogenj me jokanja.

Med ovcé me den' ovčico,
Reši zmed kozlov srotico,
In pokliči na desnico.

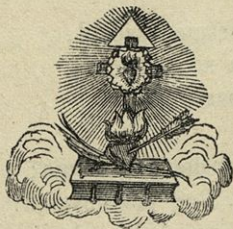
Ko zaveržene, preklete
Pahnil v ogenj boš vjete,
Deni me takrat med svete.

Slišaj prošnjo, Bog! pohlevno,
Dušo glej pobito, revno,
Skerbi zame stvar nevkrevno.

Dan jokanja, polin straha,
Ko bo človek vstal iz praha!

Naj mu njega hudobije
Milost tvoja, Bog, omije!

Daj jim Jezus, naš pastir,
Večni pokoj, večni mir! Amen.

Mnogoteri nauki.

V vsih stanovih se da pokora delati.

Skorej vsi ljudje živé v pokorjenji; ker pa pokorjenja prav ne obračajo, jih veliko brez pokore umerje. Ni ga stanu, da bi ne imel svojih lastnih težav, terpljenj in skušnjav; kako slep je človek, če téga v pokoro ne obrača, kar terpeti le mora, če tudi nejevoljin! Kako velika je dobrotá Božja, ki vse v zasluženje sprejme in za pokoro vzame, kar hudega nad človeka pride, če le človek prav oberne in voljno terpi!

Pride stiska ali dušna mračnost nad-te; reci z Jezusom: „Moj Oče, zgôdi se tvoja volja!“ Če zboliš, ali brez lastnega zadolženja ob premoženje prideš, reci z Jobom: „Gospod je dal, Gospod je vzel; njegovo presveto ime bodi češeno! Ako smo prejeli dobro iz njegovih rok, zakaj bi tudi hudega ne?“ Ložej boš terpel, in zasluženje boš imel, če tako terpiš; za svoje grehe boš pokoro storil, — in ko bi

tudi nedolžen bil, nikar ne toži; sej ti bo Gospod obilno povernil, kakor nekdam pravičnemu Jobu.

Majhne reči si velikrat lahko odrečeš, pa boš imel veliko zasluženje. Ali je kaj tako težkega, z modrimi tovarši v družini biti, in ne z vetrastimi in posvetnimi? kake svete bukke brati, namesto posvetnih? ali pa Jezusa v presvetem Zakramentu obiskati, namesto v glediše ali druge posvetne družine hoditi? — Majhno zatajenje in vendar veliko zasluženje bo, če začneš biti v obleki ponižnejši in spodobnejši, v govorjenji previdnejši in zderžljivši, pri jedi zmernejši; če ubogim daš, kar v preobilno lepotijo ali v igro oberneš. O koliko zasluženja zamudiš iz lastnega zadolženja!

Previdnost Božja nam dan na dan sto in sto priložnost daje, pokoro delati. Mali vžitek ali razveselica, ki se truplu odreče; kaka slabota počutljivost ali bolehnost, da se ne pertožiš; čmernost in nevšečnost kakega človeka, s katerim živiš, če jo voljno preneseš; neprijetna beseda, rezno očitaje, ki ga molče sprejmeš; malo vročine ali mraza, ki ga poterpljivo prebiš; postrežba, ki jo bližnjemu skažeš; boljši jed, kosec kruha, sad, sladčica, ki si jo odrečeš, in še druge enake reči so sicer majhne

in lahke, vendar jih Gospod Bog kakor prijeten dar sprejme.

„Kaj veliciga je, — pravi sv. Avguštín, — Bogu tudi v naj manjših rečeh zvest biti.“ Majhne kapljice so, vendar zamorejo sčasoma ves kelih terpljenja napolniti, kterega nam je Gospod odločil, da naj ga pijemo. Človek veliko greši, če ne v velikih rečeh, pa v malih; zato se je treba vedno pokoriti in čistiti. V zakramentu sv. pokore, če ga človek vredno prejme, so grehi zbrisani in njih večne kazni; časnih kazen veči del še mnogo ostane, in človek mora za nje pokoro delati. V vicah bo imel pokoro silno hudo, kdor je tukaj ne stori; sveti očetje učé, da med vicami in peklenskim ognjem je samo ta razloček, da pekel vekomej terpi, vice pa le za čas.

Na smertni postelji in v večnosti bodo bitko objokovali, kateri so zamudili toliko in toliko priložnost, za grehe zadostovati. Ni grenkejši stiske za umirajočega, kakor spomin na čas, kterega ni hotel v pokoro obrniti, in ni hujši vjedanja za pogubljenega, kakor obupna misel, s kako majhnim prizadevanjem bi se bil mogel zveličati. V kratkem času tega življenja se morejo vsi naši grehi zbrisati; unkraj ne more tavžent let — ne more vso brezkon-

čno večnost ne enega samega smertnega greha več oprati.

Sklep. 1. Vsak dan bom težave svojega stanu v zadostenje za svoje grehe Bogu daroval. 2. Brez godernjanja bom vse stiske in nesreče sprejel, naj pridejo od kodar koli. — Vse moje terpljenje naj bo z Jezusovim terpljenjem sklenjeno, da zadobi zasluženje. O Bog, poterdi ta sklep.

Kako se zadržati do otrok tega sveta?

(Franciška Salezijana.)

Velikrat boš imel s posvetnimi otroci opraviti, kateri bodo po svoji navadi nad vsem kaj grajati našli, kar na tebi vidijo, ali mislijo viditi, če se z njih nagnjenji ne strinja. Nikar se ne prepiraj z njimi; ne kaži nejevolje nad njih očitanjem; bodi, kakor bi se za to ne zmenil; pojdi svojo pot, in priporoči take uboge ljudi Božjemu usmiljenju v svojih molitvah.

Posvetni duh. *)

Kdor v svet zahaja, se njegovega duha navzame, mu začne vseč biti njegovo obnašanje, ima njegov zgled pred očmi, in se po

*) Iz Humberta.

njem ravna; od todi pride toliko razujzdanost in mnogoterih hudobij, od todi stud do Božjih reči, od todi nepokoj, kateri vest celo v svetnem šumu, v sredi nespametnega veselja stiska in tlači.

Kdor želi zveličan biti, so mu družine dolgočasne; on svoje tolažilo v molitvi in na svetem mestu najde, svojo varnost pa v tihem življenji. Kolikor manj imaš radovednosti v sebi, in kolikor manj se na zunanje spušaš, toliko bolj se ti bo Bog znotraj dal občutiti.

Obhod s svetom. *)

Obhoda z ljudmi se ne moremo ogniti, dokler smo na svetu; toda z ljudmi obhajati, in zraven tega Boga ne žaliti, in samemu sebi ne škodovati, je drago pa redko znanje. Že od otročjih let imamo z ljudmi pajdaštvo; vendar komaj s šestdesetimi leti človek umé, kako z ljudmi obhajati, da bo prav. Po pravici je rekel neki pisavec: „Kolikorkrat sem bil med ljudmi, sem se mánj ko človek iz njih tovaršije vernil“; to se pravi: mánj pameten in mánj z Bogom sklenjen.

*) Iz Humberta.

Prijatli. *)

Ne hvali se, da imaš veliko prijatlov; zakaj resnični prijatli so redki. Izvoli si jih zmed jezer, pravi modri, in naj bodo spodobni ljudje, čisti in odkritoserčni: taki prijatli so zaklad.

Da škode ne terpiš, pridružuj se nar po-božnejšim, da boš vidil nad svojimi prijatli le take reči, ki te morejoboljšati. — Ne žali nikogar v govorjenji; potegni se za nepričujoče, bodi prizanesljiv do sovražnikov kakor do prijatlov; ako se ne sme sovražniku nič žalega storiti, koliko manj prijatlu! Kdor druge v zasmeh pripravlja, se zameri; kdor sebe ali svojo deržino hvali, v zaničevanje pride; kdor govori od dobrot, ki jih je drugim skazal, se s tem za nje plača; kdor druge graja, kaže pomanjkljivo odrejo (omiko).

Priljudnost do oseb družega spola je nevarna. Od tacih okolišin velja, kar modri pravi, da se namreč morajo „ušesa s ternjem ograditi“, in nad vsakim pogledom čuti; ker to, kar človek sliši in vidi, velikrat duši do dna seže, in jo ognjusi.

Serce se nar hujšega strupa naleze po sprehodih in večernih kratkočasih, kjer so žen-

*) Iz Humberta.

ske vpričo. Kolikor prijazniši je ta strup viditi, toliko je škodljivši. Bolj kakor kjer si bodi, velja tukaj nauk: „Kdor se nar manjšega ne varuje, bo zalezel v velike razuzdanosti“. Kako marsikteri misli, da je nedolžen, pred Bogom je pa ognjušen! —

Sklep. 1) Kolikor dolžnost stanu, spodobnost in keršanska ljubezen pripusti, se sveta ogibati. 2) Med svetom, kadar se ga ni moč ogniti, na Božjo pričujočnost misliti in popred Boga pomoči prositi. 3) Si le take prijatle izvoliti, ki za dušo niso nevarni. — Varuj me, o Bog, vsih družin, v katerih bi te razžalil!

Igre in vedrila. *)

Oddahniti in razvedriti se, je pripušeno zlasti takim, ki so v nauk zamišljeni, ki se trudijo, ali ki od bolezni okrevajo; pa morajo take igre biti, ki so sploh poštene. Tergati in metati se, se ne spodobi pametnim ljudem. Ne igraj dolgo, igraj le za malo, ali pa celo ne za denarje; vse visoke igre, in igre iz dobičkarije jenjajo nedolžne biti. — Pa le redko igravci pri tem nauku ostanejo, ker igrajo dolgo, nezmerno, zavaljo samopridnosti; in iz

*) Iz Humberta.

téga izhaja silo veliko hudobij. Neki imeniten mož je rekel, da se pri hudem igraču vselej hude hudobije najdejo. — Jeremija, свети prerok, in čista Sara, Tobijeva žena, sta usmiljenja prosila in rekla Bogu: „Gospod! spomni se, da se nisem nobenkrat v družbi igračev znajdel“. Jer. 15. Tob. 3. — Igrač nima nobene čednosti. — „Ako ljubezni nimam“, pravi sv. Pavel, „nisim nič“. Igri vdan človek še sence ljubezni nima. On je brez ljubezni za ženo in otroke, ktere on s svojo igravno strastjo na beraško palico spravlja; brez ljubezni do svojih nasprotnikov, ktere iše obropati, in marsikterega ob vse pripravi; brez ljubezni do mladih ljudi, ktere zapeljuje, k igri vleče, in mu merzenje pri njegovi rodovini nakoplje; brez ljubezni do ubozih, katerim vinarja ne privoši, dasiravno v igranji kupe denarja ali premoženja razmeče; in poslednjič brez ljubezni do samega sebe, ker mu je malo mar, če tudi zdravje zakoplje, in svojo dušo pogubi, da le svojo pohlepnost potolaži, in denarja dobi.

Grozna je ta pohlepnost, in toliko groznejši zato, ker jo človek še le potlej zapusti, ko je samega sebe in druge v nesrečo pahnil, in svojo vest še s krivicami obložil, ktere je dolžan povračevati.

Zvečerni shôdi.

Zvečerni in ponočni shôdi z osebami drugega spola so mesnice, v katerih hudič nedolžnost pokončuje, in duše v časno nesrečo in večno pogubo suje. Nevarnega človeka se moraš že pri belem dnevu ogibati, koliko bolj po noči! Kdor bolj temo ljubi, kakor luč, pokaže, da so njegove dela hudobne *). Judež je bil svojega Gospoda ponoči izdal; tudi ti Kristusa izdajaš, če se v tako nevarnost podaš. „Kdor nevarnost ljubi, bo v njej konec storil.“ **)

Ti mladina! zvečer doma ostani; če pa imaš opravek in je sila, bodi varna, in kolikor je le moč, ostani v družbi s svojo rodovino, ali s takimi, ki veš, da imajo strah Božji. — Varujte se tudi po dnevi vsih drušin, od katerih niste prepričani, da so skozi in skozi poštene v govorjenji, v zadržanji, v obleki. Ako mislite v zakon stopiti, ne bodite nikjer sami z osebo, ktero ste si izvolili; — kdor je pošten in poštene misli, se ne izmika pametnim ljudem spred oči. Podučeno, bogaboječe in pošteno dekle ne govori nikoli z mladim človekom, če ne vidijo starši, ali pa drugi dosti

*) Jan. 3. **) Prid. 3.

modri, ki so namesto njih. — Varujte nedolžnost, kakor zlato iglo, in dobro obračajte dragi čas: nedolžnost zgubljena in ura zamujena, ne pride nobena. Kratka je zmota, dolgo je kesanje! V enem trenutku si utegneš ognjeno posteljo postlati, na kateri boš mogel vso večnost ležati! —

Sklep. Za terdno skleni, moj kristijan, ki Boga in svojo dušo ljubiš, 1) se vsih slabih družin varovati. Imaš um in pamet, za to postoj in vselej dobro premisli, kaj bi utegnilo iz téga priti, ako bi se v to ali to tovaršijo podal. 2) Če kdo vpričo tebe kaj pregrešnega zine, posvari ga, zlasti, če je v tvoji oblasti, ali če je sicer upati, da bodo tvoje besede kaj zdale, ali da bo vsaj od družih pričujočih pohujšanje odvernjeno. Vselej se varuj, da ne z besedo, ne z obrazom, s posmehom ali drugač dopadajenja nad pregrešnimi pogovori ne pokažeš. Ako vidiš, da so drugi še nespačeni v taki družini, prôsi, sili jih, da naj s teboj vred satanovo derhal zapusté. Jezus bo s takimi, ki se tudi družini umaknejo, kateri je rekel, da je on v sredi, kjer sta dva ali trije v njegovem imenu zbrani. — Sv. Bernardin, še celo mlad, je nečimurno govorjenje tako sovražil, da se vpričo njega nobeden ni pre-

derznil, kaj nespodobnega ziniti. — O moj Bog! ne dopusti, da bi jez kdej oskrunil jezik z govorjenjem, ušesa s poslušanjem, ali pa serce z dovoljenjem v to, kar je pregrešnega.

Plési in šemarije. *)

Po mestih napravljajo plése in rajanja z večim šumom, in večidel se s tem tudi veči pohujšanje daje, na kmetih se to godí z manjšimi troški, pa tudi tukaj nikoli ne brez nevarnosti.

Plesiša, na ktere šeme ali maškare hodijo, so naj nagnjusnejši. Še v besedi ni pripušeno se hliniti, koliko mánj pa, svoj stan, imé, spol, samega sebe zatajiti, in se temu veseliti, da v zija lasti podobi nima videza ne keršanskega, ne človeškega!

Sv. Ciprijan, sv. Avguštin, in sv. Tomaž učijo: kdor svoj obraz s mazili lišpa, da Boga preklinja, ker hoče s tem popravljati, kar je sam Bog vstvaril. Ali se pa mar s šemo, ktera Božje delo ogerdí, stvarnik mánj preklinja, kakor s lišpi po obrazu? — Recimo raji, da ni nič bolj zaničljivega, kakor obšémljen človek; že ajdovski modrijanje so spoznali, da

*) Sincel.

se take samopašne šemarije ne strinjajo s poštenjem in s človeško vrednostjo, in naša sveta vera jih preklicuje.

Drugi plesi, ako ravno so sami na sebi, kakor sv. Frančišk Salezijan pravi, prazna reč, so vendar zavoljo okolišin, zlasti pri osebah različnega spola, vselej nevarni, redko brez škode. „Ne imej družbe s plesavko — opominja sveti Duh — da se ne pogubiš.“ Sir. 9, 2. Lahko bi povedali mnogo izrekov sv. cerkvenih očetov, kateri od prvega do poslednjega vsi grajajo ples, kakor sv. Križostom, kateri pravi: „Ako bi bilo toliko svetlih zvezd na nebu, kolikor se je že grehov na plesu zgodilo, bi bila temna noč svetlejši, kakor beli dan.“ Pa naj se pred oči postavi samo posvarjenje nekega kraljevega dvornika in imenitnega vojšaka, kateri pravi:

„Plese sem zmirej nevarne štel: in ne le um, ampak skušnja, moja lastna skušnja me je k temu nagnila. Dobro vem, da je pri taci priložnostih za nekatere večji, za nekatere manjši nevarnost; vendar tudi vem, da se pri tem nar hladnejši nature ogrejejo. Večji del je v taci shodih mladih ljudi, kateri imajo že v samoti dosti opraviti, da svoje skušnjave premagajo; koliko težej jim mora še le biti, po

tacih krajih se jim ustaviti, kjer vse olišpane reči, svetloba, godba, gibčni ples zamorejo počutljivost naj ojstrejšega spokornika spuntati. Jez torej mislim: kdor je kristijan, naj bi na noben ples ne hodil; menim, da bi spovedniki po svoji dolžnosti delali, ko bi od tistih, katerih spovedniki so, tirjali, da bi nikoli na plesiša ne hodili.“ Tako govori grof de Bussi.

Ako že plešeš na kaki domači svatovski priči staršev ali poštenih gospodarjev, le kratko pleši, da te ples ne bo omotil (nar bolje pa storiš, če se v ples celo nikoli ne podaš). Po pivnicah ali oštarijah se nikoli ne potikaj, in ne pleši, če hočeš nedolžen ostati. Kteri po pivnicah ali družih malovrednih bajtah in zakotnicah plešejo, so že svojo sramožljivost zaplesali, in tudi nedolžnost je v veliki nevarnosti. Boljše je vbogajme dati, kakor pa godcem v gosli metati; bolje, da ubožci za te molijo in ti po ozki stezi v nebesa pomagajo, kakor da tebi godci godejo po široki cesti v peklenski brezen. Zapeljivi svet sicer vse drugači govori, ali njega poslušati varno ni, zakaj: „Svet prejde in vse njegovo poženje; kdor pa stori voljo Božjo, ostane ve-komej.“ *)

*) I. Jan. 2, 7. Živl. sr. pot.

Glediše ali teater. *)

Ko bi glediše le samo spodbudljive dogodbe ali imenitne dela velicih mož s spodobnostjo pred oči stavilo, bi, se ve da, ne bilo pregrešno. Pa ni tako; temuč, ravno temu nasproti, se ondi vse vidi, kar poželjivost budi, poželenje mesa in oči, in prevzetnost življenja podžiga. Zraven te nevarne priložnosti, da je glediše shodiše mladih ljudi obeh spolov, je glediše samo na sebi, in zavolj reči, ki se ondi poočitujejo, nevarno in škodljivo. — Odrova naprava, lesk in blišč, vse vravnave, pogled igravk, njih lišp, berhkost, sladnostni glas, nježno in mehkužno obnašanje igravcev, podleljiva predstava pregrešne ljubezni v škodo svete sramožljivosti, zabavljivi omeni, s kterimi se memo grede čednost vjeda, — vse to se v serca vtisuje. Ako je težko, se tacim vtisom zoperstaviti, ko je kdo sam, ali se jim bo v vsi razmišljenosti pred odrom mogoče ubraniti?

Ako pa premišljujemo reči, ki so bistvo in lastnija glediša, se ondi vidijo perskavne burke, razujzdanosti, skoki in razposajene kretanja, — per komedijah plesavci in plesavke, ki se prederzno v nevarnost življenja spušajo,

*) Sincel.

nespodobno na verveh guncajo, in sem ter tje premetujejo; zgoli take reči, ki strasti spodbujajo.

Nar hujši pa je lastni zapopadek gledišnih iger, kateri je sleparska od cerkve prepovedana ljubezen, vjedajoče in hudobno zabavljanje mnogoterih stanov, izdajstva, malopridnosti, poboji, umetno izmišljene zmaštovanja, srečno zvite pota lakomnosti; zakletve, grozovitne neusmiljenosti, samomori; velikrat se celo s sveto vero in posvečenimi osebami kvanta in norčuje. Take in enake reči so glediški zapopadek, in veliko nar pregrešnejših hudobij se ondi kakor imenitne dela hvali.

Kako je tedaj mogoče, da bi kristijan, ki take reči z dopadajenjem vidi in sliši, se pri tem še nedolžnega misli! — Svet pa vendar terdi, da je gledišje koristno, da ravno tako hudobijam nasprotva, kakor pridige.

Kako grozno preklinjevanje je tako govorjenje! Burkanje tedaj se bo svetemu evangeliju enako delalo? Komedijsantova beseda se bo tedaj z Božjo besedo primerjala! — Da komedija hudobijo v smeh pripravi, — to naj bo; pa gnjusobe do hudobije ne obudi; komedija stori, da se ljudje pregrehi smejejo, nikoli pa ne, da bi se nad njo jokali; ona uči pre-

kanljivost, nezaupnost, zaničevanje bližnjega in zabavljivost, ne pa keršanske ljubezni; gledišarija je mati milijonov grehov, obžalovanja pa še nad nobenim ni obudila.

Mož, ki je bil nekdam sam gledišar (igravec na gledišu), mi je rekel: „Vi zoper glediša pridigvate, in prav delate; glediša je začetek stokrat več grehov, kakor si morete misliti“. Sadje, ki ob bregovih sodomskega jezera raste, je na videz neizrečeno lepo; ako se ga pa dotakneš, se zdrobi, in smerdi, da ni prenesti. Ravno tak je gledišni sad; tudi letá zapusti v duši kužno sapo, ktera dušo počasi mori, ali pa nagloma konča.

Sklep. 1) Odpovem se za vselej vsim gledišarijam. 2) Kteri so v moji oblasti, jih ne bom pušal vanje hoditi. — Poterdi me, o Bog! da bom zvesto spolnoval, kakor sem pri svetem kerstu obljubil, ko sim rekel, da „se odpovem hudiču, in vsemu njegovemu napuhu, in vsemu njegovemu djanju“.

Nečimurnost in lišp v noši ali obleki.

Duh keršanstva tako hoče, da naj kristijan, kolikor more, natihoma živi, in se pred svetom ne skazuje. To zlasti v mladosti še

posebno velja. Naš Gospod sam je do tridesetega leta na tihem živel; in potlej, ko je med ljudi očitno stopil, se je to le zavoljo zveličanja človeštva zgodilo, in kadar mu je njegov visoki poklic pripustil, se je rad v samoto umaknil, da je ložej molil in premišljeval.

Kako zelo temu Gospodovemu zgledu nasproti ravna, kdor se še zvera, lišpa, nečimurno oblači, in taki med ljudstvo na ogled stopi, da bi se ljudje tolikanj bolj nad njim zgledovali! Ošabneži slišijo velikrat nauke in svaritve zoper ošabnost in napuh, pa si nočejo k sercu vzeti; za to ne bodo imeli pri ostri sodbi nič izgovora, ker sveto pismo, sveti očetje ošabnost preklicujejo, in celo ajdje jo zametujejo, sama pred seboj pa je nagnjusna in zaničljiva.

Sv. Pavel posebno ženskim priporoča tako obnašanje, da se vidi nad njimi priprostost, pametnost in spodobnost. Poslušaj ga, kako piše do Timoteja: *) „Ako se ženske lepotičijo, naj se zgodi pošteno in sramožljivo, brez kontrastih las, brez zlata, brez biserov, brez predrzih oblačil; temuč kakor se ženskim spodobi, ktere hočejo z dobrimi deli pobožnost skazovati.“ — Tudi apostoljski poglavar sv.

*) I. Tim. 2.

Peter keršanskim ženam kliče, da naj bolj skerbe za lepšanje svojega serca, kakor za lepšanje téga, kar je zunanjega; opominja jih, da naj jenjajo, lase umetno vravnovati, se z zlatom lepotičiti, in vse preskerbne biti, kako bi se oblačile ¹⁾). V svetem evangelii se posebno zato hudobnemu bogatinu očita, ker se je prevzetno, predrago oblačil, in ni vbogajme dajal ²⁾). Sijonske hčere so napuhnjene hodile, se vse presilno lišpale in lepotičile; torej jim je Bog po preroku grozno zažugal, da bo prišel dan, ko bo vse njih lepотиje v nič djal, „in bo smrad namesto prijetnega dišila, in pleša namesto zavihanih las“, in še več družega hudega ³⁾).

David pravi, da so hudodelniki Božjo hišo zažgali: „Zažgali so z ognjem tvoje svetišče“ ⁴⁾). Take požigavke so prederzno nališpane ženske, ktere žive tempeljne svetega Duha, to je, nedolžne mladenče zažgo, kateri se na nje ozirajo. Tako uči sveti Bernardin. Ošabna ženska se v sv. pismu tudi mreža in nastava lovcev imenuje: „Vidil sem žensko, ktera je mreža lovcev“ ⁵⁾). Take mreže so orodje hudobnega

¹⁾ I. Pet. 3. ²⁾ Luk. 2. ³⁾ Iz. 3, 16. ⁴⁾ Ps. 73, 7.
⁵⁾ Prid. 7, 27.

duha, da z njih pomočjo vjame, kar sam ne more. „To mrežo razpnejo hudiči, kjer koli se ženske ošabno lepotičijo“, pravi učenik Hugo. Kako grozen bo odgovor za tako žensko sodnji dan, ktera je šla s svojim mrežastim in nečimurnim oblačilom hudobnemu duhu na roke!

Po perji se tica spozna, in po nečimurnem oblačilu nečimurno serce. Kjer koli je veliko lišpanja, ondi je malo čistosti, ali pa nič. Tertulijan pravi, da le same nesramne ženske se prederzno in nepošteno zališajo in lepotičijo. Poštena žena, poštena obleka; vetrasta žena, vetrasta obleka! — Nič ni škodljivšega v soseski, kakor ženske, ki se prešerno oblačijo, ali pa svojega života dosti ne zagernejo. Ta strup se razširja po ulicah, po cestah, po hišah in celo po Božjih vežah, in ne le mladost, ampak tudi siva starost je v nevarnosti, od njega okužena biti.

Ni se tedaj čuditi, da sveti očetje od prederzne in nališpane obleke tako zaničljivo govore; ker s tem naznanjajo, koliko in koliko hudo iz nje izvira. Sv. Ciprijan jo imenuje strup čistosti, smertni nož čednosti; Tertulijan jo imenuje meč, ki dušo rani, prižnico nečistosti; sveti Gregori: predhodnico

prešestva; sv. Ambrož: netilo pregreh; sv. Jeronim: ogenj, nad katerim se mladost osmоди. Sv. Ciprijan uči, da le deklice, ki so se že vsi sramožljivosti odpovedale, in le žene, vsega spačenega zadržanja, se s presiljeno nalepoticenim oblačilom in lišpom košatijo, lepoto podobe in kalup trupla na ogled stavijo. Pravi še dalje, da osebam, katerim je obleka nar veči skerb, ravno za čednost prav nič mar ni. Sv. Jeronim terdi, da dekleta, ki glavo lišpajo, obličje s kodricami lepotičijo, se umetno mehkužijo, lica mažejo, ozke rokave, obleke brez gubá, z vezenjem prevlečene čevlje nosijo (današnji bi zamogli tudi mrežaste peče, rute, in marsikaj družega pristaviti) — da take dekleta, ki se tako rekoč na prodaj ponujajo, so oskrunjene, dasiravno je viditi, da bi bile še device. On pravi, da mladost, ki lase više, in se z dišili maže, je kuga in mišica, ki nedolžnost mori.

Že nejeverniki so spoznali, da so ženske malo vredne, ktere se čez mero lepotičijo. Stari Špartanci, nejeverci, so le samim nepoštenim ženskim dovolili se z zlatom in cvetlicami košatiti, poštenim je bilo to prepovedano. Cesar Avgust je velikrat rekel: „Ženska obleka, na kateri se visoka cena, in zoperna mehkužnost

skazuje, je bandero šopirnosti, in shramba raz-
ujzdanosti“.

Tukej je bilo veči del od ženske nečimurnosti v lepotičenji govorjenje, pa le za to, ker se ta greh pri ženskih obilneje nahaja, in je veliko nevarnejši, ne pa, kakor da bi se ošabnost pri moških zagovarjala, ktera je na vsakem spolu, na vsakem stanu in na vsaki starosti pregrešna in zaničljiva: „Napuh je slehernega greha začetek — pravi sveti Duh — kdor v njem tiči, bo s kletevjo napolnjen in pogubljen“.*) Ne sme se posebno tudi pozabiti, kako deleč pohujšanje velikrat seže, kterega našopirjeni ljudje s svojo ošabnostjo delajo. To je posebno premisliti tistim, ki kako nečimurno ali celo pohujšljivo nošo v kak kraj zaneso, izdelovati začnejo, svetvajo, razširjajo; in pa takim, ki se tako nakošateni drugim nastavljajo, da bi se nad njimi zgledovali, in bi bili pohujšani. Tu velja Kristusovo zažuganje, kakor sploh od pohujšanja: „Gorje človeku, po katerem pohujšanje pride!“ **)

S tem pa ni rečeno, da bi se mogel človek tako oblačiti, da bi se od vsih družih ljudi razločeval. Čedno in snažno se sme človek oblačiti in mora; to olepšanje pa naj

*) Sir. 15, 10. **) Mat. 18.

se zgodi, kakor sv. Pavel opominja: z zmer-
nostjo in pametnostjo. ¹⁾ „Lepotičenje
telesa ne stori človeka ljubeznjivega, ampak
čednost in lepota serca“, uči sv. Krizostom.
„S tem se bote olepšale, ako svojega trupla
ne lepoticite“, pravi sv. Ambrož. In sv. Peter
pravi: „Vaša lepota ne bodi zunanja, v sple-
tenih laséh, v zlati noši, ali v dragem oblačilu,
ampak znotranja, da ste krotke in pohlevne v
duhu; le to ima pred Bogom vrednost“. ²⁾
Ako tedaj hočete, kristijanje! srečni biti na
duši in telesu, nosite se pametno, trezno in
po svojem stanu; ošabna ali prederzna noša
vas v zamero pripravi pri Bogu, pa tudi pri
pametnih ljudeh v zaničevanje.

Sklep. Sklenem z Božjo pomočjo ¹⁾
se pametno in spodobno po svojem stanu no-
siti; ²⁾ se vsih pohujšljivih in nespodobnih
šeg v noši varovati. — O Bog! poterdi me,
da raji umerjem, kakor da bi le eni sami
duši z nečimurnostjo in ošabnostjo pomagal k
pogubljenju.

Pohujšljive bukve. ³⁾

Ko bi se ljudje zoper kako kraljestvo
toliko spenjali, kolikor se zoper sveto vero, bi

¹⁾ I. Tim. 2. ²⁾ Pet. 3, 3. ³⁾ Humbert.

ga moglo hitro konec biti. Naj tečnejši pomoček, ki ga je hudobni sovražnik našel, da bi z njim sramožljivost moril in vero podkopaval, so pohujšljive bukve in pisarije. Ko bi sveta vera ne bila Božje delo, ta strašna najdba bi jo že zdavnej bila spod solca spravila.

Nektere tacih bukev bravca s posvetnim duhom in z nesnago navdajo, kakor postavimo, tako imenovani romani (mažure ali sanjarije), povesti od sleparske ljubezni, nesramožljive pesmi, komedije in več tacega. Druge navdihujejo zmote, hudobno počenjanje, bogotajstvo; to so take bukve, ki so pisane zoper sveto rimsko-katoliško cerkev, kakor so verske zabavljice ali satire, skvernjine, ki so napolnjene z objedanjem Bogu posvečenih oseb; in še veliko drugih.

Ljudje višega stanu in bolj omikani z lepim zgledom vero ložej podpirajo (pa tudi veliko večji pohujšanje dajejo); torej morajo taki zvesto v bran stati zoper sovražnika našega zveličanja. Takim ta prekanjeni sovražnik zvičajne zanjke nastavlja, jih končati, in to on s pohujšljivimi bukvami doseže.

Kako bi se nam mogle take bukve pristuditi, ako bi njih spisovavce poznali! Večidel

so zatajevalci vere, brezbožna, nesramna in preklicana derhal, ki je kolo in germado zaslužila. Kako se tedaj pošteni ljudje v to podajo, kaj tacega brati, kar so taki ljudje pisali? — In vendar nespametni ljudje nad takim strupom veči veselje imajo, kakor nad svetim pismom, in vse radi verjamejo, kar taki pri Bogu in ljudeh zaverženi nesrečneži pišejo! —

Obljubim, da bi se sramoval v svojem stanovanju robo preklicanih in nesramnih ljudi razstavljeno imeti, — vendar pa s takimi reči svojega duha napolnuješ, in razstavljaš sramotne izdelke taci nesnažnih pisavcev v svojem spominu! — Obljubim, da bi ostermel, ako bi mogel s hudobnim duhom v tovaršijo stopiti; in vendar tako delaš, ako bukve prebiraš, iz katerih satan s teboj govori. „Bog s teboj govori, in te uči po dobrih bukvah, — pravi sv. cerkveni učenik, — in hudič s teboj govori, in te zapeljuje po hudobnih bukvah“. — Obljubim, da bi te bilo sram, svoje otroke malopridnim in pečatenim potepuhom v nauk dati, in vendar se ti sam v svojo pogubo učiš iz bukev in izdelkov take zaničljive derhali.

„Sej le zato te bukve beremo, da se obdelamo, da se pisave in jezika iz njih učimo,

se nekteri izgovarjajo. — Pa, ali nimamo dobrih bukev v obdelanje duhá? Sv. Avguštin pravi: „Z branjem slabih spisov človek ne bo zgovoriven, ampak hudoben: iz njih se uči, brez strahu hudobijo spoznati, brez sramožljivosti od nje govoriti, jo brez zadržka počenjati“. Ne da bi se s takim branjem kdo olikal, se še le v pogubo pahne; zgubi vso pravo prevdarnost, bo prederzen, nesramen, nejeveren in poslednjič Boga zataja. To je vzrok, da nekteri ljudje od posvetnih reči prav pametno govoré; kakor se pa od vere kaj spregovori, take zanikerne modrarije na dan spravijo, da je groza. V tacih bukvah namreč so zgoli lažnjive vodila ali podstavni nauki, torej so tudi posnetki in sklepi iz njih same laži in slepila. In kakor se komu take bukve priljubijo, potlej se težko več ozdravi od tega zlega, vsake dobre bukve se mu studijo, in skorej ob zmožnost pride, od vere in lepega življenja govoriti.

Taki ljudje so v žalostne napake zamo-
tani! Ako v dobrih bukvah čudno in spod-
budljivo dogodbo naleté, ne verjamejo; če pa
v slabih najdejo nesramne laži, izmišljene do-
godbe zoper sv. cerkev, — to pa pri tej priči
verjamejo. Najdejo v pobožnih bukvah rezno

premišljevanje prihodnjega življenja, nauke svetega evangelija, se jim to zdi neslano: če pa v merševi čačkarii na nesramne norčije zadenejo, ali pa na bukve, ki sv. vero zasmehujejo, — so jim neizrečeno prijetne, in jih z vso samogoltnostjo požirajo. Tako se godi: „Bog pusti te prevzetne serca njih lastni hudobni misli“. O grozno zaslepljenje, kteremu je resnica laž, in laž resnica!

Kteri človek, ki ima skisano kri, se bo ozdravil, ako strup požira, in se za zdravnike ne peča? Ravno ti imaš z neštevilnimi pohlepnostmi sprideno serce, ki si s takimi strupenimi bukvami neprenehoma zavdajaš, vse zveličavno branje pa, in duhovne, ki so v tvoje zveličanje postavljeni, zaničuješ: kdo te bo ozdravil? —

Kolikor obilnejši, kolikor bolj perliznjene so mehkužne in slepilaste besede v tacihi bukvah, toliko bolj so škodljive. Kolikor sladkejši je strup, toliko hitrejše umori. Hujšega sovražnika ne moreš v svoji hiši imeti, kakor so pohujšljive bukve; v ogenj z njimi! — drugzega niso vredne. Ako jih hraniš, hraniš modrasa, kteri bo smertno mišico po hiši razperskoval, ako ne dans, pa jutri.

Gorjé jim, ki take bukve pišejo! Gorjé

jim, kateri jih natiskajo, poterjujejo, prodajajo, delé, posojujejo! S koliko silo in ojstrostjo vsaka gosposka zatira bukve, ktere bi bile zoper vladarja (cesarja, kralja i. t. d.) pisane, in strahuje pisavca; — le samo za Božjo čast vsa gorečnost dremlje! — Ali je mar Božja čast manji, kakor človeška?! — Zoper cerkev, zoper vero, zoper sramožljivost pride brez števila knjižur na dan; pa k vsemu temu je gosposka nekterih krajev vnemarna; gospodarji, viši, učeniki pusté svojim podložnim take reči brati brez zaderžka; pastirji vernih vpijejo zoper napake, in povračuje se jim zaničevanje.

Sklep. 1) Pohujšljivih bukev, pisem, pisarij i. t. d. se bom varoval svoj živi dan, ker take reči so mišica, ktera dušo umorí. 2) Skerbno bom branil, da moji podložni ne bodo nič tacega brali, kar bi jim serce spridilo, um spačilo, in jih navdajalo s studom do sv. vere, z zaničevanjem do njenih služabnikov, in z nepokoršino do sv. cerkve. 3) Ako kterikrat spazim v svoji hiši mažure (romane), burkinje (komedije), pohujšljive ali krivoverske bukve: jih bom neutegoma razdjal. — Varuj, o Bog! mene in moje podložne, da ne pridemo v nevarnost, z branjem hudobnih bukev vekomej pogubljeni biti.

Lenoba.

Sedanje življenje je čas setve. Zdej lahko sejemo, kar bi radi želi; življenje mine; in nobeden ne more nič več dobrega storiti. Zato nas opominja Kristus: „delati, dokler je dan; pride noč, in nihče ne more delati“ *). Kratek, kratek je čas setve; nikar ga gubiti, kristijan! „Ne motite se — piše apostelj — Bog se ne da zasmehovati. Kar človek seje, to bo žel. Kdor v svojem mesu seje, bo od mesa pogubljen je žel; kdor pa v duhu seje, bo od duha večno življenje žel **). „Slehern bo plačilo po svojem delu prejel“ ***). Tej delavnosti za srečno večnost je pa lenoba naravnost nasproti, ker ona dušo in telo mori. Stoječa voda se usmradi in bo gerda mlaka; tako tudi človeško serce v svojem dobrem slabí, ako človek za dušo in telo pridno ne dela. V luži se zaredi veliko gerdobe; še več pa v lenem sercu, zakaj: lenoba je vse hudobije mati. — Nikar pa tudi ne misli, da svojo dolžnost spolnuješ, ako si obsut s praznimi, morebiti celo nečimurnimi opravili, spodbudljivo branje, poduk v keršanskih resnicah in lepšanje duše z blagimi čednostmi pa

*) Jan. 9, 4. **) Gal. 6, 7. 8. ***) Kor. 3, 8.

v nemar pustiš. Otroci, ki iz ilovice hiše delajo, tudi menijo, da je njih delo velika reč, in vendar vse ni družega kakor otročarija. Tudi vse posvetne dela, v katerih ne išemo ne časti Božje, ne bližnjega, in ne lastne prave sreče in zveličanja, so otročje in nečimurno postopanje pred Bogom in njegovimi angelji. „Marta, Marta! skerbna si, in si veliko prizadevaš. Pa le eno je potrebno. Marija je nar boljši del izvolila, kateri ji ne bo vzet.“

Marija je nar boljši del izvolila, ker je vso skerb obrnila na Božjo čast in svoje zveličanje. Vso skerb na Božjo čast in zveličanje duše človek obrača, če tudi vse, kar dela za telesno potrebo, Bogu daruje, in se skerbno varuje vse lenobe in nemarnosti. Kdor pri delu postaja, se skoz okno radovidno ozira, po bajtah in igrališih potika, delo pa ga ne veseli; taki se navadi od mladih nog zanikerno živeti, in bo berač ali tat, ali nečistnik, ali pa vse skupej, in še veliko družega hudega. Žalostno je življenje, grozna smert, zakaj: „Slehern bo plačilo prejel po svojem delu“ *). — Dalje je dolžnost kristijanu, zlasti spokorniku, neprenehoma v

*) Luk. 10, 41. 42.

pokorjenji živeti. Kdor koli vé, da je Boga žalil, naj k pokori pribeži; in če je že tudi veliko let v pokori preživel, naj vendar ne pozabi besed sv. pisma: „Zavoljo odpuščenih grehov nikar ne bodi brez strahu“. *)

Pijančevanje **).

Strašno brezno je pijančevanje, ki mori truplo, in dušo pogubi. Žalostna je velika suša, ki hribe in doline posuši, da zemlja poka, in začnejo gore same od sebe goreti; še huje se pijancu godí, ki se v vol, vino ali celo v žganje poda; on sam v sebi sušo ima, ktere mu tudi smert ne bo pogasila. Pijancu želodec oslabi, da ne more več živeža kuhati; zato ti nesrečni veliko pijo, in premalo jedo; kako bi ne omagali! Pijanca noge več ne nosijo, roke mu upadajo, huda bolezen se za njim pomika, smert se približuje, in pekel se že odpira, ki bo pijanca požerl. — Pijanec in pa voz, s katerim obdivjani konji dirjajo, sta si podobna. Pijanec je zgubil pamet, voz pa svojega voznjača; obá se potereta. Na prvem voglu se voz zdrobi; pijanec pa, ko se po široki cesti opoteka, smerti iše, in jo tudi velikrat

*) Sir. 5, 5. **) Življ. sr. pot.

najde. Vsaka luža je dosti globoka, da se utopi, vsaka stopnica dosti visoka, da se ubije. Sterta glava in pa sterto kolo; — kako bi pijanca nosile! „Zavoljo nezmerne pijače, pravi sv. Duh, jih je veliko že smert storilo“. *) Kaj pa bo za dušo?

Ne da bi delal, pijanec po pivnicah poseda, in sam sebi zlati čas krade. „Rokodelec, ki se pijančevanju vda, ne bo obogatel“ **). „Ti, kateri pijančevajo, in si med seboj pojedine napravljajo, se bojo spraznili, in zaspanec se bo s cunjami oblačil“ ***). Ne da bi skerbil za svoje ljudi, prihranil kaj za stare dni, in ubogim pomagal, pijanec svoje premoženje v vino in žganje pomeče, in dolgé dela, katerih ne bo nikoli plačal. Pogosto preklinja, kvanta in opravlja, malo pa moli; malokdaj k spovedi gre, in še takrat se ne poboljša. Gerdo je njegovo življenje, strašna njegova smert; gorel bo na tem svetu, gorel bo na unem, kdor se pijančevanja ne varuje. V vinskem kraju so živeli štirje poglavitni pijanci, vsi so žalosten konec imeli. Pervi je za vodenico umerl. Drugi je zvečer z gorice šel, in na bregu v kolovozu obležal. Ploha po noči priteče, in tretja zalije. Tako se je na hribu utopil. Tret-

*) Sir. 37, 34. **) Sir. 19, 1. ***) Prip. 23, 21.

jemu pijancu je jastreb življenje vzel. Vjeli so namreč jastreba in doma priklenili. Pijanče, vse zgubljeno, ga gre dražit. Serdita tica ga s kljunom za roko popade, ktera mu hitro oteče in začerni. Prime se ga prisad in — umerje. — Kaj se je četrtemu prigodilo, ne vem; samo to vem, kar sv. Pavel pove: „Pijanci ne bodo nebeškega kraljestva posedli“ *). Pijanec na svet nobeden ne pride, temuč se pijančevanja le sčasoma privadi. Ni pa pregrehe, da bi človeka tako hitro vjela, ko pijanšina. Od začetka le pokuša; poslednjič pa pijanec misli, da mu brez vina ali žganja ni živeti.

Nekoliko jih pije, in mislijo, da brez močne pijače ne morejo delati; taki delavci že na pragu pogube stoje; ne bo dolgo, da bodo moč in pamet zapili. Drugi pijejo za kratek čas, za dobro voljo, in večega veselja na svetu ne poznajo, ko po gerlu vlivati. Taki že globoko v nesreči tiče. Težko se bodo uboštva in nesrečne smerti ubranili; za takim veseljem vselej večji žalost pride. Tretji pijejo brez občutka in brez pameti. Taki pijanci živi pekel v sebi nosijo, in ljudje biti nehajo. V letu 1827 je prišel možak na Češkem iz mesta Tabora ves pijan. Po kosilu gre za

*) Kor. 6, 13.

ženo na vert, jo krega, da še ni podzemljic posadila, ji vzame kol, s katerim je sadila, in jo hoče pretepati. Ona uide, pijanec pa v hišo gre. Nekaj pozneje ga gre iskat, in ga najde v hlevu klečé — viseti; v pijanosti se je bil obesil.

Žganje in žganjepivci. *)

Škodljiva je človeku vsaka močna pijača, ki se čez mero vživa; žganje pa je sedemkrat hujši, prav živ strup za ljudi, posebno za mlade **). Kdor se v žganje poda, mu začne život od znotraj po malem goreti, življenja žlahtna moč uhaja in smert naglo prihiti. Nekemu kmetu, ki se je v kuhinji grel, se nanagloma truplo užge; in ko so hotli gasiti, je več in več sivega plamena iz njega švigalo. Povedal je, da se ognja še dotaknil ni, pa nanagloma se mu je v želodcu vnelo, in v eni minuti so mu roke in noge gorele. Nesrečni človek je rad žganje pil, in ga je večkrat ob

*) Življ. sreč. pot.

***) Mladim kužjem žganja piti dajejo, za to, da majhni ostanejo. Tudi otroci v svoji raši zastajajo, in večkrat za vse življenje pritlikovci ostanejo, ako se jim žganje daje.

enem dušku pol steklice potegnil. Hiranje života se žganjepivcem očitno pozna. Mlado obličje naglo obledi, in prihaja blede kakor perst, ali pa rudeče kakor kuhan rak. Želodec se kerči in stiska, mozeg po kosteh se suši, in ves život se trese, kakor šiba na vodi od prevelike suhote. Vsaka nevarna bolezen se ga rada prime, in če zboli, ga ni lahko ozdraviti. Po vsih deželah je huda bolezen kolera nar več pijancev pobrala; redke je pijanec, da bi ga bila pri življenji pustila, kodar je divjala.

Kdor začne žganje piti, začne tudi pamet zgubivati; v kratkem se bo ves poživinil. Tacega ne veseli delati, ne Bogu služiti, ne za svoje ljudi, ne sam za-se skrbeti. Gerši ko živina živi, in kadar se izpije, ga je konec, ali pa si še sam življenje vzame. Vse to žganje dela; žganje iz človeka govedo naredi. Za to pravijo, da je žganje izmislil peklenski, ki vse hudo dela. To vsaj vemo, in očitno vidimo, da toliko več ljudi zdivja, kolikor več se jih v žganje poda. Drugi pijanci sploh še le popoldne začno, žganjepivci pa že na teše pijo, — že zjutraj žganje iz njih hahlja, kakor iz vrelega kotla, kako bi se taki pijanci ne pokuhali, in ne posušili!

Ne moti se, keršanski brat, in ne reci, da je pijancev veliko, katerim se nič hudega ne zgodi. Ako se ni, se jim še bo. — Ne zanašaj se, da se tebi ne bo taka godila; huda navada le po malem človeka za seboj mika, pa naglo ga zgrabi, kadar si več pomagati ne more, in ž njim v pogubljenje dere.

Varuj se v začetku hude navade, ktera te priliznjeno vabi; dans jo je lahko premagati, jutri bi bilo prepozno. — Ne daj se posiliti, če se ti žganje še tako sladko ponuja piti, boljše je, nikdar sladkega strupa ne okusiti, kakor za njim umreti.

V Ameriki in na Angleškem imajo prelepo bratovščino, da se žganju in vsim močnim pijačam za vselej odpovedo, in se med seboj po bratovsko take pijače varujejo. Pri nas iz kuhe, žita in sadja žganje delajo, in si takorekoč iz ljubega kruha smertni strup napravljajo; zato je toliko dober kup, da si za kake krajcarje vsak dan lahko smert kupi. — Podzemljice, ki so jih brezvestniki nar huje v ta strup obračali, je Bog odtegnil, pa še nočejo spoznati, in drugo sadje bolj kazé; bi radi, da bi Bog še téga vzel!

Nauki za device.

(Jajs.)

Ti, keršanska deklica! zvesto čuj in moli, da ostaneš nedolžna in čista; tvoj stan ima posebno hude nevarnosti.

1) Nečimurnost in želja dopasti, ktera je tvojemu spolu kakor prirojena, je prav velikrat prva stopinja k grehu. Prava devica, pravi apostelj, želi le Bogu dopasti z bogaboječo in čisto dušo, in z ravno tem bo tudi vsim dobrim ljudem dopadla; za nečimurne in spake se pa ne zmeni pošteno dekle. Takim dopasti bi ne bila njena čast, ampak sramota in nesreča.

2) Preveliko lepotičenje, nespametna noša, in prederzno vedenje so nastave, v ktere se lahko nesrečno zamotaš. Veliko jih je ob praznikih iz napuha, pri delu pa zavoljo zanikernosti ali zložnosti nespodobno in pohujšljivo napravljenih. Le čednost je lepota, in spodobna noša nar lepši lepotija tvojega spola. Nespodobnost in nesramnost pa je tvoja nar hujši sramota.

3) Blebetavo in zijalasto dekle ne more dolgo nedolžnosti ohraniti in bo kmali svojo norčavost objokovalo. Glej vešo, kako prederzno okoli svetle sveče ferfra — se osmоди in mertva cepne!

4) Kdor na sprehode in po vasi hodi, vselej slabši domu pride. Mlade drevesca, ki so ob cestah, so nar popred od prešernih ljudi poškodvane. Ne postopaj po ulicah; že posebno pa po noči nikoli ne hodi nikamor. Ne hodi nikoli sama predeleč od doma, tudi ne sama po daljnih potih, ne po samoti, ne po gošavi; — boj se razbojnikov in ubijavcev nedolžnosti!

5) Veliko jih je, ki preveč in prezgodaj na tako imenovano preskerbljenje mislijo, in ga ravno zato zgrešijo, ker ga po grehιh išejo. Od grešnega znanja noben pametni nič dobrega ne pričakuje. Bodi bogaboječa in pridna; boš vidila, da te bo Bog preskerbel. To misli: bogaboječ človek naj pred na dobro zaderžanje gleda; z malopridnim možem pa gorje tebi. Veliko jih je, kakor morebiti sama veš, ki so dneva poroke komej pričakovale, — pa drugi teden so že klaverno glavo obešale.

6) Bodi stanovitna in previdna, ako se ti zapeljivec bliža. Ne zaupaj prihuljen-

cem, ki se morebiti nedolžno derže, da bi te lože vjeli. Varuj se vsacega razujzdanega človeka, bo naj kterega stanu si bodi. Varuj se perlizovavcev; oni nimajo nič poštenega v sercu; omamiti in oslepiti te hočejo, da bi svoj hudobni namen zakrili. Kdor se ti prilizuje, ta te zaničuje kakor nečimurno revo; zaničuj ga tudi ti kakor neslanega in prekanljivega človeka. Kar ti nesramen človek obljubi, nikar mu ne verjemi; goljufati te hoče, kakor je druge goljufal. In ko bi tudi pri besedi ostal, kako nesrečen bi bil zakon brez blagoslova Božjega po pregrešnem življenji!

Ne daj se z nikakoršnim darom oslepiti in vjeti; drago bi ga mogla s svojo častjo in nedolžnostjo plačati. O kolikrat se nedolžnost za kak rudeč trak, za en ples, za požirek vina proda!

Kadar se kača proti tebi zaleti, beži, ali pa udari na vso moč! Če te hudoben človek prime, beži, če je mogoče — iztergaj se mu, kliči na pomoč! na vso moč udari! ne boj se nič kakor le samega greha: vagaj vse, da čednost ohraniš, vagaj za čednost še več kakor za življenje. Bog da devičji roki moč, ktera se za Božjo čast in za svojo nedolžnost bojuje.

7) Pijanega človeka se ogni, kakor steklega psa. Varuj se skerbno, da se tudi sama nikoli ne vpijaniš; ob čast in ob čednost bi prišla. Ni na svetu geršega, kot pijana ženska. Da se boš pa vsega téga varovala, ne hodi nikoli v pivnice ali oštarije.

Ne hodi na plesiša; prva stopinja pri plesu je velikrat prva stopinja k grehu.

8) Ne spi na polji, — ne pri peči; ne pri ognjiši; — ne na svislih ali hlevih; pojdi v svojo kamrico in zakleni se vanjo. Moškim nikoli ne sveti, kadar grejo ven ali pa spat, tudi ne spi v takem kraju, kjer so osebe drugega spola; po noči ne imej nikoli nič pri oknu opraviti. Gluha bodi in mutasta! — Ne hodi nikoli med ljudi, če nisi vsa in spodobno napravljena. —

9) V bolezni se nobenemu človeku ne zaupaj, od kterega nisi prepričana, da ima Boga pred očmi. Zdravnik naj bo vselej vpričo staršev pri tebi. Bodi tukaj posebno previdna; sama ne hodi k njemu! Duša je več vredna, kakor življenje.

10) Čistosti ne moreš ohraniti, ako se ne varuješ tudi drugih grehov, ktere bi te k nečistosti napeljevali, ali vsaj milosti Božje obropali, brez ktere ni mogoče čisto živeti.

Bodi torej ponižna. Kar si, si le po milosti Božji. Če drugi padajo, jih pomiluj, in pomisli, da so slabi; spoznaj svoje slabosti tudi ti. Naj te to svari! Prosi še priserčneje, da te varuje, da tudi ti ne padeš, morebiti še globokeje.

Bodi varna v svojem govorjenji: govori malo, misli veliko, kako bi Bogu dopadla. Varuj se jezičnosti, če se hočeš greha varovati. Ne obrekuj in ne grajaj. O, kako rad vsak druge slabe vidi iz samoljubnosti in napuha, da sebe nad druge povzdiguje. In če se ravno zoper čistost ne pregrešiš, se pa nemara s svojim hudim jezikom zoper zapoved keršanske ljubezni do bližnjega pregrešiš.

Bodi postavna in modra, — pa vendar krotka in prijazna — ne samoglavna, ne sovražna, ne črna, s tem bi samo sebe in čednost pogerdila.

Sovraži vso hinavšino in hlimbo, katero Bog in vsi dobri ljudje sovražijo. Ne pušaj nobene čednosti v nemar iz strahu pred ljudmi, naj bo molitev, ali kaj drugega; ne stori pa tudi nič zavoljo časti, da bi te ljudje hvalili.

Samo s pravo in nehinavsko pobožnostjo boš dosegla Božjo milost, ktera ti je potrebna pri tolicih nevarnostih in skušnjavah, da boš v čednostih živila in se zveličala.

Za posle. *)

Ako te je Bog za posla namenil, podaj se voljno v njegovo sveto voljo, in misli: V tem stanu, kakor v drugem zamorem Bogu dopasti, in še ložej se zveličam, kakor v kakem imenitnem stanu. Spolnuj svojo dolžnost in varuj se krivice, ktero posli velikrat delajo.

1) Bodi pokoren svojim zapovédnikom, in vsim, kakor je prav. Če po Božji volji ljudem služiš, Bogu služiš. Delaj vselej voljno in veselo, toda ne le vpričo gospodarjev, ampak tudi, kadar te ne vidijo. Bog te vidi, on te bode tudi plačal.

Stori svojim gospodarjem vse, kar bi ti hotel, da bi služabniki storili, ako bi bil ti gospodar. Delaj jim pridno, kakor bi sam za sebe delal; varuj njih reči, kakor bi tvoje bile.

Kar iz zanikernosti ali iz lenobe pri delu, pri živini, ali pri družih rečéh zamudiš ali spridiš, je tako, kakor bi bil ukradel.

2) Bodi zvest in pošten v malem — kakor v velikem. Kdor po majhnem večkrat jemlje, se škoda velika naredi, tedaj tudi velik greh. Kako težko stane toliko poverniti!

*) Iz Jajsa.

Ne plačuj si sam skrivej, če se ti tudi plačilo premajhno ali živež preslab zdí. Poterpi, da kaj boljšega dobiš. — Bolje je terpeti, kakor težko vest imeti.

3) Če nimaš pravega vzroka, pred odločenim časom ne hodi iz službe. Tó bi bilo greh, ker je zoper pogodbo, in ker večidel hiši škoduje.

4) Glej, da vselej resnico govoriš. Kdor se enkrat zlaže, se potlej nemara še desetkrat zlaže, da bi se izrezal; pa še mu ne obstane. Lažniku ne verjamejo, če tudi resnico govori.

5) Ne bodi jezičen, varuj se podpihovanja! to je gerd greh, dela zamere in prepír, podira mir v hiši, — v zakonu, in tebi samemu dobro ime obropa.

6) Tistim, ki s teboj služijo, in vsim pri hiši bodi prijazen in postrežen; pomagaj jim, kjer in kakor moreš in smeš. — Toda ne pečaj se z nobenim preveč; nobenemu preveč ne zaupaj; bodi vsim enako dober, in čez nobenega ne vleci. Vsak je tvoj bližnji.

7) Ne delaj tujih grehov, ne s svetovanjem, ne s pomaganjem. Ne strezi nikomur v hudobnih rečeh, hudobije ne prikrivaj! ne zamolčuj! Če pri otrocih, ali pri teh, ki s teboj služijo, kaj slabega na domu,

ali pa zunaj doma vidiš, in sam ne moreš ustaviti, je tvoja dolžnost povedati, da oni ustavijo.

8) Če te kdo v greh nagovarja ali tvojo čednost zalezuje, moraš povedati gospodarju ali pa gospodinji. Ako pa pri njima pomoči ne dobiš, tirjaj svoje plačilo, vzemi slovo in pojdi od hiše. Zapusti grešno priložnost, če ne, se pogrezneš v pogubljenje.

9) Misli v mladih dneh na starost. Bodi priden; dobro oberni kar imaš; ne zapravljaj brez potrebe. Varuj se pitja, igre in predrazih oblačil. Terdno si moraš svoje krajcarčke zaslužiti, in še ne veš, kako kervavo jih boš še potreboval. V starosti mora veliko pijancev in igravcev beračevati, in pa še predurmi tistih, kjer so nekdanj bahali ali zapravljali. Drugi morajo lepe oblačila, za ktere so v mladosti ves svoj prislužek izdajali, v starosti, in v sili po nič prodajati, da se nasitijo.

Izvolitev stanu.

Naj boljši stan je stan nedolžnosti. Ko bi bilo svetnikom v nebesih, dušam v vicah, ali pa zaverženim v peklu dano, se na svet poverniti: vsi od prvega do poslednjega bi ta stan izvolili; in vsi moramo stanu nedolžnosti

iskati, ako nočemo kdaj z nevošljivcem in ubijavcem Kajnom deleža imeti. Kdor je veržen iz raja svete nedolžnosti, ga ne čaka drugega, kakor s trudnim delom pokore se zopet temu srečnemu vertu nedolžnosti približevati, zakaj „če se ne spokorite, bote vsi poginili“, pravi Jezus. (Luk. 13, 3.) Nar srečnejši stan je tedaj stan nedolžnosti; in v ta zveličani stan smo pri sv. kerstu vsi stopili. Ako se še v njem znajdeš, moj kristijan! imej Boga noč in dan pred očmi, in varuj se greha, da ga ne zgubiš. Če si ga zgubil, delaj pokoro, da se ne pogubiš. — Kar pa stan tiče, katerega naj bi si v življenji izvolil, vedi, da Bog ne gleda tolikanj na stan človekov, ampak na njegovo serce. Iz vsakega stanu derži pot v nebesa, ako njegove dolžnosti prav spolnujemo. Pa ravno za to, ker ima vsak stan svoje posebne dolžnosti in težave, nima pa vsak človek enacih moči in nagnjenj, ravno za to ni vsak stan za vsacega človeka. Časna in večna sreča ali pa nesreča je velikrat na tem, kako si človek stan izvoli. Navadi se od mladih nog pridno delati in pogosto moliti, varuj se lenobe, zapravlljivosti, prevzetnosti in slabe tovaršije, in derži se skozi in skozi tega nauka, da tudi nar manjši

reči nobenkrat ne storiš in ne pripustiš, kar veš, da Bog prepoveduje; potlej ti ni treba ravno skerbnemu biti zavoljo prihodnjega stanu. Zakaj, če si ti res z Bogom, bo tudi Bog s teboj, in te bo razsvetlil, da boš izvolil taki stan, kateri te bo v nebesa pripeljal. Kadar pa je treba, se za prihodnji stan odločiti, imej tele reči pred očmi:

- 1) Stan izvoli po vrednem prejetji zakramentov sv. pokore in presvetega Rešnjega Telesa, in potem ko si Boga v duhu in v resnici gnade in razsvetljenja prosil. Ne voli stanu, kadar je duh vprežen v kako žalost ali nesrečo; in tudi ne v posebnem veselji ali v omotici; ampak kadar imaš mirno in pokojno serce, da moreš z zdravim umom vse preudariti.
- 2) Preudari dolžnosti in težave stanu, k kateremu se čutiš nagnjenega, in pomisli, ali jih boš mogel spolnovati ali ne. Tukaj se dela za tvoje zveličanje, torej ne prenašli se. Vselej poskerbi popred za dušo, potlej še le za telo. — Posvetvaj se s svojim spovednikom, s starši in z družimi modrimi ljudmi. — Ta čas pogosto moli, tudi kaj družega dobrega stori, da sprosiš pomoči od Boga.

Zavernjenje ugovora.

Nekteri kristijanje pravijo, ali si mislijo: „Toliko je dobrih nauk, svetov in pobožnost keršanskega življenja, da bi ne mogel nič drugega delati, kdor bi hotel vse spolnovati; ali pa še pravijo, da celo mogoče ni, živeti po vsih naukih in predpisih“. — Na to odgovori sv. Frančišk Salezijan: „Ako bi se mogle vsak dan vse te pobožnosti opraviti, se ve, da bi ves čas vzele. Pa tega Bog od tebe ne tirja, temuč, da vsako reč ob svojem času, in ob svoji priložnosti opravljaš“. Koliko je cesarskih zapoved in ukazov, katerih se mora podložnik deržati, in vse ob svojem času prav dopolniti, katerim bi tudi en sam dan ne mogel kaj! Tako je tudi s keršanskimi pobožnimi deli, katerih človek na enkrat ne more opraviti; ako jih pa zversti vsako za svoj čas, se da tudi pri obilnih opravilih veliko storiti.

Svet Feliks, kmetiški hlapec, ni utegnil po dnevu moliti, je molil po noči, in molil je obilno. Vsaki dan je k sv. maši šel, in vendar pri delu ni nič za to zamudil. Pri delu je Kristusovo terpljenje premišljeval, in je Bogu svoje terpljenje izročal. Sv. Notburga, služabnica, ni imela sama kaj vbogajme dajati, torej

je svojo gospo prosila, da je smela med uboge razdeliti, kar je pri mizi ostalo; in ko ji je bilo to prepovedano, se je vsako nedeljo in zapovedani praznik s kruhom in z vodo zadovolila, svoj del pa je ubogim dala, da jih je vsaj enkrat v tednu razveselila. Sv. Ludovik, kralj, je pri vsih svojih mnozih opravilih bil pri dveh mašah na dan, je veliko molil in tudi nekaj časa premišljeval; bolnišnice je obiskal, se vsak petek spovedal; nosil je spokoriven pas, in še več družih pobožnost je opravljal. Vendar pri svojih posvetnih opravilih ni nič zamudil, in njegov kraljev dvor je bil v lepšem redu, kakor kdaj popred. Kdor rad pobožne dela opravlja, Bog da njegovim svetim delom blagoslov in tek, da ne zamudi kaj, ako ravno vsak dan kaj časa v Božjo čast in v srečo ali tolažbo in v pomoč bližnjega oberne. To vidimo nad sv. Feliksom, sv. Izidorom, in družimi neštevilnimi svetniki. Tudi lastna skušnja je že marsikterega ravno te reči prepričala.

Vendar pa moraš vselej razločiti, kristijan! kaj je dolžnost, in kaj je le svet. Dolžnost gre svetu naprej, in mora vselej spolnjena biti, svet pa je le svetovan. Napčno bi bilo ako bi, postavim, posel zoper voljo

gospodarjevo v delavnik delo pustil in k maši šel, ker v delavnik k maši iti ni zapoved, ampak dobro je; gospodarja slušati v tacih rečeh, ki so po Božji volji, pa je dolžnost. Na drugi strani pa bi zopet velik greh storil, ako bi v nedeljo ali zapovedani praznik na gospodarjevo povelje delal, ali pa k Božji službi ne šel; zakaj le v tacih rečeh sme in mora posel svojim zapovednikom pokoren biti, ktere niso zoper Božje ali cerkvene zapovedi.

Ako pa kdo še pravi, da po Božjih zapovedih celo ni mogoče živeti, tak je zlo zaslepljen; on Bogu naj modrejšemu krivico pripisuje, češ, da on neskončno usmiljen, dobrotljiv in pravičen od nas kaj tacega tirja, kar bi bilo čez našo moč. Tako govorjenje bi bilo silo hudo preklinjevanje čez sveto previdnost Božjo, česar nas Bog obvaruj!

Zgledi pravih spokornikov,

mlačnim kristijanom v premislik.

Sveti Janez Klimak je bil nekdaj za nekoliko dni šel v samostan pravih spokornikov, in je ondi vidil reči, ktere morajo človeško

serce s stermenjem napolniti. Poslušajmo, kaj nam sam pripoveduje:

„Ko sem prišel k unemu samostanu spokornikov, ali v kraj pravih pokorivcev“ — so njegove besede — „sem zares vidil reči, kakoršnih lenega okó nikoli ni vidilo, nerodno uho nikoli ni slišalo; vidil sem, kar mlačnemu ni nikoli v serce prišlo, besede in djanja, ki Bogu silo delajo, priserčnost in ognjeno gorečnost, ki zamore Božjo dobroto naglo z nebes nakloniti. Nektere tistih zadolženih, ki so pa še nedolžni bili, sem vidil, kako so cele noči pod milim nebom stali, da niso noge premaknili. Ako jih je zaspanost omagovala, so natori silo delali, in si niso kar nič počitka privošili, temuč režali so sami nad seboj, z nejevoljo in hudovanjem se psovali, se dramili od spanja. Drugi, kakor se mi je vidilo, so proti nebu gledali, ter z žalostnim glasom, z zdihovanjem in vpitjem pomoči od onod klicali. Drugi so bili v molitvi; kakor hudodelniki, so imeli roke na herbtu zvezane, od globoke žalosti osramotene oči so v zemljo vpirali, ter se nevredne šteli, proti nebesom pogledati. Tudi si niso upali Bogu kaj reči, govoriti ali moliti, ker v svojih zmedenih mislih in zmedeni vesti niso vedili, kako in s

čem začeti moliti. Mutasta in brez besede je bila njih duša, in njih duh s temoto in skoraj z obupnostjo obdan, ko so jeli v Boga misliti. Nekteri so sedeli na tléh v spokornem oblačilu s pepelom potreseni. S koleni so obličje zakrivali, in s čelom ob zemljo butali. Drugi so se neprenehoma na persi tolkli, in so s silnimi zdihljeji obnovljene sape dušnega življenja z nebes klicali. Nekteri zmed teh so zemljo s solzami močili, in zopet drugi so sami sebe tolkli, ker niso imeli solz, da bi bili svoje grehe objokovali. Zelo veliko pa jih je bilo, ki so, kakor je pri mrtvih navada, sami čez svojo dušo strašen in grozen krič zaganjali, ker stiske zbudene vesti niso nič več mogli prenašati. Drugi so v sercu rjuli kakor levi (njih vest), v ustih pa so glas vekanja zadušili. Kterikrat pa silne bolečine niso mogli več deržati, in so kar neprevidoma zavpili. Vidil sem nektare v takem telesnem stanu, da bi bilo misliti, da so sami iz sebe šli, in da jim je življenje oterpnilo in obmolknilo na vekomej“.

„Viditi je bilo, da so v tej gosti temi in dušni noči za vse reči tega življenja občutenje zgubili. Duha so bili v globočino ponižnosti pogreznili, in v ognjeni bolečini (zavoljo gre-

hov) so jim vroče solze čez lica lile. Druge sem vidil, kako so sedeči premišljevali z očmi v zemljo vpertimi. Vedno so z glavo zmahovali, in kakor levi so globoko iz pers, in iz srede oserčja vpili in zdihovali. Nekteri zmed teh so bili z upanjem navdani, ter so prosili popolnoma odpuščenja vsih svojih grehov; drugi so se iz neizrečene ponižnosti odpuščenja nevredne šteli, in so na vso moč vpili, da jim ni moč Bogu odgovora dajati od svojih grehov. Nekteri so Gospoda prosili, naj jih tukej strahuje, da unkraj usmiljenje dosežejo. Drugi, stiskani od vestne teže, so odkritoserčno rekli: Nam je dosti, naj le vekomej pogubljeni ne bomo, ako bi tudi ne prišli v nebesa. Vidil sem ondi v ponižnosti skrušene, in od butare vesti stiskane duše, ki so k Bogu tako zdihovale in klicale, da bi se bilo moglo kamenje k usmiljenju omečiti. V tla so imeli oči vperter so govorili: Dobro vemo, o vemo, da smo vse kazni in terpljenje zaslužili, in po pravici, ker nismo v stanu, za svoje grehe zadostiti, ko bi tudi ves svet sklicali, da naj z nami žaluje. Za kar mi molimo, prosimo in zdihujemo, je le samo to le: Gospod, ne strahuj nas v svojem serdu, in ne tepi nas v svoji jezi (Ps. 6, 2.), ampak po

svojem usmiljenji, zakaj dosti nam je, ako bomo rešeni tvojega strašnega žuganja, in tvojih neizrečenih in skritih šib. Ker, kako bi smeli več ko tega prositi, ker svoje obljube nismo neomadežane ohranili, temuč smo jo po pervim odpušnji vsih zadolženj tako nagnjusno zopet oskrunili“.

„Ondi tam, o prijatli! bi vidili lahko v djanji spolnjeno, kar je David govoril: Vidili bi ljudi z nadlogo obložene in do konca sklonjene, ki ves dan sem ter tje žalujejo. Ps. 37. Kužen duh je hlapel iz gnoječih in gnjijočih telesnih ran, ker se niso verdevali, in so pozabili svojiga kruha jesti. Voda je bila s solzami zmešana, ki so jo pili. Koža jim je na kosteh visela, in sahnili so, kakor trava, ki se odkosi. Ne bil bi družega od njih slišal, če ne teh besedi: Gorje! gorje! gorje meni ubogemu! gorje meni ubogemu! prav se mi godi! prav se mi godi! ali pa: Prizanesi, prizanesi, o Gospod! Nekteri so rekli: Usmili se, usmili se! Drugi so še živeje vpili: Odpusti, Gospod! odpusti, ako je mogoče, še odpušenje doseči. Pri njih bi vidil jezike, ki so kakor goreli od žeje, in iz ust moleli. Nekteri so si zvolili za pokorjenje solnčne pekoče žarke; drugi so se v lastno martro nastavili steklenemu mrazu.

Drugi so komej vodo pokusili, že so odjenjali piti. Le toliko pijejo, kolikor je treba, da žeje ne umerjo. Nekteri pa so komej malo kruha vžili, drugzega so deleč od sebe vergli, in so se hudovali, da so nevredni, jed vživati, ktera je za pametne, ker so kakor nespametne zverí delali. Kje je bilo pri njih slišati smeha? kje vnemarnih besedi? kje viditi kipeče jeze? kje serda? Ni jim mar bilo, da bi bila še kaka togota pri ljudeh najti, tako zelo jim je bila pokorivna žalost pogasila vso serditost. Kje se je pokazalo pri njih še kako ukljubovanje? kje kak vesel dan? kje prešernost v govorjenji? kje verdevanje telesa? kje le sled nečimurne časti? kje je imela mehkužnost le nar manjši upanje tukaj pestovana biti? kje je bila le misel vino piti? ali sadje vživati? kje je bilo tukaj pričakovanje pokrepčavne jedi? kje kako mikanje počutljivosti? Upanje do vsih teh rečí jim je bilo popolnoma ugasnilo. Kje je bila pri njih še skerb za kaj posebnega? kje pohlepnost, človeka soditi? Nikjer ne več. Pri njih se je dobilo neprenehano vpitje in zdihovanje k Bogu. Glas molitve je bil edini glas, ki se je slišal. Drugi so se s pestjo močno na persi tolkli, kakor bi pred nebeškimi vratmi stali, so k Gospodu klicali: „Odpri nam ne-

beške vrata, Sodnik! odpri jih nam, ki smo si jih zaperli s svojimi grehi“. Drugi so rekli: „Pokaži nam le svoje obličje, in zveličani bomo“. Ps. 79. Eden je govoril: „Razodeni se, o Gospod! ponižnim, ki sede v temoti in smertni senci, s svojo svetlobo“. (Luk. 1.) Drugi: „Hitro nam pridi tvoje usmiljenje naproti, o Gospod! kakor zgubljeni grešniki smo, ki nimamo več upanja; odtergali smo se od tebe, o Gospod! in omagujemo na dnu globočine greha“ i. t. d.

„Vidilo se je, kako so uni izvoljeni od vednega klečanja imeli kolena z debelo kožo obrašene; oči od vednega jokanja izsušene in globoko v glavo vderte. Lasje na trepavnicah so bili takorekoč preč odjokani. Lica so bile ranjene, in bi djal, sežgane od vročih obilnih spokornih solz, ki so čez nje lile. Njih obličje je bilo kakor velo, in neusmiljeno blede; ne bilo bi ga razločka več med njimi in med merličmi, ko bi se bilo primerjalo. Persi so bile vse razboljene in podpljute od vednih udarcev, in kri je tekla iz raninih prog, ktere so s pestmi vnovič prebijali. Kje je bila tu postelja, se opočiti? Kje obleka — čista in varna zoper led in mraz? Kaj je v primeri z njih nadlogo vsa muka tistih, ki so

od hudiča nadlegovani? Kaj je proti temu vse žalovanje unih, ki mertve objokujejo? Kaj vsa revšina pregnanih? Nič, nič ni za res njih muka in kazen, ki jo neradovoljno terpe, ako se primeri z radovoljnim terpljenjem, ki ga ti terpe“.

„Prosim pa, bratje, ne mislite, da je izmišljava, kar sim rekel. — Velikrat so višega v samostanu prosili, da, ki je bil kakor angelj v človeški podobi, naj bi jim roke in vrat z železjem in verigami obložil, in njih noge na les pribil, kakor se s tistimi dela, ki so k smerti obsojeni, in naj bi jih ne rešil pred, da bodo pokopani. Še celo pokopa se niso vrednih šteli. Tudi to k pomilovanju budivno poniževanje in ljubezen, ki izhaja iz skesanega serca in iz spokornega duha blazih mož, bom še povedal. Kadar koli jim je bilo namreč umreti, in pred nepodkupljivega sodnika stopiti, je tisti, kdor je umiral, prosil in rotil svoje vredne višji, da naj ga ne pokopujejo po človeško, temuč naj ga kakor divjo zver, ali valovom reke izroče, ali pa zverinam v logu veržejo požret. Umni in razsvetljeni predniki so jim večkrat v to prošnjo dovolili, ter so zapovedali, jih brez psalmov in slovesnega petja ven vreči. — Kadar jim je pa poslednja ura pri-

tekla, tedaj je bil pogled, ki strah in usmiljenje budi“.

„Kadar koli so namreč spokorivni bratje vidili, da je kateri zmed tovaršev blizo smerti, vendar pa še zaveden, so obstopili umirajočega. Vsi žalostni in hrepenljivi, kakor taki, ki jih po vodi žeja, so mu z besedo in z djanjem svoje pomilovanje skazovali. Z glavo omajevaje in s priserčnim usmiljenjem so popraševali umirajočega: Brat in tovarš pokore! kako je zdaj s teboj? kako se čutiš? kaj praviš ti, ki ravno kar v večnost greš? kakošno upanje imaš? kako se ti dozdeva? Ali si dosegel s prenesenim trdom, kar si iskal, ali ne? Ali si stopil v pristan zveličanja, ali je tvoje upanje še omahljivo in nesvesto? Si li dosegel tek (namen) življenja, ali si ga zgrešil? Imaš li varno upanje odpušenja, ali si še nesvest, kar tvoje večno zveličanje zadeva? Si li dosegel svobodo, ali so tvoje misli še puntanju in nepokojni muki pohlepnosti podveržene? Čutiš li v svojem sercu žark Božjega razsvetljenja, ali je še polno temote in sramotne zmedenije? Ali se ti je kterikrat v sercu glas oglasil, ki pravi: „Lej! ozdravljen si“, ali: „Tvoji grehi so ti odpušeni“, ali: „Tvoja vera ti je pomagala?“ Ali morebiti še slišiš tisti strašni glas,

kaj, ki pravi: „Grešniki naj se proti peklu obrnejo“, in: „Zvežite mu roke in noge“; ali: „Hudobni naj se proč vzame, da ne bo vidil Božjega veličastva“. Kaj praviš ti k temu? Prosimo te, povej nam, da vemo, kaj nas čaka. Čas tvojega življenja se dokončuje, in drugega vekomej ne najdeš več. Na to so rekli nekteri umirajoči: „Češen bodi Gospod Bog, ki moje molitve ni zavergel in svojega usmiljenja ni vzel od mene“. Ps. 75. In zopet drugi: „Hvaljen bodi Gospod, ki nas ni dal njih zobem v rop“. Drugi pa so v stiski rekli: „Morebiti bo šla naša duša skozi neprenesljivo vodo“. Ps. 123. To so tisti rekli, ki so bili še v nesvestnosti zavoljo svojega zveličanja, ali v stiski zavoljo tega, kar ima priti ob dnevu sodbe. Drugi pa so še veliko žalostneje govorili, in rekli: Gorje duši, ktera obljube ni neomadežvane ohranila! Zakaj to uro, ravno to uro bo izvedila, kaj ji je pripravljeno. — Ko sem vse to pri njih vidil in slišal, bi me bilo skorej obupanje sterlo, ker sem vidil svojo hudobo in lenobo, in jo primeril s pokornim žalovanjem unih svetih mož. Me morebiti zdaj poprašate: kakošen pa je bil tisti kraj, kjer so prebivali, kakošna je bila njegova podoba? Hiša je bila temotna in

mračna; od smradu, nečednosti in umaza vsa neverdjana. Reklo se ji je po vsi pravici ječa in obsodnica. Pogled sam tistega kraja je naznanoval popolnoma pokoro in žalovanje. Vendar, kar se nekterim težko in neprenesljivo zdi, je unim lahko, prijetno in prenašljivo, kateri so padli iz nebeške milosti in z višave čednosti. Zakaj duša, ktera je zgubila prijaznost Božjo in upanje, zveličani pokoj doseči, — duša, ki je pečat čistosti prelomila, se ob zaklade Božje milosti, in ob vse Božje tolažilo pripravila, — ki je zavezo in dopadljivost Božjo raztergala, in v sebi častitljivi ogenj duhovnih solz ugasila; taka duša je od silne bolečine zadeta in ranjena, kolikorkrat koli se spomni, koliko zgubo da terpi iz svojega lastnega zadolženja in nemarnosti. Torej z gorečnostjo in z veseljem sprejme imenovano terpljenje, pokorjenje in trude, in si verh tega prizadeva, samo sebe v dar primesti, ako je le še kaka iskra ljubezni ali strahu Gospodovega v njej ostala.“

Sv. Janez Klimak življenje pravih spokornikov še dalje popisuje, in proti koncu pravi: „O prijatli! ne vem, kako sem se mogel doslej muditi pri tem žalovanji. Skorej ves v nesvesti bi bil kmalo samega sebe pozabil

zavoljo stermečega čudenja nad čednostmi unih izvoljenih mož.“

„Trideset dni sem se mudil v uni ječi, in sem se nejevoljin vernil v slovesni samostan k velikemu opatu. Ko me ugleda opat vsega spremenjenega in, bi djal, nezavednega, je v svoji modrosti lahko vedil, od kod je ta spremen. Kaj je to, oče Janez? mi reče. Si li vidil spokornikov junaške vojskovanja? — Vidil sem jih, oče! — mu rečem — čudil sem se, in sem srečnejši štel te, ki so padli in svoje grehe tako objokujejo, kakor une, ki niso padli, in jih ne objokujejo tako“.

Ta obširni popis zatajevanja pravih spokornikov od svetega Janeza Klimaka je sem pridjan, da bi spoznali, kolika je gnjusoba greha pred svetim Bogom. Spoznamo pa jo le tedaj, ako od svetega Duha gnado pravega razsvetljenja sprosimo. Drugič, da bi osramoteni spoznali, kako majhna je gorečnost naših časov v zadostovanji za storjene grehe. Naj bi torej pri tolicih zgledih vsaj manjši reči zvesto spolnovali, ki so komej senca proti unim stermečim delom. Tretjič, da naj bi ne zaničevali postnih in zderžnih dni in družih zatajevanj, ki nam jih naklada dobra mati sveta cerkev zgoli iz ljubezni do nas, da bi se

pokorili za svoje grehe, se v lepem življenji vadili, in zveličali svojo dušo. — Sicer pa naj tako imenovani močni duhovi naših časov nikar pomilovaje ne zmahujejo nad unimi svetimi spokorniki: Obljubim, da se niso še pokesali svojega prečudno ojestrega zatajevanja, in se ne bodo vekomej!

V čast naj svetejšega Jezusovega
Serca in Serca Njegove neomadežane
Matere.

Svete pesmi.

Perva pesem pri sveti maši.

K začetku.

1.

Pred tabo na kolenih,
 O Bog, te molimo,
 In polni želj ognjenih
 K tebi zdihujemo.
 Daritev svete maše
 Si daj, o Bog dopast',
 In zdihtovanje naše
 Povikšaj tvojo čast.

2.

Ko Jezus se je ločil,
 Je pri večerji tam
 Prelomil in izročil
 Ta kruh prijatelam.
 Posvetil je to vino,
 Ter ga učencem dal,
 To k mojemu spominu
 Storite, je pridjal.

3.

Telo je to, vzemite,
 Telo, in moja kri,
 Nikdar ne pozabite,
 Kaj Jezus vam stori.

Za vas on hoče umreti
 (O človek pomni to!)
 Da dá ljudem živeti,
 Da jim odpre nebo.

4.

To naše darovanje
 Vzem', o Bog! od nas,
 Usliši zdihovanje
 In naše prošnje glas.
 Teleta so očaki
 Dajali nekadaj,
 Zdaj dari niso taki,
 Naš dar je Kristus zdaj.

K glori! ali slavi.

1.

Čast, hvala in hvaležnost
 Je tvoja b'la in bo;
 Nepokoj in betežnost,
 O Bog! odverni jo.
 Daj nam miru in tebe,
 Bog! vedno deržati se;
 V teb' iskati tebe,
 Vesel' častiti te.

2.

Za naše hudobije,
 Za nas se pokoriš,
 Smert ta nam greh odmije,
 Tud greha mik pobriš',
 Bod' hvala svetem' Duhu,
 Tud njemu čast gre še,
 Zbudi serce gluho,
 Svoj ogenj v njem užge.

Pred evangeliem.

1.

'Z ust Božjih se izhaja
 Svet evangelium,

V serce se nam usaja,
 Nam razsvetljuje um.
 Bog govori, Bog večen,
 Pri Bogu ni laži,
 O srečen, trikrat srečen,
 Kater se ga derži.

2.

Besede Božje vera
 Nam kaže pravo pot,
 Gotovo stezo, ktera
 Gre v nebesa od tod.
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj pri nas;
 Daj nam potem veselje
 Seboj na večni čas.

K kredo ali verl.

1.

Bog Oče, mi spoznamo,
 Da vse je tvoja stvar,
 Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.
 Od tebe, Oče, ide
 Sin rojstva večnega,
 Spočetje njega pride
 Od Duha svetega.

2.

Marija je rodila
 To Božje detice,
 Devišstva ni zgubila,
 Ne pred, tud potlej ne.
 Naš greh je njega vmoril,
 Za greh je bil prodan,
 In kakor je govoril,
 Je vstal on tretji dan.

3.

Na desni rok' Očeta
 Je v svetem raji zdaj,
 Še pride, to obeta,
 Samo ne vemo, kdaj.
 Pa kadar se izide
 Za svet odmerjen čas,
 Pove nam, da spet pride
 Očitno sodit nas.

4.

Sosesko keršenikov
 Al' cerkev ver'jemo,
 Tud občestvo svetnikov,
 Zedinstvo v en' telo.
 Tud grehov odpušenje
 Na temu svetu zdaj,
 Života res vstajenje,
 Potem pa sveti raj.

K darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo;
 Scer kruh je sam na sebi
 In vino zgolj samo;
 Pa 'z kruha in iz vina
 Bo kmali, kar zdaj ni,
 Edin'ga tvoj'ga Sina
 Telo in prava kri.

2.

To naše darovanje,
 O Bog! ne zverzi ga;
 Vse misli in vse djanje,
 Vse serca, v dar jih na!

O daj , da bomo zvesti
 Ti , Oče , v vsih rečeh ,
 Odvzem' znad naše vesti
 Težilo vsih pregreh.

3.

Vse naše premoženje ,
 Ves živež in telo ,
 Blago in tud življenje ,
 Vse to naj tvoje bo.
 Daj nam po svoji volji
 Zdaj dež , zdaj solnčni sej ;
 Pokaže se na polji
 Dobrota tvoja nej.

K sanktusu.

1.

Povzdignimo , kristjani ,
 Vsi svojo pesem zdej ,
 Zapijmo skupej zbrani :
 Svet , svet na vékomej !
 V nebesih in na zemlji
 Se vidi njega moč ;
 Nevernikom odjemlji ,
 O Bog ! njih uma noč.

2.

Da sveto luč , katere
 Dozdaj ne vidijo ,
 Spoznajo , udje vere
 Z nam' tvoje bodejo :
 Da čast mu skup pojemo ,
 K' nebo ga da med nas ,
 Hrup mu vesel ženemo ,
 Z angeljci vsi v en glas.

O povzdigovanj1.

1.

Molimo klečijoči
 Boga zakritega ,

Oko ga ne razloči ,
 Pa vera znat' ga da.
 Zdej tukaj brez pogleda ,
 O Bog! te vidimo.
 Zadosti je beseda ,
 Da tebe vidimo.

2.

Na lesu nekdej križa
 Je Bog zagernjen bil ,
 Zdaj , vera nas previza ,
 Je človek tud se skril.
 Ta dar dobrote tvoje ,
 Kruh tvojih angeljev ,
 Opomni misli moje ,
 Da , Bog , si zame vmerl.

3.

Naj spere dušo mojo ,
 O Jezus! tvoja kri ,
 Dodeli milost svojo ,
 Ti morje milosti!
 Kar zdaj te nam zagerne ,
 Naj zgine , o Bog! spred nas ,
 Naj enkrat se odgerne ,
 Nam gledat' tvoj obraz !

K zavžlvanju.

1.

Vel'k čudež se odkriva ,
 Vel'k čudež se godi ,
 Gospod se zdaj uživa ,
 Tud vera 'ma oči.
 Podoba je scer vina ,
 Podoba kruha vsa ,
 Ne vid' se nič spremina ,
 Telo in kri je pa.

2.

O srečen, kdor verjame,
 Da tukaj Jagnje je,
 Katero nam odvzame
 Tol'k' grehov butare.
 Le to je jed, to vera
 Kristjane poduči,
 (Ljubezni neizmera!)
 Od ktere duša ž'vi.

3.

Če ga na konc' življenja
 Po vrednem vžijemo,
 Se smertnega strašenja
 Več bal' ne bomo.
 Težave in britkosti
 Se tist' ne bode bal,
 Kater'mu bo v slabosti
 Ta kruh pomoč mu dal.

4.

O Jezus! čast in hvala
 Naj ti povsotna bo:
 Ljubezen nam je dala,
 Ljubezen tvoja to:
 Ta vžitek, Bog! telesa
 In tvoje te kervi,
 Življenje in nebese,
 Veselje v večnosti.

5.

Daj tega nam želeti,
 Goreti vsim v njega!
 Daj prav nam ga prejeti,
 Ko pride ločitba,
 Da bomo s temistim
 Na pot se vzdignili,

In pa iz srcem čistim
V nebesa, va-nje šli.

K ite missa est.

1.

Ker smo zdaj mašo sveto
Spodobno slišali,
Povz'mimo čast odpeto
In hvalo z angelji.
Dopade naj mu djanje
Opravljen'ga daru.
Zvirk gnade bod' to darovanje
Nam, dolžna čast Bogu.

2.

Deržimo pomoč' Božje
Se skoz in skoz terdno,
Le ta naj nam orožje
Pred vso hudobo bo.
Brez greha da naj stati
Pred zadnji dan;
Po angeljih nas zbrati,
Na njega desno stran.

Druga pesem pri sveti maši.

Kirje.

1.

Pred stolom tvoje milosti
Tvoj verni ljud kleči:
In tebe, Bog, v ponižnosti
Svojega serca časti.
Stor' milost tem, kater' žele
V solzah oprat' lastne dolge.

Odpusti, Oče, grešnikam,
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot — ljiv — nam,
 Dobrotljiv skaži se nam.

2.

Ob dari tvoje smo prišli
 Kakor zgubljeni sin :
 In kakor ovce smo zašli,
 Zgubili tvoj spomin.
 Al' Oče vsega usmiljenja!
 Na serca polne zgrevanja
 Z dopadajenjem dolj poglej,
 In svojo gnado zopet dej,
 In gna — do — dej,
 In gnado zopet dej.

3.

Smo delo sej vsi tvojih rok
 In tvoja lastna stvar,
 Opri slabosti svojih otrok,
 Ti vel'ki Gospodar;
 Za spravo zdej darujemo
 Tvojega Sinu zročujemo;
 O Bog, skoz njega sveto kri
 Vse naše grehe nam odmi,
 Vse nam — od — mi,
 Vse grehe nam odmi.

Glorija.

Čast bodi na visokosti
 Bogu na vekomej
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej.
 V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo trojni Bog!
 Od tebe mi prejmemo
 Rešenje iz nadlog. (dvakrat.)

Evangelij.

Iz tvojih ust izide
 Svet evangelium,
 Na dno leto se snide
 Vsih kristjanov um,
 Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči:
 Kdor se pod njo poniža:
 Ta srečno prav živi. (dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod! pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozna,
 In ver'je z živim spoštovanjem
 Na tebe pravega Boga,
 Tud ver'je v tvoj'ga ljub'ga Sina
 Spočet'ga od svet'ga Duha,
 Ko Jesova ga korenina
 V deviškem cvetji je svetla. (dvakrat.)

2.

Da je prišel iz zgolj ljubezni,
 Ljudi nas spraviti, Bog! s tebo,
 Da na-se vzel je vsih bolezni,
 Prelil na križu kri svojo,
 Da spet je vstal, pekel premagal,
 Na desni tebi zdaj sedi:
 Da nas bo enkrat vse prevagal
 Sodnik pravični vsih stvari. (dvakrat.)

3.

Da sveti Duh nam cerkev viža,
 Da bo do konca vedno žnjo:
 Da kdor se k njem' v solzah približa,
 Od grehov spet očišen bo:

Zopet da enkrat bomo vstali,
 Vsih svetih družba sprosi nam,
 Da bomo skupej uživali
 Življenje večno z Jezusam. (dvakrat.)

Darovanje.

1.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, lete dari,
 Z njim tud tvoj ljud zdihuje,
 In s srcem kvišk puhti.
 Čist kruh je ino vino,
 Za grehe naše dar,
 K tvojega Sina spomino
 Je obložen altar. (dvakrat.)

2.

Vzem', Bog, leto darvanje,
 Dobrotni Oče naš!
 Omeči to zdihvanje,
 Da nam spet gnado daš.
 Le smert in kri presveta
 Tvojega ljub'ga Sinu
 Nam daje up, da vzeta
 Ta prošnja bo v nebu. (dvakrat.)

Sanktus.

1.

Poj: Sveti, Sveti, Sveti,
 Je Bog in naš Gospod,
 Z angeljci pojte: Sveti
 Si ti Bog, Sabaot.
 V nebesih, no na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdej, no na vekomej. (dvakrat.)

2.

Veseli vkup pojemo
 Iz serca celega,
 Živo ga vsi sprejmemo
 Njega svojega Boga,
 Ko nam v imenu pride
 Gospoda našega,
 Ves svet se k časti snide
 Sinu njegovega. (dvakrat.)

Po povzdigovanjl.

1.

Poglej, o Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar.
 Ti na-nj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj Sin edini,
 Iz zgolj ljubezni darovan:
 Za naš prisojen umornini
 Strašno na križu bil zaklan. (dvakrat.)

2.

Slabosti on vse naše nosi,
 Da nas pripravi v sveti raj.
 On pri Očetu za nas prosi,
 Da b' z njim živeli vekomaj.
 Naj te ljubezen ta ognjena
 Skoz prošnje, Jezus! omeči,
 Da se ta tvoje smerti cena
 Nad nami nikdar ne zgubi. (dvakrat.)

Agnus Del.

Poglejte Božje Jagnje:
 Kak toči svojo kri,
 Kako zdaj glavo nagne,
 Kako za nas medli.

On grehe nam odjemlje,
 On nosi vse dolge,
 Pokrajne cele zemlje
 Po njemu mir dobe. (dvakrat:)

Obhajilo.

Gospod! jez nisem vreden, (dvakrat)
 Da b' tebe dans zavžil,
 Al' reci, da bom vreden, (dvakrat)
 Ter bodem zopet živ.
 V duhu tebe prejeti,
 Iz serca jez želim,
 Daj, ženin naš presveti, (dvakrat)
 Da gnado zadobim.

Pri koncu svete maše.

Daritev smo končali,
 Ta dar je Bog, tvoj Sin :
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.
 Skoz njega smo prejeli
 Rešenje s svojih vez,
 Zdaj zadnjič nam dodeli
 Svoj žegen iz nebes. (dvakrat.)

Pesem pred blagoslovom.

Častimo te,
 Živi kruh angeljski!
 O pravi človek skup
 Ino Bog nebeški!
 Sveto, sveto, sveto,
 Sveto, čez vse sveto
 Jezusa rešnje Telo
 V svetemu zakramentu.

Pesem po blagoslovu.

Nikdar nas ne zapusti,
O Jezus vse sladkosti!
Sosebno pa zadnji čas
Bodi, Jezus, ti pri nas.
Častito vsak čas bodi
To sladko ime Jezus,
Ino imé Marije.

Adventna.

Vi, oblaki, ga rosíte!
Ali zemlja naj ga da!
Ve nebesa ga pošljíte
Skor Zveličarja sveta!
Milo so ljudje zdihvali,
V grehih in v temi ječali;
Bog je bil zemljo preklel,
Greh nebo človeku vzel.

Oče se nebeški usmili,
Vidi tol'ko bolečin;
Da bi se ljudje rešili,
Se ponudi Božji Sin;
Dvico Gabriel pozdravi,
In Marija čista pravi:
Lej, pokorno je serce,
Kar Gospod mi zapove.

Zgodba sveta in vesela
Nam odklene vsim nebo:
Lej, Devica je spočela,
In Beseda je meso!
Pred Gospoda pokleknimo,
Njega milost zahvalimo.
Blagor tebi, grešni svet!
Jezus pride greh odvzet.

Bratje! dosti že je spanja,
 Glas nebeški kliče nas,
 Dan se bliža, noč odganja,
 Zdaj prihaja srečni čas.
 Odverzimo vso hudobo,
 Oblecimo pa svetlobo,
 Da preide grehov noč,
 In nas vodi Božja moč.

Ne živimo več pregrešno,
 Svet apostelj nas uči,
 Ne nečisto, ne požrešno,
 Nevošljivost naj beži;
 Naj se vsak pred njim poniža,
 Kter'ga prihod se nam bliža,
 Da bo s čistim srcem vsak
 Le Zveličarju enak.

O Zveličar! pridi skorej,
 Da se spolni, kar želim;
 O prinesi moč od zgorej,
 Da se čisto spokorim;
 Ti prinesi mir nebeški,
 Da ga vživa duh človeški,
 Daj, da pridem sodnji dan
 Med ovce, na desno stran.

Božična pesem.

1.

Poglejte, čudo se godi!
 Kaj mora nek to biti!
 Nebeški dan o pol noči,
 To mora kaj pom'niti,
 Lej angelje pred nami stat',
 Luč svetla ga obsega;
 Od groze moram trepetat',
 Povejte, kaj bo s tega.

2.

Tako pastirji govore,
 Pa angelj se oglasi:
 Veselje oznanujem le,
 O srečni, srečni časi!
 Zveličar se nocoj rodi,
 Ni treba nič se bati,
 Je vbožen, v jasliah leži;
 Lahko ga je poznati.

3.

Zaslišijo nebeških trum
 Častit' Boga na nebu,
 Veseli mu ženejo šum,
 Da svet otme v potrebi,
 Njih petja glas razlega se
 Veselo po širjavah:
 Mir vam, ki svete volje ste,
 Bogu čast po višavah.

4.

Pastirji se razvesele,
 Ko slišijo to novico;
 Do Betlehema hrepene,
 Spoznat' žele resnico.
 Pogledat pojd'mo, pravijo;
 Kar angelji so rekli;
 Teko in se ne vstavijo,
 In k jaslim so pritekli.

5.

Tam dete vgladajo lepo,
 Da ni se moč nagledat',
 Tak ljubo in tako sveto.
 Žele mu dopovedat',
 Da ljubijo ga iz serca,
 Da vse bi radi dali,

Nauke vse, ktere dá,
Da bodo spolnovali.

6.

Tud mi zdej k jaslicam pojd'mo,
In bod'mo ga veseli;
Zahvalo, čast Bogu dajmo,
Da smo pomoč prejeli.
Pozdravljen bod', Zveličar moj,
Vsak reci sam pri sebi,
Da si prišel do nas nocoj,
Da bomo mi pri tebi.

Terpljenje Jezusovo.

Daj mi, Jezus, da žalujem,
Smert, terpljenje objokujem,
K' si ga, Jagnje, ti prestal,
Grehe zbrisal, milost dal.
Jezus! daj, da tvoje rane
Nas presunejo kristjane,
To terpljenje prebritko
Nam pomoč naj v smerti bo.

Nas odrešit' smert si zvolil,
Pred Očetom trikrat molil,
Si kervavi pot potil,
Kelh terpljenja čisto spil.
Jezus, daj i. t. d.

Tolovaji te obdali,
Te zvezali in peljali,
Uklenili ti roke,
Ktere celi svet derže.
Jezus, daj i. t. d.

Trinogi so te sodili,
 Križaj ga, hudobni vpili,
 Tepli, bili, da se kri
 Iz bolečih ran cedi.
 Jezus, daj i. t. d.

Ternje bode čelo tvoje
 Za velike grehe moje;
 Tebi, Jezus, Kralj sveta!
 Žezlo, terst, se v roke da!
 Jezus, daj i. t. d.

Oh! na križ so te razpeli,
 In na križu te še kleli.
 Oh! za nas si tolk' terpel,
 In za naše grehe umerl.
 Jezus, daj i. t. d.

Naši grehi so te zdali,
 Tebe, Jezus, zasramvali;
 Za naš greh tepen si bil,
 In na križu kri prelil.
 Jezus, daj i. t. d.

Daj nam tebe le iskati,
 Svoje grehe objokvati,
 Da se tvoja rešnja kri
 Kdaj nad nami ne zgubi.
 Jezus, daj i. t. d.

Velikonočna.

1.

Zveličar gre iz groba,
 Ob moč je smert, trohnoba :
 Velikonočno jagnje bil
 Je za-me drago kri prelil.

Aleluja !

2.

Otet je človek, rešen,
 V brezen satan trešen,
 Smert nima svojega zela več,
 Odpert je grob, in kamen preč.

Aleluja !

3.

Odrešil je očete,
 Veliko časa vjete;
 Častito jih pelja sebo
 V zaperto z grehom pred nebo.

Aleluja !

4.

O kak' se svet'jo rane
 Neusmiljeno mu dane;
 Veselje angeljsko verši,
 Da smert je mertva, nas uči.

Aleluja !

5.

Je terdna naša vera,
 Resnica jo podpera;
 Zveličar je svoj grob prestal,
 Tud nam bo vstat' iz groba dal.

Aleluja !

6.

Le kratka noč bo v grobi,
 Ker angelj kmal zatrobi;
 Telo tud potlej popelja
 Zveličar v raj, in smert neha.

Aleluja!

7.

Dopolnit naše želje,
 Pripravit nam veselje,
 Greš ti Zveličar pred menoj,
 Prišel bom, upam, tud za t'boj.

Aleluja!

8.

Življenje ponoviti,
 Tako v nebo daj priti,
 Kjer pri Očetu ti sediš,
 Od tam plačilo vsim deliš.

Aleluja!

9.

Pred sodbo bom postavljen,
 Po svatovsko napravljen,
 S kervjo bom Jagnjeta opran,
 Med tvoje svate svat odbran.

Aleluja!

10.

Aleluja! aleluja!

Aleluja! aleluja!

Po tvoje, Jezus, bratam brat,
 Daj tudi nam od smerti vstat'!

Aleluja!

O binkošti.

1.

Prid', sveti Duh, aposteljnomo dan,
 Ker si bil danes va-nje poslan,
 Da čuda Božje pravijo,
 Sovražnikom se vstavijo;
 Prid', sveti Duh, te prosi kristjan.

2.

Prid', sveti Duh, daj svoje dari,
 In jih med svoje verne razli,
 Resnico da poslušajo,
 In nje sladkost okušajo,
 Prid', sveti Duh, razsvetli nas ti.

3.

Prid', sveti Duh, omeči serce,
 Zažgi v kristjanih svete želje,
 Ljubit', kar je pravičnega,
 Se varvati krivičnega;
 Prid', sveti Duh, ljubezni svete.

4.

Prid', sveti Duh, podpiraj slabost,
 Poterdi v sercih pravo svetost,
 Daj, da se ne spotaknemo,
 Iz pota ne premaknemo,
 Prid', sveti Duh, ti naša krepkost.

5.

Prid', sveti Duh, ti zvesti vodnik,
 Veselje naše, naš pomočnik,
 O vodi nas do večnosti,
 Pripelji nas do srečnosti,
 Prid', sveti Duh, ti naš poterdnik.

Pred svetim rešnjim Telesom.

Pridi molit, o kristjan!
 Od ljubezni svete vžgan,
 Kjer je Jezus v Zakramentu
 Iz ljubezni dan.

Takaj so svete reči:
 Jezusa Telo in Kri;
 Duša, ktera njega vživa,
 Se ne pogubi.

Bod' češen Odrešenik!
 V nadlogah pomočnik,
 Svojim vernim, tebi zvestim,
 Varh in učenik.

Posvečuj nas ti zares,
 Čudapolni kruh z nebes!
 Ti otmi nas vsih nevarnost
 Duš ino teles.

Spokorjenja daj solze,
 Grehov zbriši nam dolge;
 Vera, upanje, ljubezen
 Naj v nas goré.

Kadar umerje telo,
 Vzemi dušo ti v nebo.
 Da se bomo veselili
 Vekomej s tebo.

Pri svetem obhajilu.

O kam, Gospod!
 Gre tvoja pot?
 Kam stopnje te peljajo?
 Se že mrači,
 Se dan temní,
 In zvezde že migljajo.

Zveličar moj!
 Pri meni obstoj,
 Te čem pod streho vzeti;
 Res, hišica
 Je srotica
 Pa željna te sprejeti.

Straši me noč,
 Sovražna moč;
 Gospod! pri meni obstani;
 Kjer ti stojiš,
 Noč razsvetliš,
 Strahovi so pregnani.

Vkup bodeva
 Večerjala,
 O sreča nezrečena!
 Živ kruh mi bo
 Tvoje Telo;
 Men' duša oživljena.

Gospod, želim
 In hrepenim,
 Da spolniš svete želje;
 Posveti me,
 Da ljubim te,
 Doverši mi veselje.

O bod' z menoj,
 Preljubi moj!
 Ki v lilijah prebivaš;
 S cveticami
 Posteljem ti
 Serce, da v njem počivaš.

Pri meni čuj,
 Me prebuduj,
 Ne daj mi v grehu umreti;
 Daruj pomoč,
 Da mine noč,
 Nebeški dan zasveti.

Sveto Serce Jezusovo.

Tam v kruhu vse svetosti,
 Nebeškega sladu,
 V zastavi in skrivnosti
 Ljubezni in miru
 Spoznano, hvaljeno,
 Češeno, ljubljeno
 Naj Jezusovo Serce
 Od vsih nas vedno bo.

Že pred nas je ljubilo
 Serce Zveličarja,
 Bo vse nam dodelilo,
 Kar tukaj pros'mo ga.
 Spoznano, i. t. d.

Stoji nam vsim odperto
 Usmiljeno Serce;
 Spokorno in razterto
 Tud milost upat' sme.
 Spoznano, i. t. d.

V Serca presveti rani,
 Ki nam odperto je,
 Se našim dušam hrani,
 Svet mir, zveličanje.
 Spoznano, i. t. d.

V to Serce zakleniti
 Se hoč'mo zadnji čas,
 K' bo hotel Jezus priti
 Že v zakramentu v nas.
 Spoznano, i. t. d.

O Jezus! naj omije
 Nas serca tvoj'ga kri,
 Naj grehe nam pokrije,
 In milost dodeli.
 Spoznano, i. t. d.

Pesem k Mariinemu Sercu.

O Marija, naša ljuba Mati!
 Sprejmi v milostno Serce
 Verne vse, k' jih tvoje zveste množ'ce
 Tebi dans priporočé.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno Serce;
 K tebi, k tebi kopernijo
 Naše misli in želje.

Vse duhovne, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Serce;
 Naše duše vedno jih težijo,
 Naši grehi jih skerbé.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno Serce;
 Spros', naj Bog duhovnom usliši
 Njih molitve in prošnje.

Naše starše, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Serce;
 Ti jim vračaj, ti obilno plačaj:
 Noč in dan za nas skerbe.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš materno Serce;
 Vsi smo tvoji sini, hčere,
 Naše serca te žele.

Vse nedolžne, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Serce;
 Varuj, varuj, varuj njih nedolžnost,
 Varuj, da je ne zgube!

O Marija, o Marija!
 Ti deviško imaš Serce;
 Vsi želimo tvoji biti —
 Tvoji bratje in sestre.

Otročiče, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Serce;
 Teb' nezvest noben — nobeden biti
 Vekomej nikolj ne sme!

O Marija, o Marija!
 Otročiško imaš Serce;
 Otročiči tvoj' čmo biti;
 To je, to je ljubo imé.

Grešnikom, Marija, ljuba Mati!
 Vlivaj žal'vanje v njih serce;
 Da čez grehe, čez nesrečne zmote
 Jokajo, dokler žive.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno Serce;
 O ne pust', da b' nespokorne
 Duše v strašno večnost šle!

Vmirajoče, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Serce;
 Sprosi, da jim zbriše večni Oče
 Vse njih grehe in dolge.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno Serce;
 Slehern naj na smertni postlji
 Tvojo sladko milost zve.

Duše v vicah, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Serce;
 Naj se jim njih ogenj, bolečine
 Hitro, hitro ohlade.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno Serce;
 Tud, če z naših kdo je v vicah,
 Oh podaj mu berž roke!

Žive, mertve, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Serce;
 K svet'mu Trojstvu vse, o vse poklič
 Nad oblake, nad zvezde.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno Serce;
 Daj vsim vernim prav živeti,
 Da svet' raj si pridobe.

Marii brez madeža spočeti.

Med zvezdami zvezdica sije,
 Podobna ji nobena ni;
 Presvitle žarke krogi lije,
 V lepoti njeni vse temni;
 Ta zvezdica Marija ti,
 Brez madeža spočeta si!

Na nebu zarja se razgrinja,
 Čistejše, lepše ni zlato;
 Prelepih žarkov svit vtrinja
 Se v plan, dolino in goro.

Ta zarja, o Marija ti,
Brez madeža spočeta si!

Med ternjem rož'ca pričetela,
Prežlahni cvet duhtela je,
V lepoti svoji neovenela
Edina bila ona je.
Ta rož'ca, o Marija ti,
Brez madeža spočeta si!

Pregrehe noč je zemljo krila,
In dolg težil človeški rod,
Le ena hči je prosta bila,
Jo mater zbral si je Gospod.
Edina hči Marija ti,
Brez madeža spočeta si!

Devica čista in presveta!
Naj večna slava ti doni,
Brez madeža ker si spočeta,
Adamova edina hči.
Naj lepši vsih devica si,
Brez madeža spočeta ti!

Marija v nebo vzeta.

Moj duh! iz telesa
Z Marijo v nebesa
Povzdigni se ti.

Gospa je postala,
Bo tam kraljevala,
Kjer Sin nje živi.
Moj duh iz telesa i. t. d.

Brez nje jez na sveti
 Ne morem živeti,
 Vesolja več ni.
 Moj duh iz telesa i. t. d.

Oh, hudo ločenje!
 Kdo da mi življenje?
 Kdo pomoč deli?
 Moj duh iz telesa i. t. d.

Če tud se ločila
 Je Mati premila,
 Nas ne zapusti.
 Moj duh iz telesa i. t. d.

Je Mati skerblijiva,
 Gospa ljubeznjiva,
 Za nas govori.
 Moj duh iz telesa i. t. d.

Otroke v težavah,
 V skerbeh in skušnjavah
 Vse rešit' želi.
 Moj duh iz telesa i. t. d.

Ga hoče oteti,
 Kdor čisto živeti
 Serčno hrepeni.
 Moj duh iz telesa i. t. d.

Serce polno sreče,
 V ljubezni goreče
 Za njo pohiti.
 Moj duh iz telesa i. t. d.

Marii.

O Devica! bod' češena
 Ti Kraljica vsih nebes!
 Ti si vsim nam vir življenja,
 Ti si sladka, mila res.
 Svit blišobe te obdaja,
 Solnčno sije tvoj obraz,
 Vsa lepota svet'ga raja
 Služi tebi v večni kras.

Vendar tvoj obraz je mili,
 Mile tvoje so oči; —
 Vse, kar tebe bi prosili,
 Nas poslušaj Mati ti!
 Si ponižna in premila,
 Si nam dobra vsaki čas,
 Si nam Mati, kot si bila
 Še na zemlji kdaj pri nas.

Glej na zemlji nas sirote,
 Glej nas revne grešnike,
 Da od zlega, pros', in zmote
 Ljubi Jezus reši vse!
 O Devica, bod' češena!
 Bod' češena vekomej!
 Taka Mati ni nobena,
 Kot si bila ti vselej.

Marija naše upanje.

O upanje mi lepo!
 Vse moje zaželenje,
 Ti moje si življenje,
 Moj mir, Marija ti.

Če te, Marija, kličem,
 Al' če se spomnim na te,
 Sladkost, veselje za te
 Prevzame mi serce.

Če kdaj težavna misel
 Serce v grenkost pobije,
 Samo ime Marije
 Prežene vso britkost.

Na morji t'ga življenja
 Si zvezda meni mila,
 K' bo moj čelnič vodila,
 Da pridem srečno v kraj.

Pod tvojim ljubim plajšem,
 Preljuba moja mati!
 Želim jez prebivati,
 Umreti tud pod njim.

Če srečen, o Marija!
 Vmerjem v ljubezni tvoji;
 O blagor duši moji!
 V nebesa pohitim.

Z vezmi ljubezni svete
 Mi ti serce ukleni,
 Tvoj sužinj, blagor meni!
 Bom tebi zvest ostal.

Sej to serce, Marija!
 Od zdaj ni nič več moje,
 Bogu ga daj, je tvoje,
 Ga nočem več nazaj.

Marija mati milosti.

Če nas hudobna moč zatira ,
 Nadloga britka nas mori ,
 Že ves rešenja up umira ,
 Serce pobito koperni ;
 Takrat povzdignimo svoj glas :
 Marija mati milosti !
 Marija mati milosti !
 O sliši, ne zapusti nas !

Če nas obidejo težave
 In pride stiske hud vihar ,
 Če nas obdajajo skušnjave ,
 O ne obupajmo nikar !
 Le kličimo s serca rekoč :
 Marija mati milosti !
 Marija mati milosti !
 O pridi, pridi nam v pomoč !

Če ti v boleznih in slabosti
 Telo opešano medli ,
 In teža notranje britkosti
 Otožnega duha mori :
 O takrat serce zdihne naj :
 Marija mati milosti !
 Marija mati milosti !
 Oh onemagat' mi ne daj ! —

Če vest te peče brez ponehe ,
 Nikar v obup se ne podaj ,
 Zapusti naglo grob pregrehe ,
 Glej, čas je milosti še zdaj !
 Le moli, kliči iz serca :
 Marija mati milosti !
 Marija mati milosti !
 O prosi za-me grešnika !

In kadar strašna ura bije,
 Življenja pride zadnji boj,
 Ko pot mertvaški nas zalije,
 Že sodbo vid'mo pred seboj;
 O prosimo za tisti čas:
 Marija mati milosti!
 Marija mati milosti!
 Takrat ti ne zapusti nas!

Vselej nam mati mila bodi,
 Da tvoje hvalimo ime;
 Dobrote tvoje vsi narodi
 Spoznajo naj in te slavé,
 Da edin se razlega glas:
 Marija mati milosti!
 Marija mati milosti!
 Češena bodi večni čas!

Sedem žalost Marije Device.

Božje Matere Device
 Čast prepevaj jezik moj,
 Marternikov vsih Kraljice
 Žalosti sočutje poj. —
 Britkih žalost polna Mati!
 Daj mi s tabo žalovati,
 Da se grehov spokorim,
 Odpušenje zadobim.

Ko si v tempeljnu darila
 V rešnjo smert Zveličarja,
 Ti je duša občutila
 Meč terpljenja britkega.
 Britkih žalost i. t. d.

V britkem potu skoz pušavo,
 V begu pred Herodežam,
 Si terpela trud, težavo
 S svojim svetim detetam.
 Britkih žalost i. t. d.

S serčno žalostjo iskala
 Si zgubljenega Sinu,
 Si po ljubljennem prašala
 Britke dneve brez miru.
 Britkih žalost i. t. d.

Oh, neznana bolečina
 Ti je tergala serce,
 Ko si srečala tam Sina,
 K' na Kalvarjo s križem gre.
 Britkih žalost i. t. d.

Tvojo dušo meč prešine,
 Ker na križu Sin visi,
 Čutiš smertne bolečine,
 Kadar dušo izroči.
 Britkih žalost i. t. d.

Žalosti si kopernela,
 Z dušo voljno in serčno,
 Kadar si v naročje vzela
 Ljubega mertvo telo.
 Britkih žalost itd.

Oh prežalostno ločenje
 V grob ti Sina polože,
 Nad serca Tvoj'ga življenje
 Težek kamen privale.
 Britkih žalost i. t. d.

Zahvalna.

Hvala bod' Gospod Bogu!
 Vse stvari ga zdaj molite!
 Stvarnika, dobrotnika
 In Očeta ga častite!
 Kerub, Seraf mu pojo,
 Hvali zemlja in nebo.

Sveti, sveti, svet' Gospod:
 Vse je polno tvoje hvale;
 Trume zvoljenih, o Bog!
 Večno čast ti bodo gnale;
 Vsi svetniki te časte,
 Vsi pravični te slave.

Češen bodi, trojni Bog!
 Oče, Sin in ti Duh sveti!
 Cerkve tvoje nauk ves
 Moramo zvesto verjeti;
 Jezus Kristus, Božji Sin,
 Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!
 Kolka je ljubezen tvoja!
 V grehe sem bil zakopan,
 Revna je b'la duša moja,
 Ti pa prideš k nam na svet,
 Smert, pekel in greh zatret.

Večni Bog in kralj nebes
 Se poniža brat nam biti;
 Nam živi in nam vmerje,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja kri
 Nas očisti vse ljudi.

Na desnici Božji zdaj
 Ga še imamo pomočnika,
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Vidil ojestrega sodnika;
 Milost, grešnik, le dobiš,
 Dokler še na svet' živiš.

Jezus! bod' usmiljen nam,
 V službi svoji nas ohrani,
 Kri si svojo dal za nas,
 Greh končaj, pri nas ostani;
 Pelji naše duše v raj,
 Delež zvoljenih nam daj.

Svoje ljudstvo srečno stor',
 Zdaj in vselej nas obvari;
 Obdaruj in povikšuj
 In zveličaj svoje stvari;
 Hvalo bemo peli ti
 Tukaj in v večnosti.

Milostljiv nam bodi dans,
 Pota v grehe nam zagradi;
 Sveti in preljubi Bog!
 Daj, da stor'mo dobro radi.
 V tebe upamo vsak čas,
 Da ne boš zaverigel nas.

Obseg.

I. Domača pobožnost.

A. Serce Jezusovo.

	Stran
Nauk o češenji Jezusovega Serca	3
Čemu da cerkev češenje Jezusovega Serca pripo- roča, in kako imenitna je ta pobožnost	7
Pravila bratovšine presvetega Jezusovega Serca .	11
Vsakdanje opravila k Jezusovemu Sercu . . .	14
Molitev zjutraj	16
Nekteri nauki, kako naj se kristijan, ki Jezusovo Serce ljubi, čez dan obnaša	20
Zdihljeji k presvetemu Jezusovemu Sercu . . .	26
Zvečerno opravilo	28

B. Serce Mariino.

Nauk o češenji Mariinega Serca	36
Začetek in prečudno razširjanje bratovšine čistega in neomadežanega Mariinega Serca	42
Duhovne dobrote bratovšine	51
Vsakdanje opravila k Mariinemu Sercu	55
Jutranja molitev	55

Vsakdanja molitev k Materi Božji za spreob- njenje grešnikov	62
Zdihljeji k presvetemu Mariinemu Sercu	63
Posamne molitve enake ojstrim pušicam	65
Večerna molitev	68

II. Cerkevna pobožnost.

Razlaganje svete maše	76
Molitve pri sveti maši v čast presvetega Jezuso- vega Serca	94
Molitve pri sveti maši v čast presvetega Mariinega Serca	124
Spovedne molitve	148
Molitev pred spraševanjem vesti	150
Spraševanje vesti	152
Kesanje in sklep poboljšanja	175
Spoved	180
Molitev pred spovedjo	182
Molitev po spovedi, kadar odvezo dobiš	185
Molitev po spovedi, kadar odveze ne dobiš . . .	187
O odpustkih	189
Molitev odpustke zadobiti	190
Molitev za mertvega	192
Nektere besede o sv. obhajilu	193
Pred svetim obhajilom	196
Po svetem obhajilu	208
Božje čednosti	217
Obiskovanje presvetega Rešnjega Telesa	220
Litanije presvetega Rešnjega Telesa	240

Sveti križev pot	247
Litanije presvetega Serca Jezusovega	264
Litanije presvetega Mariinega Serca	270
Litanije vsih svetnikov	274
Lavretanske litanije	291

III. Pobožnost za vesoljne potrebe.

A. Razne pobožnosti k Jezusovemu Sercu.

Darovanje samega sebe Jezusovemu Sercu	300
Ponižna prošnja k Jezusovemu Sercu	301
Hrepenenje po Jezusovem Sercu	303
Češenje skrivnost Jezusovega Serca	305
V praznik Jezusovega Serca	310
Priserčni zdihljeji k Jezusovemu Sercu	312
Molitev k Jezusovemu Sercu za dar čistosti	313
Molitev k Jezusovemu Sercu za gnado Božjo v našem stanu in poklicu	315
Molitev k Jezusovemu Sercu v bolezni in britkosti	318
Molitev k Jezusovemu Sercu za srečno smert	320
Goreča prošnja k Jezusovemu Sercu v vsih potrebah	321
Molitev k presladkemu imenu Jezusovemu	323
Molitev pred britko podobo Jezusovo	324
Molitev k pet kervavim ranam Jezusovim	325
Goreča molitev k terpečemu Jezusu	329
Pozdravljenje Jezusovega križa	330
Molitev k Jezusu v grobu	332

B. Razne pobožnosti k Mariinemu Sercu.

	Stran
Darovanje samega sebe Mariinemu Sercu	333
Priserčnost do Mariinega Serca	335
Priserčni zdihljeji k Mariinemu Sercu	336
Molitev k presvetemu Mariinemu Sercu	337
Molitve k prečisti Devici Marii za vsaki dan v tednu	339
Pobožnost v čast žalostnega Mariinega Serca	352
V praznik presvetega Mariinega Serca	356
Molitev device k Materi Božji	357
Molitev mladenča k Materi Božji	359
Molitev k prečisti Devici Marii, čednost čistosti zadobiti	360
Molitev matere za otroke k Materi Božji	362
Molitev očeta ali matere k Materi Božji za spri- denega otroka	363
Molitev otroka k Materi Božji za starše	364
Molitev k Materi Božji za bolnika	365
Molitev k prečisti Devici Marii zoper vse hude misli	366
Molitev v nevarnostih ali skušnjavah zoper čistost	368
Krajši molitev v kateri koli skušnjavi	368
Zdihovanje k Materi Božji v vsaki potrebi	368
Molitev k Materi Božji v žalostnih časih	369

C. Pobožnost k raznim Svetnikom.

Molitev k Jezusu, Marii in Jožefu	370
Molitev v čast svetega Jožefa	372
Molitev v čast svete Ane	373
Molitev v čast svetih aposteljnov Petra in Pavla	373

Molitev v čast svetega Štefana	374
Molitev v čast svetega Jurja	375
Molitev v čast svetega Janeza Nepomučana	375
Molitev v čast svetega Janeza Kerstnika	376
Molitev v čast svetega Frančiška Ksaverja	376
Molitev v čast svetega Frančiška Serafskega	377
Molitev v čast svetega Alojzija	378
Molitev v čast svetega Antona Padovana	379
Molitev v čast svete Terezije	379
Molitev v čast svete Jederti	380
Molitev v čast Svetnika, čigar imé imaš	381
Molitev k svetemu angelju varhu	382

D. Pobožnost za razne potrebe in osebe.

Rojstni dan. — Ponovljenje kerstne obljube	383
Molitev za ljubezen do čednosti in za sovraštvo do grehov	385
Molitev za ljubezen do bližnjega	387
Molitev za dobre duhovne pastirje, posebno v kva- ternih dnevih	390
Molitev za spovednika	391
Molitev za škofa	393
Molitev za svetega očeta papeža	393
Molitev za cesarja	394
Molitev zakonskih in staršev	395
Molitev otrok za starše	396
Molitev ubozih sirot	397
Molitev posla	397
Molitev prednikov za podložne	399

	Stran
Molitev učenca	400
Molitev za prijatle in dobrotnike	401
Molitev za sovražnike	401
Molitev pri volitvi stanu	402
Molitev ob suši	403
Molitev za lepo vreme	404
Ob hudi uri	404
Ob slabi letini in lakoti	406
Ob merjenji in kugi	407
Ob živinski kugi	408
Ob vojski	408
Ob kaki zahvali	409
Molitev, kadar smertno uro zvoni	410
Molitev za bolno sestro ali bolnega brata	410
Molitev za bolno mater ali bolnega očeta	411
Molitev bolnikova	412
Molitev za zdravje	414
Molitev za poterpežljivost	415
Molitev za polajšanje bolečin	416
Darovanje bolnikovo	418
Molitev bolnikova k Materi Božji	420
Poslednji zdihljeji umirajočega	421
Molitev, kadar se je duša že od telesa ločila	426
Molitev po zadobljenem zdravji	427
Molitev za ranjke starše	428
Molitev za ranjke brate, sestre, sorodovino, prijatle in dobrotnike	428
Molitev za vse verne mertve	429
Poslednji dan	430

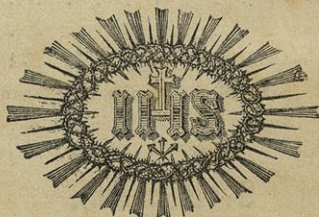
Mnogoteri nauki.

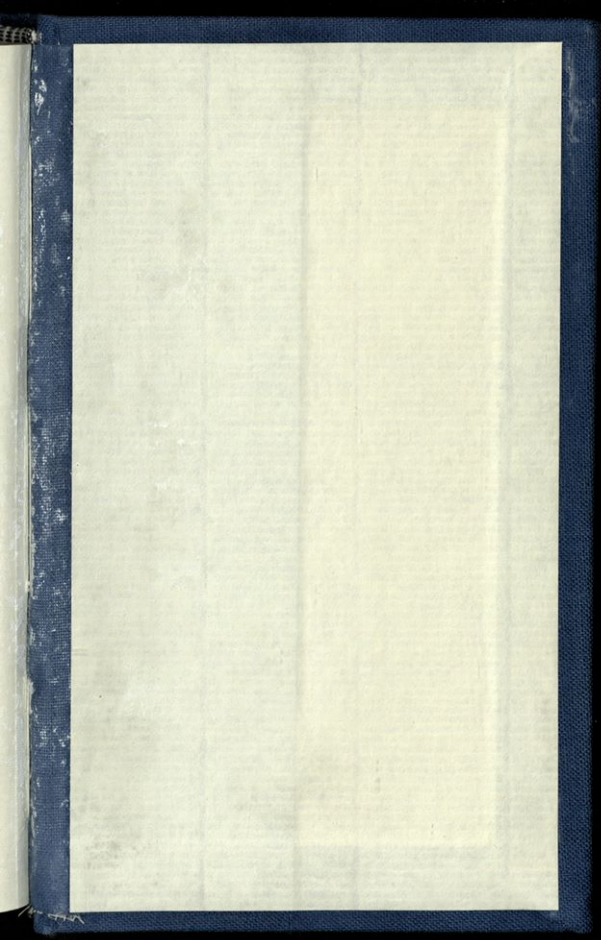
	Stran
V vsih stanovih se da pokora delati	433
Kako se zaderžati do otrok tega sveta?	436
Posvetni duh	436
Obhod s svetom	437
Prijatli	438
Igre in vedrila	439
Zvečerni shodi	441
Plesi in šemarije	443
Glediše ali teater	446
Nečimurnost in lišp v noši ali obleki	448
Pohujšljive bukve	454
Lenoba	460
Pijančevanje	462
Žganje in žganjepivci	465
Nauki za device	468
Nauki za posle	473
Izvolitev stanu	475
Zavernjenje ugovora	478
Zgledi pravih spokornikov mlačnim kristijanom v pre- mislik	480

Svete pesmi.

Pesem pri sveti maši	493
Druga pesem pri sveti maši	500
Pesem pred blagoslovom	505
Pesem po blagoslovu	506

Adventna	506
Božična	507
Terpljenje Jezusovo	509
Velikonočna	511
O binkošti	513
Sveto Rešnje Telo	514
Pri svetem obhajilu	515
Sveto Serce Jezusovo	516
Pesem k Mariinemu Sercu	517
Marii brez madeža spočeti	519
Marija v nebo vzeta	520
Marii	522
Marija naše upanje	522
Marija mati milosti	524
Sedem žalost Marije Device	525
Zahvalna	527

NRACIWA IH UNIVERZITETHA
KNJIZNICA

•
C081105

00000320721